



เอกสารทางวิชาการหมายเลข 1/2531 (มีนาคม 2531)

ชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน : กรณีชุมชนอินเดียนแดงในอเมริกา

แปลจาก

The Face of the Fox

- อารัมภบท
- เล่นคำ
- การศึกษาระยะแรก
- เป็นผู้ขายยิ่งยากกว่าหลายเท่า
- เหตุผลในการอ่าน : การมองวิถีทางต่างกัน
- โครงสร้างสังคมฟ็อกซ์
- ชุมชนเป็นอัมพาตและการเยียวยา
- เหตุผลในการอ่าน : วัฒนธรรมในฐานะเป็นกฎเกณฑ์
- ปัจฉิมลิขิต : ทศนะของชาวฟ็อกซ์ต่อตัวเอง
- เกร็ดเล็ก ๆ น้อย ๆ 3 เรื่อง

Frederick O. Gearing

ผู้แต่ง

อานันท์ กาญจนพันธ์

ผู้แปล

อุทัย ประศาสน์วินิจฉัย บรรณาธิการ

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน : กรณีชุมชนอินเียนแดงในอเมริกา

แปลจาก

Frederick O. Gearing, The Face of the Fox,

Aldine Publishing Company, 1971.

อานันท์	กาญจนพันธ์	ผู้แปล
อุทอง	ประศาสน์วินิจัย	บรรณาธิการ

เอกสารทางวิชาการ หมายเลข 1/2531

(กุมภาพันธ์ 2531)

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

คำนำ

โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2509 และต่อมาได้จดทะเบียนเป็นมูลนิธิในปี พ.ศ. 2521 โดยมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมและเร่งรัดให้มีการจัดพิมพ์หนังสือตำราทุกประเภทในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งที่เป็นงานแปลโดยตรง งานแปล และเรียบเรียง งานถอดความ งานรวบรวม งานแต่ง และงานวิจัย ในระยะแรกเราได้นั้นส่งเสริมงานแปลเป็นงานหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานแปลตำราทางวิชาการ แต่ต่อมาตำราในสาขาวิชาเหล่านี้ได้มีมากขึ้น ในปัจจุบันมูลนิธิฯ จึงกำหนดเป้าหมายหลักในการส่งเสริมให้มีการผลิตตำราและหนังสือประกอบการศึกษาที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเมืองไทย อาเซียนอาเซียน และอื่นๆ โดยเฉพาะ

ในปี พ.ศ. 2523 มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีนโยบายที่จะผลิตเอกสารทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งของนักวิชาการชาวไทยและชาวต่างประเทศ โครงการเอกสารวิชาการดังกล่าวนี้จะประกอบด้วยเอกสารทางวิชาการรวม 2 ชุด

ชุดที่หนึ่ง รวบรวมแปลและเรียบเรียงบทความ หรือเอกสารทางวิชาการที่ชาวต่างประเทศเขียนเกี่ยวกับเมืองไทยในแง่มุมต่าง ๆ ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เอกสารทางวิชาการชุดนี้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับ จุลสารโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ซึ่งมูลนิธิฯ ได้เคยจัดทำมาแล้วในระหว่างปี 2516-2519 ต่างกันแต่เพียงว่า จะมีการรวบรวมความในหัวข้อเดียวกันให้เป็นกลุ่มก้อน และนอกจากนี้เอกสารต้นฉบับที่อยู่ในข่ายของการจัดทำเอกสารทางวิชาการชุดนี้มิได้จำกัดเฉพาะภาษาอังกฤษทั้งที่เคยเป็นมาในอดีต หากแต่จะขยายวงกรอบให้ครอบคลุมผลงานในภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ด้วย

ชุดที่สอง เป็นรายงานผลการวิจัย ทั้งที่เป็นงานวิจัยอิสระและงานวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากสถาบันต่าง ๆ รวมตลอดจนถึงงานวิทยานิพนธ์

เจตนารมณ์ของการจัดทำเอกสารทางวิชาการดังกล่าวนี้ มิได้มีเฉพาะแต่การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเท่านั้น หากว่ายังเป็นการเตรียมต้นฉบับสำหรับการจัดทำหนังสือประกอบการศึกษาลักษณะวิชาต่าง ๆ (Readings) ในภาคภาควิชาอื่นอีกด้วย

(2)

ท่านที่สนใจเสนอเอกสารทางวิชาการให้มูลนิธิฯ จัดพิมพ์ โปรดติดต่อ
เจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ ทางจดหมาย หรือทางโทรศัพท์ เอกสารทางวิชาการเรื่องใดที่ได้
รับการพิจารณาจัดพิมพ์ ผู้เขียนจะได้รับเงินสมนาคุณจากมูลนิธิฯ ในอัตราอันสมควร

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
413/38 ถนนอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพฯ 10700

โทร. 424-5768

รายชื่อคณะกรรมการบริหาร

มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

นายเสน่ห์ จามริก	ประธานกรรมการ
นางเพ็ชรี สุนิตร์	รองประธาน
นางสาวกุสุมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
นายธวัชชัย ชงกิตติกุล	กรรมการ
นายบรรณิณี เสงี่ยมบุตร	กรรมการ
นายสุลักษณ์ ทิวรักษ์	กรรมการ
นายวิทยา สัจจธนารักษ์	กรรมการ
นางอมรา พงศาพิชญ์	กรรมการ
นายเกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม	กรรมการ
นางสาวศุภลักษณ์ เลิศแก้วศรี	กรรมการและเหรัญญิก
นายชาญวิทย์ เกษตรศิริ	กรรมการและเลขานุการ
นายรังสรรค์ ณะพรพันธุ์	กรรมการและผู้จัดการ
นายเฉลิม ทองศรีพงศ์	ที่ปรึกษากฎหมาย
นายบดินทร์ อัคราวิชัย	ที่ปรึกษากฎหมาย

สารบัญ

	หน้า
1 อารัมภบท	1
2 เล่นคำ	4
3 การศึกษาระยะแรก	23
4 เป็นผู้ชายยิ่งยากกว่าหลายเท่า	40
5 หมายเหตุในการอ่าน : การมองวิถีทางต่างถิ่น	52
6 โครงสร้างสังคมฟ็อกซ์	63
7 ชุมชนเป็นอัมพาตและการเยียวยา	75
8 หมายเหตุในการอ่าน : วัฒนธรรมในฐานะเป็นกฎเกณฑ์	87
9 บัจฉิมลิขิต : ทักษะของชาวฟ็อกซ์ต่อตัวเอง	108
10 เกเร็กเล็ก ๆ น้อย ๆ 3 เรื่อง	122

1. อารัมภบท

หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอินเดียนแดงในอเมริกา โดยจะเลือกพรรณนาชุมชนอินเดียนแดงแห่งหนึ่ง คือชุมชนของอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์จำนวนหกร้อยคน ที่ซานเมืองทามาในรัฐไอโอวา นอกจากจะพรรณนาถึงชุมชนแล้ว การศึกษานี้จะพยายามวินิจฉัยความทุกข์ยากอย่างยิ่งยวดของชุมชนและบอกถึงวิธีเยียวยา

ผู้คนเช่นนี้มีอยู่หลายล้านคนทั่วโลก เป็นชนเผ่าต่าง ๆ และชาวนาในชนบทคนเหล่านี้ทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในชุมชนที่เล็กมาก ตกอยู่ใต้พลังทางสังคมอันกว้างใหญ่ซึ่งก่อกำเนิดขึ้นมาในสังคมใหญ่ ๆ ที่อยู่โดยรอบและทั้งหมดก็พยายามจะแสวงหาและสร้างสรรค์ความสุขสบายเยี่ยงสัตว์โลกและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์บางประการให้กับตนเอง โดยพื้นฐานแล้วอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์ก็เหมือนกับคนจำนวนล้านคนเหล่านี้ที่เป็นชนเผ่าต่าง ๆ และชาวนาในโลกนี้และความทุกข์ยากของชาวฟ็อกซ์ก็ไม่ว่าจากของพวกเขา

หนังสือเล่มนี้ยังเกี่ยวกับคนผิวขาวด้วย บางคนก็เป็นเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์และอีกคนหนึ่งคือผู้เขียนเอง คนผิวขาวทั้งหมดนี้ถูกหลอหลอมด้วยวัฒนธรรมประเพณีแบบตะวันตก เมื่อพวกเขามองข้ามไปยังชาวฟ็อกซ์ พวกเขาจะรู้สึกแปลกแยก (estranged) ดังนั้นเราจึงต้องถามว่าสิ่งที่เด่นอยู่ภายในหัวของชาวตะวันตกเหล่านี้แล้วทำให้เขาแปลกแยกจากพวกฟ็อกซ์นั้นคืออะไร และเราจะสามารถทำอะไรได้บ้างใหม่ในเรื่องนี้ ตามปกติสาเหตุของความแปลกแยกเช่นนั้นคืออะไร

ชาวผิวขาวเหล่านี้ก็คล้ายกับชาวตะวันตกคนอื่น ๆ อีกมากมาย ที่มีโอกาสเผชิญกับชนเผ่าต่าง ๆ และชาวนาในชนบททั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นเจ้านายที่หน่วยอาสาสมัครสันติภาพ นักธุรกิจ คนพเนจร หมอสอนศาสนา พลทหารและนายพล รวมทั้งเจ้านายที่หน่วยอาสาสมัครอื่น ๆ ในทำนองเดียวกับเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์และผู้เขียน บางครั้งบุคคลเหล่านี้จะมองข้ามไปยังชาวเผ่าและชาวนา และทุกครั้งแทบทุกคนจะรู้สึกแปลกแยกอีกสักสองสามปี เด็ก ๆ ของเราทุกคนจะมองข้ามไปยังคนที่มีความแตกต่างออกไปและแทบทุกคนก็จะรู้สึกแปลกแยก

ฉันกล่าวว่า "รู้สึกแปลกแยก" ความแปลกแยกนั้นมีความหมายมากกว่าความรู้สึกเหยียดหยามหรือไม่แยแส มันยังรวมถึงความรู้สึกสงสารด้วย ชาวตะวันตกมักเผชิญกับชาวเผ่าและชาวนาด้วยความปรารถนาที่จะรัก-ต้องการจะใคร่รู้ถึงความรัก ความนับถือ

สิ่งที่ทั้งหลายและต้องการแสดงความรักนั้นออกมา เมื่อชาวตะวันตกเหล่านี้เผชิญกับผู้คนเหล่านั้นด้วยความปรารถนาที่จะรัก พวกเขาจะรู้สึกแปลกแยกแทบทุกครั้งไป ดังนั้นด้วยความปรารถนาที่จะรัก พวกเขาจึงแสดงความเป็นแปลกแยกออกมาในลักษณะแรงกระตุ้นหรือแม้กระทั่งความพยายามที่จะช่วยเหลือแบบเพื่อผู้อื่นอย่างแท้จริง แต่ก็เป็นแบบที่ก่อให้เกิดความเสียหายและความเกลียดชัง สำหรับชาวตะวันตกคนอื่น ๆ ที่ต้องการรู้สึกเกลียดชังก็จะเหยียดหยาม และบางทีก็ทำทารุณกรรม ยังมีคนอื่น ๆ อีกที่เพียงแค่รู้สึกไม่แยแส หมกมุ่นอยู่กับสิ่งอื่น ความรู้สึกสงสาร เหยียดหยาม ไม่แยแส อาจเป็นการแสดงออกที่แตกต่างกันของความแปลกแยกที่เป็นพื้นฐานร่วมกันอยู่ เมื่อความรู้สึกแปลกแยกเขาจะไม่อาจสร้างความสัมพันธ์ เพราะเขาไม่อาจมองเห็นพอเพียงที่จะสัมพันธ์ได้ ดังนั้นคำตอบต่อคำถามที่ว่าภายในหัวของชาวตะวันตกทั้งหลายมีอะไรที่ทำให้เกิดความแปลกแยกนั้นไม่อาจจะแสดงออกมาด้วยคำที่คุ้นเคย อาทิเช่น คติถือชาติพันธุ์เป็นเกณฑ์ (Ethnocentrism) สัมพันธภาพทางวัฒนธรรม อคติ และอื่น ๆ ซึ่งปกติจะถือว่าเป็นการเพิกเฉยที่จะควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนให้ได้ คำตอบตามแนวนี้จะมีผลกระทบได้เพียงแค่ลักษณะที่คนเราจะแสดงความเป็นแปลกแยกออกมาเท่านั้น เช่นบางทีอาจจะผลักดันให้เราเปลี่ยนจากเหยียดหยามไปเป็นสงสารได้

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนจะเป็นไปได้ที่น่าสนใจว่าสาเหตุที่แท้จริงภายในความแปลกแยกนั้นเป็นเรื่องของความคิดล้วน ๆ บางทีนิสัยในการคิดที่ชี้ให้เห็นได้บางอย่างซึ่งมีลักษณะเป็นแนวความคิดแท้ ๆ อาจยึดกุมจิตใจของชาวตะวันตก กำหนดว่าเราจะสังเกตเห็นอะไรและมองข้ามอะไร ทุกตัว ๆ ไปคือหลอกลวงเราหรือเจาะจงลงไปไคว่ว่าทำให้เรารู้สึกแปลกแยกเมื่อเรามีโอกาสมองข้ามไปยังชาวเผ่าหรือชาวต่างชาติอื่น ๆ

และเราจะทำอะไรบางอย่างใหม่ในเรื่องนี้ อาจจะได้ เราอาจจะเปลี่ยนนิสัยในการคิดเหล่านั้นได้ เราอาจจะขุดเหง้าการคิดอื่น ๆ ซึ่งก็ยังมีความเป็นความคิดล้วน ๆ แต่ทำหน้าที่ได้ดีกว่า และนั่นอาจทำให้เราสามารถพบมาตรการควบคุมความคิดให้สามารถอาจจะหลอกลวงเราได้น้อยลง สิ่งที่ตรงกันข้ามกับการรู้สึกแปลกแยกก็คือการพบว่าผู้คนนั้นเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา (believable)

ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จะย้อนไปย้อนมาเริ่มจากการพรรณนาชุมชนชาวฟ็อกซ์ไปยังการตามรอยแนวความคิดปัจจุบันที่มีนิสัยในการคิดที่เกิน ๆ ในหัวของผู้เขียนและ

ผู้ฝ่าสังเกตชาวผิวขาวคนอื่น ๆ ในตอนนั้นเป็นตัวกำหนด แล้วก็กลับไปสู่การพรรณนา
ชุมชนอีก เรื่อย ๆ ไป

เมื่อคนรู้สึกแปลกแยกเขาจะไม่อาจสร้างความสัมพันธ์ เพราะเขาไม่
อาจมองเห็นพอเพียงที่จะสัมพันธ์ได้ ความแปลกแยกตรงเราไว้ ถ้าสิ่งที่ตรงกันข้ามกับ
การรู้สึกแปลกแยกคือการพบว่าผู้อื่นนั้นเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเราแล้ว มันก็ผยองได้ว่า
หนังสือเล่มนี้จะเป็นแบบฝึกหัดสำหรับการศึกษาแบบเสรี นั่นคือเป็นการศึกษาที่ช่วยปลดปล่อย
ให้เป็นอิสระ

2. เสมคำ

ขณะนี้เกือบ 20 ปี ผ่านพ้นไปแล้ว แต่คำถามที่บึงคันตัวฉันมากในตอนนั้นคือคำถามที่ว่าเจ้าจะเห็นอะไรบ้างถ้าเจ้ามองดู และเจ้าจะรู้เรื่องอะไรบ้างถ้าเจ้าคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของสถานที่เล็ก ๆ เช่น ชุมชนของพวกฟ็อกซ์อินเทียนแดงทรอยคน ซึ่งเป็นพวกที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมแตกต่างจากวัฒนธรรมของฉันอย่างมาก คำถามเช่นนี้สามารถรบกวนไม่ว่าใคร สำหรับนักศึกษาทางมานุษยวิทยาที่ผ่านการศึกษารวมอย่างเป็นทางการมาเพียงเล็กน้อยและไม่เคยมีประสบการณ์งานสนามมาก่อน ทั้งยังมีผู้ทรงคุณวุฒิทางปัญญาสูงกว่าคอยเฝ้ามองและตรวจสอบด้วยแล้ว คำถามที่ไม่มีคำตอบ มีแต่สร้างความวิตกกังวลในขณะที่พวกเราคลุกเคล้ารถจากเมืองชิคาโกสู่เมืองทามาในรัฐไอโอวา จากนั้นไปทางตะวันตกอีก 2 ไมล์ก็จะถึงยังชุมชนพวกฟ็อกซ์

ถนนเข้าสู่ดินแดนของอินเทียนแดงชาวฟ็อกซ์ผ่านตมในตอนบ่ายวันนั้นของเดือนกรกฎาคม ในปี ค.ศ. 1952 เราเลี้ยวเข้าไปที่บ้านแรก เป็นบ้านโรงนาที่พวกเราคือฉันและภรรยาและเพื่อนนักศึกษาทางมานุษยวิทยาอีก 2 คนจะพักอาศัยอยู่ เลี้ยวรถนำครอบครัวอินเทียนแดงที่พวกเราจะอยู่ด้วยออกมาจากบ้าน พ่อและแม่อยู่ในวัย 30 ปีกว่า ๆ และลูกเล็ก ๆ ของเขา 2 คน จากจำนวน 3 คน มาออกกันอยู่หน้าประตูรถคอย พวกเราขี้มั่ง พวกเขายิ้มอย่างไม่ค่อยแน่ใจ พวกเราพยายามสับสนส่ายตาด้วยแต่ไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ฉันกล่าวสวัสดีเสียงดัง นั่นกลับทำให้รอยยิ้มของอินเทียนแดงชะงักแล้วก็หายไป เราทั้งหมดคือพวกเราและพวกอินเทียนแดงช่วยกันยกกระเป๋าเดินทางออกจากรถเข้าบ้านอย่างเก้ ๆ กัง ๆ คงจะเจรจากรันเพียง 20 คำได้ แล้วฉันก็ออกไปเดินเล่น

ถนนไม่ได้ลาดยางนี้ตรงเข้าไปในดินแดนเล็กๆ ของพวกอินเทียนแดง อันเป็นชุมชนของพวกฟ็อกซ์ บ้านชายมือของถนนมีห้องทุ่งเป็นที่ลุ่มต่ำรกไปด้วยหญ้า บ้านชาวมือและบ้านทนามีเนินที่มีต้นไม้แน่นชนคลุกเคล้ากันไป บางจุดที่ห่างจากถนนมีบ้านตั้งอยู่ในที่ถางพงเล็ก ๆ เขียวชะอุ่ม เป็นเรือนฝากระดานเล็ก ๆ ที่มักจะไม้ไผ่หรือไม้กัทาไว้นานมาแล้ว และห่างออกไปอีก 2-3 หลา มักจะมีสิ่งก่อสร้างห้องที่สองเป็นบ้านแบบอินเทียนแดงดั้งเดิมทรงชนมบั๋ง หุ้มเปลือกไม้ ซึ่งพวกอินเทียนแดงเรียกว่า "วิกกีอัป" (wickiups) มีรถเชฟโรเลตและฟอร์คกลางเกากกลางในหิ้งมาตามถนนผ่านฉันไปบ่อย ๆ (เห็นหน้าพวกอินเทียนแดงแวบ ๆ และก็หายไปเบื้องหลังละอองฝุ่น ขณะที่ฉันเดินไปตามถนน

บางที่จะเห็นชายในชุดทำงานอยู่แถว ๆ บ้านที่อยู่ไกล วนอยู่กับรถหรือรื้อพัง ๆ แต่ละคนจะเหลียวขึ้นมากลางแวบหนึ่งแล้วก็กลับทำงานต่อ เด็ก ๆ นั้นอยู่ทั่วไปทุกแห่งหนทั้งทำงานและเล่น มักจะไม่คอยโกหกเห็นพวกแม่ ๆ บอยเท่าเนื่องจากมักจะซุกคินอยู่ในสวนหรือไม้ที่ตากผ้า แต่ละคนเพียงแค่เหลือบมองมาทางฉันแวบเดียว (นอกจากเด็กเล็กมากบางคนที่ยืนจ้อง) และก็ไม่มีใครเอะอะไรออกมาเลย

ภาพแรกที่เราเห็นจากถนนนั้นไม่ปรากฏว่า พวกฟ็อกซ์ร่ำรวยอุดมสมบูรณ์หรือยากจนจนแค่น ชนชั้นแข็งหรือเฉื่อยชา สว่างงามหรือน่าเกลียด และผู้คนที่ดูไม่เป็นมิตรหรือเป็นศัตรู แล้วฉันก็เดินย้อนกลับสู่บ้านโรงนา

นักศึกษาทางมานุษยวิทยาคนอื่น ๆ เช่นเดียวกับพวกเราจากมหาวิทยาลัยชิคาโกเคยมาทำงานในหมู่พวกฟ็อกซ์เมื่อไม่นานมานี้ เป็นพวกที่ฉันรู้จักคือ โรเบิร์ต รัทซ์, ลิซา เรดฟีลด์ ฟิตต์ และวอลเตอร์ มิลเลอร์ พวกเขาเริ่มมาในระหว่างฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1948 พวกเขาและคนอื่น ๆ ไป ๆ มา ๆ อยู่ในนิคมเป็นอาทิตย์บ้าง เป็นเดือนบ้างในช่วง 3 ปีต่อมา 20 ปีก่อนหน้านั้น โซล แท็กซ์ (Sol Tax) (ผู้จัดการการมาเยือนเหล่านั้นและภรรยาของเขา) เคยทำวิจัยในนิคมแห่งนี้ พวกเราได้รับฐานะทางสังคมต่าง ๆ ที่คนอื่นสร้างไว้สืบทอดต่อมาโดยอัตโนมัติ บ้านโรงนาเอง (ซึ่งมหาวิทยาลัยเพิ่งจะซื้อไว้เมื่อเร็ว ๆ นี้) และครอบครัววินเดียนแดง (ที่อาศัยอยู่ตลอดปีตามข้อตกลงหลวม ๆ อย่างไม่เป็นทางการ) ก็เป็นส่วนหนึ่งของมรดกนี้ ก่อนพลบค่ำชาวจะกระจายไปถึงชอกมุมไกลสุดในนิคมว่า "นักศึกษากลับมาแล้ว" มรดกส่วนอื่นก็คือรายงานที่เขียนโดย แท็กซ์ มิลเลอร์ ฟิตต์ และรัทซ์ อีกทั้งการสนทนากับพวกเขาหลายครั้ง ดินแรกเป็นดินที่กระสับกระส่ายโดยมีข้อเท็จจริงและความเข้าใจจากรายงานและการสนทนาเหล่านั้นติดค้างอยู่ในใจอย่างมาก แม้ว่าจะอยู่ในลักษณะที่เป็นเพียงความคิดลอย ๆ

ในระยะเวลาหลายวันถัดมา ฉันเลือกเข้าไปพูดคุยกับอินเดียนแดงบางคนที่การสนทนาของเรามักจะเอื้อยเอื้อยเต็มไปด้วยความเจ็บช้ำยาวนาน ฉันไม่ถึงกับรู้สึกว่ามีอะไรถูก แต่ก็ไม่ถึงกับแน่ใจเต็มที่นักว่าไม่ได้ถูกกรอก ถ้าไม่คุยฉันก็พยายามบันทึกสิ่งที่มีโอกาสได้เห็นในชีวิตประจำวันของพวกฟ็อกซ์ในนิคมและในเมืองทามาโกลล์ ๆ นั้นให้ดี

ที่สุดเท่าที่ทำได้ ในบรรดาสิ่งที่มีคนรู้จักในความคิดจากรายงานก่อนหน้านี้ ข้อเท็จจริง
 กว้าง ๆ หลายอย่างได้รับการยืนยันเกินขีด จึงทำให้รายงานนั้นมีความหมายที่เป็นจริง
 เป็นจั้งขึ้น คนอื่นเรียกอินเดียนแดงพวกนี้ว่า พวกฟ็อกซ์ แต่พวกเขาเรียกตัวเองว่า
 "เมสควากี" (Mesquakies) ซึ่งอาจมีความหมายเก่าแก่ว่า "ชาวพิภพสีแดง"
 พวกเขาพูดภาษาเมสควากี และพูดภาษาอังกฤษได้ทุกคนยกเว้นพวกผู้เฒ่าผู้แก่ พวกเขา
 มีประมาณ 600 คนและเป็นชุมชนที่กำลังเจริญเติบโต ในปี ค.ศ. 1910 มีจำนวนเพียง
 250 คน เท่านั้น พวกเขาเป็นเจ้าของที่ดิน 3,350 เอเคอร์ ที่ทอดไปข้ามสองฟาก
 ฝั่งแม่น้ำไอโอวาอันคดเคี้ยว ในสถานที่ที่มากไกลจากใจกลางรัฐไอโอวา

ผู้ชายชาวฟ็อกซ์มักจะทำงานในโรงงานหรือเป็นแรงงานก่อสร้างในเมือง
 ที่อยู่โดยรอบ ภายในอาณาบริเวณจรดเมืองเคมอยส์ มาแซททาว์น วอเทอร์ลู และ
 ซีคาร์แรปคิต ส่วนผู้หญิงชาวฟ็อกซ์จะขายตลาดในเมืองทามา ซึ่งอยู่ห่างไปทางตะวันออก
 เพียง 2 ไมล์และมีประมาณ 3,000 คน ครอบครัวชาวอินเดียนแดงจะเข้าไปในเมือง
 ทามาอย่างน้อยสัปดาห์ละครั้งเพื่อซื้อหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ชื่อ ทามานิวส์ เซรัลล์ และ
 ยืนตามมุมถนนเป็นวงเล็ก ๆ พวกคุยกัน เด็ก ๆ จะเรียนชั้นต้นจากก่อนอนุบาลถึงชั้นแปด
 ที่โรงเรียนหนาคาคีและมีชื่อเสียงดี ซึ่งมีสำนักงานกิจการอินเดียนแดงของสหรัฐอเมริกา
 เป็นผู้ดำเนินการ หรือไม่ว่าเด็ก ๆ ก็จะไปเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายใน
 เมืองทามา เด็กชาวฟ็อกซ์หลายคนเป็นคาราฟุตบอลล์และกีฬาอย่างอื่น ๆ ในโรงเรียน
 มัธยมเหล่านั้น ลักษณะอินเดียนแดงบางอย่างได้แพร่ไปยังคนอื่นด้วย ทั้งตัวอย่างที่โรงเรียน
 ได้ชื่อว่า ทามาฮ็อก

สิ่งผิดเพี้ยนเหล่านี้ทั้งหมดดูเหมือนจะไม่มีอะไรลึกซึ้ง อย่างไรก็ตาม ในช่วง
 แรกนี้ได้เกิดเหตุการณ์หนึ่งที่ไม่อาจเข้าใจความหมายได้ง่ายนัก ปรากฏว่าเราไปถึงที่นั่น
 สอง-สามสัปดาห์หลังจากที่สำนักกิจการอินเดียนแดงได้เสนอการปฏิบัติการที่ฉันไม่เห็นจะมี
 ผลร้ายอันใดแก่พวกฟ็อกซ์ ทางสำนักเสนอที่จะโอนชั้น 8 จากโรงเรียนของพวกฟ็อกซ์ใน
 หอถือนักที่ดำเนินการโดยรัฐไปให้แก่โรงเรียนมัธยมชั้นต้นของรัฐในเมืองทามา ชาวฟ็อกซ์
 เห็นว่า "รัฐบาลพยายามจะแย่งชั้น 8 ไปจากโรงเรียนของเรา ทำให้เด็กต้องไปเรียน
 ที่เมืองทามา" แล้ววันหนึ่งในตอนต้นฤดูร้อนเจ้าหน้าที่ของสำนักก็เดินทางมาจากสำนักงานใหญ่

ส่วนภูมิภาคที่เมืองมินนิอาโปลิสเพื่อรับคำตอบจากพวกฟ็อกซ์ สมาชิก 7 คนได้ประชุมกันอย่างเป็นทางการโดยมีชาวเผ่าคนอื่นร่วมเข้าฟังตามความปรารถนาของแต่ละบุคคล ข้อเสนออันนี้มีเหตุผลอย่างเห็นได้ชัดบางประการและจากภายนอกก็ดูเหมือนจะไม่ใช่ว่าเรื่องสำคัญมากนัก อย่างไรก็ตาม ชาวฟ็อกซ์มีปฏิกิริยาอย่างตึงเครียดมาก พวกเขาปฏิเสธและดูจะโกรธแค้นและตื่นตระหนก

กรณีโรงเรียนนี้เป็นปัญหาต่อมาอีกหลายวัน และท้ายที่สุดเจ้าหน้าที่รัฐบาลก็โอนชั้น 8 ไปโดยไม่ได้รับการยินยอมจากชาวฟ็อกซ์ ในระหว่างนั้นเองชาวฟ็อกซ์หลายคนได้เล่าตำนานของชาวฟ็อกซ์ในทัศนะของชาวฟ็อกซ์ให้ฉันฟัง เช่นเดียวกับพวกเขาได้เคยเล่าให้คนอื่นฟังมาแล้วก่อนหน้านี้ เรื่องราวมุ่งอยู่ที่ดิน ที่ดินไม่กี่เอเคอร์ของชาวฟ็อกซ์มีความหมายอย่างสำคัญมากสำหรับพวกเขา ชาวฟ็อกซ์ซื้อที่ดินผืนนี้ในไอโอวา ผู้เล่าตำนานกล่าวว่าจุดเริ่มต้นของชาวฟ็อกซ์นั้นนานจนยากที่จะอธิบายให้เข้าใจ แต่พวกเขาเคยอาศัยอยู่ในบริเวณของเมืองกรีนเบย์ในรัฐวิสคอนซินปัจจุบันมาหลายชั่วอายุคน แล้วพวกฝรั่งก็เข้ามาและผลจากการที่เผ่าอื่นถูกไล่ที่มาจากทางตะวันออกรวมทั้งจากการตั้งนิคมของพวกเขาเอง ชาวฟ็อกซ์ก็ค่อย ๆ เข้าแทนที่ที่ดินแดนของเผ่าอื่น ๆ และเคลื่อนลงไปทางใต้เข้าสู่ภาคใต้ของรัฐอิลลินอยส์และเคลื่อนไปทางตะวันตกข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีเข้าไปในรัฐไอโอวา

ตำนานต่อมากล่าวว่าในกลางศตวรรษที่ 19 ได้เกิดสงครามเบลคฮ็อกกัน มีพวกแซต (Sac) รวมเป็นส่วนใหญ่ พวกแซตเป็นเผ่าพันธมิตรใกล้ชิดและใช้ภาษาที่ชาวฟ็อกซ์เข้าใจได้ นอกจากนี้ยังมีชาวฟ็อกซ์บางส่วนรวมเป็นศัตรูอย่างเปิดเผยกับกองทัพสหรัฐ หลังสงคราม ชาวฟ็อกซ์จำนวนมากถูกรัฐบาลสหรัฐส่งย้ายไปอยู่ในนิคมในรัฐแคนซัส รัฐแคนซัสนั้นราบเรียบปราศจากต้นไม้ไม้อายุสำหรับชาวฟ็อกซ์ ส่วนหนึ่งก็เพราะว่าถูกบีบบังคับให้หันมายอมรับแนวทางปฏิบัติแบบใหม่ ตำนานเล่าว่าถูกบีบบังคับ "ให้สร้างบ้านด้วยอิฐและเขารัดเป็นคริสต์เตียน" และให้แบ่งที่ดินของเผ่าออกเป็นแปลง ๆ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1854 ทางเผ่าจึงส่งผู้นำ 5 หรือ 6 คนเข้าไปในดินแดนที่เป็นภูมิลำเนาของพวกเขาในปัจจุบันในรัฐไอโอวาเพื่อหาที่ทำกิน พวกผู้นำขาม้าและซื้อที่ดิน 80 เอเคอร์บนฝั่งแม่น้ำไอโอวา และได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากผู้ว่าการรัฐให้ตั้งถิ่นฐานที่นั่นได้ มีเอกสารอยู่ที่ไหนสักแห่งหนึ่งเป็นสนธิสัญญาที่ระบุข้อตกลงนั้น พวกที่อยู่

ในเขตนิคมในรัฐแคนซัสอพยพมารวมกับพวกที่อยู่ในรัฐไอโอวาคราวละน้อย เช่นเดียวกับ
ครอบครัวฟ็อกซ์อื่น ๆ ที่กระจัดกระจายอยู่นอกรัฐแคนซัส ตลอดระยะเวลา 50 ปีต่อมา
เผ่าสามารถใช้เงินที่ได้จากสนธิสัญญาก่อน ๆ ซื้อที่ดินเพิ่มเติมอยู่เสมอ คำานนกล่าว
ว่าการซื้อที่ดินทำให้พวกเขามีภูมิลำเนาถาวร ไม่ต้องเสี่ยงกับการกระทำของกองทหาร
พวกผิวขาวและคนอื่น ๆ อีกต่อไป พวกเขซื้อที่ดินเป็นของส่วนรวมและที่ดินนั้นก็ยังคงเป็น
กรรมสิทธิ์ของเผ่า คำานนทั้งหลายว่าที่ดินจะถือเป็นของลูกหลานของพวกเขาต่อไป

แต่ยังมีมากกว่านั้น ในไม่ช้าก็พบว่าคำานนนั้นเป็นฉบับทางโลก เล่าให้
ผู้ฟังที่นิยมทางโลกที่รู้ว่า เพนและวอชิงตันเป็นผู้ดำเนินการสร้างประเทศอเมริกาของพวก
ผิวขาวไม่ใช่พระเจ้าหรืออะไรทำนองนั้น ส่วนอีกฉบับหนึ่งเป็นคำานนอันศักดิ์สิทธิ์ เล่า
ข้อเท็จจริงอันเดียวกันแตกต่างออกไป แต่จะเล่าให้คนแปลกหน้าชาวผิวขาวฟังควยความ
ระมัดระวังอย่างลึงเชิงและเผ่าดูปฏิบัติ คำานนศักดิ์สิทธิ์นี้เริ่มเรื่องราวในอดีตรำปรา
เมื่อครั้งโลกและผู้คนถือกำเนิดขึ้นมา ตามคำานนนี้ผู้คนเหล่านั้นมีพวกฟ็อกซ์รวมอยู่ควย
พวกหนึ่ง ชาวฟ็อกซ์ซึ่งเป็นกลุ่มปรำปรอมตะนี้เป็นผู้ทำสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายในประวัติศาสตร์
ตามแนวทางบางอย่างที่ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าซึ่งลึงรู้โดยลึงอย่างไม่สมบูรณ์นัก คำานนนี้จึงมี
ลักษณะต่างออกไปมาก

อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏชัดเจนว่าคำานนทั้งฉบับทางโลกและทางธรรมจะ
เกี่ยวข้องกับกำกับการโอนชั้น 8 ไปไว้ในโรงเรียนของรัฐที่เมืองทามา การแสดงปฏิบัติ
โกรธแค้นและคืนตระหนักต่อการโอนจึงยังคงลึงลึงอยู่ เมื่อชุมชนแห่งหนึ่งกระทำการลึง
ลงไป ปกติแล้วปฏิบัติการรวมของพวกเขจะต้องมีความหมาย และในกรณีนี้ชุมชนนั้นเล็ก
ปกติความหมายจะชัดเจน ความหมายเช่นนั้นจะต้องมีรากฐานอยู่ในคำานนอย่างแน่นอน
แต่ฉันมองไม่เห็น

ดังนั้นระหว่างวันแรก ๆ ชาวฟ็อกซ์ได้แสดงลักษณะภายนอกที่โดยทั่วไป
เหมือนค่อนข้างจะเป็นกลาง ๆ และปกติจะเข้าใจความหมายได้ แต่ก็มีลักษณะที่น่าฉง
นรวมอยู่ควย และตลอดเวลาเหล่านี้ การส่งวนหาที่มากผิดปกติของชาวอินเดียนแดงเกือบ
จะเป็นศัตรู หรือบางทีอาจจะไม่เป็นศัตรูเสียก็ได้ ฉันรู้สึกอึดอัดพิกล

เราเริ่มจะเข้าใจที่เข้าทาง ฉันและภรรยาและเพื่อน ๆ ต้องไปจ่ายตลาดและเอาข่าวสารในเมืองทามาเช่นเดียวกับพวกอื่นเถียนแดง ในเมืองนั้นเราพบผู้คนตอบรับ ยิ้มอันกว้างขวางของเราด้วยการยิ้มทำนองเดียวกัน การสนทนาก็เปลี่ยนจากเรื่องน่าสนุกที่ไม่มีสาระไปสู่เรื่องที่สนใจร่วมกันอย่างง่ายดาย และในไม่ช้าเราก็พบจุดเริ่มต้นของมิตรภาพกับบางคนจากการสนทนา เรื่องที่สนใจร่วมกันอย่างหนึ่งคืออินเถียนแดง จึงมักปรากฏว่าฉันจะพูดคุยกับผู้คนเคยใหม่ ๆ เหล่านี้เกี่ยวกับอินเถียนแดงตลอดเวลาหลายสัปดาห์ต่อมา ด้วยเหตุนี้ เค้าโครงอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิตของชาวฟ็อกซ์จึงเริ่มปรากฏเป็นรูปเป็นร่างขึ้นในความคิดของฉันโดยที่ฉันไม่ได้วางแผนหรือตั้งใจแต่อย่างใดเค้าโครงซึ่งอยู่ในความคิดของเพื่อนบ้านชาวผิวขาวของพวกฟ็อกซ์

ดูเหมือนว่าชาวฟ็อกซ์จะแสดงลักษณะภายนอกที่ไม่น่าพิศวงนักแก่เพื่อนบ้านชาวเมืองทามาของตน แก่ชาวผิวขาวที่พวกอินเถียนแดงไปทำงานด้วยหรือซื้อข้าวของจากเขา หรือแก่ผู้ที่รวมตัวเป็นครั้งคราวในเมืองของพวกผิวขาวที่อยู่โดยรอบ ชาวฟ็อกซ์อยู่ห่างจากเมืองทามา 2 ไมล์ ห่างจากอีกเมืองหนึ่ง 4 ไมล์ และเมืองที่สาม 8 ไมล์ ชาวฟ็อกซ์หลายคนจะเข้าไปในเมืองเหล่านั้นสัปดาห์ละหลายครั้ง พวกเขารู้จักเพื่อนบ้านชาวผิวขาวและมักจะรู้จักรุ่นบิดาของพวกเขาด้วย ชาวไอโอวาผิวขาวก็รู้จักพวกฟ็อกซ์และมักจะเรียกชาวฟ็อกซ์ตามชื่อตัว

ชาวฟ็อกซ์มักจะไม่สนทนากับเพื่อนบ้านผิวขาวของเขา ในเรื่องรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นที่บ้านหรือในชุมชนของตน และข้อเท็จจริงทางภูมิศาสตร์ง่าย ๆ ทำให้เพื่อนบ้านผิวขาวมักจะไม่อยู่รวมในขณะที่เกิดเรื่องต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นชีวิตของชาวฟ็อกซ์ ตัวอย่างเช่น ในบ้านของชาวฟ็อกซ์เอง เมื่อครอบครัวรับประทานอาหารเช้าหรือมีผู้มาเยี่ยมเมืองของชาวผิวขาวใกล้เคียง ๆ นั้นก็มีลักษณะการแยกกันอยู่เช่นเดียวกัน ชาวเมืองทามาจะพบกับชาวเมืองมอนทัวนอยเท่า ๆ กับที่พบพวกฟ็อกซ์ แต่ชาวเมืองทามาสามารถสันนิษฐานและเดาเหตุการณ์ที่มองไม่เห็นตามบ้านในเมืองมอนทัวจากร่องรอยเพียงเล็กน้อยได้ ขณะที่พวกเขาถูกเหมือนจะไม่สามารถสันนิษฐานเรื่องของพวกอินเถียนแดงได้อย่างง่ายดายหรือสมบูรณ์ได้เท่า

กระนั้นพวกเพื่อนบ้านเหล่านี้ก็มักจะไม่ได้แสดงอาการพิศวงต่อปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในหมู่ชาวฟ็อกซ์ ดูเหมือนว่าปฏิกิริยาของชาวฟ็อกซ์ที่มีต่อข้อเสนอเรื่องชั้นแปดของ

สำนักงานกิจการอินเตียนแดงนั้นไม่ใช่เรื่องน่าแปลกหรือลึกลับ เมื่อฉันถาม เพื่อนบ้านจะบอกว่า "พวกฟ็อกซ์ต้องการให้รัฐบาลดูแลพวกเขา" เป็นการอธิบายปฏิกิริยาของชาวฟ็อกซ์ที่จริงแล้ว เพื่อนบ้านผิวขาวดูจะเห็นว่าปฏิกิริยาของพวกฟ็อกซ์นั้นอยู่ในความคาดคะเนเต็มที่

โดยทั่วไปแล้ว เพื่อนบ้านของพวกฟ็อกซ์คิดถึงพวกอินเตียนแดงอยู่บ่อยทีเดียว และถ้ามีคนแปลกหน้ามาถาม เขามักจะเต็มใจเล่าถึงที่เขารู้ หลายคนจะรู้สึกสบายใจและแน่ใจในตัวเองอย่างที่สุดเมื่อเขาเล่าถึงชาวฟ็อกซ์คนนั้นคนนี้ เขามักจะเอ่ยชื่อชาวฟ็อกซ์ชื่อเดียวกันเสมอ ๆ ทั้งหมดมี 6 หรือ 8 ชื่อ เจ้าของร้านในเมืองทามาจะกล่าวว่า "ฟิต แบร์* เป็นคนดีแต่เขาไม่มีอิทธิพลต่อที่นั่นมากนักแล้ว" หรือกล่าวว่า "ทอม-ยั้งเบิร์ดมีอิทธิพลมากที่นั่น แต่คุณต้องรู้ว่าควรจะปฏิบัติต่อเขาอย่างไร" แล้วก็มักจะตามด้วยความคิดเห็นสั้น ๆ ถึงสิ่งที่ดูเหมือนจะทำให้ชาวฟ็อกซ์ที่กล่าวชื่อนั้นพอใจหรือไม่พอใจ นั่นก็คือการบอกภาพกว้าง ๆ ของชาวฟ็อกซ์ตามที่เพื่อนบ้านผิวขาวสร้างมโนภาพเอาไว้ว่าเขาควรจะเป็นอย่างไร และเกือบทุกครั้งคำบอกเล่าจะต้องเกี่ยวข้องกับว่าชาวฟ็อกซ์คนนั้นเห็นด้วยหรือคัดค้าน "ความก้าวหน้า" จากนั้นความคิดของคนเล่าก็มักจะวนกลับไปสู่เรื่องราวของการพยายามของเขาในอีกทีที่จะทำอะไรบางอย่างในชุมชนของอินเตียนแดง แล้วเขาก็จะเล่าถึงการเผชิญกับความยากลำบากต่าง ๆ และบทบาทที่นายแบร์และนายยั้งเบิร์ดมีส่วน

ฉันหมายจะถามว่า "ชุมชนของชาวฟ็อกซ์เป็นอย่างไร" ฉันกลับได้รับคำตอบเล่าถึงชาวฟ็อกซ์ที่มีอิทธิพลสองสามคน นั่นคือพวกเขามักจะบรรยายชีวิตของชาวฟ็อกซ์ไทยการกล่าวถึงของชาวฟ็อกซ์บางคนที่จะมีอิทธิพลในหมู่พวกอินเตียนแดง และดูจะเป็นบุคคลที่พอจะ "จัดการ" ได้ไม่มากนักน้อยเมื่อรู่ว่าสิ่งใดที่เขาชอบและไม่ชอบ ความคิดของชาวเมืองทามาผิวขาวจำนวนมากดูจะเป็นไปในแนวนี้อย่างสบายใจเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความจำเรื่องการพยายามจะทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อหรือร่วมกับพวกอินเตียนแดงเมื่อไม่นานมานี้

แต่การสนทนาอื่น ๆ จะมีทิศทางแตกต่างไปที่เดียว เพื่อนบ้านผิวขาวของพวกอินเตียนแดงมักจะพูดถึงชาวฟ็อกซ์รวม ๆ ทั้งหมดทุกคนว่าเป็นอย่างไร ชาวนาคนหนึ่ง

* ชื่อของอินเตียนแดงทั้งหมดในหนังสือนี้เป็นชื่อสมมุติ

กล่าวว่า "พวกอินเดียนั้นรักษาคำพูด" อีกคนหนึ่งพูดว่า "พวกเขาก็ดีถ้าคุณคอยจับตามอง" จริง ๆ แล้วคนหนึ่งอาจจะพูดทั้งสองอย่างในเวลาห่างกันไม่กี่นาที ผู้หญิงคนหนึ่งพูดว่า "คุณรู้ไหม พวกเขานั้นเน้นเรื่องจิตใจมากแต่ไม่ค่อยจะรักษาสัญลักษณ์" ชาวไอโอวาแต่ละคนจกจำประสบการณ์ของตนกับพวกอินเดียนแดงบางคนแล้วพยายามสร้างลักษณะทั่วไปขึ้นจากประสบการณ์เหล่านั้นและจะเหมวว่า เป็นลักษณะของพวกฟ็อกซ์ทั้งหมด อย่างเช่น พวกเขากองและโง่ พวกเขามีมารยาทและหยาบคาย เกรตรง และขี้อาย และอื่น ๆ

ถ้อยคำเหล่านี้แม้แต่คำที่ไม่มีลักษณะขึ้นชมเลยก็ตาม ส่วนใหญ่ก็จะกล่าวด้วยความเมตตาและหวังดี เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์ส่วนมากจะรู้สึกชอบพอพวกอินเดียนแดง ความชอบของพวกเขาก็จะเป็นความติดลอย ๆ และรักษาระยะห่าง แต่ก็มีบางความรู้สึกเป็นปรีดิ์ที่เห็นโคโยนน้อยมาก ภาพที่ชาวผิวขาววาดขึ้นเช่นนี้หลากหลายและขัดแย้งกันอยู่บ่อย ๆ

อย่างไรก็ตาม ฉันพบว่าในบางเรื่องเกือบจะไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับชาวฟ็อกซ์อยู่เลย กับฉันในฐานะผู้มาใหม่ เพื่อนบ้านจะพูดเป็นเสียงเดียวกันในการร่วมกันเสนอแนวความคิด (Public Line) เกี่ยวกับพวกอินเดียนแดง ชาวไอโอวาผิวขาวแทบจะทุกคนจะเสนอความคิดแนวนี้ในการสนทนาสองสามนาทีแรกและก็จะไม่เคยเปลี่ยนแนวไม่ว่าจะสนทนากันอีกกี่ครั้ง แนวข้อเสนอดังกล่าวนี้ไม่ค่อยมีความรู้สึกเป็นปรีดิ์ร่วมอยู่ด้วยแม้ผู้พูดจะรู้สึกว่าเป็นคำกล่าวในทางไม่ดี ประโยคเปิดการสนทนาตามปกติคือ "ไม่ใช่ความผิดของพวกเขาทั้งหมดแต่..."

แนวข้อเสนอกับชาวฟ็อกซ์นี้ประกอบด้วยคำกล่าวเพียง 3 ประการ ซึ่งสอดคล้องกัน ประการแรกคือ "ทุกวันนี้พวกอินเดียนแดงไม่มีความทะเยอทะยาน พวกเขาจะต้องปรับปรุงตัวเองในที่นี้"

เพื่อนบ้านกล่าวว่าพวกอินเดียนแดงต้อง "ปรับปรุงตัวเอง" พวกเพื่อนบ้านเห็นอะไรที่ทำให้พวกเขาคิดว่าชาวฟ็อกซ์ธรรมดาขาดความทะเยอทะยานและจำต้องปรับปรุงตัวเอง เหตุการณ์ซึ่งไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยนัก เช่น ปฏิกริยาของชาวฟ็อกซ์ในเรื่องขึ้นแปด ทำให้เกิดการพูดถึงทำนองนั้น แต่การสนทนาต่อมาปกติจะแสดงให้เห็นว่าเมื่อชาวผิวขาวกล่าวเช่นนั้น พวกเขาคิดถึงเรื่องประจำวันมากกว่า เช่น เรื่องที่พวกเขาเห็นเวลาชาว

ฟ็อกซ์ทำงานหรือเรื่องที่ชาวฟ็อกซ์ทำและไม่ได้ทำในฝันของพวกเขา ในเมื่อชีวิตส่วนใหญ่ของชาวอินเดียนแดงอยู่นอกสายตา จึงไม่น่าแปลกใจที่ภรรยาหญิงชาวฟ็อกซ์ระหว่างทำงานจะเอนซัดขึ้นมา พฤติกรรมการทำงานของชาวฟ็อกซ์นั้นเป็นรูปธรรมที่ทุกคนเห็นได้ชัดสองสัปดาห์ทุกปี ไม่มีชาวฟ็อกซ์ครอบครัวใดจะอยู่ได้ด้วยวิธีการทำสวนล่าสัตว์หรือเก็บผลไม้ป่าแบบดั้งเดิม และก็ไม่มีเงินช่วยเหลือพิเศษจากรัฐบาลส่งไปให้ทุกคน ดังนั้นพวกอินเดียนแดงจึงทำงานอย่างเดียวกันกับเพื่อนบ้านของพวกเขา ชาวฟ็อกซ์จำนวนหนึ่งมีรายได้จากการปลูกข้าวโพดไรในฝันของพวกเขา ชาวฟ็อกซ์ส่วนมากจะเดินทางไปทำงานที่โรงงานในเมืองใกล้เคียง ๆ หรือทำงานกับหน่วยก่อสร้างหรือหน่วยสร้างทางรถไฟนอกเมืองเหล่านั้น คนชาวโพทอนฝันดินของอินเดียนแดงสูงหรือไม่ ชายชาวอินเดียนแดงขับรถผ่านไปโรงงานในเวลา 8 นาฬิกาหรือไม่ หรือถ้าหากท่านปรารถนา ท่านอาจจะคำนวณจากเงินที่ครอบครัวต่อปี นี่แหละคือโฉมหน้าส่วนใหญ่ของชาวฟ็อกซ์คอมมอน

เพื่อนบ้านหลายคนรู้อยู่ที่จริงในรายละเอียดลึกกว่านั้น รัฐไอโอวาเป็นเขตทำฟาร์มอันอุดมสมบูรณ์แต่ดินอินเดียนแดงจำนวน 3,350 เอเคอร์นั้นไม่ใช่ตัวอย่างที่ดี น่าจะท่วมที่ราบลุ่มก้นแม่น้ำของพวกอินเดียนแดง ฝันดินส่วนมากเป็นทิวเขาขรุขระมีป่าไม้ปกคลุม กระนั้นที่ดินหนึ่งในสามก็สามารถอำนวยความสะดวกให้มีการทำไร่อย่างหนาแน่นได้ดีพอสมควร แต่พวกอินเดียนแดงใช้ที่ดินทำไร่อย่างไม่อั่นขังขอบ ชาวไอโอวาผิวขาวทำแปลงข้าวโพดต้นสูงสิบฟุต เขียวชุ่มแปลงละร้อยเอเคอร์ ชื่อลูกวัวผมสีมาแล้วเลี้ยงด้วยข้าวโพดและต่อมาเอาไปขายเป็นเนื้อชั้นดี เขายังหมุนเวียนปลูกพืชเพื่อรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน และเมื่อราคาตลาดขึ้นลงก็จะเลี้ยงสัตว์อื่น ๆ ด้วย ชาวผิวขาวเหล่านี้ใช้วิธีทำกลกรรมที่โหดร้ายมาก (โดยมีรัฐบาลสนับสนุนช่วยเหลืออยู่) มีตารางการทำงานแน่นอน ต่อเนื่อง ติดดิน ตรีษณี และใช้เครื่องจักรกลมาก ดังนั้นชาวผิวขาวในรัฐไอโอวาจึงได้ความมั่งคั่งจากธรรมชาติ เปลี่ยนความมั่งคั่งนั้นไปเป็นเครื่องจักรกล แล้วนำเครื่องจักรกลนั้นกลับมาทิ้งเอาความร่ำรวยจากธรรมชาติเพิ่มขึ้นอีก

แต่พวกอินเดียนแดงดูเหมือนจะไม่มีแรงจูงใจไปในแนวเหล่านี้เลย มีชาวอินเดียนแดงไม่กี่คนที่ปลูกพืชเศรษฐกิจ แม้กระนั้นพวกนี้ก็ยังไม่จริงจังกับมันนัก และไม่ได้เลี้ยงชีพโดยอาศัยที่ดินเพียงอย่างเดียว ชาวผิวขาวในไอโอวาประหลาดใจว่าอินเดียนแดง

มีที่ดินถึง 3,350 เอเคอร์ แต่กลับไม่มีวัวอยู่เลยแม้แต่ตัวเดียว พวกเขาอยากจะทำใจ
พฤติกรรมต่อต้านคนแบบนี้ ชาวอินเดียนแดงไม่ได้นับถือเช่นชาวไร่ในไอโอวา และพวกเขา
ก็ดูเหมือนจะไม่ได้อาศัยอย่างชาวไร่ในไอโอวา เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์สรุปไว้แค่นั้น และ
ก็ไม่ชอบใจนัก

ทำนองเดียวกันชาวผิวขาวก็เห็นชาวอินเดียนแดงเป็นประจำทุกวันใน
โรงงานและหน่วยก่อสร้าง ไม่มีใครพูดว่าชาวฟ็อกซ์ไม่ขยันเพราะรู้กันดีว่าพวกเขาทำงาน
หนักมาก แต่เพื่อนคนงานจะได้ยินเรื่องอื่น ๆ เช่นเมื่อชาวฟ็อกซ์กำลังจะขับรถออกจาก
บ้านไปทำงานแล้วลงเดินมา เขาจะคุยกันเรื่องกินทำอาหาร ลงจะพูดเรื่อย ๆ ว่า เกิด
คิดว่าแกอาจจะไปเมืองมาแชลล์ทาวน์หากมีรถขับไปให้ ทั้งลุงและหลานจะขึ้นรถและขับ
ออกไป ไม่ใช่ไปทำงานแต่ไปเมืองมาแชลล์ทาวน์

บางทีเพราะพฤติกรรมเช่นนี้เอง ชาวฟ็อกซ์หลายคนประมาณครึ่งหนึ่งของ
แรงงานจึงต้องทำงานประเภทไร้ฝีมือ ซึ่งมักจะเต็มไปด้วยชาวผิวขาวที่ค่อนข้างจะเร่รอน
เช่น งานซ่อมทางรถไฟ และงานก่อสร้างตามฤดูกาล ชายชาวฟ็อกซ์จำนวนพอ ๆ กันได้
งานที่มั่นคงและมีฝีมือมากกว่า เช่นเป็นช่างเชื่อมโลหะ ผู้ควบคุมเครื่องมือ เป็นอาทิ
ชาวผิวขาวตระหนักและได้รับการบอกเล่าถึงพวก "คนงานที่ดี" เหล่านี้แต่ก็ถือว่าเป็นพวก
ขี้เกียจ คนงานชาวฟ็อกซ์แบบที่สามนั้นดูจะน่าประหลาดที่ไม่มีอยู่เลย ไม่มีชาวฟ็อกซ์คนใด
เหมือนกับพวกที่ต้องการเป็นชนชั้นกลาง ทำงานหนัก ประหยัด กินร่นเพื่อความร่ำรวยและ
สถานภาพ แต่ละพฤติกรรมแบบที่สามนี้เป็นแบบอุดมคติในความคิดของชาวไอโอวาผิวขาว
ส่วนมาก

ดังนั้น พวกเขาเพื่อนบ้านจึงมองคนงานอินเดียนแดงว่าไม่น่าวางใจ จึงไม่
เหมาะสมนอกจากงานชั่วคราวและไม่ใช้ฝีมือ พวกเขาเห็นอินเดียนแดงคนอื่น ๆ ใน
จำนวนเท่ากันที่ปฏิบัติสอดคล้องกับเศรษฐกิจแบบอเมริกา แต่พวกนี้ให้ความประทับใจน้อยกว่า
พวกเขาไม่เห็นพวกอินเดียนแดงที่มีความต้องการเป็นชนชั้นกลาง และพวกเขายังเห็นไร
ข้าวโพดรก ๆ ของชาวฟ็อกซ์ แล้วพวกเขาก็สรุปว่า "ชาวฟ็อกซ์ไม่มีความทะเยอทะยาน
และต้องปรับปรุงตัวเอง สร้างตัวเองขึ้นมา" ในระหว่างสัปดาห์แรก ๆ ที่ฉันพักอยู่ในชุมชน
อินเดียนแดง ฉันมักหลุกเข้าไปสนทนาเรื่องเบา ๆ กับชาวผิวขาวในเมืองหามาหลายคน

บอย ๆ อาทิ พวกเจ้าของร้าน ชาวไร่ แม่นาน ครู และเสมียน ส่วนกับกรรมกรธรรมดา และพวกเรื่อนั่นนาน ๆ สักครั้งหนึ่ง ส่วนมากจะบอกกับฉันอย่างนี้ ไม่มีใครชักเย่งเป็น อย่างอื่น

พวกเพื่อนบ้านสังเกตเห็นและพรรณาชีวิตของชาวฟ็อกซ์ที่มองเห็นได้ใน แ่งที่สองเป็นเสียงเดียวกันว่า "พวกอินเดียนแดงไม่รู้จักพึ่งตัวเองเลย รัฐบาลต้องดูแล ทุกสิ่งทุกอย่างที่นั่น เพราะพวกอินเดียนแดงไม่ทำ" และบางคนจะเสริมว่า "...และ เราเป็นคนเสียภาษี" ภายในสิบนาที่แรกของการสนทนาเกี่ยวกับชาวฟ็อกซ์เกือบทุกครั้ง จะต้องมีการพูดถึงเรื่องนี้

เช่นเดียวกับแ่งก่อน การพรรณาชีวิตของชาวฟ็อกซ์ทำนองนี้อาจมีสาเหตุ มาจากเหตุการณ์ที่ไม่ใคร่เกิดขึ้นบ่อยนัก แต่ส่วนใหญ่พวกเพื่อนบ้านเหล่านี้จะนึกถึงเรื่อง ในชีวิตประจำวันมากกว่า สิ่งที่เขาสังเกตเป็นจริงที่เดียว ดังที่พวกเขาอาจจะชี้ให้ เห็นได้อย่างง่ายดาย พวกเขาไม่เห็นว่ายี่สิบชีวิตของฟ็อกซ์จะมีสิ่งใดเหมือนกับกิจกรรมอันวุ่นวาย ซึ่งต้องใช้พลังงานอย่างมากเช่นในเมืองเล็ก ๆ ที่ปกครองตนเองของพวกเขา เมื่อชาว เมืองทามาพบคนจากเมืองโทเลโดไกล ๆ นั้น พวกเขาอาจจะคุยกันเกี่ยวกับปัญหาาร่วมกัน ในการให้คณะกรรมการโรงเรียนของตนรวมโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาหรือทำอย่างไร ถึงจะให้เทศบัญญัติทำทางลาดยางผ่านสภา เมื่อชายคนหนึ่งจากเมืองทามาพบกับ อินเดียนแดงคนหนึ่ง เขาจะไม่มีประสบการณ์ร่วมกันเช่นนั้นเลย ทั้งชาวเมืองทามาก็ไม่เคย สังเกตเห็นพวกอินเดียนแดงคุยกันเองในเรื่องเช่นนั้น พวกเขากลับพูดถึงพวกหัวหน้าชาว ฟ็อกซ์และสมาชิกสภาของเผ่าซึ่งดูเหมือนจะไม่ทำอะไรและเมื่อเขาทำอะไร ไป ก็มักจะไม่มีใครตาม แทนที่จะเห็นพวกอินเดียนแดงยุ่งอยู่กับงานของชุมชนของตัวเอง ชาวผิวขาวในเมืองทามากลับเห็นเจ้าหน้าที่ผิวขาวของรัฐบาลสหรัฐเข้า ๆ ออก ๆ จาก เมืองเกี่ยวกับกิจการของอินเดียนแดง โดยมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวคือดูแลพวกอินเดียนแดง

ตัวอย่างเช่นโรงเรียนมัธยมของชาวฟ็อกซ์มีลูกจ้างรัฐบาลสหรัฐเป็นผู้ดำเนินการ ตั้งแต่ครูใหญ่ลงมาถึงนักการภารโรง ซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายต่อผู้ใดในชุมชน อินเดียนแดงที่พวกเขาให้บริการสอนอยู่ สภาของเผ่ามีสิทธิเริ่มได้ตามกฎหมายเพียงใน การปฏิบัติที่เป็นงานประจำที่สุดเท่านั้น สำนักงานกิจการอินเดียนแดงสามารถจะและมัก

จะเป็นฝ่ายริเริ่มให้มีการปฏิบัติต่าง ๆ ขึ้น ไม่ว่าพวกอินเดียนแดงจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ ทั้งมักจะขัดกับความปรารถนาของพวกอินเดียนแดง ตามที่พวกเพื่อนบ้านทุกคนสังเกตเห็น ในบางครั้งและสามารถเล่าให้ฟังได้ โดยสรุปแล้ว สภาพของเผ่าแสดงให้เห็นว่าพวกเพื่อนบ้านชาวผิวขาวเห็นว่าปราศจากอำนาจ และถ้าจะขยายความออกไป ลักษณะนั้นก็จะเป็นลักษณะของชาวฟ็อกซ์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและในฐานะชุมชน ในความสัมพันธ์ที่เป็นจริงระหว่างชาวฟ็อกซ์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลสหรัฐ พวกอินเดียนแดงพยายามจะเอาสิ่งที่ดีที่หลุดจากผู้มีอำนาจ พวกเขาย่อยและตอรอง แต่วกเขาไม่ได้ปกครอง

ดูเหมือนว่า เรื่องนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่สำนักงานกิจการอินเดียนแดง เจ้าหน้าที่มาแล้วก็ไปตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา แต่ลักษณะการดำเนินกิจการเกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์แทบจะไม่เปลี่ยนแปลงเลย เจ้าหน้าที่ของสำนักงานมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในรายละเอียดต่าง ๆ อาทิเช่น ในกิจการด้านโรงเรียน เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหากใช้เงินไม่ถูกต้อง มีการจัดระบบราชการทั้งหมดให้สามารถดำเนินการรับผิดชอบตามกฎหมายผ่านทางสายการบังคับบัญชา

ตามที่พวกเพื่อนบ้านพรณมา รัฐบาลเข้ามาดูแลเรื่องการศึกษาและสาธารณสุข ก่อนนั้นก็เข้ามาดูแลถนนและการบังคับใช้กฎหมาย แต่ความรับผิดชอบในสองเรื่องหลังนี้ได้เปลี่ยนมาอยู่ในความรับผิดชอบของเพื่อนบ้านชาวฟ็อกซ์แล้ว เมื่อไม่นานมานี้ พวกเพื่อนบ้านปกติมักจะลงความเห็นว่ารัฐบาลเข้ามาดูแลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เพราะชาวฟ็อกซ์ไม่สามารถทำได้ พวกเขามองเห็นว่ามีเจ้าหน้าที่รัฐบาลสหรัฐทำงานอยู่ (และโดยทั่วไปแล้วทำงานที่ไม่น่าเป็นไปได้อย่างดี) เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงแท้แน่นอนไม่มีผิดพลาดและเป็นข้อเท็จจริงที่เห็นได้ชัดมากอย่างหนึ่งเกี่ยวกับชุมชนชาวฟ็อกซ์

ชาวผิวขาวมักจะพูดถึงชาวฟ็อกซ์ในด้านที่สามเป็นประจำ แต่เป็นการลำบากมากที่จะรูว่าส่วนไหนของชีวิตของชาวฟ็อกซ์ที่มองเห็นได้ทำให้เกิดความคิดเช่นนั้น พวกผิวขาวกล่าวว่า "เมื่อเด็กชาวอินเดียนแดงเติบโตขึ้น คุณจะไม่เห็นพวกเขาแถวอยู่ที่นั่น พวกเขากำลังได้รับการศึกษาแล้วก็จะจากไป" พวกเพื่อนบ้านเหล่านี้เห็นว่าชาวฟ็อกซ์นั้นจะเป็นชุมชนอยู่เพียงชั่วคราว

เมื่อพวกผิวขาวชาวไอโอวากล่าวว่าพวกฟ็อกซ์ไม่มีความทะเยอทะยาน หรือว่าพวกเขาไม่รู้จักพึ่งตัวเอง พวกผิวขาวจะชี้ให้เห็นถึงการกระทำของชาวฟ็อกซ์ที่มองเห็นได้ซึ่งมีเหตุผลที่จะลงความเห็นเช่นนั้นได้ พวกเขาไม่ได้ชี้ให้เห็นในกรณีนี้ การสนทนาแสดงว่าชาวฟ็อกซ์บางคนออกจากชุมชนไป และเพื่อนบ้านจำชื่อของเขาได้ พวกเขาไปเมืองเคมอย หรือเซนต์หลุยส์ หรือชิคาโก และบางครั้ง (แต่ไม่ใช่เสมอไป) พวกเขาจะตัดสายสัมพันธ์ ทำให้ลูก ๆ ของเขาเป็นคนแปลกหน้าในชุมชน แต่กรณีเช่นนี้ดำเนินมาเป็นเวลานานแล้วอย่างน้อยก็ 2ชั่วอายุคน และระหว่างระยะเวลานั้นประชากรของชุมชนได้เพิ่มเป็น 2 เท่าที่คนซึ่งพวกเพื่อนบ้านหลายคนก็รู้เรื่องนี้ด้วย ผู้ใหญ่ชาวฟ็อกซ์แทบทั้งหมดยกเว้นผู้เดียวไม่กี่คนเป็นผู้รู้หนังสือและมีฝีมือในการทำงานและพวกเขาก็ยังอยู่กันที่เดิมไม่มีอะไรที่ชั่วร้ายนักเล็ก ๆ ในโรงเรียนกำลังเรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ที่จะทำใหคนจำนวนมากขึ้นทำตัวแตกต่างออกไป และยังไม่แจ่มชัดเลยว่าทำไมผู้ที่เรียนในวิทยาลัยเพียงไม่กี่คนนั้นจำเป็นต้องอยู่ห่างไกลออกไปหรือจำเป็นต้องแยกตัวเองจากเพื่อนและครอบครัวของเขา

ทางไปจากชาวฟ็อกซ์ไม่ถึงร้อยไมล์มีพวกอมานาส (Amanas) ซึ่งเป็นนิคมร่ำรวยที่พวกเคร่งศาสนาชาวเยอรมันตั้งขึ้น การสนทนาไม่ได้แสดงว่าชาวเมืองทามารูส์คิดว่าพวกอมานาสจะเป็นชุมชนชั่วร้ายหรือว่าควรจะเป็น (แม้ว่าพวกเขามักจะเสนอแนวทางที่พวกอมานาสเคยหรือควรเปลี่ยนแปลง) กระนั้นก็ตาม ชาวไอโอวาพวกเดียวกันนี้ดูเหมือนจะเห็นว่าพวกอินเดียนแดงไม่น่าจะคงอยู่เป็นชุมชนได้เกินกว่าอีกชั่วอายุคน

บางทีพวกเพื่อนบ้านอาจจะกำลังแสดงความหวังสำหรับพวกฟ็อกซ์ ก่อนหน้านี้นักเทศน์กล่าวว่าชาวฟ็อกซ์เป็นคนที่ไม่มี ความทะเยอทะยานและต้องพึ่งรัฐบาล บางทีชาวไร่และนักธุรกิจชาวไอโอวาไม่อาจทนความคิดนี้ได้ พวกเขามองจะรู้สึกว่าการกระทำเช่นนั้นเรียกร้องเงินจากกระเป๋าของพวกเขามากเกินไป หรือพวกเขาอาจจะเห็นว่ามันเป็นการปฏิเสธสภาพที่สมควรแก่ความเป็นมนุษย์ที่ชาวฟ็อกซ์ควรหรือน่าจะได้รับ ดังนั้นพวกเขาก็พยากรณ์ว่าทั้งหมดจะหมดไป ความเป็นชุมชนของชาวฟ็อกซ์จะสูญสลายไป

ดังนั้นการสนทนากับเพื่อนใหม่ชาวผิวขาวของเราในเมืองทามาจะแสดงให้เห็นถึงเค้าโครงชีวิตของชาวฟ็อกซ์ทั่วไปในไม่ช้า แต่ละภาพเหล่านี้ย่อมจะไม่สมบูรณ์ เค้าโครงเหล่านี้ไม่อาจช่วยให้เห็นภาพสิ่งที่เกิดขึ้นภายในบ้านของชาวฟ็อกซ์ นอกจากนี้

บางครั้งคนผิวขาวชาวเมืองทามาก็เอ่ยถึงสิ่งต่าง ๆ อย่างผ่าน ๆ ที่ไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์อะไรกัน บางทีพวกเขาจะกล่าวถึง "ศาสนาของอินเดียนแดง" แต่การพูดถึงการขาดความทะเยอทะยานทำให้ฉันนึกไม่ออกว่าพระเจ้าของชาวฟ็อกซ์เป็นเช่นไร และพวกเพื่อนบ้านเองก็ดูจะไม่รู้ หรือพวกเขาจะกล่าวถึง "การละเล่นของอินเดียนแดง" แต่ฉันก็ไม่สามารถจะมองเห็นได้ว่าคนที่ฟังตัวเองไม่เป็นจะเล่นกันอย่างไร

แต่กระนั้น บทพรรณนาในส่วนซึ่งชาวผิวขาวทั้งหมดกล่าวเหมือนกัน หรือแนวความคิดที่เขาร่วมกันนำเสนอเกี่ยวกับพวกอินเดียนแดง ก็มีหลักเหตุผลภายในและโดยที่พวกเขาเห็นพ้องต้องกันหมด เราอาจจะทักท้วงเอาได้ว่าคนผิวขาวพบว่าแนวดังกล่าวนั้นจับใจและน่าพอใจที่เดียว ที่จริงแนวข้อเสนอนั้นสามารถอธิบายพฤติกรรมของชาวฟ็อกซ์ในอดีตและพยากรณ์อนาคตได้อย่างหยาบ ๆ อันเป็นที่พอใจของพวกเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์ คนผิวขาวชาวไอโอวาดูเหมือนจะไม่เห็นว่าพวกอินเดียนแดงนั้นเป็นปริศนาแต่อย่างใด

เราเริ่มอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกฟ็อกซ์และเพื่อนบ้านของพวกเขา ในต้นเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 1952 ปลายฤดูร้อนนั้นเพื่อนนักเรียนของฉันสองคนกลับไอบีคาโกตามแผนงานในขณะนั้นและภรรยาอยู่ต่อไป ฉันถูกใบไม้ร่วงฉันไอบีคาโกเป็นระยะสั้น ๆ เพื่อ "การปริศนาหรือ" อันเป็นถ้อยคำกล่าวอ้างอย่างกรุณา จริง ๆ แล้วฉันเดินทางไปเพื่อรับการช่วยเหลือทางปัญญาและการสนับสนุนทางกำลังใจ คำถามเบื้องต้นที่ว่าเราสามารถจะเห็นอะไรไ้มาจากการมองเห็นนั้นยังคงอยู่และยังคงก่อให้เกิดความกังวล ฤดูร้อนการสนทนาทั้งหลายกับชาวฟ็อกซ์และพวกเพื่อนบ้านของพวกเขาทั้งหมดนี้ก็มีแต่จะเสริมความกังวลของฉันให้เพิ่มขึ้นอีก

ที่ชิคาโก ฉันสามารถร่างคำกล่าวของชาวผิวขาวเกี่ยวกับชาวฟ็อกซ์ออกมาได้คร่าว ๆ ที่ว่าชาวฟ็อกซ์ไม่มีความทะเยอทะยานและไม่รู้จักฟังตัวเองและ (ดังนั้น) ชุมชนจึงจะคงอยู่เพียงชั่วคราว และสามารถร่างคำกล่าวเพียงประการเดียวของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับตัวเองที่ว่า ชาวฟ็อกซ์ตั้งใจจะอยู่อย่างถาวร (หรือถ้ากล่าวตามความเชื่อของพวกเขา ก็อาจพูดได้ง่าย ๆ ว่า ชาวฟ็อกซ์อยู่) ผมสามารถบอกเขาได้เพียงเล็กน้อยอย่างน่าละอายใจ

คำกล่าวเหล่านี้ไม่มีคุณค่าเด่นชัดในการพรรณนาชีวิตของชาวฟ็อกซ์ แต่คำกล่าวเหล่านี้เป็นข้อเท็จจริง ข้อเท็จจริงทางสังคม อันเป็นกลุ่มคำพูดบางอย่างซึ่งอยู่

ในหัวของพวกอินเทียนแดงและเพื่อนบ้านของพวกเขา และมีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องและมีผลต่อการพบปะกันบ่อย ๆ ของพวกเขาอยู่บ้าง ที่ชิคาโก ฉันตกใจหนักหนากับครูและเพื่อนนักศึกษาของฉันเล็กน้อย แล้วเราก็เปลี่ยนมาพูดถึงเรื่องเบ็ดเตล็ดทางการเงิน เครื่องมือ และอื่น ๆ

ฉันกลับมาสู่พวกฟ็อกซ์เพื่อตรึงตรองโดยไม่มีความสะดวกสบายสัก สิ่งหนึ่งที่ปรากฏชัดคือ อะไรก็ตามที่ฉันได้มา สิ่งนั้นไม่ใช่การถกเถียงทางวาทะระหว่างชาวฟ็อกซ์กับเพื่อนบ้านของเขา ชาวฟ็อกซ์เล่าถึงตำนานให้ฉันฟังและเท่าที่ฉันเห็นมา ชาวฟ็อกซ์ไม่ได้พูดถึงตำนานนี้กับเพื่อนบ้านของเขามากนัก ในทำนองเดียวกันคนผิวขาวเสนอแนวความคิดรวมของพวกเขากับพวกฟ็อกซ์ให้ฉันฟัง แทนที่จะบอกพวกฟ็อกซ์ ระหว่างชาวฟ็อกซ์และเพื่อนบ้านของพวกเขา มีการกระทำและปฏิกิริยาไม่ใช่การพูดจา กระนั้นพวกเขาก็พูดให้ฉันฟังในเรื่องไม่กี่อย่างเหล่านี้แทนที่จะพูดถึงสิ่งที่คิดออกอื่น ๆ นับไม่ถ้วน และพวกเขาก็พูดในท่ามกลางการกระทำและปฏิกิริยาของพวกเขา ดอยคำของพวกเขาต้องมีความเกี่ยวข้องกันบางอย่างกับการกระทำของเขาอย่างแน่นอน คำถามก็คือว่าความเกี่ยวข้องอะไรเล่า

การเผชิญหน้ากับสำนักงานกิจการอินเทียนแดงในเรื่องนี้แน่นอน
 ครีกโครมมาก ก็เพราะเป็นเรื่องครีกโครมที่เองเมื่อทวนระลึกถึงจึงให้แง่คิด เป็นที่ปรากฏชัดว่าพวกอินเทียนแดงเห็นการเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการเชื้อเชิญในวงกว้างกว่าที่มีต่อชาวฟ็อกซ์ กล่าวคือการเชื้อเชิญให้ชาวฟ็อกซ์สูญเสียไป ภาษาที่รัฐบาลใช้มักจะรวมเอาคำเช่น "ความก้าวหนา" และ "บุรณภาพ" ไว้อยู่ นอกจากนั้นการเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงก็มาจากรัฐบาลในรูปของการกระทำฝ่ายเดียวที่มากเกินไปที่จะเกิดขึ้น (ในไม่ช้าก็ได้ดำเนินการไปจริง ๆ) บางทีการคุกคามเช่นนี้เองได้ชี้ให้พวกอินเทียนแดงรู้ว่าเจ้าหน้าที่รัฐบาลคือเขาเองเรียบร้อยแล้วว่าชาวฟ็อกซ์สูญเสียสภาพไปแล้ว ในฐานะเป็นชุมชนทางประวัติศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์อันยังยืนกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาบนรากฐานของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่แท้จริงและเป็นความสัมพันธ์ที่ถูกมัดกันและกันทั้ง 2 ฝ่าย พวกอินเทียนแดงแคลงบุคคลต่อต้านขอเสนอเกี่ยวกับขึ้นแปดอย่างรุนแรงไม่เท่ากัน แต่เป็นการต่อต้านเกือบโดยสิ้นเชิงเสี่ยงต่อการต่อต้านของชาวฟ็อกซ์ไร้เหตุผล ในความคิดและการกระทำของมวลชนทั้งหมด เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเห็นว่าพวกอินเทียนแดงพูดถึงสนธิสัญญาในอดีตอย่างเรื่อยเปื่อย สำหรับฉันเห็นว่าพวกเขากำลังอ้างประวัติศาสตร์

ในเวลานั้นเราไต่ขึ้นมาจากเจ้าหน้าที่สำนักงานกิจกรรมอินเดียนแดง ที่ถูกก่อกวนว่าในปีที่ผ่านมา พวกอินเดียนแดงคัดค้านการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ที่มีข้อเสนอ ในทันทีไม่ว่าในเรื่องระบบโรงเรียน สถานภาพการมีอภิสิทธิ์และในเรื่องขอบข่ายอำนาจ ของกฎหมายและระเบียบของพวกเขา พวกเขาจะคัดค้านความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง โดยไม่คำนึงถึงรายละเอียดที่เป็นเนื้อหาซึ่งไม่เคยมีการถกเถียงกันมากนัก

แต่ละ พวกเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์สังเกตเห็นทั้งหมดนี้หรือไม่ก็ไต่ขึ้น เกี่ยวกับเรื่องนี้ เทาที่พวกเขาเห็น พวกอินเดียนแดงต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเสมอ ขึ้นหัดคัดค้านรัฐบาลและข้อเสนอที่สมเหตุสมผลของรัฐบาลเสมอมา พวกเพื่อนบ้าน สังเกตเห็นการต่อต้านแบบครอบคลุมไปหมดและอธิบายมันด้วยแนวคิดเดิม พวกเขา เห็นว่ามันเป็นหลักฐานเพิ่มเติมที่แสดงว่าพวกฟ็อกซ์ไม่มีความทะเยอทะยานอย่างน่าเศร้า และไม่รู้จักฟังตัวเองอย่างแท้จริงจริง ๆ แล้วพวกเขาก็จะเสริมว่าแต่สิ่งนั้นจะหมดไป ในอีกชั่วอายุคนหนึ่ง ที่จริงการต่อต้านของอินเดียนแดงในกรณีเกี่ยวกับขึ้นแปดกระสุนให้ คนผิวขาวตอบสนองเช่นที่ว่าไม่มีผิด กับพวกอินเดียนแดง พวกเขาพูดถึงเรื่องการศึกษา แต่กับฉัน พวกเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์คอยพูดถึงแต่แนวความคิดรวมของพวกเขาเกี่ยวกับ พวกอินเดียนแดง

การเผชิญหน้าที่กรีกโกรมให้แง่คิด แต่ความเป็นจริงประจำวันอยู่ในกิจวัตร ประจำวัน ในกรณีนี้ก็อยู่ในการพบปะกันทุกวันระหว่างปัจเจกบุคคลชาวอินเดียนแดง และเพื่อนบ้านชาวผิวขาวของเขabenถนนในเมืองทามา เมื่อคนผิวขาวมีโอกาสพบปัจเจก บุคคลชาวฟ็อกซ์ เขานำเอารูปแบบความคิดอะไรมาใช้ในการพบปะนั้น? จะเป็นไปได้ว่า แนวข้อเสนอรวมทั้งกล่าวสร้างรูปแบบความคิดที่ชัดเจนมีประโยชน์กว้างขวางและมีอำนาจ ให้คนผิวขาว ดังนั้นอะไรก็ตามที่เขาอาจจะเห็นเพิ่มเติมในชีวิตของชาวฟ็อกซ์ก็สามารถจะ ควบคุมได้ดีความได้ จับให้อยู่ในตำแหน่งที่มีความหมายและทำให้มีความหมายต่อเขาได้

ชาวฟ็อกซ์ถูกมองว่าไม่มีความทะเยอทะยาน ไม่รู้จักฟังตัวเองและเป็นชุมชน ชั่วคราว ดังนั้นรูปแบบความคิดจึงมีอยู่ว่า จากการที่เขาพูดและทำนั้น ชาวฟ็อกซ์คนนี้ มุ่งหน้าสูงขึ้นและออกไปจากความเป็นชาวฟ็อกซ์ หรือว่าไม่ เขาเคลื่อนไปสู่ความเป็นคน ผิวขาวหรือเปล่า หรือว่าเขาจะอยู่กับชุมชนชาวฟ็อกซ์ที่นำหตุและกำลังจะหายไป

บ่อยครั้งฉันได้ยินชาวผิวขาวให้ความเห็นว่าอินเดียนแดงคนนี้หรือคนนั้น ปฏิบัติตาม "ศาสนาของอินเดียนแดง" (ซึ่งดูเหมือนผู้เล่าจะเห็นว่า เป็นอันมงคล) หรือ หลงระเหิงอยู่กับ "การละเล่นของอินเดียนแดง" (ซึ่งดูเหมือนผู้เล่าจะเห็นว่าค่อนข้าง จะเป็นเด็ก ๆ) หรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอินเดียนแดงที่ "ก้าวหน้า" (ซึ่งเป็นคนดี) หรือ อินเดียนแดงคนอื่น ๆ ซึ่ง "ถอยหลังเข้าคลอง" (ในแง่นี้เป็นคนไม่ดี) และอย่างอื่น ๆ อีก ดังนั้นจึงดูเหมือนว่าในกิจกรรมประจำวันที่เราได้รับนั้น พวกเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์จะ รวมกันมีบรรทัดฐานการประเพณีที่เป็นกลุ่มเป็นก้อนพอสมควรในการจัดอันดับปัจเจกชนชาว ฟ็อกซ์และการกระทำของเขาอย่างเป็นระเบียบจากเลวไปหาดีได้อย่างมีความแน่นอน อยูบ้าง คนที่เป็นเหมือนชาวฟ็อกซ์จะไม่ดีหรือคนที่เป็นเหมือนชาวผิวขาวจะดีกว่า และผู้ที่ ดีที่สุดก็ออกจากชุมชนไป (และจากทั้งหมดนี้ พวกเพื่อนบ้านก็ได้เล่าให้ฉัน (ไม่ใช่อิน-เดียนแดง) ฟังถึงแนวข้อเสนอรวมของพวกเขาเกี่ยวกับอินเดียนแดง)

ในทางกลับกัน เมื่อชาวฟ็อกซ์คนหนึ่งมีโอกาสดพบพวกเพื่อนบ้านชาวผิวขาว ของเขา เขาจะนำเอารูปแบบความกิดอะไรเข้ามาควยในการพบปะนั้น เราอาจจะทึกทัก เอาได้ว่าภาพปะโคยบังเอิญบนถนนในเมืองทามาแทบจะไม่เคยละเลยที่จะแสดงให้ ชาวฟ็อกซ์เห็นโดยนัย ๆ อย่างชัดเจนถึงการเชื่อเชื่อยอย่างกรุณาให้พวกเขาไป สู่(สิ่งที่ ชาวฟ็อกซ์เห็นว่าเป็น) ความตายทางสังคมชนิดหนึ่ง ชาวฟ็อกซ์ส่วนมากจะต่อต้านหรือ หลีกเลียงหรือถอนตัวจากการเชื่อเชื่อยประจำวันให้หมดสภาพความเป็นชุมชน เหมือนกับ ที่พวกเขาเคยต่อต้านการเชื่อเชื่อยของสำนักงานกิจการอินเดียนแดงให้สูญสลายไป (และ จากทั้งหมดนี้ ชาวฟ็อกซ์ก็ได้เล่าให้ฉัน (ไม่ใช่พวกเพื่อนบ้านของพวกเขา) ฟังถึงตำนาน ของเขา)

วัฏจักรดูเหมือนจะต่อกันได้พอดี โฉมหน้าที่มองเห็นโคยของชุมชนอินเดียนแดง ถูกเพื่อนบ้านของพวกเขาตีความว่าแสดงถึงการขาดความทะเยอทะยานและขาดการพึ่ง ตัวเอง ซึ่งดูเหมือนจะไม่เป็นที่น่าพอใจจนทำให้พวกเพื่อนบ้านหวังให้มีการรวมเอาชุมชน ชาวฟ็อกซ์เข้ามาเป็นประชากรทั่วไปโดยเร็ว ดังนั้นพวกเพื่อนบ้านจึงกระทำการอย่างมี ความสำนึก หรือไม่ก็ตามเพื่อที่จะสนับสนุนและช่วยเหลือการเปลี่ยนแปลงนั้น แต่โดยที่ชาว ฟ็อกซ์มีภาพพจน์เกี่ยวกับอดีตและอนาคตของเขาแตกต่างไปอย่างมาก พวกเขาจึงกักกัน การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตามที่ดูเหมือนจะแสดงนัยของการสิ้นสุดของชุมชนของพวกเขา

ในทางกลับกัน การคัดค้านของชาวฟ็อกซ์ที่มองเห็นได้ทั่วไปกลับเน้นและย้ำถึงภาพจน์เดิม
 ในความคิดของพวกเขาเพื่อนบ้านของเขาที่ว่าชาวฟ็อกซ์เป็นผู้ไม่มีความทะเยอทะยานและไม่
 รู้จักพึ่งตัวเอง

สภาพเช่นนี้ดูเหมือนจะเป็นหัวใจของความสัมพันธ์ระหว่างพวกอื่นเคียงแดง
 เหล่านี้กับพวกเพื่อนบ้านของพวกเขาตลอดมา ความสัมพันธ์นี้อยู่ในสภาพที่คั่นหนทางอันนับ
 เป็นการคั่นหนทางโดยไม่ได้ตั้งใจ และโดยไม่ใช่ที่รับรู้ในฐานะระบบทั้งหมด ไม่มีความ
 รุนแรงใด ๆ มีแต่ความเมตตา ความชอบพอในระดับนามธรรมและมีความตั้งใจที่อยู่มาก
 แต่ความสัมพันธ์เหล่านี้ไม่ใช่ที่ผลิตผลิตหรือสลายอารมณ์นัก พวกเพื่อนบ้านของชาว
 ฟ็อกซ์นั้นแปลกแยกจากพวกฟ็อกซ์

ฉันอยู่ในชุมชนชาวฟ็อกซ์เพื่อทำงานบางอย่างที่เรียกว่า "มานุษยวิทยา
 ปฏิบัติการ" (Action Anthropology) เพื่อช่วยเหลือขณะเรียนรู้และเพื่อเรียนรู้
 ขณะช่วยเหลือ ดูเหมือนว่าฉันได้สืบทอดการเล่นคำที่มาจากคนผิวขาวมองดูขนวนพฤติกรรม
 ของชาวฟ็อกซ์อย่างวิพากษ์วิจารณ์และ (โดยเป็นที่รู้ในหมู่ชาวฟ็อกซ์) เรียกขนวนพฤติกรรม
 นั้นว่า "การขาดความทะเยอทะยาน" และ "การไม่รู้จักพึ่งตัวเอง" และลงความเห็นว่า
 พวกฟ็อกซ์จะคงอยู่เพียงชั่วคราว ในขณะที่ชาวฟ็อกซ์มองย้อนกลับไปสู่อดีตของพวกเขา
 และมองไปข้างหน้าสู่อนาคตและ (โดยไม่ใช่ที่รู้ในหมู่พวกเพื่อนบ้าน) เรียกมันว่าเป็น
 คำทำนาย ดูเหมือนว่าจากรูปแบบความคิดสองประการนี้เองที่วัฏจักรของเหตุและผลทั้งหมด
 ได้ถือกำเนิดขึ้นครั้งแรกแล้วครั้งเล่าอยู่ทุกวัน

ดังนั้นฉันจึงอยู่รอบนอกการเล่นคำที่มาจากคนนั้น และฉันได้ตัดสินใจเข้าร่วม
 เล่นด้วย ฉันอยู่ข้างพวกอื่นเคียงแดง การเข้าเล่นนั้นดูเหมือนจะเป็นความคิดที่ดีในขณะนั้น

เริ่มต้นฉันเขียนจุลสารสองชิ้นและบทความชุดยาวหลายตอนให้หนังสือพิมพ์
 ทามานิวส์เฮรัลด์ ขอเขียนทั้งหมดพยายามจะศึกษาอาหารในเรื่องอย่างเช่นการขาดความ
 ทะเยอทะยาน การไม่รู้จักพึ่งตัวเอง และความถาวรและความไม่ถาวรของชุมชนชาวฟ็อกซ์
 และเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่สำคัญเท่า จุดประสงค์ของฉันคือการกำหนดความหมายใหม่ให้กับพฤติ-
 กรรมที่มองเห็นได้ของชาวฟ็อกซ์ซึ่งสร้างความยุ่งใจให้กับคนผิวขาวมาก ด้วยการใช้คำที่จะทำ
 ให้พฤติกรรมนั้นดูเป็นที่พอใจมากขึ้น แม้ผลที่ได้รับไม่มีเลย เพราะคำเหล่านั้นของคนผิวขาว

ไม่ไทม์ไป ปราบกฏว่าความคิดของคนผิวขาวเหล่านั้นติดแน่นอยู่กับนิสัยการคิดซึ่งถูก
 ด้อยค่าเหล่านั้นสร้างขึ้นมาแล้วขึ้นมามีอยู่เป็นประจำวัน เราไม่อาจจะกระทบเรื่องเช่นนั้น
 ใดเลยไวยหาร

โดยสรุปแล้วเห็นจะเป็นเพราะการครอบงำของด้อยค่าซึ่งยังคงเร้นลับอยู่
 ทำให้พวกเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์ต้องแปลกแยกจากพวกฟ็อกซ์ น่าจะบันทึกไว้ (แม้จะ
 ปราบกฏอยู่แล้ว) ว่าผู้เขียนก็แปลกแยกเช่นกัน.

3. การศึกษาระยะแรก

เพื่อนบ้านของพวกฟ็อกซ์พูดว่า "พวกอินเดียนแดงไม่มีความทะเยอทะยาน และไม่รู้จักพึ่งตัวเอง" รูธ เบนเนดิก (Ruth Benedict) ก็เคยกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ นานแล้วในหนังสือ Patterns of Culture ว่า "พวกซูนี (Zuni) มีลักษณะแบบ อะพอลโลเนียน* คำกล่าวทั้งสองมีลักษณะคล้ายคลึงกันอย่างชัดเจน ทั้งมุมมองชุมชนและ ทั้งดูก็บรรยายชุมชนจากรูปแบบของชน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีโดยใช้ลักษณะพฤติกรรมของบุคคล ในมโนภาพเป็นลักษณะของชุมชนนั้น

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าการที่เพื่อนบ้านของพวกฟ็อกซ์อธิบายแบบนั้นทำให้ พวกเขาแปลกแยกตัวเองเป็นคนละพวกกับชาวฟ็อกซ์ ตรงกันข้าม รูธ เบนเนดิก ดูเหมือน จะไม่ได้แปลกแยกจากพวกซูนี ดังนั้นอะไรเล่าที่เป็นความแตกต่างที่ซ่อนอยู่ภายใต้ สำหรับ ฉันผู้เป็นนักศึกษาทางมานุษยวิทยาที่ไม่เจนนัดเห็นว่าคำถามเช่นนั้นไม่ใช่คำถามที่เลื่อนลอย เลย

การที่พอจะมองเห็นคำตอบอย่างกว้าง ๆ ไตนั้นทำให้สามารถเริ่มการสอบถาม สั้น ๆ ชุตหนึ่งเกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์ที่อาจ เรียกโดยอนุโลมได้ว่าเป็นการศึกษาชุมชนพวกฟ็อกซ์ ในระหว่างฤดูใบไม้ร่วงของปี 1952

ความแตกต่างอย่างกว้าง ๆ ก็คือ เมื่อมองย้อนกลับไปเพื่อนบ้านของพวกฟ็อกซ์ นั้นดูเหมือนจะไม่ได้รายงานเสียว่าพวกฟ็อกซ์มีลักษณะอะไร หากแต่รายงานว่าพวกเขาไม่มี ลักษณะอะไร จึงเหมือนกับว่าพวกผิวขาวเข้าไปในหมู่พวกฟ็อกซ์พร้อมด้วยรายการพฤติกรรม ทั้งที่เป็นพฤติกรรมจริง ๆ และพฤติกรรมในมโนภาพของชาวผิวขาวในไอโอวาและวัฏพฤติ- กรรมของพวกฟ็อกซ์จากรายการนั้น ตามบรรทัดฐานเช่นนี้ ชาวฟ็อกซ์ทั่วไปย่อมจะไม่ได้ทำ ตัวเป็นคนทะเยอทะยาน (ตามที่พวกผิวขาวชาวไอโอวาวัดความทะเยอทะยาน) ไม่รู้จักพึ่ง ตัวเอง และไม่ได้เป็นอะไรอีกหลายอย่าง

*อะพอลโลเนียน (Apollonian) คือ ผู้ยึดถือลัทธิเทพเจ้าอะพอลโลของกรีก ในทาง มานุษยวิทยา หมายถึง บุคลิกภาพแบบสุ่ม เคนสายกลาง มีระเบียบ และให้ความร่วมมือ (ผู้แปล)

ในทางตรงกันข้าม รุธ เบเนดิก เข้าไปในหมู่พวกซูนิ ทำตัวเป็นส่วนหนึ่ง
ในชีวิตของพวกซูนิ (ส่วนใหญ่แล้วก็ทำทางอ้อม) หลีกเลี่ยงการใช้หรือคิดถึงรายการเช่น
ว่านั่นได้สำเร็จพอสมควรและพินิจพิจารณาพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญของชาว
ซูนิโดยทั่วไปจากวิถีชีวิตของพวกซูนิเอง

เพื่อนบ้านของพวกฟ็อกซ์นั้นเล่าบรรยายลักษณะที่ชาวฟ็อกซ์ไม่ได้เป็นเพียง
บางส่วน ส่วนรุธ เบเนดิก เล่าอธิบายลักษณะที่ชาวซูนิเป็นบางส่วน ในฤดูใบไม้ร่วงปี
1952 นั้น ฉันเริ่มเขียนแบบรุธ เบเนดิก อย่างง่าย ๆ

ชีวิตของพวกฟ็อกซ์ดำเนินต่อไป ฉันเริ่มเข้าใจเลา ๆ ว่า เรื่องใดควรจะ
เข้าไปยุ่งเกี่ยวได้และเรื่องใดไม่ควรตามมารยาทที่ดีทั่วไป ความคุ้นเคยแรกในหมู่ชาว
ฟ็อกซ์นำไปสู่ครั้งที่สองและไม่สู่การเชื่อเชิญให้ไปบ้านหรือไปร่วมพิธีเลี้ยง ชีวิตในชุมชน
ส่วนใหญ่เริ่มปรากฏให้เห็น ฉันเฝ้ามองและรับฟังโดยมีรูปแบบการมองและคิดอย่างหนึ่ง
คอยชี้นำทาง การบรรยายชีวิตชาวฟ็อกซ์ตามแบบงานของเบเนดิกนั้น ฉันรู้สึกว่ามันน่าสนใจ
ฉันเริ่มเห็นลักษณะเฉพาะของชาวฟ็อกซ์ไ้มากจากสิ่งที่ดำเนินไปในชุมชนนั้น

เหตุการณ์แรก ๆ ในชีวิตของชาวฟ็อกซ์ที่เริ่มแจ่มชัดขึ้นนั้นเป็นเหตุการณ์ที่
แสดงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ ในบรรดาเหตุการณ์เช่นนั้น เหตุการณ์
ที่ให้ความสว่างไสวมากที่สุดก็คือเหตุการณ์ที่บุคคลภายนอกไม่มีส่วนร่วมมากนัก เช่น การเต้นรำ
อย่างไม่เป็นทางการบนลานป่าวาว (Pow-wow grounds) พิธีศพชาวฟ็อกซ์และพิธีรับ
ผู้บุญธรรมอย่างเป็นทางการที่จัดขึ้นหลังจากพิธีศพนั้นหลายสัปดาห์ ในพิธีนี้ ลูก ๆ ที่ยังมี
ชีวิตอยู่จะได้รับผูกกระรองทางพิธีกรรมตนใหม่ และยังมีเหตุการณ์อื่น ๆ อีกหลายกรณี
เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เป็นเหตุการณ์ที่มีผู้คนมารวมกันทำซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของแต่ละ
บุคคล เห็นได้ชัดว่าความร่วมมือเช่นนี้กระทำได้ง่ายขึ้นจากข้อเท็จจริงที่ว่าคนที่ได้มาอยู่
รวมกันเช่นนี้จะปฏิบัติตามแนวทางที่ตั้งข้อหนึ่ง เริ่มเห็นได้ชัดว่าโดยปกติแล้วในภาว-
การณ์เช่นนั้น พวกฟ็อกซ์จะแสดงความใจกว้างอย่างมากและสละรวมอีกทั้งยอมตัวเข้าหากัน
อย่างผิดปกติ พฤติกรรมทั้งสองแบบจึงดูจะเป็นลักษณะประจำตัวของชาวฟ็อกซ์โดยทั่วไป

ชาวฟ็อกซ์ทั่วไปเป็นคนที่ใจกว้าง จากความยุ่งเหยิงในเหตุการณ์ประจำวัน
ทั้งเหตุการณ์เก่า ๆ เท้าที่จำได้และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่ลึกลับลึกลับต่อมา มีความรู้สึกที่ว่าพวก

อินเคียนแดงเหล่านี้ให้สิ่งของแก่กันและกันบ่อย ๆ จนเป็นที่มาสังเกตรับบุคคลที่ไม่ใช่ชาวฟ็อกซ์ (อย่างน้อยก็บุคคลบางประเภทที่ไม่ใช่ชาวฟ็อกซ์) ฉันยังคุยกับพวกอินเคียนแดงเกี่ยวกับเหตุการณ์ของพวกเขาที่ตนเองยังไม่เคยเห็นด้วย ฉันพบว่ารูปแบบอย่างหนึ่งเริ่มเป็นที่ปรากฏ ในกรณีที่มีการตาย หลายครัวเรือนจะให้อาหารหรือเงินแก่ครอบครัวที่มีความตายมาพราก ในกรณีที่มีพิธีการเลี้ยงพิธีใดพิธีหนึ่ง บางคนจะนำอาหารมาและคนอื่น ๆ ก็จะรวบรวมรับประทานอาหารในพิธี เหตุการณ์เกี่ยวกับพิธีกรรมทั้งหมดเหล่านี้ (งานศพ พิธีรับบุญธรรม พิธีเลี้ยงตามปฏิทินทางศาสนา และอื่น ๆ) มีถึงสี่สิบกว่าครั้งในหนึ่งปี รายการเกี่ยวกับการให้ที่เป็นพิธีกรรมและเป็นสถาบันยังอาจขยายเพิ่มได้อีก

ชาวฟ็อกซ์เป็นผู้มีความใจกว้าง คำกล่าวเช่นนี้สรุปวิถีชีวิตส่วนใหญ่ของชาวฟ็อกซ์ได้โดยประมาณ เพราะว่าชาวฟ็อกซ์ทั่วไปก็อาจจะไม่มีความใจกว้างได้เหมือนกันเท่าที่เห็นได้ในกรณีดังกล่าวมาแล้ว จะพบว่าชาวฟ็อกซ์บางคนให้ขณะที่คนอื่นรับและยังมีคนอื่นอีกที่ไม่ยุ่งเกี่ยวเสียเลย ๆ หรือบางคนอาจจะให้ในกรณีหนึ่งและไม่ให้ในอีกกรณีหนึ่ง และมีหลายโอกาสในหมู่ชาวฟ็อกซ์ที่ไม่มีใครให้อะไรแก่ใครเลย ดังนั้นถ้าจะให้ถูกต้องยิ่งขึ้นฉันควรจะพูดว่า "ชาวฟ็อกซ์เป็นผู้มี (และไม่มี) ความใจกว้าง" ซึ่งคงจะไม่ช่วยให้รู้เกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์มากนัก ฉะนั้น ฉันจึงขอกลับไปสู่คำกล่าวที่ว่าพอใจกว่าแม่จะบิดเบือนอยู่บ้าง คือชาวฟ็อกซ์เป็นผู้มีความใจกว้าง

อย่างไรก็ดี โอกาสแสดงความใจกว้างที่มีค่อนข้างบ่อยนั้นส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการและลักษณะของเศรษฐกิจของชาวฟ็อกซ์ ทำให้สินค้าเคลื่อนไปในทางที่มีฉะนั้นแล้วจะไม่ไปทางนั้นเลย ชุมชนนี้ยากจน รายได้ต่อปีอยู่ระหว่าง 1000 เหรียญ และ 2000 เหรียญ ต่อครอบครัว ชาวอินเคียนแดงปกติจะเป็นกรรมกร ในจำนวนคนงานประมาณ 150 คนในชุมชนนั้นมีอยู่เพียงร้อยละเจ็ดสิบที่ทำงานทำบางเวลาหรือเต็มเวลา ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ของปี ยังมีที่มาของรายได้จากทางอื่นอีกเล็กน้อย มีรายได้จากกองทุนของเผ่า ซึ่งเป็นเงินที่คงเหลือจากข้อตกลงตามสัญญาในอดีตมานานมาแล้ว และเก็บรักษาไว้ในคลังของสหรัฐสำหรับชาวฟ็อกซ์ซึ่งจะแจกจ่ายให้กับชาวฟ็อกซ์บางคน ปกติจะเป็นเด็กทุกคนปี โดยจะจ่ายให้ราว 5 เหรียญ ต่อคน การเก็บภาษาวาประจำปีของพวกฟ็อกซ์ซึ่งจัดขึ้นในเดือนสิงหาคมของแต่ละปีสำหรับแขกชาวผิวขาวที่เสียเงินเข้ามาชมกัน เป็นการฉลองไม่

น้อยไปกว่าเป็นความพยายามทางเศรษฐกิจ แต่มันเปิดโอกาสให้ชาวฟ็อกซ์บางคนได้
เงิน 25 ถึง 30 เหรียญปีละครั้ง ด้วยการร่วมเต้นรำหรือร่วมทำงานอื่น ๆ ครอบครั
วอื่นเคียนแดงหลายครอบครัวยังมีรายได้เล็กน้อยจากการขายของที่ระลึกประเภทลูกปัด
แต่เวลาที่ใช้ไปในการทำไม่ได้สัดส่วนกับเงินที่ได้จากการขายของนั้นเลย

ชาวฟ็อกซ์จน แต่พวกเขาไม่ค่อยพูดถึงเรื่องความจนของเขา ปัญหาหลัก
ของการมีรายได้ต่ำล้นน้อยลงได้เนื่องจากข้อเท็จจริง 3 ประการที่มีอยู่เฉพาะในชุมชน
อินเคียนแดง คือชาวอินเคียนแดงส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะสนใจกับความต้องการทางวัตถุซึ่งจะ
กินรายได้ของครอบครัวชาวผิวขาวทั่วไปไปไม่น้อย บ้านของชาวฟ็อกซ์เป็นที่อาศัยและ
ไม่มีส่วนเป็นเครื่องแสดงฐานะแต่อย่างใด ประการที่สอง ไม่มีชาวฟ็อกซ์คนใดเสียค่าใช้จ่าย
เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยเพราะไม่ต้องเสียค่าเช่าหรือจำนอง และทางเผ่าก็จ่ายภาษีที่ดิน
ทั้งหมดของเผ่าให้โดยใช้รายได้จากการแบ่งที่ดินส่วนน้อยให้ชาวนาผิวขาวเช่าทำ ข้อ
เท็จจริงประการที่สามเป็นผลโดยตรงจากความใจกว้างของพวกฟ็อกซ์ เมื่อมีปัญหา พวก
ฟ็อกซ์จะให้ ประเพณีทำให้ไม่จำเป็นที่ใครจะต้องเก็บออมเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อปัญหาข้าง
หน้า ถ้ามีการตายขึ้น พวกอินเคียนแดงจะให้เงินกับครอบครัวนั้น หรือถ้าผู้ใดต้องออก
จากงานชั่วคราว ปกติญาติและคนอื่น ๆ ที่ใกล้ชิดจะให้อาหารเขากิน รูปแบบการช่วยเหลือ
กันและกันในยามประสบปัญหาเช่นนี้รวมกันเข้าเป็นระบบประกันอย่างหนึ่ง ชุมชนชนจนมาก
แต่ความจนก็ดูเหมือนจะไม่ได้นับกันแต่อย่างใด

ความใจกว้างของชาวฟ็อกซ์มีผลต่อลักษณะของเศรษฐกิจชาวฟ็อกซ์ในอีกด้าน
หนึ่งเป็นอย่างน้อย ตัวอย่างเช่นเกือบจะประกันได้เลยว่าคนที่เป็นเจ้าของร้านไม่มีทาง
ร่ำรวย เขาจะปฏิเสธความช่วยเหลือได้อย่างไรในเมื่ออาหารที่จำเป็นทั้งหลายมองเห็น
ได้อยู่บนชั้น มีพ่อค้าชาวฟ็อกซ์อยู่สองสามคนแต่ไม่มีใครเลยที่ร่ำรวย

ดังนั้น บางทีอาจจะพูดได้กว้าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในทางบรรยายได้ที่ว่า
ลักษณะชาวฟ็อกซ์ทั่วไปเป็นผู้มีใจกว้าง

ห่านองเดียวกัน ชาวฟ็อกซ์ทั่วไปก็มีลักษณะสำรวม เมื่อสัมพันธ์กับคนอื่นชาว
ฟ็อกซ์จะแสดงความนอบนวล ถ่อมตัว ลักษณะเช่นนี้จะสังเกตเห็นได้ในแทบทุกกรณี

ฉันรู้สึกตั้งแต่แรกเริ่มแล้วว่า ชาวฟ็อกซ์จะมีความอึดอัดเมื่ออยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ อาทิเช่น เป็นสมาชิกในสภาของเผ่าฟ็อกซ์ อาจเป็นไปได้ว่าผู้มีหน้าที่เหล่านี้และชาวฟ็อกซ์ทั่ว ๆ ไปไม่สนใจจะเข้าไปอยู่ในฐานะที่ทำให้พวกเขาสูงกว่าพรรคพวกของเขาเอง ต้องออกคำสั่งหรือตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ แทนพรรคพวก วอลเตอร์ มิลเลอร์ เพื่อนนักศึกษามหาวิทยาลัยเคยทำงานอยู่กับพวกฟ็อกซ์ในฤดูร้อน เมื่อปี 1948 และ 1949 เขาศึกษาองค์กรการเมืองของพวกฟ็อกซ์และเขียนรายงานที่เขียนเกี่ยวกับลักษณะส่วนใหญ่ของการใช้อำนาจแบบต่าง ๆ พวกฟ็อกซ์ ไม่เข้าตัวอย่าง ยืนยันท่าง ๆ ก็ปรากฏแก่ตัวฉันเอง

ฉันจะคัดรายงานของมิลเลอร์ยืดยาวสักหน่อย เขาเขียนไว้ในเอกสารชื่อ Documentary History of The Fox Project ว่า

"ถ้าเราไปเที่ยวนิคมชาวฟ็อกซ์ในปัจจุบันในวันจันทร์วันกลางเดือนสิงหาคม เราจะพบการแสดงกิจกรรมที่มีสีสันน่าประทับใจ นั่นคือพิธีปาววาวซึ่งเป็นงานฉลองทั่วไป 4 วันที่ชาวฟ็อกซ์จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เราจะเห็นพวกอินเดียนแดงจัดการจราจร นำหมู่ผู้มาเยี่ยมชาวผิวขาวไปนั่งตามที่ เก็บตัวค่าผ่านประตูขายของที่ระลึก จัดรายการแสดงดนตรีและเต้นรำพื้นเมือง เราจะตระหนักว่ากิจการเช่นนี้ต้องใช้ความร่วมมือจากคนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องในการจัดการวางแผนล่วงหน้าอย่างละเอียด การประชาสัมพันธ์และการรับรอง การจัดเก็บและใช้จ่ายเงิน เราจะเห็นไต่ขวัญว่าการจัดการกิจการนี้อยู่ในมือขององค์กรบริหารที่มีการจัดการดีและมีประสิทธิภาพ เป็นกลุ่มที่สามารถริเริ่มงานที่ซับซ้อนและใช้อำนาจหน้าที่ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ"

พิธีปาววาว เป็นตัวอย่างที่ดีของความร่วมมือที่ประสบผลสำเร็จและการประสานอำนาจหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพในสังคมชาวฟ็อกซ์ปัจจุบัน พิธีนี้เป็นงานใหญ่ตามมาตรฐานของชาวฟ็อกซ์ มีลักษณะกึ่งการดำรงพิธีกรรม ที่สมาชิกเกือบทุกคนในเผ่าเข้าร่วม พิธีปาววาวนี้ได้จัดกันมาในรูปลักษณะต่าง ๆ เป็นเวลา 75 ปีเป็นอย่างน้อย มีการจัดตั้งองค์กรบริหารอย่างเป็นทางการมา 39 ปีแล้ว จึงเห็นได้ว่าเราจะพบช่องทางอธิบายปัญหาเรื่องอำนาจหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพในสังคมชาวฟ็อกซ์ได้จากเหตุผลในความสำเร็จของกิจการนี้

พิธีปาววาวคอย ๆ พัฒนาคามธรรมชาติจากพิธีกรรมทางศาสนาดั้งเดิม
 ของชาวฟ็อกซ์ หลังจากพวกฟ็อกซ์เข้ามาอยู่ในรัฐไอโอวาไม่นานนัก หนังสือพิมพ์รายงาน
 ว่าชาวผิวขาวท้องถิ่นได้รับเชิญให้ไปร่วมชมการร้องเพลงและการเต้นรำตามพิธีเก็บเกี่ยว
 เป็นเวลา 4 วันของชาวฟ็อกซ์มาแต่เดิมซึ่งจัดขึ้นทุกปีช่วงปลายเดือนสิงหาคม บันทึก
 ปี 1879 กล่าวว่า "ชาวเมืองท่ามาจำนวนมากไปร่วมพิธี....ปาววาวประจำปี" ใน
 ระยะแรก ๆ นั้นมีการจัดเอาผิดทางขาวไม่กัันมาทำเป็นที่นั่งให้ชาวผิวขาวเพื่อชมพิธี
 ซึ่งที่จริงเป็นพิธีทางศาสนาที่ใดกลายเป็นเรื่องทางโลกไปแล้ว เมื่อเวลาผ่านไป ผู้ชม
 ชาวผิวขาวที่เพิ่มมากขึ้นได้ก่อให้เกิดการจัดงานที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาเพิ่มเข้ามาอีก เช่น
 การแข่งม้าและการละเล่นที่เรียกกันตอนนั้นว่า "วันทุ่ง" ประจำปี แต่การบริหารงาน
 ดังกล่าวก็คงเป็นเช่นเดียวกับการจัดพิธีทางศาสนา

ปัจจุบันนี้พิธีปาววาวมีคณะกรรมการพิธีปาววาวที่เป็นชาวอินเดียนแดง
 ทั้งหมดจัดการ คณะกรรมการมี 16 ตำแหน่ง เป็นเจ้าหน้าที่ 4 ตำแหน่ง และอีก 12
 สายงาน การเลือกตั้งสมาชิกคณะกรรมการมีขึ้นทุก 2 ปี ผู้มีสิทธิลงคะแนนทั้งเผ่าจะร่วม
 ออกเสียง ตามทฤษฎีแล้วทุกตำแหน่งจะเปิดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปในการเลือกตั้งทุกครั้ง
 แต่ในทางปฏิบัติมักมีการคาบเกี่ยวต่อเนื่องจากปีหนึ่งสู่อีกปีหนึ่ง สมาชิกในคณะกรรมการ
 ปี 1951 4 คนเคยอยู่ในคณะกรรมการปี 1925 ด้วย โดยที่บางคนเป็นติดต่อกันตลอด
 มา รายชื่อคณะกรรมการแสดงว่ามีตัวแทนของครอบครัวที่สำคัญแต่ละครอบครัวดำรง
 ตำแหน่งอยู่ในคณะกรรมการ และการคัดเลือกสมาชิกของคณะกรรมการแต่ละครั้งมักจะ
 ดำเนินรอยตามแบบแผนที่ให้แต่ละครอบครัวมีตัวแทนในแต่ละคณะกรรมการ ดังนั้น ถึงแม้
 การจัดหาสมาชิกคณะกรรมการจะใช้วิธีการเลือกตั้งอย่างเสรีในทางทฤษฎี ในทางความ
 เป็นจริง แบบแผนของชาวฟ็อกซ์ดั้งเดิมทำให้ทุกครอบครัวมีตัวแทนในองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่
 กลับมีอิทธิพลต่อการเลือกสมาชิกมาก

เจ้าหน้าที่ 4 ตำแหน่ง ก็มีประธาน รองประธาน เลขานุการ และเหรัญญิก
 ประธานที่มีอำนาจสูงสุดตามตำแหน่งนั้นเกือบจะไม่มีอำนาจจริง ๆ แลย ประธานมักจะเป็น
 คนแก่หรือไม่ก็คนที่สนใจประเพณีและการเต้นรำแบบเก่ามาก ๆ เขาไม่ได้ทำอะไรนัก
 เกี่ยวกับการจัดการพิธีปาววาวหรือการจัดการทางเทคนิค ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ "สำคัญ"
 ที่สุดคือเลขานุการ อำนาจหน้าที่ส่วนใหญ่ของเลขานุการเกี่ยวข้องกับการติดต่อกับชาวผิวขาว

ภายนอกนิคม เป็นผู้จัดการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การหารายได้ การรับส่ง เหตุการณ์ พิเศษ และงานในประเภทเดียวกันนี้ ดังนั้นผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้ทำหน้าที่นี้จึงมักจะเป็นคนหนุ่ม มีการศึกษาและมีประสิทธิภาพพอควรในแบบของชาวผิวขาว เขาจะต้องคุ้นเคยกับการประกอบ การทางธุรกิจและการค้าของชาวผิวขาว และสามารถที่จะ "จัดการกับพวกผิวขาวได้" อย่างไม่รู้ก็ อำนาจหน้าที่ของเขาเกือบจะเป็นหน้าที่ "ติดคอ" โดยแท้และเขาจะไม่ได้ มีส่วนนักในการกำกับการและประสานงานในหมู่ชาวเผ่าที่เข้าร่วมในทวีปขาววาวเอง

เมื่อเป็นเช่นนี้ กิจกรรมที่มีประสานกันขึ้นได้อย่างไรเล่า? ส่วนใหญ่ การ ประสานงานเกิดขึ้นได้จากการที่ผู้ร่วมงานยึดมั่นในวิธีการที่รู้จักกันดีแล้วและมีรากฐาน มั่นคงทางประเพณี นับว่าน่าทึ่งทีเดียวที่เห็นกิจการในขนาดของงานพิธืขาววาวซึ่งมีการ แยกงานแยกแยะซับซ้อนสามารถประสานกันได้ด้วยการใช้อำนาจที่เห็นได้เพียงเล็กน้อย เท่านั้น ผู้บริหารของตนแล้วก็ทำไป ถ้าเราถามพวกเขาบางคนว่าเขารู้สิ่งที่จะทำโดย ไม่มีใครบอกได้อย่างไร เขาจะพูดว่า "ฉันเพียงแต่ทำสิ่งที่เคยทำมาในปีที่แล้ว" การพูด เช่นนี้เป็นไปได้เพราะมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้นในแต่ละปี มีการรวมศูนย์ หรือควบคุมในเรื่องการอนุญาตน้อยมาก ในพิธืขาววาวเมื่อปี 1951 มีแผนขายของที่ระลึก แยกกันถึง 24 แผน แต่ละแผนมีกลุ่มครอบครัวต่าง ๆ ดำเนินการ ไม่มีใครพยายามจะ รวมแผนเหล่านี้เพื่อเพิ่ม "ประสิทธิภาพ" (ชาวฟ็อกซ์) คนใดต้องการก็สามารถจัดตั้ง แผนใดโดยไมจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ดังนั้น แม้จะเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการพิธืขาววาวก็ทำ หน้าที่ที่ถนัดกับการเพียงเล็กน้อย คณะกรรมการมีหน้าที่หลัก 2 ประการ ประการแรก "เป็นกลุ่มแห่งความเป็นเอกฉันท์" อันเป็นตัวแทนจัดการตัดสินใจในเรื่องที่จำเป็นกัวย การถกเถียงอย่างยืดยาวและตกลงเป็นเอกฉันท์ตามแบบประเพณี การประชุมเปิดให้ทั้ง เผ่าเข้าฟังและการตัดสินใจส่วนใหญ่เป็นเอกฉันท์ คณะกรรมการไม่ใช่องค์กรที่ "เสนอ การเปลี่ยนแปลง" การตัดสินใจส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับแง่เล็กน้อยของแนวการปฏิบัติ ที่มีอยู่แล้วและจะมีการคัดค้านการยอมรับวิธีการปฏิบัติ "อย่างใหม่" อย่างแน่นอน เนื่องด้วยคณะกรรมการมีขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับขนาดกิจการทั้งหมดและมีตัวแทนอย่าง ทั่วถึง คณะกรรมการจึงไวและสนองรับต่อความปรารถนาของผู้คนทั้งหมดในทุกเรื่องที่ จัดการ

ประการที่สอง คณะกรรมการเป็นกลุ่มทำงาน เจ้าหน้าที่เป็นพวกที่ไว้วางใจได้เป็นอย่างดีในการจัดการด้านแรงงานเกี่ยวกับการจัดพิธีปาวาว เช่น ตั้งเต็นและกระโจม จัดเก้าอี้ กบรองและหลุม ทำความสะอาดบริเวณ งานประเภทนี้จะมอบหมายให้ผู้อื่นทำเพียง คณะกรรมการพร้อมด้วยผู้ร่วมงานทุกคนได้รับค่าตอบแทนงานของตนตามจำนวนเวลาที่ตนทำงาน โดยมีอัตราต่อชั่วโมงเหมือนกันหมดทั้งเผ่า การทำงานในคณะกรรมการช่วยให้ได้รับเกียรติภูมิในการรับใช้ชุมชน กรรมการคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า "แม้จะเสียเวลามากแต่ก็สนุกที่ทำงานเพื่อประโยชน์ของเผ่า"

เป็นสิ่งสำคัญที่นั่นนักไวตรงนี้ว่าการจัดพิธีปาวาวนั้นดำเนินไปตามประเพณีการปฏิบัติของพวกฟ็อกซ์ ขนาดไหนในขณะที่ยังคงรูปลักษณะองค์กรที่เป็นทางการของสมาคมของชาวอเมริกัน

ด้วยเหตุนี้ฉันจึงได้เห็นเลา ๆ ว่าพวกฟ็อกซ์จัดการกับอำนาจหน้าที่อย่างไรเท่าที่ดำเนินไปในการจัดพิธีปาวาวประจำปี แต่ละพิธีปาวาวเป็นการแสดงเพื่อหากำไร ชาวฟ็อกซ์ได้เงินในระหว่างการแสดงในตอนขายและคำ แต่พวกเขาก็ยังคงเห็นรำและทักทายแขกชาวอินเดียนแดงและทักทายกันเองรอบกองไฟตลอดคืนจนถึงที่ 4 และที่ 5 เกือบทุกคืน พิธีปาวาวจึงมีความหมายมากกว่าการแสดง บางทีพิธีปาวาวอาจทำให้ชาวฟ็อกซ์มีโอกาสประกาศต่อผู้ชมและต่อตัวเองว่า "พวกเราเป็นอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์" ได้สวมบทบาท ได้แสดงออกซึ่งทำให้เชื่อทำให้เชื่อความจริง อันนี้ ฉันคิดว่ามันจะหลังนี้เป็นต้นตอสำคัญของความรู้สึกผูกพันรับผิดชอบร่วมกันอันจำเป็นต่อการจัดงานที่ใหญ่และซับซ้อนเช่นนั้นในหมู่ผู้ที่ปฏิเสธการเป็นเจ้านายและการรับใช้

รายงานของมิลเลอร์ฉบับสมบูรณ์ได้พิจารณาถึงกรณีต่าง ๆ ทั้งหมดที่ชาวฟ็อกซ์จำเป็นต้องประสานงานกันทางการเมือง ตลอดเวลา มิลเลอร์จะรายงานซ้ำว่าชาวฟ็อกซ์จัดการเรื่องอำนาจอย่างระมัดระวังมากเพียงไร กรณีที่น่าทึ่งที่สุดเห็นจะเป็น

* คัดลอกมาจาก Fred Gearing, Robert Mc C. Netting, Lisa R.

Peattie, eds (Department of Anthropology, The University of Chicago, Copyright by The University of Chicago, 1960)

หน้า 127-146.

เรื่องการถกเถียงทางการเมือง เขาจะประชุมกันต่อไปจนกระทั่งตกลงเป็นเอกฉันท์ได้ และถ้าหากไม่มีทางตกลงกันได้ เขาจะปล่อยปัญหาทิ้งไว้โดยไม่ตัดสินใจอย่างใด ๆ

ทั้งฉันและมิลเลอร์เห็นว่าความเป็นชาวฟ็อกซ์อย่างแรงในเรื่องเป็นผู้สำรวมนั้นมีปรากฏอยู่ในแทบทุกสถานการณ์ เวลาพูดคุยกันชาวฟ็อกซ์แทบจะไม่สับสนวุ่นวายและชาวฟ็อกซ์จะพูดเสียงค่อย ในการถกเถียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเขาจะแสดงความรู้สึกออกมาในรูปว่า "เขาพูดกันว่า...." ไม่ใช่ "ฉันเชื่อว่า..." และถ้าคนอื่นไม่เห็นด้วย เขาจะไม่ต่อต้านความรู้สึกที่อีกฝ่ายแสดงออกโดยตรง ๆ แต่พูดถึงเป็นนัย ๆ อย่างระมัดระวัง ชาวฟ็อกซ์พยายามหลีกเลี่ยงการท้าทายว่าจ้างมองคนอื่น เช่น คนเดินผ่านไปมาตามถนน ชาวฟ็อกซ์หลีกเลี่ยงการโต้เถียงอย่างเปิดเผยและการแสดงความรุนแรงกับชาวฟ็อกซ์ด้วยกันเองอย่างเกรงครัด เขาจะไม่ทำเช่นนั้นก็เฉพาะเมื่อถูกขู่ข่มอย่างรุนแรงหรือเมา ทำนองเดียวกันในงานที่มีชาวฟ็อกซ์เป็นหัวหน้าคนงานหรืองานทำนองนั้น พวกเขาจะอึดอัดและไม่มีประสิทธิภาพ เมื่อมีลูกน้องเป็นชาวฟ็อกซ์ด้วยกัน ในลักษณะองค์กรที่ต้องมีตำแหน่งผู้นำเป็นทางการ (เช่น ในฟิธีปาววาร์) ผู้รับตำแหน่งมักจะสามารภใช้ความระมัดระวังได้อย่างผิดปกติเพื่อจะไม่ให้ดูเหมือนสิ่งกระนั้น ก็คือ ชีวิตเขาก็น่าลำบาก

อาจกล่าวได้ว่าชาวฟ็อกซ์เป็นคนสำรวมในความหมายที่ครอบคลุมกว้างขวางอย่างไม่น่าเชื่อ คำกล่าวนี้สามารถสรุปสภาพชีวิตชุมชนส่วนใหญ่ได้ แต่ขอยกเว้นก็มีอยู่บ้าง มีบางโอกาสที่ยอมรับการขู่ตะคอกและการแสดงอำนาจ เช่น ในการกวาดขันวินัยเล็ก ๆ หรือในพฤติกรรมบางครั้งในประวัติศาสตร์ที่นักรบทำต่อเพื่อนนักรบด้วยกัน ทว่าขอยกเว้นหาได้ยากเย็นเต็มที ฉันบังเอิญได้พบความจริงในชีวิตของชาวฟ็อกซ์ที่เกิดขึ้นจำเจ ขอนี้จึงช่วยให้เห็นอะไร ๆ ได้ชัดเจนมาก เพราะว่าชีวิตชาวฟ็อกซ์ในแง่หนึ่งนั้นเผด็จกึ่งที่อย่างไม่น่าเชื่อ

ชาวฟ็อกซ์เป็นคนสำรวมและอย่างที่เราเห็นแล้วว่ายังเป็นคนใจกว้างด้วย การระบุแบบอย่างของพฤติกรรมของชาวฟ็อกซ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นจำเจ 2 แบบนั้นช่วยจับความสับสนไปมาในชีวิตของชาวฟ็อกซ์ให้อยู่หนึ่ง ๆ และเป็นที่รับรู้สังเกตได้ ช่วยให้การบรรยายได้โดยประมาณ

ในระหว่างการศึกษาาระยะแรกนั้น มีลักษณะของชาวฟ็อกซ์อีกลักษณะหนึ่งปรากฏออกมา อันประกอบควยแบบแผนของความคิดอย่างหนึ่งคือความคิดของชาวฟ็อกซ์ว่าด้วยธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ

ตามคำบอกเล่าของชาวฟ็อกซ์ ตำนานเสนอตัวเอง ตำนานฉบับศักดิ์สิทธิ์พูดถึงหน่วยที่ยิ่งขึ้นอันหนึ่งคือชาวฟ็อกซ์ว่าเป็น "สิ่ง" ที่เกิดขึ้นมาพร้อม ๆ มนุษย์อื่น ๆ ส่วนมาก ตำนานยังพูดถึง "สิ่ง" อันที่เกี่ยวของกันอย่างมากคือผืนดิน ตำนานข้าซากนั้นพยายามยืนยันความสำคัญของผืนดิน ฉันได้ตระหนักว่า ฉันเริ่มสะสมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดของชาวฟ็อกซ์ในเรื่องโลกธรรมชาติทั่วไปก็เพราะคำเตือนข้าซากเช่นนี้เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นฉันจึงแสวงหาเพิ่มขึ้น ฉันเริ่มเรียนรู้ความคิดดั้งเดิมของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับโลกธรรมชาติ (อาจเรียกได้ว่าเป็น "วิทยาศาสตร์ธรรมชาติของชาวฟ็อกซ์") จากการกระทำและคำพูดของชาวฟ็อกซ์เอง

แต่ละชาวฟ็อกซ์เห็น (เหมือนกับที่ทุกคนรู้สึกต่อบ้าน)ว่า ผืนดินของตนนั้นเป็นที่ที่มีสิ่งที่ยู้งักและคุ้นเคย เด็ก ๆ เจริญเติบโตขึ้นที่นี่ เป็นที่ที่ทุกคนรู้จัก เขารู้จักบ้านหลังเล็ก ๆ แต่ละหลัง และรู้จักผู้คนที่ย้ายอยู่ข้างใน เขารู้จักตำแหน่งแห่งที่ที่จับปลาได้ดีในแม่น้ำและจับกระรอกในป่า เขารู้จักป่าช้า ลานพิธีปาววาว อันเป็นที่รมเย็นและสงบยกเว้นในเดือนสิงหาคมของทุกปี ซึ่งจะเปลี่ยนเป็นพลุกพล่านเต็มไปด้วยสี่ล้อและกิจกรรมต่าง ๆ และอื่น ๆ ผืนดินที่เป็นบ้านนั้นเป็นแหล่งที่สะสมความทรงจำทั้งดีและเลวเอาไว้ ชาวฟ็อกซ์จะเห็นผืนดินนี้ทุกตารางนิ้ว มันปลูกให้เกิดความรักใคร่ผูกพัน

ชาวฟ็อกซ์ยังคิดถึงผืนดินในแง่ที่สอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นความคิดของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับโลกของธรรมชาติ เมื่อชั่วอายุคนก่อน เจาท์นาที่ของรัฐบาลโคจั่วทางฝั่งของที่ดินของชาวฟ็อกซ์บางส่วนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เบี่ยงตามลักษณะของที่ดินในรัฐไอโอวา ร้อยยังคงมีอยู่และก็ยังคงโดดเด่นในที่ดินส่วนนั้นส่วนมาก แท่นภูมิศาสตร์ชื่อ วิลเลียม เอล โทมัสครั้งหนึ่งเคยสำรวจสภาพทางอากาศของดินแดนส่วนนั้นในรัฐไอโอวาและสามารถทำสิ่งที่ฉันฟังมากที่สุดก็เคย เขาสามารถระบุอาณาเขตคร่าว ๆ ของที่ดินของชาวฟ็อกซ์ได้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความรู้ใดเลยนอกจากสัณฐานของทุ่งและป่าตามที่ปรากฏในภาพถ่าย บางส่วนก็ระบุได้

ง่าย ที่ซึ่งเป็นป่าทึบไว้เฉย ๆ เป็นของพวกฟ็อกซ์ แต่โหมสสามารถแยกที่นาของชาวฟ็อกซ์ออกจากที่นาของชาวผิวขาวที่อยู่ติด ๆ กันและปลูกพืชชนิดเดียวกันได้ด้วย โหมสชี้ว่าแนวรั้วของชาวฟ็อกซ์เมื่อนานเข้าก็เริ่มจะไม่เสมอกันและกว้างขึ้นเล็กน้อย และมุมทุ่งนาก็ค่อนข้างโค้งมน เมื่อเปรียบเทียบกับเส้นเรขาคณิตตรงเปี่ยมที่อยู่รอบ ๆ พวกฟ็อกซ์ก็ไม่ค่อยจะสนใจตรวจสอบควบคุมความเรียบร้อยของที่ดินนักแม้แต่นกที่เพาะปลูกเพื่อขาย

ลักษณะเหล่านี้ก็คืออาการบอกระบบบางอย่าง 2 ชั่วโมงก่อน ผู้สังเกตการณ์ข้างติดจะเข้าใจความคิดของพวกอื่นเต็มแรง เรื่องธรรมชาติของผืนดินได้โดยไม่ต้องยากลำบากนัก เขาจะพบตำนานของชาวฟ็อกซ์ที่สืบทอดกันมาโดยการบอกเล่า ซึ่งชี้ให้เห็นความคิดนั้นได้ชัดแจ้ง ตำนานนั้นจะกล่าวถึงการเกิดของจักรวาล ลักษณะที่ดำเนินต่อมาและตำแหน่งของชาวฟ็อกซ์ในฐานะของชนเผ่าหนึ่งในระเบียบทางธรรมชาติระเบียบนั้นคือการจัดให้ส่วนต่าง ๆ สมานฉันท์กันอย่างใกล้ชิดภาพ ที่ดินพร้อมด้วยสัตว์และพืช ทองคำ ชาวฟ็อกซ์ พลึงเหนือธรรมชาติต่าง ๆ และส่วนอื่น ๆ จะรวมอยู่ในความสมดุลของจักรวาลตลอดมาตั้งแต่ต้น ตำนานจะกล่าวถึงภารกิจที่สืบทอดกันมาโดยปริยายในแต่ละชั่วอายุขัยของชาวฟ็อกซ์ กล่าวคือชาวฟ็อกซ์จำเป็นจะต้องคิดและทำอะไรบางอย่างในการประกอบพิธีและกิจกรรมปกติต่าง ๆ เพื่อให้สามารถรักษาระเบียบทางธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ ไว้ได้

ในสมัยนั้น อินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์ไม่เคยได้ยินสิ่งที่ชาวผิวขาวเคยได้ยินในเรื่องข้อผูกพันทางศีลธรรมที่จะต้องเอาชนะและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ เขาเคยได้ยินแต่ระเบียบที่ผูกพันธรรมชาติและชาวฟ็อกซ์เข้าไว้ด้วยกันด้วยความจำเป็นต่อกันและกัน ตัวอย่างเช่น นายพรานจำเป็นจะต้องขอขมาต่อหมีที่เขาล่ามาได้เพื่อหมี จะได้ไม่รู้สึกขุ่นเคืองและเพื่อให้แน่ใจว่าจะยังคงมีนายพราน และหมีในปีถัดไป ผู้เฒ่าเมื่อ 2 ชั่วโมงก่อนที่เล่าจะนำความจริงเหล่านี้ใส่ไว้ในเรื่องเล่าแก่เด็กในตอนคำของดุษฎีนาวันอันยาวนาน (ด้วยเหตุนี้จึงเรียกกันว่านิทานดุษฎีนาวัน) พิธีกรรมประจำปีทั้งหลายก็จะแสดงความจริงนั้นโดยใช้สัญลักษณ์ที่เห็นจริงเห็นจังและยังช่วยเพลงและการเต้นรำที่เราใฝ่ใจมากขึ้นไปอีก ด้วยท่วงทำนองของเสียงเพลงและการเคลื่อนไหวไปสู่การหยุดนิ่งที่จำเป็นในที่สุด

ระเบียบธรรมชาติไม่หยุดนิ่ง ตามตำนานกล่าวว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาชาวฟ็อกซ์แต่ละคนได้ทำให้อำนาจเหนือธรรมชาติ "ส่งสาร" ด้วยการอดอาหารและ

หรมานตัวเองควยวิธีการอื่น ๆ จึงได้รับของขวัญและ "พร" พิเศษซึ่งแต่ละอย่างล้วนก่อให้เกิดความสัมพันธ์อย่างใหม่กับระเบียบธรรมชาติดังนั้น ปกติพรนั้นจะรวมถึงพิธีร้องเพลงและเต้นรำแบบใหม่ซึ่งถ้าจัดขึ้นประจำแล้วก็จะส่งพรนั้นผ่านไปสู่อีกคนมาได้ ดังนั้นตำแหน่งของชาวฟ็อกซ์ในระเบียบธรรมชาตินั้นจึงไม่หยุดนิ่ง เพราะเป็นวิถีปฏิบัติที่สะสมต่อมาในแต่ละรุ่นและกำหนดให้แต่ละรุ่นต้องมีการกระทำเฉพาะอย่างเพื่อรักษาระเบียบนั้นให้คงอยู่

ตามตำนาน ชายหนุ่มคนหนึ่งได้รับพรเช่นนั้นมาแต่โบราณกาลจากควาย จึงมีการรักษาพรไว้อย่างการทำให้พิธี "หัวควาย" ในกลุ่มเครือญาติกลุ่มหนึ่งของพวกฟ็อกซ์ ในระหว่างทศวรรษที่ 1920 ทรูแมน ไมเคิลสัน แห่งสถาบันชาติพันธุ์วิทยาของสหรัฐอเมริกาได้รวบรวมและแปลคำบอกเล่าของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับพิธีกรรมและต้นกำเนิดของมันซึ่งอาจหาอ่านได้ใน Notes on the Buffalo-Head Dance of the Thunder Gens of the Fox Indians คำแปลจากภาษาฟ็อกซ์มีดังนี้

เออ ดูเหมือนมีหมาชายนายหนึ่งซึ่งในไม่ช้าเขาจะเริ่มออกอาหารตลอดฤดูหนาวเพราะต้องการจะฆ่าสัตว์ได้ง่ายขึ้น เออ ดูเหมือนเขาจะอดต่อไปถึง 4 ปี ไม่ช้าไม่นานปรากฏว่าขณะเขาหลับอยู่เขาถูกเรียกตัว: "มาเจ้าถูกเรียก" มีใครบอกเขาขณะถูกเรียก พ่อเขาถูกนำมาถึงที่แห่งหนึ่ง โอ๊ะ มีควา มากมายไต่ขึ้นเสียงบอกเขาว่า "เออ ข้างหนานั้นคือที่เราเรียกเจ้ามา" เมื่อเขาเริ่มเข้าไปในกระโจมยาว ๆ โอ๊ะ มีชายชราอยู่คนหนึ่ง เป็นคนจริง ๆ นั้นแหละนั่งอยู่ตรงนั้น แต่ที่จริงแล้วเป็นควาย เขาไต่ขึ้นเสียงพูดว่า "เออ พ่อหลายชาย ข้าส่งสารเจ้าเพราะข้ารู้สึกเศร้าใจที่เห็นเจ้าร้องไห้โอดครวญ ข้าส่งสารเจ้าแต่มันจะต้องเป็นเช่นนั้น แม้จะเนิ่นนานไปจนถึงตอนแก่ก็ตาม ข้าจะเมตตาเจ้าเพราะเหตุนี้ ที่นี้เจ้าจะต้องบอกแก่คนอื่น (ในเครือญาติของเจ้า) ที่เกี่ยวข้องและจะมีชีวิตอยู่ในอนาคตว่าใครก็ตามที่คิดถึงเจ้าอย่างจริงใจในชีวิตข้างหน้าจะได้รับพรเช่นเดียวกับที่ข้าเมตตาเจ้า อ้ายหลานชาย

"และก็เมื่อเวลาผีเทพสร้างโลกใหม่ (ศาสนา) นี้ก็จะไปอยู่ที่นั่นด้วยจริง ๆ นะถ้าเจ้า (คนใด) ทำได้ถูกต้องในที่หนึ่งที่ใด เมื่อถึงเวลานั้น

เจ้าก็จะยังคงเป็นคน ถ้ามีการสร้างมนุษย์ขึ้นใหม่เจ้าก็ (อาจ) แน่ใจ (ไควา) เจ้าก็จะยังคงเป็นคน "อยู่" กล่าวกันว่าเขาได้รับการบอกเล่า เช่นนี้

"และนี่คือสิ่งที่เจ้าขอ เลี้ยวหนึ่งนี้ ถ้าเจ้าปฏิบัติ (ศาสนา) นี้ ถูกต้องและดีด้วย เจ้าก็จะสามารถมาศัตรูไถ่กายขึ้นด้วย ที่ถูกแล้วเจ้าจะ ไปรบสองครั้ง และทั้งสองครั้งเจ้าจะมา (ศัตรู)"

"และในหมู่ผู้ที่จะเป็นคนในกาลข้างหน้าไหน ใครที่ยังคง คิดถึงและยังคงจำลักษณะที่ข้าให้พรแก่เจ้าไถ่อย่างใดจะมีชีวิตอยู่อย่างมี สุขภาพดีตลอดไป" ดูเหมือนเขาได้ยินมาเช่นนี้...

แล้วเจ้าหนุ่มสาวก็ถูกพาไปเผ่าเทพอื่น ๆ เพื่อยืนยันพรนั้น ที่สุดเขา ได้รับการบอกเลาถึงพิธีที่จะทำให้เทพตลอดไป

"เอาละอายุหลานชาย เอาละ ข้าจะบอกเจ้าว่าข้าให้พรเจ้า อย่างไร สมมุติว่าเจ้าสงสัยว่าเวลายาทำการบูชา ข้าควรจะสวด อย่างไรจึงจะเป็นที่เข้าใจ (ไถ่ถูกต้อง) นี่ใจคือวิธีที่เจ้าจะทำให้พวกข้า เข้าใจ โดยการที่เจ้าตั้งใจมอบยาสูบนี้จริง ๆ เทพแห่งไฟจะเป็นองค์แรกที่ ยินดี (รับ) ท่านจะขอพรให้เจ้าข้าแล้วข้าอีก ด้วยลมหายใจแห่งเทพที่ กระจายเต็มท้องฟ้า ดังนั้นเจ้าจงพูดกับเทพแห่งไฟเมื่อเจ้าระลึกถึงเรา และปู่ของเจ้าคนนี้ "ผู้ที่แอมมองอยู่ทางปล่องควัน" ก็จะขอพรให้เจ้าเมื่อ เจ้าบูชาไม่ว่าด้วยวิธีการใด เจ้าจะต้องพูดกับเราสองคนเท่านั้น"

ด้วยเหตุนี้จึงมีการประกอบพิธีกรรมประจำปี "เทพแห่งไฟ" และ "ผู้แอมมองทางปล่องไฟ" จะทำหน้าที่เป็นสื่อกับเทพองค์อื่น ๆ ผู้เมื่อใด ยินจะขอพรให้ใหม่ พิธีจะมีรายการเพลงและเต้นรำ แล้วก็พิธีเลี้ยง ก่อน จะถึงรายการสุดท้าย เมื่อทุกคนที่จะร่วมรับประทานอาหารวางอยู่เฉพาะ หน้าแล้ว ผู้นำในพิธีจะกล่าวเป็นภาษาทางการมากกว่า

"(อาหาร) เหล่านี้คือสิ่งที่เราขอมอบให้พี่เทพผู้ยิ่งใหญ่รอบ ๆ เรา ผู้ที่อยู่ทางตะวันออก "ก็จะต้องเป็นเช่นนั้น" ทางปลายสุดของโลก "ก็จง

ต้องเป็นเช่นนั้น" คือผู้ที่เรารวมอาหารให้ก่อน "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น"
 ชีวิต "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" คือสิ่งที่พวกเราส่วนกันขอจากท่าน "ก็ต้อง
 ต้องเป็นเช่นนั้น" และอีก "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ผู้ที่นั่งไกลออกไป
 ที่ปลายสุดของโลก "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ไปทางใต้ "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น"
 ก็เป็นผู้ที่เรารู้อาหาร "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" เรา "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น"
 ยัง "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ขอ "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ชีวิต "ก็ต้อง
 เป็นเช่นนั้น" จากท่านด้วย "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" และอีก "ก็ต้อง
 เป็นเช่นนั้น" ผู้ที่นั่งไกลออกไป "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ทางตะวันตก
 "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ที่ปลายสุดของโลก "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ก็เป็นผู้
 ผู้ที่เรารู้อาหาร "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" เรา "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ยัง
 "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ขอ "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ชีวิตจากท่านด้วย "ก็ต้อง
 ต้องเป็นเช่นนั้น" และอีก "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" นั่นคือสาเหตุที่เรา
 กันบูชา "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ผู้ที่อยู่ทางเหนือ "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น"
 เพื่อให้ท่านให้พรนี้แก่เราเช่นกัน "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" คือสิ่งที่เราขอ
 จากท่าน "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ด้วยเหตุนี้ "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น"
 ทุกคนก็เริ่มรับประทานได้แล้ว "ก็ต้องเป็นเช่นนั้น" ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
 รับประทาน/ " ทุกคนก็จะพูดว่า "ทราบแล้ว" และเริ่มรับประทาน
 อาหาร...."

จากนั้นก็ติดตามด้วยการเต้นรำเลียนแบบควาย ตามบทเพลงดังนี้

ควายสะอาตพุดกับข้า (ซ้ำ)

ควายสะอาตพุดกับข้า พุดกับข้า

ควายสะอาตพุดกับข้า (ซ้ำ 2 ครั้ง)

ควายทางใต้พุดกับเจ้า (ซ้ำ 6 ครั้ง)

ควายทางใต้ พุดกับเจ้า, พุดกับเจ้า

พวกเขาลอยให้ชายยืนอยู่ที่

ไม่ว่าท่านจะไปทางไหน (ซ้ำ 2 ครั้ง)

อะไรนี่ (ซ้ำ 7 ครั้ง)

ควายที่ยืนอยู่บนพื้นโลก

อะไรนี่ (ซ้ำ 5 ครั้ง)

พวกเขาปล่อยให้เขาขึ้นอยู่ที่นั่น (ซ้ำ 6 ครั้ง)

อ้าว ควายนั่นเขาเป็นเพื่อนข้า เพื่อนข้า (ซ้ำ)

บนพื้นโลกนี่ เพื่อนของข้า เพื่อนของข้า เพื่อนของข้า,

อ้าว เขาเป็นเพื่อนข้า

อ้าว เขาเป็นเพื่อนข้า เพื่อนของข้า*...

พิธีกรรมดำเนินไปทำนองนี้จากเช้าจนบ่ายมาก มันเป็นการตอกย้ำแง่มุมหนึ่งของระเบียบจักรวาลซึ่งผูกพันชาวฟ็อกซ์และธรรมชาติเข้าด้วยกันภายใต้ข้อผูกพันบางประการ

เมื่อสองชั่วอายุคนก่อน บุคคลภายนอกอาจจะเห็นทัศนะเกี่ยวกับโลกเช่นนี้จากคำพูดและการกระทำของชาวฟ็อกซ์ได้เสีย แต่คนรุ่นนี้ดูเหมือนจะเล่านิทานดูหมิ่นทวนย้อนลงและเล่าให้เด็ก ๆ ชาวฟ็อกซ์เพียงบางคนเท่านั้น

ในปี 1952 พิธีประจำปียังคงมีอยู่รวมทั้งพิธีหัวควาย แต่พวกอินเดียนแดงไม่อาจยอมรับความจริงดังกล่าวว่าเห็นจริงได้ชัดในตัวเองโดยไม่ต้องมีการไตร่ตรองได้อีกต่อไป เพราะคนจำนวนล้าน ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ปฏิเสธความจริงนั้น ชาวฟ็อกซ์จำนวนมากยังเชื่ออยู่ แต่อีกหลายคนเริ่มสงสัย และมีจำนวนหนึ่งที่แสดงความไม่เชื่อ กระนั้นความรู้สึกพื้นฐานเรื่องธรรมชาติของผืนดินดูจะยังคงอยู่ ฉะนั้นกล่าวก่อนหน้านี้นี้ว่าชาวฟ็อกซ์ใช้ประโยชน์จากที่ดินน้อยมาก ประโยคดังกล่าวนี้มีบิดเบือน เพราะชาวฟ็อกซ์ไม่ได้"ใช้ประโยชน์"จากที่ดินเลย พวกอินเดียนแดงดูจะมีโน้มน้าวว่าพวกเขาใช้ชีวิตอยู่กับผืนดินอย่างสมานฉันท์ตามที่ถูกลำหนัดมาก่อนแล้วมากกว่า แม้ว่าเหตุผลตามตำนานนี้จะไม่ค่อยได้นำมาแสดงกันบ่อยแล้ว และอาจจะชักเงาเล็กน้อยลงในความคิดของหลายคน

* Smithsonian Institution, Bureau of American Ethnology, Bulletin 87 (US.C.F.C 1928), page 43-75.

วันหนึ่งในฤดูใบไม้ร่วงฉันมีโอกาสดับรถผ่านชนบทของรัฐไอโอวา เห็นภูมิ-
ประเทศที่ชาวนาไอโอวาผิวขาวทำงาน เนินเขาสูง ๆ ท่าแม่ไฟศาล ปกคลุมด้วยรูปดีเหลี่ยม
ดินผาตรงเปียบ แต่ละรูปทางมีสีของตนเอง ฉันรู้สึกว่าเมื่อชาวนาในรัฐไอโอวามองผลงาน
ของเขาจะต้องรู้สึกถึงพลังที่ยิ่งใหญ่ของตนและจะต้องรู้สึกภาคภูมิใจมาก ตามลำนำและ
บนเนินชันทั่วไป ยังคงปล่อยไปตามธรรมชาติ ให้มันไม้ หญ้า และพุ่มไม้ แต่ไม่ปล่อยให้
รูกล้ำเข้ามา จากนั้นฉันก็ขับรถเข้าเขตถนนในชุมชนชาวฟ็อกซ์ ในพื้นที่นั้นสภาพตามธรรมชาติ
จะโดดเด่นขึ้นมา ภูมิประเทศจะเป็นเนินเขา หุบเขา และลำธาร มีต้นไม้อยู่ทั่วไปทุกทิศ
ทุกทางเป็นกลุ่มน้อยใหญ่และปกคลุมเนินเขาทั้งหมด และบางต้นก็ขึ้นสูง ในที่ที่เหลื่อ หญ้า
วัชพืชและพุ่มไม้รูกล้ำขึ้นสูงเช่นกันประหนึ่งว่ามีความเจริญเติบโตอยู่เบื้องล่าง โดยรอบ
และเบื้องบนตัวฉัน

นี่เองฉันจึงเห็นความแตกต่าง เราจะรู้สึกเมื่อผ่านเข้าไปในชนบทของชาว
ผิวขาวในรัฐไอโอวาเราจะรู้สึกเหมือนกับที่ชาวนาไอโอวาจะต้องรู้สึกว่าเขายืนอยู่เหนือ
สิ่งที่เขาเห็น และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ทํานองคนกับงานของเขาอย่างไม่อาจขัดแย้งได้
แต่เมื่อเข้าไปในชุมชนของชาวฟ็อกซ์เราจะรู้สึกเช่นเดียวกับที่ชาวฟ็อกซ์รู้สึกคือเขาถูกพุ่มห่อ
อยู่ข้างใน

ฉันได้บรรยายลักษณะของชาวฟ็อกซ์อย่าง 3 ในรูปความคิดของเขาเกี่ยวกับ
ธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ อันเป็นวิทยาศาสตร์ธรรมชาติของชาวฟ็อกซ์ไปแล้ว ฉันคิดว่าความ
คิดของชาวฟ็อกซ์อาจจะกล่าวได้อีกอย่างในรูปของแบบแผนพฤติกรรมของชาวฟ็อกซ์ที่เกิดขึ้น
ซ้ำซาก ฉันพูดไว้ก่อนหน้านี้ว่าชาวฟ็อกซ์ทั่วไปเป็นคนใจกว้างและสำรวม เมื่ออนุมาณ (ตาม
แบบเบนเนติก) จากข้อมูลที่มีฉันควรจะเพิ่มคำคุณศัพท์อะไรเป็นอันที่สาม สำหรับทุกคนพูด
ภาษาอังกฤษอาจจะฟังแปร่ง ๆ แต่บางทีควรจะเพิ่มว่า ชาวฟ็อกซ์ทั่วไปเป็นคนกลมกลืน
ชาวฟ็อกซ์แสดงออกในพฤติกรรมของพวกเขาที่มีต่อธรรมชาติแวดล้อมในลักษณะที่ประทับ-
ประคองและคงความกลมกลืนไว้โดยตลอด

คุณศัพท์ 3 คำ คือ ใจกว้าง สำรวม และกลมกลืน เมื่อรวมกันดูเหมือนจะไม่
สมเหตุสมผล ความพยายามของชาวฟ็อกซ์ที่เน้นความกลมกลืนเมื่อสัมพันธ์กับธรรมชาติแวดล้อม
จริง ๆ แล้วอาจจะเป็นอย่างเดียวกับสิ่งที่ฉันเห็นเมื่อฉันบรรยายว่าพวกอื่นเถียงแดงสำรวม
ความสัมพันธ์ระหว่างกัน ที่จริงแม้แต่ความใจกว้างก็อาจจะเป็นเพียงการแสดงออกอย่าง 3

ของความพยายามของชาวฟ็อกซ์ในการทำตัวให้กลมกลืน นั่นเอง แต่จะไม่สมเหตุสมผลหรือไม่ ฉันจะปล่อยทิ้งไว้แบบนี้

ฉันคิดว่าการบรรยายลักษณะของชาวฟ็อกซ์เพียง 3 แบบนี้ช่วยสรุปชีวิตของชาวฟ็อกซ์ได้มาก ฉันเริ่มเห็นว่าทำไมอาณานิคมที่กิน "บ้าน" ของชาวฟ็อกซ์จึงชัดเจนมากกว่าอาณานิคมสำหรับคนอื่นๆ ชาวไอโอวาผิวขาวผู้จากที่ที่คุ้นเคยในวัยเด็กจะรู้สึกคิดถึงบ้านก็เพียงครั้งคราวเท่านั้น แต่ถ้าเมื่อใดชาวฟ็อกซ์เข้าไปในเมืองทามาหรือไกลออกไปอีก เขาจะเข้าไปสู่โลกความคิดและพฤติกรรมใหม่ที่เขามักจะรู้สึกเป็นคนแปลกหน้า

ทำนองเดียวกันชาวผิวขาวที่เข้าไปในชุมชนของชาวฟ็อกซ์ก็จะเข้าไปในโลกของความคิดและพฤติกรรมที่แปลกประหลาดในหลายแง่

เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์อาจอธิบายชีวิตของชาวฟ็อกซ์ว่า "ไม่ทะเยอทะยาน" และ "ไม่เป็นตัวของตัวเอง" เมื่อตรวจสอบอย่างใกล้ชิด ดูเหมือนว่าเขาจะพูดถึงแต่ลักษณะคนเพียงประเภทหนึ่งที่ชาวฟ็อกซ์ไม่ได้เป็น ฉันได้เขียนแบบเบนเนติกและบรรยายชีวิตของชาวฟ็อกซ์โดยกว้างๆ ใจกว้างๆ สำนวน และกลมกลืน อย่างน้อยนั่นก็เป็นการเริ่มต้นการบรรยายลักษณะของคนประเภทที่ชาวฟ็อกซ์ เป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า กลมกลืนที่ฟังดูแล้วชักชวนใจฉัน

เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์รู้สึกแปลกแยก ฉันก็เช่นเดียวกัน ในช่วงของการค้นคว้าระยะแรก ๆ และสั้น ๆ นี้ ความรู้สึกแปลกแยกของฉันก็เริ่มหายไปเฉพาะที่เพียงเล็กน้อยก็ตาม.

4. เป็นผู้ชายยิ่งยากกว่าหลายเท่า

ตอนปลายฤดูใบไม้ร่วงของปี 1952 เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นอย่าง
น่ายินดีแม้จะไม่ใช่มือของฉันทักตาม ชาวฟ็อกซ์ที่เป็นทหารผ่านศึกในสงครามโลกครั้งที่ 2
กลุ่มหนึ่งเริ่มตั้งคึกขึ้น ฉันทักเป็นทหารผ่านศึกด้วยเลยถูกดึงเข้าร่วม การศึกษาแบบ
เบนเนดิกของฉันทักยังคงดำเนินอยู่ต่อมาชั่วระยะหนึ่ง แต่กิจกรรมใหม่รวมกับทหารผ่านศึก
กลับกลายเป็นการศึกษาในตัวเองด้วยแม้จะแตกต่างกันในแง่ตรรก ในไม่ช้าความ
แตกต่างนั้น (ไม่ใช่ตัวเหตุการณ์เอง) ทำให้การค้นคว้าของฉันทักเริ่มก่อผลหายไปจาก
ความคิดคำนึงด้วยได้วิธีการมองชาวฟ็อกซ์อย่างใหม่เข้ามาแทนที่

บทนี้จะพูดถึงเกร็ดเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับหนุ่มอินเดียนแดงชาวฟ็อกซ์
50 คน ทหารผ่านศึกชาวฟ็อกซ์ 50 คนนี้มีหนทางแสดงตัวเป็นผู้ชายได้ยากมาก ไม่ใช่
เพราะเรื่องเพศ เรื่องนี้เกี่ยวกับความต้องการที่ผู้ชายทั่วโลกมี คือความต้องการได้
ทำงาน ที่ต้องทำงานที่ครอบครัวและเพื่อนฝูงเห็นว่ามีความมีประโยชน์และเหมาะสมกับ
ลูกผู้ชาย ความต้องการจะแสดงความเป็นลูกผู้ชายด้วยการทำงานของผู้ชาย ไม่เช่นนั้น
จะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจว่าเป็นลูกชาย สามี พ่อ หรือเป็นผู้ใหญ่ที่มีค่าได้อย่างไร
ไม่เช่นนั้นจะเป็นผู้ชายได้อย่างไร งานของผู้ชายที่มีค่าเช่นนั้นหาได้ยากในชุมชนของ
อินเดียนแดง ผู้ชายอินเดียนแดงหลายคนจะรู้ดีกว้างเปล่าในชีวิต และพวกเขาพยายาม
ต่อสู้อย่างเต็มที่เพื่อหาทางถมความว่างเปล่านี้ในบางครั้งเป็นการต่อสู้อย่างสิ้นหวัง
และเขาเป็นผู้ชาย เขาต้องการแสดงความจริงนั้นออกมาให้ปรากฏ ด้วยเหตุนี้ทหาร
ผ่านศึกชาวฟ็อกซ์จึงมีฐานะยุ่งวุ่นวายตลอดฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว และฤดูใบไม้ผลิระหว่าง
ปี 1952-1953 ด้วยการก่อตั้งสมาคมทหารผ่านศึกและพวกเขายังดึงฉันทักไปยุ่งกับพวกเขา
ด้วย พวกเขาพยายามจะถมความว่างเปล่านี้

ผู้หญิงชาวฟ็อกซ์เข้มแข็ง ปกติมีอะไรทำตลอด พวกเธอมีความมั่นใจ
และมีความสามารถเมื่อทำงานในบ้านที่ทำให้เธอมีอะไรทำอยู่ตลอดเวลา ชีวิตของ
พวกเธอเหนื่อยยากยิ่ง ปกติแล้วจะมีเด็ก ๆ อยู่หลายคนในบ้าน และก็ไม่มีภาระส่งน้ำ
ตามท่อที่จะช่วยทำให้งานเบาลง แต่พวกเธอก็ทำงานอันน่าหนักเหนื่อยนั้น และส่วน
มากจะไม่รู้ลึกล้ำมากใจอะไร

ผู้หญิงชาวฟ็อกซ์ทำอะไรบ้างสมัยปี 1800 พวกเขาให้กำเนิดและก็เลี้ยงเด็ก ทำสวนบวบ ถั่ว และข้าวโพด ทำครัว เย็บตัดเสื้อผ้า ทำภาชนะเครื่องใช้ในบ้าน หลังจากปี 1800 มีหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้น เช่น วัตถุสิ่งของทั้งหมดที่ชาวฟ็อกซ์เคยใช้ ไม่ว่าจะเป็นพวกเครื่องมือ บ้าน เสื้อผ้า และภาชนะ ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่ในปี 1952 หญิงชาวฟ็อกซ์ก็ยังคงพรวนจิน ทำกับข้าว และเย็บเสื้อผ้า ความไม่ต่อเนื่องในชีวิตของชาวฟ็อกซ์มีมากเตงานของผู้หญิงไม่แสดงให้เห็นเช่นนั้นเลย

สตรีทั่วโลกได้เปรียบผู้ชายอย่างมากในการค้นหาความหมายเพราะเธอให้กำเนิดเด็ก พวกเขาได้รับประกันให้มีหน้าที่อันหนึ่งที่ไม่มีความสำคัญมากไปกว่าเพราะสังคมจะต้องสร้างคนรุ่นใหม่ การกระทำนี้ทำให้สตรีสามารถจะประกาศความเป็นผู้หญิงของตนและเรียกร้องการยอมรับคุณค่าของความเป็นผู้หญิงได้โดยไม่มีทางผิดพลาด ในปี 1952 นั้น หญิงชาวฟ็อกซ์ก็ยังคงให้กำเนิดเด็ก

สังคมจะต้องสร้างการกระทำทำนองนี้ให้ผู้ชาย จะต้องส่งงานบางอย่างให้ผู้ชาย กำหนดเกียรติยศให้ และเรียกงานนั้นว่าเป็นงานของลูกผู้ชาย ปกติแล้วงานเหล่านี้มีความสำคัญต่อความผาสุกของสังคม มีความซับซ้อนและต้องอาศัยการเรียนรู้และการนำไปใช้ ถ้าผู้ชายสามารถทำงานเหล่านั้นได้ดีก็เท่ากับเขาประกาศคุณค่าของความ เป็นลูกผู้ชายของเขา

เมื่อปี 1800 นั้น หนุ่มชาวฟ็อกซ์จะร่วมกันออกไปล่าสัตว์บ่อย ๆ พวกเขาจับสัตว์เอาขนไปขายและล่ากวาง ในฤดูร้อนพวกเขาอาจจะขี่ม้าออกไปสุดขอบทุ่งเกรต-เพลนส์เพื่อต้อนฝูงควายแบบอินเดียนแดงในที่ราบ งานเช่นนี้ต้องใช้ความรู้ที่เรียนมาจากรุ่นพ่อและต้องอาศัยความชำนาญจากการปฏิบัติ ความสมบูรณ์พันธุ์ของครอบครัวและชุมชนขึ้นอยู่กับงานเหล่านี้ มันเป็นงานลูกผู้ชายที่มีเกียรติ

ในปี 1800 หนุ่มชาวฟ็อกซ์มีส่วนในการบริหารหรือการเมืองของหมู่บ้าน น้อยมาก แต่ถ้ามมีการตัดสินใจทำสงคราม พวกหนุ่ม ๆ ในฐานะนักรบจะปฏิบัติงานของลูกผู้ชายที่มีเกียรติอย่างที่สองเพื่อชุมชนของเขาและถ้าหากว่าเขาได้รับชื่อเสียง เมื่อหนุ่มชาวฟ็อกซ์อายุเข้ากลางคน เขาจะเข้าร่วมการบริหารทางการเมืองมากขึ้น ถ้าพวกเขาเป็นนักล่าสัตว์และนักรบที่ดีตอนหนุ่ม เขาก็จะมีเกียรติอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าเขาแสดงความสุ่ม

ในการหาหรือและมีที่ทำงานอย่างสม่ำเสมอและไม่ก้าวร้าวยิ่งขึ้นด้วยแล้ว เมื่ออายุมากขึ้นเขาจะเป็นผู้มีอิทธิพลมาก

ในขณะที่อยู่ในวัยกลางคนก็เช่นกัน ผู้ชายชาวฟ็อกซ์จะเรียนรู้พิธีกรรมของกลุ่มเครือญาติของตน เขาที่ผู้เฒ่าแก่ในหมู่ญาติพี่น้องสอนให้ในการประกอบพิธีกรรม ถ้าเขาเรียนรู้ได้ก็และเป็นผู้ที่คนอื่น ๆ จะรับฟังความคิดเห็นทางการเมืองด้วยแล้ว เมื่อเขาแก่ตัวขึ้น เขาอาจจะได้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในฐานะเป็นหัวหน้าทางพิธีกรรมของกลุ่มเครือญาติ เขาจะจดจำความรู้ทางพิธีกรรมที่มีความสำคัญต่อการคงอยู่ของชาวฟ็อกซ์ และเขาก็จะร่วมกับหัวหน้ากลุ่มเครือญาติอื่น ๆ ทำหน้าที่เป็นสภาของเผ่า ในงานที่มีเกียรติสูงสุดสำหรับผู้ชายนี้ เขาจะเป็นเสมือนสัญลักษณ์ที่มีชีวิตของกลุ่มคนที่ให้เกียรติเขา

ทั้งหมดนี้ชายหนุ่มชาวฟ็อกซ์ยังคงมีเหลืออยู่เพียงสิ่งเดียวในปี 1952 นั่นก็คือ เขาอาจหวังที่จะเป็นหัวหน้าทางพิธีกรรมของกลุ่มเครือญาติของเขาในปีปลายของชีวิต แต่เขาไม่อาจคาดเดาและกิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนที่เขาทำได้ส่วนใหญ่ก็อยู่นอกชุมชนไปเสียทีเดียว ดังนั้นจึงไม่ใช่ที่ยอมรับกันว่าแสดงความเป็นผู้ชายหรือมีเกียรติแต่อย่างใด การเป็นผู้นำเลี้ยงครอบครัวที่ดีก็มีความสำคัญอยู่ แต่งานของผู้ชายจะต้องมีความหมายมากกว่านั้นถ้าหากจะช่วยให้เขาพบว่าตัวเองเป็นลูกผู้ชาย เขาไม่คอยใครสรรบอชนัก เมื่อเขาได้เข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงสอดคล้องกับความต้องการอยู่บางแต่การเป็นนักรบ เช่นนั้นก็ดูทางไกล มีสภาพเป็นความคิดลอย ๆ จับต้องไม่ได้ ขณะอยู่ในวัยกลางคนเขาอาจจะเข้าร่วมในการเมืองของเผ่า แต่นั่นก็คือการออกไปตลอดต่อเนื่องและเอาอกเอาใจคนผิวขาวและถูกเอาเปรียบจากชาวฟ็อกซ์ด้วยกันจึงทำให้หน้าอับอายขายหน้ามากกว่าเป็นเกียรติ ดังนั้นเขาจึงต้องมองไกลออกไปข้างหน้าอีก 20 ปีเมื่อเขาอาจจะได้เป็นหัวหน้าทางพิธีกรรม เวลา 20 ปีนั้นยาวนานมากและผู้นำทางศาสนาที่ไม่ได้รวมกันเป็นสภาอีกต่อไปแล้วจึงไม่มีอิทธิพลในทางโลกอย่างมากเหมือนแต่ก่อน รางวัลที่จะได้รับจากการดำรงตำแหน่งจึงหมดไปด้วยบางส่วน

ความบีบคั้นของกาลเวลาที่มีต่องานของบุรุษเพศให้ถึงความว่างเปล่าไว้ในชีวิตของผู้ชายชาวฟ็อกซ์ ในปี 1952 ความบีบคั้นดังกล่าวได้แสดงออกมาในเหตุการณ์ผ่านศึกหนุ่ม 50 คน ในรูปของความสับสนและสงสัยอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความหมายในชีวิตและสถานภาพของพวกเขาในชุมชน

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ชายหนุ่มเหล่านี้ได้อาสาสมัครหรือไม่ก็ถูกเกณฑ์ เมื่อพวกเขาเดินทางไปทำสงครามนั้น มีการจัดงานเลี้ยงอำลาให้แก่พวกเขา เกือบทั้งหมดอยู่ในหน่วยทหารราบหรือพลร่ม บางคนได้เขารบ ส่วนใหญ่ไม่ ส่วนมากได้เห็นโลกมากกว่าที่เคยประสบมาก่อนมาก พวกเขาได้รู้จักคนผิวขาวในแนวทางที่แตกต่างนั้นเป็นไปไม่ได้ ถ้าหากจะมีความหมายอะไรอยู่บ้าง การเป็นอินเดียนแดงเป็นเครื่องหมายแสดงความแตกต่างเพิ่มเติมขึ้นมาอีก พวกเขาอยู่ไกลจากบ้านและบางคนก็รู้สึกเปล่าเปลี่ยว อย่างน้อยก็สามารถระบายออกด้วยการ "พูดภาษาอินเดียนแดง เพียงเพื่อจะได้ยินมัน" พวกเขาได้รับการปลดประจำการแล้วก็กลับบ้าน

มีการจัดงานเลี้ยงต้อนรับ ครอบครัวและเพื่อนถือว่าพวกเขาเป็นนักรบผู้กลับมาจริง ๆ และได้รับเกียรติตามนั้น มีพิธีกรรมทางศาสนาของชาวฟ็อกซ์ที่จะชะงักได้ก็ด้วยการที่นักรบตักลงและประกาศภารกิจในการสงครามของเขาในช่วงเวลาที่ถูกต้องเท่านั้น ทหารผ่านศึกเหล่านี้ได้รับการขอร้องให้ทำดังกล่าว พิธีกรรมนั้นประกอบขึ้นสำหรับพวกเขา ดังนั้นบทบาทของลูกผู้ชายในการเป็นนักรบเช่นนี้จึงสามารถแสดงออกมาได้ชั่วขณะหนึ่งท่ามกลางสายตาของผู้รวมพิธีที่สนองรับ ชาวฟ็อกซ์คนอื่น ๆ ยังได้บอกแก่พวกเขาทหารผ่านศึกว่าพวกเขาหวัง "ฟัง" พวกเขาทหารผ่านศึกมากแต่ไม่สามารถจะบอกได้แนวหวังฟังอย่างไร

แล้วพวกเขาก็กลับมาที่ละคนและมีชีวิตอยู่ภายใต้ความเจิดจ้าของการมีผู้นำหน้าถือดา และบางที่ก็อยู่อย่างมั่นใจโดยไร้การตรึงตรองอยู่ 2-3 เดือน แต่ก็เห็นได้ชัดว่าความเจิดจ้ายกกล่าวจะผ่านไป การมีบทบาททางสังคมหมายความว่าจะต้องกระทำกิจการทางสังคมบางอย่าง แต่ไม่ปรากฏว่ามีสิ่งใดที่พวกเขาจะทำได้ในฐานะเป็นนักรบ ดังนั้นในไม่ช้าการเป็นนักรบจึงกลายเป็นความว่างเปล่าอย่างเห็นได้ชัด จึงปรากฏว่าพวกเขาจำต้องพยายามที่จะถมความความว่างเปล่านี้ด้วยการหากิจการทางสังคมสำหรับนักรบมาทำ

การเคลื่อนไหวของพวกเขาก็คือการจัดตั้งสภาของสมาคมทหารผ่านศึกอเมริกันอันได้แก่ "หมายเลข 703" หรือ "สมาคมของชาวอเมริกันทั้งหมด" ก่อนนี้หนุ่มชาวฟ็อกซ์เข้าร่วมสมาคมในเมืองทามาที่อยู่ใกล้ ๆ มีกฎหมายรัฐบาลสหรัฐห้ามชายเหล่านี้ให้เกินเดียนแดงและสมาคมในเมืองทามากลัวว่าจะมีเรื่องยุ่งยากก็เลยขอร้องอินเดียนแดงไม่ให้ดื่ม พวกเขาจึงออกจากสมาคมในเมืองทามาและจัดตั้งสมาคมของตัวเองในปี 1948 พวกเขาทำได้สำเร็จ ชายหนุ่มแทบทุกคนเข้าร่วมและพวกเขาก็เข้าร่วมในขบวนพาเหรดในงานฉลองวันทหาร

ผ่านศึกและในงานอื่น ๆ ทำนองนั้น อย่างไรก็ตามพอถึงปี 1950 ความกระตือรือร้นได้
คลายลงและสมาคมทหารผ่านศึกเกือบจะไม่ทำอะไรเลยเป็นเวลากว่าปี

ในปลายฤดูร้อนปี 1952 บางคนได้ความคิดที่จะแปรสภาพสถานที่ค่ายโรงงาน
ซึ่งไม่ได้ใช้แล้มา เป็นศาลาประชุม พวกเขาต้องการให้ศาลานั้นเป็นศูนย์ทางสังคมของ
ชุมชนควาย งานปรับปรุงจึงเริ่มขึ้นในฤดูใบไม้ร่วง ชายหนุ่มส่วนมากได้เข้าร่วมอีกครั้งหนึ่ง
พวกเขาเลือกตั้งเจ้าหน้าที่และเริ่มงานแปรสภาพโรงงานเป็นศาลาประชาคมอันเป็นงานที่
ค่อนข้างจะแพงและสลับซับซ้อน ผู้คนดูเหมือนจะมีความยินดี งานที่จะทำนี้ช่วยให้สมาคมกลับ
ฟื้นขึ้นมาอีก ช่วยให้มีโอกาสที่ชีวิตชีวาอย่างมากนานเกือบหนึ่งปี

เริ่มแรกกองทุนของสมาคมมีเงินเพียงพอที่จะซื้อปูนซีเมนต์มาทำพื้น คนหนึ่ง
เอารถแทรกเตอร์มา คนอื่น ๆ ก็เอาหัวและของเทือกนั้นมาช่วย ทำความสะอาดสถานที่
ปรับปรุงดินให้เรียบและบริบทปูนซีเมนต์นำปูนผสมมาเทให้ เหล่าชายหนุ่มก็จัดการทุนและ
ปรับระดับ ขณะที่ใกล้จะเสร็จนั้นเกิดมีไฟป่าขึ้นบนเนินเขาที่อยู่ติด ๆ นั้น พวกเขาจึงวิ่ง
ออกไปช่วยกันทั้งหมด ซีเมนต์จึงแข็งมาก เมื่อเสร็จแล้ว พื้นคานหนึ่งจึงขรุขระขึ้นน้อย
แต่พวกเขาก็ได้พื้นแห้งอย่างดีและเปลี่ยนไปทำงานอื่น ทว่ากองทุนหมดเงินเสียแล้ว

วิธีหาเงินทางหนึ่งในชุมชนชาวฟ็อกซ์ก็คือจัดให้มี "กลองสังคม" ขึ้น เหล่า
ภรรยาและแม่ทั้งหลายจะอุทิศอาหารที่มีไก่และขนมปังทอดและของอื่น ๆ ทำนองนั้น และ
ชายหนึ่งคนหนึ่ง (ผู้ที่ไม่รู้ลึกอะไรมากนักในการประพุดในลักษณะที่ก้าวร้าวแบบที่เล่นที่จริง
ซึ่งในสายตาของชาวฟ็อกซ์จะเห็นว่าใกล้เคียงกับพฤติกรรมที่ไม่สมควร) จะประมุขชาย
อาหารเหล่านั้น สมาคมเลี้ยงกาแฟ ผู้คนจะกินกันแล้วผู้ชายแก่ ๆ บางคนจะจับกลุ่มรอบกลอง
ร้องเพลง ขณะที่คนอื่น ๆ ซึ่งส่วนมากเป็นผู้หญิงจะเต้นรำ พอถึงเที่ยงคืนทุกคนจะได้รับ
ความสนุกสนานกันมาพอสมควรและสมาคมก็ได้เงินพอเพียงที่จะซื้อแผ่นยิปซัม ทำให้เริ่มมุง
ภายในโรงงานให้เสร็จได้

พวกเขาทุ่มปฏิบัติงานตามความสามารถของพวกเขา ขณะที่พวกเขากำลังยุ่งกับงาน
ที่ทำอยู่นั้นดูเหมือนจะมีหลายคนเปลี่ยนแปลงไป บิล วอคเกอร์เป็นหนึ่ง เริ่มแรกเขาดูเหมือน
จะเป็นคนจ้อง ๆ แต่แล้วก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไป การประชุมของทหารผ่านศึกซึ่งมักจะมีบิลเป็น
ประธานดำเนินไปจนเสร็จสิ้นอย่างใดก็ตามวิธีการของชาวฟ็อกซ์ล้วน ๆ พวกเขาจะมา

รวมกันส่วนมากภายในครึ่งชั่วโมงของเวลานี้ทนาย เขาจะยืนกันอยู่รอบ ๆ แล้วย้าย ๆ นั่งลงจับกลุ่ม 2 คนบ้าง 3 คนบ้าง พูดคุยหรือล้อเล่นกัน ในเวลาต่อมาบิลก็จะพูดเปรย ๆ ด้วยเสียงที่เกือบจะไม่ได้ยินถึงเรื่องที่ทำไมต้องเรียกประชุม พวกเขากำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุงโรงนาใหม่และกำลังเผชิญกับการตัดสินใจว่าจะเอาเงินที่เหลืออยู่ในกองทุนมาซื้อสีหรือซื้อวัสดุมากขึ้นห้องตามที่วางแผนกันไว้ดี เรื่องนั้นอาจจะได้รับการพิจารณาถ้าไม่แล้วหลังจากนั้นสักครู่บิลก็จะพูดเปรย ๆ อีกเป็นครั้งที่สอง ถ้าได้มีการพิจารณาแล้วบิลจะไม่พูดอีกนอกจากว่ามีผู้ถามปัญหาข้อเท็จจริงกับเขา ในที่สุดเมื่อรู้สึกว่าการประชุมของกลุ่มเป็นรูปเป็นร่างขึ้นแล้ว (เห็นได้จากคนที่ผู้คุมหยุดแสดงการคัดค้าน) ในตอนนั้นบิลจะพูดขึ้นว่า "เป็นอันว่าได้ตัดสินใจแล้ว เราจะใช้เงินซื้อสี" และถ้าหากว่าการตัดสินใจมีข้อสงสัยเล็กน้อย เขาจะเอ่ยถึงมัน แล้วจะจัดการรวบรวมหาสิ่งที่ยังบกพร่องอยู่อย่างเป็นระบบเพื่อให้สามารถทำความเข้าใจที่ตัดสินใจนั้นได้

บิลแสดงตัวเป็นแบบฉบับของ "ชาวโลกที่ดี" อย่างชัดเจนในวงงานนี้คือเป็นผู้รู้ถึงลักษณะที่จำเป็นในการจะเป็นผู้นำในสังคมซึ่งถือว่าการออกคำสั่งต่อผู้อื่นหรือแสดงตัวเป็นเจ้านายในแทบทุกกรณีเป็นการปรามาสอย่างรุนแรง แต่ไม่มีใครรู้ถึงความสามารถนั้นได้แม้แต่บิลเองก็ไม่เคยรู้หรือเชื่อมาก่อน ยกเว้นแต่เมื่อความสามารถนั้นได้แสดงออกมาในการทำงาน

ในทำนองเดียวกันอีกคนก็เป็นช่างไม้ที่ดี อีกคนหนึ่งซึ่งหลักแหลมและรู้จักกันว่าเป็นตัวตลก ได้รับหน้าที่เป็นตำรวจของสมาคมซึ่งเป็นงานชนิดที่ยากและลำบากใจมาก เขาเคยพูดว่าเป็น "ผู้คุมสมาคม" และปฏิบัติงานไปได้โดยปราศจากการทำให้คนอื่นเดือดร้อนจนเกินควรในสถานการณ์นาน ๆ ครั้งซึ่งจำเป็นต้องมีการควบคุม

การก่อสร้างดำเนินต่อมาอีกหลายเดือนและม้งาน "กลองสังคม" ไปอีกหลายครั้งกว่าโรงนาจะเสร็จ ทาสีบนผนังเรียบรอย ติคมัน (โดยความอนุเคราะห์ของเหลาสตรี) บู๊พื้นด้วยพรมน้ำมัน ติคตังที่เข่น้ำอักษมนและเตาแก๊สและมีป้ายติดนอกประตู ชายหนุ่มเกือบทุกคนได้ใช้เวลาและเงินทอง โดยบางคนก็อุทิศให้เป็นจำนวนมากที่เดียว เราไม่อาจพูดได้ว่างานนี้เป็นเรื่องสนุกสนานล้วน ๆ โดยไม่มีอะไรยุ่งยาก อย่างไรก็ตามก็ดูเหมือนจะเป็นไปได้ที่ชายหนุ่มเหล่านั้นจะมองย้อนกลับไปแล้วรู้สึกภูมิใจเมื่อเขาทวนนึกถึงช่วงเดือนที่ผ่านไปอยู่กับงานนั้น

แม้ในขณะที่กำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่นั้น ศาลาก็กลายเป็นศูนย์กลางของชุมชนไปแล้ว อย่างน้อยสักทีละครั้งในทุกวันอาทิตย์จะมีครอบครัวชาวฟ็อกซ์ลัก 12 ครอบครัวร่วมกับเด็กชายหญิงในวัยเรียนส่วนมากมาเต้นรำอินเดียนแดงกัน ผู้ชายจะร้องเพลงอินเดียนแดงและตีกลอง ส่วนผู้หญิงจะเต้นรำ ผู้คนมาซื้อน้ำอัดลม แยมเบอร์เกอร์ และกาแฟ และนำกำไรไปซื้อดี

ระหว่างวันเดือนที่ตรีกครั้งนี้ เหล่าชายหนุ่มมุ่งอยู่กับงานที่เพื่อน ๆ และญาติพี่น้องของพวกเขาถือว่าเป็นสิ่งดี ในระยะนี้เองพวกเขาพบหนทางที่จะเป็นลูกผู้ชาย

การปรับปรุงเสร็จเรียบร้อยในฤดูใบไม้ผลิ พวกผู้ชายตัดสินใจจะเชิญชาวสมาคมทหารผ่านศึกในชุมชนใกล้เคียงมาร่วมประชุมระดับภาคในศาลาสมาคมทหารผ่านศึกของชาวฟ็อกซ์ลักใหม่ ทำนองเป็นพิธีเปิด ตลอดเวลาดำเนินการปรับปรุงโรงนาใหม่นั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าชายหนุ่มชาวฟ็อกซ์ลักจะไม่คิดถึงเพื่อนทหารผ่านศึกผิวขาวที่จะเชิญมาร่วมอยู่เสมอ แต่ในวันเดือนที่นั่นนั้น มีเหตุการณ์ต่าง ๆ ติดตามกันมา เป็นระลอก จึงเห็นได้ชัดว่าความสนใจของชายหนุ่มมุ่งอยู่ที่ชุมชนของเขามากกว่า เพราะเป็นผู้ที่อยู่ด้วยกันตลอดเวลา เป็นพวกที่ได้ศูนย์กลางประชาคมและกล่าวชมพวกทหารผ่านศึก เมื่องานเสร็จแล้ว ทหารผ่านศึกชาวฟ็อกซ์ลักได้คิดถึงทหารผ่านศึกอื่น ๆ ที่เป็นเพื่อนบ้านชาวผิวขาวอีกครั้งหนึ่ง และเชื้อเชิญพวกนั้นมา

การเชื้อเชิญกระตุ้นให้ทีมงานต้องทำเพิ่มอีกเล็กน้อย ศาลาสำเร็จจริงแล้วหรือ? พวกเขามองดูอีกครั้ง ปรากฏว่าพวกเขามองข้ามด้านนอก ตัวศาลาประชาคมภายในเอี่ยมอ่องแวววาวแต่ภายนอกยังคงเป็นสีขาวยก่า ๆ ที่คร่ำคร่าตามฤดูกาล แตกและลอกเต็มไปด้วยหมด ตราบเทาที่จิตใจของชายหนุ่มมุ่งคิดถึงกันเองและชุมชน ไม่มีใครคิดถึงเรื่องสีเก่านี้อย่างอื่นเลย อินเดียนแดงมักจะไม่วางใจในความสำคัญแก่ความเรียบร้อยในแง่รูปร่างหน้าตาดังนี้ แต่เมื่อชายหนุ่มทั้งหลายมุ่งความคิดไปสู่ผู้มาร่วมชาวผิวขาว พวกเขาได้มองตัวศาลาอีกครั้งด้วยสายตาแบบชาวผิวขาว ดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินใจหาสีใหม่ พิธีเปิดตามหมายกำหนดยังอยู่อีกหลายอาทิตย์ และไม่มีใครจะมีความกระตือรือร้นต่องานดังกล่าวมากกว่าในระบับความคิดในที่สุด ในวันอาทิตย์หนึ่งในเดือนกรกฎาคมขณะที่เหลืออีกไม่กี่วันเพื่อนบ้านทหารผ่านศึกก็จะมานั้น พวกเพื่อนรักของฉันทก็กระตุ้นตัวเองและลงมือหาสีในส่วนที่มองเห็นสองด้านกันอย่างรวนวาย

พิธีเปิดอย่างเป็นทางการออกมาดี สมาชิกสมาคมทหารผ่านศึกแถวนี้หลายคน แสดงความสนใจต่อสมาคมเป็นส่วนตัว ช่วยเหลือด้านพิธีและงานทำนองนี้เป็นครั้งคราว พวกเขาประทับใจมากและเหล่าชายหนุ่มชาวฟ็อกซ์ก็รู้สึกภูมิใจอย่างยิ่ง (ซึ่งก็เป็นการถูกต้องแล้ว) แต่พิธีเปิดศาลาอย่างเป็นทางการที่จริงแล้วเป็นการสิ้นสุดของสมาคมไปด้วย เพราะจากนี้ไปพวกหนุ่ม ๆ ก็เป็นองค์กรที่ปราศจากงานทำ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือพวกเขาไม่ใช่องค์กร

ยังคงมีการประชุมอยู่และในการประชุมนี้มีการจัดหากิจกรรมมาทำ หลายครั้ง ชายหนุ่มคนหนึ่งก็ติดตามรอยคนผิวขาวได้เสนอแนะให้เริ่มชวนกลองและแตรง ไม่มีใครหัวเราะ แต่ไม่มีใครซื้อกลองหรือแตรง มีบางคนปรากฏว่าตั้งใจจะลาพวกคอมมิวนิสต์ (ตามแบบอย่างจากภายนอกอีกนั่นแหละ) แต่การจะเริ่มอย่างไรมันยังคงเลื่อนลอยอยู่ ดังนั้นกิจกรรมนี้ก็สลายไปอย่างรวดเร็วอีกเช่นกัน ศาลาในฐานะเป็นศูนย์กลางประชาคมยังคงอยู่อย่างดี ไม่มีองค์กรอย่างเป็นทางการและไม่จำเป็นต้องมีนัก เพราะผู้คนเพียงแต่มารวมและก็เต้นรำก็ได้ สมาคมจึงจมดิ่งลงสู่สภาวะที่ไม่มีกิจกรรม แม้จะยังคงมีสมาคมอยู่ในนาม แต่ในทางปฏิบัติแล้วก็ค่อย ๆ ตายไป

ในระหว่างระยะเวลาหลายเดือนจากฤดูใบไม้ร่วงถึงฤดูหนาวและเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ ฉันคิดว่าฉันพอได้ช่วยเหลือบ้าง ถ้าหากเราเน้นการทอดตะปูและการไปวนเวียนอยู่แถวนั้นเข้าไปด้วย แต่ที่แน่ ๆ คือฉันได้เรียนรู้ มาตรฐานวิทยานิพนธ์การมุ่งที่จะช่วยเหลือขณะเรียนรู้และเรียนรู้ขณะช่วยเหลือด้วยการเน้นทั้งสองอย่างอย่างเท่าเทียมกัน ในการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านี้กับพวกทหารผ่านศึกชาวฟ็อกซ์ กิจกรรมทั้งสองอย่างดูเหมือนจะไม่ค่อยสมคูลย์กันนัก ส่วนหนึ่งเพราะเหตุผลนี้เอง ฉันจึงแสวงหากิจกรรมที่เหมาะสมในทิศทางอื่น ๆ อีกสองสามทาง ตัวอย่างเช่น ในต้นฤดูใบไม้ผลิ เราเริ่มทดลองดำเนินการทำไร่ร่วมกันขนาดเล็ก ๆ ซึ่งมีครอบครัวชาวฟ็อกซ์ 3 ครอบครัวเข้าร่วมทำพื้นที่ดิน 2-3 เอเคอร์ติดกับบ้านของมหาวิทยาลัยที่เป็นที่พักของพวกเรา การดำเนินการนี้เป็นการทดลองเพื่อตรวจสอบรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งค่อนข้างแปลกสำหรับชาวฟ็อกซ์ และผล (หลายเดือนต่อมา) ดูเหมือนจะแสดงว่ารูปแบบความสัมพันธ์นี้ไม่ให้ความหวังแก่ประชาคม ทำนองเดียวกันภรรยาของฉันและเด็กหญิงวัยรุ่นชาวฟ็อกซ์กลุ่มหนึ่งทดลองปลูกแตงกวา (หลายอาทิตย์ต่อมา) กิจกรรมนี้พิสูจน์ให้เห็นถึงสภาพอากาศของรัฐโอไฮโอมากกว่าลักษณะของชาวฟ็อกซ์

อย่างไรก็ตาม ตลอดเวลานั้นจิตใจของฉันส่วนใหญ่ดูเหมือนปักแน่นอยู่กับทหารผ่านศึก 50 คน กับความพยายามของเขารวมทั้งความหมายของความพยายามเหล่านั้น เมื่อสมาคมทหารผ่านศึกอเมริกันหมายเลข 703 ลินส์คองโกลินเทรททหารผ่านศึกเหล่านี้ได้สูญเสียโอกาสที่จะเป็นคู่ชายซึ่งมีโอกาสน้อยมาก ที่จะประกาศและแสดงความเป็นลูกคู่ชาย ความสำเร็จในการทำงานของคู่ชายให้กับผู้เฝ้ามองซึ่งเป็นที่รักของพวกเขาเห็นชอบด้วย ดังนั้นความว่างเปล่าจึงกลับมาเยือนอีกครั้งหนึ่ง

และ การสลับฉากสั้น ๆ เช่นการมีงานสนุกสนานทำในระยะหลายเดือนที่ผ่านมา นั้นไม่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวางและถาวรแก่พวกชายหนุ่มเหล่านั้น ส่วนมากจะรู้สึกชินชากับความว่างเปล่าของชีวิตลูกคู่ชาย ส่วนมากสามารถฉกฉวยโอกาสปลดปล่อยสั้น ๆ และพอใจกับความรู้สึกว่าเป็นคู่ชายในเรื่องเล็กน้อยนั้น มีคนหนึ่งไม่สามารถทำได้ นานมาแล้วก่อนหน้านั้นเขารู้สึกสิ้นหวังมากกว่าคนอื่น ขณะที่คนอื่นส่วนใหญ่ได้เขากลับมาว่าโลกของชาวผิวขาวของอินเดียนแดงและโคโยเตเฉพาะอย่างยิ่งตัวเขาเอง ยอร์ช มาร์ติน (ชื่อสมมุติเช่นเดียวกับชื่ออื่นทั้งหมดและขอเท็จจริงนี้ถูกปิดเป็นไปบ้าง) เป็นนักดื่มขนาดหนักและมักจะบวมทั้งเวลาเมาหลายครั้งที่เขากลับคืนสติขึ้นมาเกินกว่าที่โต๊ะของเรา และแต่ละครั้งจะมีเวลาหนึ่งที่เขาจะยกมือผิวสีคล้ำของเขาขึ้นและกล่าวด้วยความก้าวร้าวที่เกือบจะไม่ได้อ่อนไหวเลยว่า "นั่นไม่อาจลางออกได้" ด้วยการเลินถ่อของชะตากรรม หลังสัปดาห์หลายอันที่มีผลกระทบต่องสังคมชาวฟ็อกซ์คูเหมือนจะกระทบตัวเขาโดยตรงที่สุด กล่าวคือ บิดาของเขาเป็นหัวหน้าพิธีกรรม เป็นผู้นำทางศาสนาในศาสนาดั้งเดิม และยอร์ชคูเหมือนจะเป็นลูกศิษย์คนโปรด ที่สาวของเขาแต่งงานกับชาวคริสเตียนท้องถิ่นที่เคนคนหนึ่ง ทำนองเดียวกัน ยอร์ชก็ฉลาดหลักแหลมและเรียนรู้ความชำนาญทางเทคนิคภายใต้กฎหมายช่วยเหลือทหารผ่านศึก แต่มาตอนนี้เขากลับต้องทำงานเป็นกรรมกรธรรมดาเป็นพัก ๆ เหมือนคนอื่นทั้งหมด เขาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะเป็นหรือไม่เป็นอินเดียนแดงชาวฟ็อกซ์คู

ขณะที่วันเดือนผ่านไปนี้ เราสามารถจะเฝ้าดูยอร์ชขณะที่เขาพยายามดิ้นรนต่อสู้เพื่อแสวงหาตัวเองตามวัฏจักรอันแสนก่อกวนจิตใจที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าซึ่งจะดำเนินไปจนครบวงจรอย่างช้า ๆ ภายในระยะเวลาประมาณ 3 เดือน ในระหว่างช่วงต้นของวัฏจักร เขาจะถอนตัว แพบไม่ปรากฏตัวเลยและไม่กระตือรือร้นอย่างยิ่ง แล้วเขาจะค่อย ๆ

เริ่มกระตือรือร้นด้วยการปรากฏตัวที่ศาลาอาหารผ่านเล็กน้อย ๆ ระหว่างเดือนที่มีกิจกรรมของทหารผ่านศึก ปกติจะพบพวกหนุ่ม ๆ กำลังทำงานตอกตะปูและทาสีที่ศาลานั้น และยอร์ชก็จะเข้าช่วยเล็กน้อย ภายในสองสามวันเขาจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทหารผ่านศึกเต็มที่ทีเดียวโดยทำงานตลอดวันทุกวัน กระตือรือร้นในการวางแผน เห็นได้ชัดว่าเขาสนุกสนาน เขาเป็นคนมีเสน่ห์และไหวพริบระหว่างสองสามสัปดาห์นั้น เขามักจะพูดถึง "เราชาวอินเดียนแดง" สิ่งนี้ "เรา" ทำให้รู้สึกและคิดด้วยท่าทางแสดงความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง ในช่วงนี้เขาจะมีประโยชน์ต่อกลุ่มมาก เขามีชอบงานบางอย่างที่คนอื่นส่วนมากเห็นว่าน่ารังเกียจ อาทิเช่น เป็นประธานพิธีทางกาวราวเลน ๆ และขี้เข้าในงานหาเงินสมทบทุนที่พวกทหารผ่านศึกจัดขึ้น เขามีความสามารถมากกว่าใคร ๆ ในการกระยั้นตะขอและผลักดันให้คนเขาไปเลน เคนรำ หรือซื้อของที่เขาทำให้กำไรแก่สมาคม

ในช่วงเวลานี้ยอร์ชจะแข่งขันฝึกปกติ แต่เมื่อเขาเริ่มจับงานบางอย่าง ผละกำลังของเขาจะเริ่มฝ่าฝืนการยับยั้งตัวเองแบบที่ชาวฟ็อกซ์ทุกคนต้องการอย่างรวดเร็ว เพราะการควบคุมตัวเองได้นั้นจำเป็นต้องรู้ว่าตัวเองเป็นใคร เมื่อวันเวลาของกิจกรรมดำเนินไป เขาจะค่อย ๆ รู้สึกหมดความอดทนต่อพวกเพื่อน ๆ ขึ้นมาแล้วก็รู้สึกรำคาญและเริ่มวางอำนาจ เมื่อเขาเกิดรู้สึกเช่นนี้ ผู้คนจะเริ่มถอนตัวจากเขาความกาวราวของเขา (ในทัศนะของชาวฟ็อกซ์) จะต้องไม่ได้รับความกาวราวคอบตามกฎเกณฑ์และการปฏิบัติของพวกเขา เพราะชาวฟ็อกซ์เป็นคนสำรวม ถ้ามีการกาวราวเช่นนั้น ผู้คนจะถอนตัวจากผู้แสดงอาการกาวราวนั้น เป็นการตัดออกไปจากสังคมอย่างไม่เป็นทางการชั่วคราว ผู้คนจะทำได้ว่าไม่เห็นยอร์ชหรือได้ยินเขา ภายในไม่กี่วัน การทำหนักจากเพื่อน ๆ จะผลักดันให้เขาเข้าสู่ช่วงที่สามอันเป็นช่วงคลั่งในวัฏจักรของเขา เขาจะกลายเป็นคน "ต่อต้านอินเดียนแดง" ทางคำพูด หยาบคาย มักจะย้ายไปอยู่ในห้องพักในเมืองทามาที่อยู่ใกล้ ๆ ที่มากกว่าเคย เกะกะระรานเมื่อเมาและมักจะตองเขาไปอยู่ในคุกทุกสุดสัปดาห์ หลายอาทิตย์หลังจากนั้นเมื่ออ่อนเพลียระเหยกายและมักจะน่วมไปหึงตัวและเลือกตกยางออก ยอร์ชจะกลับมาอย่างเฉยเมยและถอนตัวเพื่อเริ่มวัฏจักรใหม่อีก แล้วฉันก็ต้องเห็นวัฏจักรที่ปดรวานนี้อีกครั้งหลายอาทิตย์หลังจากนั้น

พิธีปาววาวประจำปีในเดือนสิงหาคม ปี 1953 นั้นพอดีกับเวลาที่ยอร์ชอยู่ในช่วงรักความเป็นอินเดียนแดงและแข็งแรง แต่ได้ผ่านจุดยอดของช่วงมาแล้ว และเขากำลัง

เริ่มเข้าสู่ช่วงต่อต้านอินเดียนแดงที่บัคคิง ปาววาวเป็นโอกาสเดียวในปีหนึ่งที่ชุมชนเกือบ
เป็นหนึ่งเดียวกันในการประกาศและแสดงความเป็นชาวฟ็อกซ์ออกมาได้อย่างชัดเจน จะมี
ความรู้สึกยึดมั่นในตัวเองน้อยมากในจิตใจของชาวอินเดียนแดงส่วนใหญ่ในระหว่างช่วง
เวลา 2-3 วันที่ของทุกปี(ถ้าความรู้สึกเช่นนั้นยังมีอยู่ในศตวรรษนี้) ผู้หญิงจะยืนยื่นออก
มาว่า "เราเป็นอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์" พวกผู้ชายมักจะพูดว่า "เราอยากจะเป็นอินเดียน-
แดงเผ่าฟ็อกซ์"มากกว่า ทั้งหมดจะกล่าวพร้อมกันว่า เรามีเพลงและการเต้นรำเหล่านี้
มีประวัติศาสตร์ (กระพริบกระพริบ) และ (โดยนัย ๆ) เราเป็นคนเล็ก ๆ ไม่มีอำนาจ
และต้องการมิตรภาพจากท่าน ในปีนี้ขณะที่การเตรียมการกำลังดำเนินอยู่ก่อนหน้างาน
ประมาณ 4 สัปดาห์ ยอร์ชไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมด้วย เมื่อพิธีปาววาวใกล้เข้ามา เขาได้
รับการขอร้องให้ช่วยใช้ความสามารถทางเทคนิคของเขาในการก่อสร้างและซ่อมแซม
คอนข้างยุ่งยากบางอย่าง ซึ่งเขาก็ได้ช่วยเหลือโดยทำงานอย่างหนักใน 3 วันสุดท้าย
ระหว่างพิธีปาววาว เขาเล่นมากในฐานะผู้จัดการเวที ยุ่งอยู่กับอุปกรณ์ในระหว่างการ
แสดงอย่างเปิดเผยราวกับจะเห็นว่าถึงเขาจะไม่ได้ออกไปเต้นแต่กระนั้นก็ได้ทอดทิ้ง
ไปเสียทีเดียว คืนสุดท้ายเขาเผลอตอนเวลาแสดง เมาคอนข้างหนัก แต่งตัวในชุดสี
ปาววาวแต่มีสีและเครื่องประดับเต็มหัวใบหน้าเพื่อจะให้จำเขาแทบไม่ได้ แล้วเขาก็เต้นรำ
เต้นและก็เต้น แล้ววันรุ่งขึ้นก็ย้ายไปอยู่ห้องพักในเมืองทามา

ไม่มีอะไรจะชัดเจนไปกว่านี้อีกแล้วว่ามนุษย์นั้นไม่อาจจะเพียงแต่เป็นตัวคน
เท่านั้น แต่จะต้องเป็นส่วนของสังคมด้วย ความจริงที่ว่าคนเราเกิดมาเป็นชายนั้นเป็นเพียง
จุดเริ่มต้นเท่านั้น การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมหมายความว่าต้องมีฐานะทางสังคม แต่
ฐานะทางสังคมคือการมีงานทำ มีโอกาสแสดงออก มิฉะนั้นแล้วมันจะไม่มี ความหมายอะไร
เลย ทุกคนรู้จักประสบการณ์ความเป็นมนุษย์ของเขาเองว่าบ่อเกิดของความสับสนใจและ
ความเจ็บปวดส่วนมากของมนุษย์อยู่ที่การทำงานที่ดีมีเกียรติหรือมิฉะนั้นก็อยู่ในความคับแค้นใจ
อันเนื่องมาจากความต้องการดังกล่าว และความคับแค้นใจจะก่อให้เกิดการกระทำผิดซึ่งต่อ-
ต้านสังคมและทำลายตัวเองซึ่งไม่อาจจะถ่วงความว่างเปล่าได้

หลังจากที่สมาคมได้ตายไป กลุ่มชาวฟ็อกซ์ดูเหมือนจะหวนมองกลับไปถึงวันเดือน
ในระหว่างฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว และฤดูใบไม้ผลิ ปี 1952-1953 อยู่บ่อย ๆ จากการ

สนทนาของพวกเขา ฉันคิดว่าเขาเห็นว่าวันเดือนที่วุ่นกับงานที่ดีเหล่านั้นเป็นรูปแบบของ
สิ่งทีประชาคมชาวฟ็อกซ์ทั้งหมดอาจเป็นได้อีกในโลกที่ดีกว่า ในประชาคมชาวฟ็อกซ์มี
ความวุ่นวายตามปกติของมนุษย์อยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้นเลย นั่นคือความเจ็บปวดในการ
เป็นอินเดียนแดง

ฉันเฝ้าสังเกตเหตุการณ์ที่คลี่คลายออกมาเหล่านี้ขณะที่รวมในเหตุการณ์อยู่
ด้วยทั้งปี แต่ละตลอดวันเดือนเหล่านั้น ฉันเฝ้ารู้สึกใจเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ขณะที่ความจริง
ซึ่งไม่อาจลบเลือนได้เกี่ยวกับชีวิตของอินเดียนแดงรวมสมัยเริ่มปรากฏแก่ใจฉันแม้จะเพียง
คร่าว ๆ เท่านั้น แต่ความรู้สึกแปลกแยกในตอนแรก ๆ ของฉันนั้นดูเหมือนจะหายไปแล้ว
เป็นส่วนมาก และฉันกลับรู้สึกมั่นใจว่าที่จริงแล้วฉันอาจจะทำในสิ่งที่เป็นไปได้ในบางส่วน
อาจจะติดตามความสับสนอันซับซ้อนเกี่ยวกับชีวิตของประชาคมมนุษย์เล็ก ๆ เหนือนี้ได้ใน
ทางปัญญาความคิดและบรรยายออกมาได้อย่างมีประโยชน์

แต่ละ การลดลงของความรู้สึกแปลกแยกจากชีวิตของชาวฟ็อกซ์และการเพิ่ม
ขึ้นของความรู้สึกว่าเข้าใจชีวิตของชาวฟ็อกซ์ ทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งเดียวกัน
อย่างไรก็ตามพัฒนาการที่น่าสยใจนี้เป็นผลที่ไม่ได้คาดคิดอันเนื่องมาจากมีเหตุการณ์พิเศษ
ต่าง ๆ เกิดขึ้นโดยบังเอิญและฉันเผชิญได้มีโอกาสร่วมอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย จากผลดีที่
ได้โดยไม่คาดคิดนี้ ความคิดและคำอื่นทั้งหมดของฉันก็ถูกจับโยนข้ามสิ่งขวางกั้นทางปัญญา
ที่เราจะพิจารณาในภายหลังนั้นไปได้.

5. หมายเหตุในการอ่าน : การมองวิถีทางต่างกัน

บัดนี้เราสามารถและก็จำเป็นที่จะต้องหันมาพิจารณาประเด็นมูลฐานบางประการ ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์ หากแต่เกี่ยวกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งอยู่รายรอบคือเพื่อนบ้านผิวขาว ของชาวฟ็อกซ์และนักศึกษาชาวฟ็อกซ์ซึ่งก็คือผู้เขียนเอง เราอาจจะถอยหลังกลับมาและพิจารณา ผู้เฝ้าสังเกตเหล่านั้นเมื่อสิบเจ็ดปีให้หลัง หากให้ขจัดลงไปก็คือเราอาจจะมาพิจารณาถึงปัญหาว่า อะไรที่เป็นลักษณะทางความคิดแท้ ๆ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในหัวของชาวตะวันตกเมื่อเขามาพิจารณา ศึกษาผู้ที่อยู่กันเป็นเผ่าหรือเป็นชนวนาชาวไร่แล้วทำให้เขารู้สึกแปลกแยก และอีกสิบเจ็ดปีต่อมาเราอาจจะเพิ่มคำถามได้อีกว่า : เราจะทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ไ้บ้าง

การจะพรรณนาถึงประชาคมมนุษย์มองดูเผิน ๆ แล้วเป็นไปได้ไม่ได้ แต่กระนั้น ผู้คนที่หลายก็มักจะกระทำกันเพราะความจำเป็น แม้เพียงในสภาพแวดล้อมประจำวันและ คุณเคย เราไม่อาจจะมีชีวิตผ่านไปวัน ๆ หนึ่ง ในชุมชนที่เป็นบ้านของเราได้โดยไม่บรรยาย ถึงชุมชนนั้นกับตัวเราเองในแบบใดแบบหนึ่งซึ่งจะช่วยให้เรามีความสัมพันธ์กับชุมชนของเราเอง ได้พอสมควรอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็ยังมีความลึกซึ้งบางประการว่าการบรรยายอันนี้หรืออันนั้น เกิดขึ้นมาได้อย่างไรแน่ ที่แน่นอนนั้นมีอยู่เท่านี้คือการบรรยายไม่อาจจะมีส่วนเกินนอกจากว่าจะได้ ผ่านการคิดคำนึงอย่างมโหฬารมาแล้ว (แม้ว่าการคิดคำนึงนั้นอาจจะดำเนินไปโดยไม่รู้ตัว) การพรรณนาทั้งหลายนั้นคือการสรุปประเภทหนึ่ง และการสรุปทั้งหลายนั้นย่อมปะปนอยู่ด้วยภาพ ลวงตาว่าเราเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอยู่ข้างหน้า แต่ในการกลัดกลายของกลุ่มอันซับซ้อนของสิ่ง ที่เกิดขึ้นที่สังเกตเห็นได้ "ภายนอก" นั้นจะไม่มี ความซ้ำซากที่เห็นได้เอง จะมีก็เพียงแต่ลำดับ เหตุการณ์เฉพาะที่ไม่เหมือนใครเท่านั้น

บางทีความคิดของมนุษย์ก็อาจจะมองเห็นว่าเหตุการณ์จะเกิดเฉพาะเหตุการณ์ เดียวได้ อาจจะเห็นความคล้ายคลึงกันบ้าง แต่สำหรับสมองของคนหนึ่งในเวลาหนึ่งนั้นจะ เห็นก็แต่ความคล้ายคลึงกันเพียงไม่กี่ประเภท ดังนั้นในบรรดาสิ่งเกิดขึ้นที่มองเห็นได้ใน ชุมชนหนึ่งนั้น สมองสามารถจะบันทึกไว้ได้ก็เพียงส่วนเล็กน้อยที่สุดเท่านั้นและการพรรณนา ทุกครั้งก็จะสรุปมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงไม่กี่อย่างซึ่งในสายตาของผู้สังเกตรู้สึกว่า เหมือนกันกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอื่น ๆ อีก 2-3 เหตุการณ์ในบางแง่มุม ลักษณะที่จะกำหนด ความเหมือนกันนั้นสามารถเลือกได้เกือบจะไม่มีที่สิ้นสุดและยังมีลักษณะตามอำเภอใจอย่างยิ่ง

เรามักจะเคยชินกับการเรียกการฝึกฝนทางความคิดนี้ว่า "การพรรณนา" และเรียกสิ่งที่เกิดขึ้นว่า "คำพรรณนา" หนังสือนี้จะจรรโลงความเชื่อที่ทำให้สบายใจนั้นต่อไป

ลักษณะที่สำคัญและช่วยไ้มากของการกระทำของมนุษย์ อันเป็นคุณสมบัติของพฤติกรรมของมนุษย์ที่อย่างน้อยก็เปิดโอกาสให้เริ่มมีการพรรณนาได้อย่างดี ก็คือลักษณะที่ว่าผู้กระทำเองว่าเหตุการณ์หนึ่งเหมือนอีกเหตุการณ์หนึ่ง เหตุการณ์นั้นอาจจะไม่ได้เกิดขึ้น 2 ครั้งจริง ๆ อย่างเช่นชายคนหนึ่งอายุ 40 ปี มีหนึ่งดีอกกระเป๋าก้มลงเอามืออีกข้างหนึ่งวางบนหัวของหญิงอายุ 7 ขวบที่นั่งอยู่ และหอมแก้มหญิงนั้น เมื่อเวลาบ่ายหาโมงครึ่งของวันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1970 ในห้องนอนที่ทั้งสองอาศัยอยู่ ฯลฯ แต่สำหรับสมาชิกสังคมที่ชายผู้นั้นอยู่มักจะเห็นลักษณะที่ "พอหอมลูกสาว" เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแนบเนียนและบ่อย ๆ คำแต่ละคำในประโยคนี้หมายความว่าถึงกลุ่มของสิ่งที่สาธารณชนรู้จักกันดี ปัจเจบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะแต่ละคนนั้นกลายเป็นพ่อ การกระทำเฉพาะแต่ละอย่างเป็นการหอมแก้ม และปัจเจบุคคลแต่ละคนอีกมากมายกลายเป็นลูกสาวของพ่อ ดังนั้นคนในสังคมจึงเห็นภาพรวมของปัจเจบุคคลและการกระทำเช่นนั้นถูกคล้ายคลึงกัน และทวย เหตุนี้จึงเหมือนกันสำหรับจุดประสงค์ทางสังคมหลายอย่าง

การพรรณนานั้นต้องมีการคัดเลือกอย่างมากมาย ในบรรดาสิ่งที่เกิดขึ้นในประชาคมหนึ่ง จะมีบางส่วนเท่านั้นที่จะผ่านการคัดเลือกเมื่อชาวตะวันตกเผชิญกับเหตุการณ์ในสภาพแวดล้อมแบบตะวันตกที่เขาคุ้นเคย แต่บางทีเขาอาจคัดเลือกหยิบยกส่วนอื่น ๆ ขึ้นมาเมื่อเขามองคนต่างวัฒนธรรม ในกรณีแรกผู้เฝ้าสังเกตอยู่แล้วโดยที่มักจะไม่ว้าวาตัวเองรู้เสียด้วยซ้ำว่าคำว่า "พอ" "หอมแก้ม" และ "ลูกสาว" หมายถึงกลุ่มของสิ่งที่สาธารณชนรู้จักกันดี ในกรณีหลังผู้สังเกตไม่สามารถรู้แต่แรกว่าคนต่างวัฒนธรรมนั้นมีกลุ่ม 3 ประเภทนี้อยู่ในความคิดหรือไม่ และเขาอาจจะไม่คอยรู้ตัวนักว่าเขาไม่รู้ เขาจึงพรรณนาตามแบบอย่างโดยการข้ามข้อเท็จจริงที่หายไปในนั้นโดยไม่รู้ลึกลับว่าเขาอาจจะพูดว่า "คนพวกนี้มีความรัก" การเฝ้าสังเกตเพียงทวยหลักเหตุผลนี้จะเห็นลักษณะการรายงานจากปากหรือปากกาของชาวตะวันตกส่วนมากเมื่อเขาศึกษาชีวิตต่างถิ่น (ชาวพ็อกซ์โมทะเลเยอเทยาน ไม่รู้จักทั้งตัวเอง ใจกว้าง สำนวม กลมกลืน) นั่นคือ ข้อมูลที่ผ่านการคัดเลือกในสองกรณีในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคยและในสถานที่ต่างถิ่นจะไม่เพียงแต่แตกต่างกันในแง่จำนวนเท่านั้น แต่ยังแตกต่างกันในแง่ชนิดทวยอย่างเกือบจะแน่นอนทีเดียว

การไม่ได้พรรณนา (Nondescriptions)

การพรรณนาถึงคนอื่นที่ไม่ใช่ชาวตะวันตกโดยชาวตะวันตกบางครั้งก็เป็นแค่เพียงการหลอกตัวเองไม่ใช่การพรรณนาซึ่งอาจบอกได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์พรรณนาถึงชาวอินเดียนแดงจะพรรณนาในทางปฏิเสธ พวกเขาจะบอกว่าชาวฟ็อกซ์ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เมื่อคนผิวขาวชาวรัฐโอไฮโอรายงานว่าชาวฟ็อกซ์ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน พวกเขาแจ้งให้เราทราบว่าคนอื่นเดียนแดงไม่ได้แสดงลักษณะวิถีการปฏิบัติที่ดีที่คนอย่างที่คนผิวขาวชาวโอไฮโอเห็นว่าเป็นการทะเลาะเบาะแว้ง (เป็นต้น) ดังได้กล่าวมาแล้วว่านี่ก็เป็นแค่เพียงการพูดถึงลักษณะของคนที่ไม่ใช่ลักษณะของชาวฟ็อกซ์ การไม่ได้พรรณนาเหล่านี้เกิดจากหลุมพรางทางเหตุผลดังนี้ ถ้าเรามีของเป็นลูกยางตะกร้าหนึ่ง ถ้ารู้ว่าลูกยางบางลูกสีแดง ส่วนลูกอื่น ๆ สีฟ้า ก็จะไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างนักไม่ว่าเราจะบอกว่าลูกยางลูกนี้สีฟ้าหรือลูกนี้ไม่ใช่สีแดง แต่ถ้าลูกยางมีครบทุกสี การที่เราออกชื่อสีหนึ่งว่าไม่ใช่สีของลูกยางลูกนี้จะไม่ได้ออกอะไรนัก คนผิวขาวชาวโอไฮโอพูดว่าชาวฟ็อกซ์ไม่ใช่คนประเภทหนึ่ง นั่นคือทามกลางลักษณะของคนหลายอย่างที่เขอาจจะเป็นได้ ผู้สังเกตเหล่านั้นได้เอ่ยถึงลักษณะของคนอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่ลักษณะของชาวฟ็อกซ์ เราอาจจะพูดอย่างไม่กลัวผิดได้เหมือนกันว่าชาวฟ็อกซ์ไม่ใช่คนแบบชาวญี่ปุ่นที่ต้องสร้างสรรค์วิถีทัศน์ให้สวยงามอย่างมีระเบียบ

"ความทะเลาะเบาะแว้ง" เป็นลักษณะหนึ่งในรายการ(ซึ่งยังไม่มีการวิเคราะห์) ของพฤติกรรมซึ่งคนตะวันตกกลุ่มหนึ่งคุ้นเคย ความทะเลาะเบาะแว้งนี้ครอบคลุมการกระทำหลากหลายมากแต่กลับมองเห็นกันว่าเป็นพฤติกรรมประเภทเดียวกันเพราะแถบแผนทางวัฒนธรรมของกลุ่มนิยามไว้เช่นนั้น สำหรับชาวตะวันตกส่วนมาก คำนี้รวมเอาการกระทำต่าง ๆ ที่ชาวฟ็อกซ์จะรู้สึกว่ายู่งกันคนละกลุ่มในความคิดของชาวฟ็อกซ์ อาทิ การทำงานอย่างเข้มแข็ง (ซึ่งในบางสถานการณ์ชาวฟ็อกซ์เองก็ดูจะทำเช่นนั้น) การหาทางเขยิบฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น (ซึ่งบางที่ชาวฟ็อกซ์อาจจะเห็นเป็นเรื่องแปลกหรือไม่บังควรขึ้นอยู่กับว่าใครเมื่อเปรียบเทียบกับแล้วกำลังสูญเสียฐานะไป) การเอาชนะธรรมชาติดี (ซึ่งบางที่ชาวฟ็อกซ์ส่วนมากอาจจะเห็นว่าเข้าใจได้ยากเต็มที) และอื่น ๆ อีก เมื่อติดอยู่กับความหมายแบบตะวันตก สมองจึงถามว่าชาวฟ็อกซ์ปกติจะทะเลาะเบาะแว้งหรือไม่ และคำตอบก็คือไม่ ถ้าเช่นนั้นจึงมีการระบุคนประเภทหนึ่งซึ่งชาวฟ็อกซ์ไม่ได้เป็น ต่อมาผู้สังเกตชาวฟ็อกซ์อีกคนก็เป็นผู้เขียนเอง

ถามว่า ชาวฟ็อกซ์เป็นอะไร และคำตอบอันหนึ่งก็คือชาวฟ็อกซ์เป็นผู้มีความกลมกลืน นั้น
ฟังดูแปลกหูชาวตะวันตก มันก็ควรจะเป็นเช่นนั้น

จากบรรดาลักษณะคนทั้งหลายเท่าที่มีอยู่ เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์กลับเอา
ลักษณะที่ไม่ใช่ของชาวฟ็อกซ์มาพูด อย่างดีที่สุดก็เท่ากับว่าชาวฟ็อกซ์ยังไม่ได้มีใครพรรณนา
ถึงยังคงลึกลับอยู่ แต่ในค่านิยามซึ่งมีที่ท้าวจะเป็นเช่นนั้นมากที่สุด การมองจากด้านปฏิเสธ
ทำให้พวกเขาดูประหลาด การพรรณนาว่าชาวฟ็อกซ์ "ไม่ใช่เขตอบถัน" ทำให้คิดไปได้ว่า
เขาอาจจะมีความสนใจไปในทางอื่น บางทีอาจจะเหมือนกับแรงงูใจของพวกฤษีกระมัง
อย่างไรก็ตาม สำหรับชาวตะวันตกมันฟังดูมีนัยยะอย่างมากว่าชาวฟ็อกซ์อาจเป็นคนที่ไม่ปราศจาก
แรงงูใจไปเสียทั้งหมดเสียก็ได้ ถ้าพิจารณาข้อสรุปนั้นตามตัวอักษรแล้ว เราอาจจะคิด
วาทะในภาพเอวว่าชาวฟ็อกซ์บางคนอาจจะมีความผิดปกติทางสมองอย่างแรงกดดันให้อยู่
ในสภาพที่เฉื่อยชาโดยสิ้นเชิง แต่บุคคลเช่นนั้นน่าจะอยู่นอกขอบข่ายความสามารถที่เราจะ
สร้างมโนภาพไปได้ จึงไม่ใช่มนุษย์ในแง่หนึ่ง และการพรรณนาที่ทำให้เห็นคนเป็นผู้ลึกลับ
หรือประหลาดมีค่าความเป็นจริงเท่ากับศูนย์ ในทางตรงกันข้าม คำกล่าวที่ว่าชาวฟ็อกซ์
เป็นผู้มีความกลมกลืนช่วยให้เห็นว่าชาวฟ็อกซ์มุ่งจะรักษาความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียว
กับที่ดินและสิ่งต่าง ๆ บางทีเราอาจจะวาดมโนภาพตัวเราเองว่ามีทัศนคติเช่นเดียวกันนั้น
และประพฤติไปตามมันได้

แน่นอน ความลำบากอยู่ที่การไม่ได้พรรณนาเช่นนั้นเกิดได้ง่ายมากและไม่
ลำบากแก่ผู้เล่าสังเกตเลย แต่หนทางไปสู่ความจริงมีกฎตายตัวช่วยกำกับอยู่ว่าเราไม่ควร
พรรณนาถึงคนต่างถิ่นด้วยการพูดถึงลักษณะที่ไม่ใช่ตัวเขา นั่นคือเมื่อพรรณนาถึงคนต่างถิ่น
แล้วคำว่า "ไม่ใช่" หรือ "ปราศจาก" หรือคำเติมข้างหน้าหรือต่อท้าย เช่น "ไม่" หรือ
"น้อย" ปรากฏขึ้นในความคิดหรือหลุดออกมาจากปากกา นั้นควรจะเป็นสัญญาณเตือน เพราะ
มีโอกาสอย่างมากว่าในตอนนั้นเรายังไม่ได้พรรณนาถึงคนเหล่านั้นและบางทีอาจจะทำให้
พวกเขากลายเป็นคนประหลาดไปได้

กฎนี้ควรจะใช้ได้ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่เราจะพรรณนาตัวเราเองถึงวัตถุที่
บุคคลหนึ่งไม่ได้เป็นเจ้าของ หรือประเพณีที่เขาไม่ได้ประพฤติปฏิบัติกันหรือความเชื่อที่
เขาไม่ได้รับรู้ หรือตำแหน่งหน้าที่ที่เขาไม่มี ถ้าเราใช้กฎง่าย ๆ นี้ มันจะช่วยจัดการ

พูดและการเขียนในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับสังคมเผ่าและสังคมชาวนาในโลกนี้ออกไปจำนวน ไม่น้อยทีเดียวและจะทำให้ชีวิตทั้งของชาวฟ็อกซ์และเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์ง่ายขึ้นอีกด้วย

ความคิดเชิงพรรณนา : บุคลิก

ชาวผิวขาวอีกคนหนึ่งคือผู้เขียนมองดูพวกอินเดียนแดงและได้เกิดความคิด ในการพรรณนาเกี่ยวกับพวกเขาว่า ชาวฟ็อกซ์เป็นคนที่ใจกว้าง สบาย และกลมกลืน บัดนี้ เมื่อ 17 ปีให้หลัง เราอาจจะมองย้อนกลับไปได้เกี่ยวกับความคิดเหล่านั้น ไม่ใช่ในเรื่อง เนื้อหาแต่เรื่องรูปแบบการให้เหตุผลที่เป็นฐานอยู่ภายใต้ ซึ่งเป็นนิสัยการคิดที่วางกรอบ การคิดเช่นนั้นให้

เราต้องการหัวข้อที่เป็นคำพูด ดังนั้นขอให้เรียกว่าวิธีการพรรณนาเช่นนี้ว่า อาศัยความคิดเรื่อง "บุคลิก" มโนภาพซึ่งเสนอให้ใช้หัวข้อนี้เกิดจากการใช้ภาษาตาม ปกติโดยเหตุที่เมื่อใครคนหนึ่งกระทำการอย่างสม่ำเสมอในแนวทางที่พรรณนาได้ (จะเพราะ ภัยเหตุผลที่ยังไม่ได้ตรวจสอบอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นเพราะนิสัย เพราะเสียมโนธรรม หรือความมีอคติทางประสาท) เราจะกล่าวว่าเขามีบุคลิกอย่างนั้น ความคิดเรื่องบุคลิก เหมือน ๆ กับรูปแบบทั้งหลายตรงที่เป็นการกลั่นกรองเลือกสรรการสังเกตการณ์แบบพิเศษ แบบหนึ่งทั้งยังเป็นการจัดข้อมูลที่สรรแล้วแบบพิเศษแบบหนึ่งด้วย บัดนี้เราจะต้องพยายาม ค้นหาและแสดงให้เห็นถึงนิสัยในการคิดที่เป็นฐานอยู่ภายใต้เห็นว่า ปรากฏการณ์ชนิดใดที่ ผ่านการสังเกตอย่างเลือกสรร และสิ่งที่ผ่านการสังเกตการณ์อย่างเลือกสรรแล้วนั้นได้ รับการคัดและจัดระเบียบโดยวิธีการอย่างไร ผลสุดท้ายก็คือว่าประชาคมมนุษย์กลับได้รับ การพรรณนาโดยใช้ลักษณะของคน

ผู้เฝ้าสังเกตคนนี้กล่าวว่า "ชาวฟ็อกซ์เป็นคนที่ใจกว้าง" ซึ่งหมายความว่า ชาวฟ็อกซ์ดูเหมือนจะให้สิ่งของแก่ชาวฟ็อกซ์คนอื่น ๆ บ่อยครั้งมากทีเดียวจนผู้เฝ้าสังเกต รู้สึกประทับใจ

เพราะว่าชีวิตของชาวฟ็อกซ์เป็นรูปแบบของชีวิตมนุษย์รูปหนึ่ง จึงจำเป็นต้อง มีสิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้หลายอย่าง มีการให้กำเนิดเด็กทารกอันยังผลให้ประชาคมผ่าน ประสบการณ์ทั้งความหวาดกลัวและความร่าเริง เด็กทารกเจริญโตและเรียนรู้ เด็กวัยรุ่น จะเกี่ยวพาราสีและแต่งงาน คนชราอ่อนแอมากขึ้น แล้วคนก็ตาย วิธีชีวิตมนุษย์ดำเนินไป

ซ้ำแล้วซ้ำอีกไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบพิเศษเช่นไรในหมู่ชาวฟ็อกซ์ แต่ละปีอีกนั้นแต่ละจะมี เหตุการณ์ประจำจำนวนหนึ่งดำเนินไปตามฤดูกาลในรัฐไอโอวา การเพาะปลูกทำสวนและ ทำไร่ในฤดูใบไม้ผลิและการเก็บเกี่ยวในฤดูใบไม้ร่วง มีงานพิธีศาสนาและ "การละเล่น ของอินเดียนแดง" เพื่อหย่อนใจ การประชุมครั้งคราวนักศาสนาและพิธีบาวาวประจำปี ทุกเดือนสิงหาคม ทั้งหมดนี้เป็นอย่างน้อย จากเหตุการณ์ทั้งหมดนี้บางอย่างก็ผ่านสายตา ผั่งใจผู้เฝ้าสังเกต เหตุการณ์ที่ผ่านสายตามาไ้ก็นำมาประมวลขึ้นเป็นประโยชน์สรุป ที่ว่า "ชาวฟ็อกซ์เป็นคนใจกว้าง" แต่ว่าสรุปออกมาได้อย่างไรกัน

สิ่งที่ผ่านการรับรู้มานั้นเป็นเรื่องง่ายตายอย่างน่ากระอักกระอ่วนใจ คือ การให้และการไม่ให้ ดูเหมือนกับการให้ของชาวฟ็อกซ์เกิดขึ้นบ่อยมากจนประทับใจ ผู้เฝ้าสังเกต และทำให้เขาสับสนวนตามอง"เห็น" เหตุการณ์ทั้งหลายว่าเป็นเรื่องการให้ และการไม่ให้ไปเสียหมดและเมื่อเพ่งพิจารณาชาวฟ็อกซ์วัยระย้าหนึ่งแล้วก็สรุปได้ว่าความดี ในการให้ที่มีจำนวนมากจนควรสนใจ (แม้เขาจะไม่ไ้มัน)

ในทางตรงข้าม พฤติกรรมของชาวฟ็อกซ์บางประการไม่ได้ผ่านการรับรู้ ใครให้แก่ใครในแง่ชาวฟ็อกซ์แต่ละคน? เท่าที่ผู้เฝ้าสังเกตทราบ (อย่างน้อยก็เท่าที่เขา สามารถแสดงให้เห็นได้) การให้ทั้งหลายนั้นกระทำกันในหมู่คนบ้าชาวฟ็อกซ์จำนวนเล็กน้อย ซึ่งมักจะหยิบยื่นของให้คนอื่นเสมอ หรือใครให้แก่ใครในฐานะทางสังคม? เท่าที่ผู้เฝ้า สังเกตสามารถแสดงให้เห็นได้ การให้ส่วนมากกระทำกันในหมู่คนจนมากจำนวนหนึ่งซึ่ง ให้อย่างแรงใจแถมแถมอย่างเห็นได้ชัด หรือไม่ก็กระทำกันในหมู่ชาวฟ็อกซ์ที่นิยมพวกผิวขาว ผู้ได้รับการบอกเล่าเรื่องในคัมภีร์ไบเบิลและทำตามตัวอักษรในเนื้อเรื่อง หรือท้ายที่สุด และตรงประเด็นมากกว่าก็คือปฏิกริยาของชาวฟ็อกซ์ที่มีต่อการให้ไม่ได้ผ่านการรับรู้ นั่นคือ ไม่ได้สังเกตเครื่องหมายแสดงการยอมรับ ไม่ยอมรับ แปลกใจ หรือเฉย ๆ ทั้งที่มองเห็น ได้ชัดหรือเป็นนัย ๆ ของฝ่ายรับและที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือไม่ได้สังเกตปฏิกริยาของชาว ฟ็อกซ์ที่อยู่ไกล ๆ แลวนั้น เท่าที่ผู้เฝ้าสังเกตสามารถแสดงออกมาได้ นั้น ปฏิกริยาของชาว ฟ็อกซ์เหล่านี้ยังคงมีคมอยู่

ที่จริงแล้วผู้เฝ้าสังเกตอาจจะรู้อะไรจริงหลายอย่างที่ทรงทิ้งไปนี้อย่าง ราว ๆ โดยสามัญสำนึกและจากการที่มีประสบการณ์ความเป็นมนุษย์ร่วมกัน อย่างไรก็ตาม

ประเด็นอยู่ที่ว่าความคิดเชิงพรรณนาเรื่องบุคคลิกไม่ไต่ปับให้เขารู้เรื่องเหล่านี้และไม่ได้ป้องกันมิให้เขาผิดพลาดเต็มที่

ดังนั้นในกรณีนี้ความคิดเชิงพรรณนาเรื่องบุคคลิกจะเลือกเอาเฉพาะการให้และการไม่ให้ ความคิดเชิงพรรณนาทั้งหลายยังจะจัดข้อมูลต่าง ๆ ที่สรรแล้วในลักษณะบางอย่างทวย การจัดเช่นนั้นสำเร็จลงได้ในตัวโดยใช้ความคิดเรื่องบุคคลิก โดยที่มันทางเลือกเพียงทางเดียว เทาที่เป็นมาคือจัดพฤติกรรมการให้ไว้กลุ่มหนึ่งและการไม่ให้อีกกลุ่มหนึ่งและถ้ากลุ่มแรกมีมากพอก็จะสรุปว่า "ชาวฟ็อกซ์เป็นคนใจกว้าง"

จะเห็นว่าการพรรณนาคือความคิดเรื่องบุคคลิกนี้คลุมเครือและไม่ช่วยให้ความกระจ่างเลย เราไม่รู้ที่เดียวกันว่าที่จริงแล้วชาวฟ็อกซ์ทำอะไรบ้าง หมายถึงชาวฟ็อกซ์ต่างกันในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เรายังรู้อยู่ไปกันใหญ่เลยว่าเขาทำสิ่งเหล่านี้ไปเพราะนิสัย เสี่ยงมโนธรรม การบีบคั้นทางประสาท หรือทั้งหมด หรือไม่ใช่เหตุใดเหตุหนึ่งเหล่านี้เลย หรือเพราะอะไรก็ตาม

กระนั้นก็ตามผู้เฝ้าสังเกตชาวผิวขาว คือตัวผู้เขียนเองก็ติดอยู่กับการพรรณนาในลักษณะนี้อย่างน่าประหลาด "ชาวฟ็อกซ์เป็นคนใจกว้าง สำนวน และกลมกลืน" ทำไมการพรรณนาวิธีนี้ง่าย สามผลที่ได้ช่วยให้เกิดความสบายใจหลอก ๆ ได้

ความประหลาดใจเป็นการรู้ใจความคิดของมนุษย์ ผู้เฝ้าสังเกตย่อมเห็นว่าชีวิตของคนต่างถิ่นนั้นจะเต็มไปด้วยความภาวจนสนทน่ การรู้ใจเกือบเต็มที่เช่นนั้นจึงเกินความอดทนของมนุษย์มากทีเดียว บางทีอาจจะมีความอดทนกันตัวเองได้ แต่ความคิดของคนส่วนมากมักจะเป็นอีกอย่างหนึ่ง เขาต้องการอย่างยิ่งยวดที่จะลดการเกิดความประหลาดใจ บุคคลเช่น หน่วยอาสาสมัครสันติภาพ พวกมิชชันนารี คนเร่ร่อน นักทัศนจาร และนักมานุษยวิทยาจะรู้สึกเจ็บปวดเพราะถูกดูใจเหมือนที่ไว้ในอัตราต่าง ๆ กันไปและต้องการหาทางบรรเทาเหมือน ๆ กัน ทุกคนจะมุ่งพรรณนาผู้คนและสรุปชีวิตเพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความประหลาดใจ ทั้งนี้อาจไม่เพื่ออะไรมากไปกว่าเหตุผลที่ว่าวันนี้จะได้อบายใจมากกว่าเมื่อวานนี้

เมื่อถูกดูใจทั้งกล่าว ดูเหมือนว่าความคิดของชาวตะวันตกมักจะกลัวเอาเครื่องมือที่เรียกว่าความคิดเรื่องบุคคลิกมาใช้ไม่รู้ลึกล้ำ มันง่าย ความคิดนี้จะคัดเลือก

ขอเท็จจริงบางอย่างจากข้อเท็จจริงทั้งหลายที่จุโจมเข้ามาอย่างง่ายดาย ให้วิธีการ
แจ่มแจ้งและสรุปข้อเท็จจริงเหล่านั้นอันเป็นมาตรการจกระเปียบทางความคิดเสร็จสรรพ

มาตรการจกระเปียบนี้ช่วยให้เกิดความสบายใจให้แก่ที่ด้วยการลดความรู้สึก
ประหลาดใจลงไป "นั่นใจ เห็นไหม เขาให้ของนั้นแก่คนโน้น" ทำนองเดียวกันความคิด
ที่ว่า "ชาวฟ็อกซ์เป็นความสำรวม" คำพรรณานี้ยิ่งทำให้สบายใจเพราะในชีวิตของชาว
ฟ็อกซ์เต็มไปด้วยพฤติกรรมแสดงความสำรวมเสียจนแทบไม่มีพฤติกรรมที่ไม่สำรวมเลย "ฉัน
ไม่เคยได้ยินชาวฟ็อกซ์ตะโกนด้วยความโกรธเลยตลอดเวลาหลายเดือน" อย่างไรก็ตาม คำ
พรรณาสุดทหายนี้เกิดจากความบังเอิญที่ว่าชีวิตชาวฟ็อกซ์เกิดเหตุการณ์อย่างผิดปกติในแง่หนึ่ง
ความสบายใจนั้นจึงเพียงแต่เกิดขึ้นมาไม่มากนักโดยไม้อาจตรวจสอบได้ ความคิดเรื่อง
บุคลิกเท่าที่นิยามไว้ในที่นี้ไม่สามารถอธิบายอะไรได้ต่อไปอีกแล้ว

การไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคลิก (Nondescription by The notion
of character)

เมื่อเผชิญกับความสับสนในชีวิตต่างถิ่น สมควรทำอะไรสักอย่างหนึ่ง การ
พรรณนาด้วยความคิดเรื่องบุคลิกง่ายและช่วยให้สบายใจ การไม่ได้พรรณนาซึ่งดำเนินการ
ด้วยการพูดถึงสิ่งที่ผู้คนไม่มี ประเด็นที่เขาไม่ได้ปฏิบัติ ความเชื่อที่เขาไม่รู้ ก็ง่ายเหมือน
กัน ทั้งสองรวมกันคือการไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคลิกเป็นสิ่งที่ผู้เล่าสังเกตทำ
ได้โดยไม่ลำบากเลย ขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือที่รับประกันได้ว่าจะทำให้เขาสบายใจ
เต็มที่

เพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์กล่าวว่า "พวกฟ็อกซ์เป็นคนไม่มีความทะเยอทะยาน
และไม่รู้จักพึ่งตัวเอง" เห็นได้ชัดว่าคำกล่าวนี้ไม่ใช่เพียงการไม่ได้พรรณนาแต่เป็นการไม่ได้
พรรณนาที่สร้างจากความคิดเรื่องบุคลิก ชาวฟ็อกซ์แสดงพฤติกรรมที่ไม่มีความทะเยอทะยาน
และไม่รู้จักพึ่งตัวเองมากมาย

ผู้เล่าสังเกตพวกนี้เข้ามาหาพวกฟ็อกซ์พร้อมกับแว่นตา 2 อัน จากข้อเท็จจริง
ที่ว่าพฤติกรรมที่แสดงความทะเยอทะยานและการพึ่งตัวเองนั้นเป็นหลักการอันสลับซับซ้อนซึ่ง
ค่อนข้างจะมีต้นกำเนิดอย่างชัดเจนในวิถีของวัฒนธรรมตะวันตก จึงรับประกันได้เต็มที่เลยว่า
จะไม่มีชาวฟ็อกซ์คนใดในโอกาสใดก็ตามในวิถีชีวิตชาวฟ็อกซ์จะประพฤติตามแนวทางที่เข้ากับ

หลักการทั้งสอง ผู้สังเกตการณ์เหล่านั้นจะได้รับการประกันเลยว่าพบแต่พฤติกรรมที่
แสดงความไม่ทะเยอทะยานและไม่รู้จักพึ่งตัวเองมากมายและแทบจะปราศจากลักษณะ
ตรงกันข้าม

การพรรณนาจากความคิดเรื่องบุคลิกอย่างเดียวอาจจะได้รับการยืนยันจาก
ประสบการณ์บางครั้งหรือส่วนมาก ทั้งสองประการนี้ก็ช่วยให้สบายใจต่าง ๆ กันไป
การไม่ได้พรรณนาคือความคิดเรื่องบุคลิกนั้นไม่อาจมีประสบการณ์มาแย้งได้อย่างแน่นอน
ช่วยให้สบายใจได้เต็มที่

แต่ยิ่งไปกว่านั้นอีก ผู้เฝ้าสังเกตจะได้รับความสบายใจเป็น 2 เท่า การ
พรรณนาคือความคิดเรื่องบุคลิกนั้นเอนเอียงไปข้างลึงประหลาดและขัดศีลธรรมขณะที่
พฤติกรรมสลับสอหล่นทั้งหลายในประชาคมมนุษย์ต่างแข่งขันกันดึงดูดความสนใจจากผู้เฝ้า
สังเกต ในเบื้องต้นจะต้องเกิดความประทับใจมาก่อนจึงจะทำให้ผู้เฝ้าสังเกตค้นหา
พฤติกรรมแบบหนึ่งมากกว่าอีกแบบหนึ่ง มองดูอย่างผิวเผินแล้วพฤติกรรมที่ดูประหลาดหรือ
ขัดศีลธรรมตามประสบการณ์ที่กำหนดโดยวัฒนธรรมของผู้เฝ้าสังเกตเองจะแย่งชิงความ
สนใจจากเขาได้ดี การไม่ได้พรรณนาไม่ได้ชักชวนออกดีนี้ ดังนั้นผู้เฝ้าสังเกตจึงมักลงเอย
ด้วยการพูดถึงคุณความดีหรือพฤติกรรมที่ถูกต่องทางศีลธรรมที่ไม่มีปรากฏอยู่ คำพูดว่า
"ชาวฟ็อกซ์เป็นคนไม่ทะเยอทะยานและไม่รู้จักพึ่งตัวเอง" นี้จึงสร้างความสบายใจให้
2 เท่าเพราะจะทำให้ผู้เฝ้าสังเกตสามารถแสดงความยินดีกับตัวเองได้ด้วย

การไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคลิกนั้นไม่สร้างความลำบากแก่
ผู้เฝ้าสังเกตเลย จริง ๆ แล้วดู "เป็นเรื่องธรรมดา" เสียด้วยซ้ำ และเพราะไม่อาจแย้ง
ได้โดยประสบการณ์จึงจัดความประหลาดใจได้สิ้น นั่นคือทำให้สบายใจ การไม่ได้พรรณนา
เช่นนี้มักจะมุ่งเพียงเรื่องคุณธรรม ดังนั้นจึงช่วยให้สามารถแสดงความยินดีกับตัวเองได้
อันทำให้สบายใจเป็น 2 เท่า การไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคลิกเป็นเครื่อง
ล่อใจและภาพลวงตาเมื่อใครพลัดเข้าไปในวิธีการนี้จะเหมือนติดกับเหล็กที่เคียว เพื่อน
บ้านของชาวฟ็อกซ์ไม่ได้ตกลงกับคำว่าไม่ทะเยอทะยานหรือไม่รู้จักพึ่งตัวเอง หากดูเหมือน
ว่าคำเหล่านี้และการไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคลิกที่อยู่เบื้องหลังคำเหล่านี้ทางหาก
ที่เสนอตกลงกับเพื่อนบ้านของชาวฟ็อกซ์

นั่นแหละปัญหาอยู่ที่ว่าการไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคคลิกเหมือน จะทำให้เกิดแปลกแยกอย่างเนิ่นนอน การพรรณนาด้วยความคิดเรื่องบุคคลิกอย่างดีที่สุดก็ กลุ่มเครือ แต่การไม่ได้พรรณนานั้นทิ้งให้ผู้คนไม่เข้าใจกัน วิธีการทั้งสองรวมกันสะท้อน ให้เห็นลักษณะของประชาคมเพียงสลัว ๆ เสียจนแทบจะแยกตัวแผ่ส่งแยกออกจากสามัญสำนึกแบบมีมนุษยธรรมของเขาเอง เขาไม่สามารถมีความสัมพันธ์ได้เพราะเขาไม่เข้าใจ เพียงพอที่จะสัมพันธ์กัน ดังนั้นเราจึงได้วัฏจักรแห่งการกระทำและปฏิกิริยาตอบที่ทำลาย ความสัมพันธ์ระหว่างชาวฟ็อกซ์และเพื่อนบ้านอันเป็นวัฏจักรที่ส่วนใหญ่เกิดจากคำ อย่างน้อยที่สุด ถ้าปราศจากคำเหล่านั้นแล้วก็จะไม่มีวัฏจักรเช่นนั้น วัฏจักรนี้เองจึงเท่ากับเป็นความแปลกแยกในแบบของชาวเมืองทามา

ลักษณะทางความคิดแท้ ๆ ซึ่งมักเกิดขึ้นภายในหัวของชาวตะวันตกเมื่อเขามองดูชนเผ่าและชาวอเมริกัน ๆ แล้วทำให้เขาแปลกแยกจากพวกนั้นคืออะไร นั่นละคำตอบก็คือ ความคิดเรื่องบุคคลิกและเฉพาะอย่างยิ่งการไม่ได้พรรณนาโดยใช้ความคิดเรื่องบุคคลิกที่นำเสนอเช่นนั้น เราจะทำอะไรเกี่ยวกับความแปลกแยกที่เกิดขึ้นนั้นบ้าง มีข้อเท็จจริงที่นาทิงอยู่ว่าเครื่องมือทางความคิดที่หวังว่าจะช่วยให้พรรณนาชีวิตต่างกันได้เหมาะสมนั้น ชาวตะวันตกก็มีอยู่เหมือนกัน ทุก ๆ วันจะมีการพรรณนาหลายลักษณะที่ใช้กันอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและอย่างเป็นนิสสินโดยปราศจากการบอกตัวเองอย่างมีสติแต่ทำไปอย่างกระฉับกระเฉงมากในหมู่สามัญชนขณะที่ประกอบกิจวัตรตามปกติในประชาคมที่เขาอยู่

เช่นว่า ชายคนหนึ่งปราศจากจะเสนอกิจกรรมบางอย่างต่อคณะกรรมการใน สภาคมการเมืองของเขา เขาจะ"บันทึก"ไว้ในใจนานมาแล้วว่าสภาคมมีตำแหน่งหน้าที่ และวิธีการที่กำหนดไว้ชุดหนึ่ง ดังนั้นในขณะที่ทำการเขาจึงสามารถคิดได้ว่าสภาคมนั้น เป็นระบบที่ประกอบด้วยตำแหน่ง ผู้ดำรงตำแหน่งและกฎเกณฑ์กำหนดการปฏิบัติงานของ ตำแหน่งต่าง ๆ และก็จะปฏิบัติตัวตามนั้น เขาจะสังเกตมานานแล้วอีกด้วยว่าประธาน สภาคมดูจะเข้มแข็งซึ่งซึ่งขณะที่สมาชิกอีกคนซึ่งอายุผิดปกติ ดังนั้นเขาจึงทำการโดยนึก ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคลิกภาพหรืออารมณ์เหล่านั้นไว้ในใจ ความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ และความเข้าใจต่อโลกรอบตัวเขาอย่างอื่น ๆ ในใจนั้นเกิดจากเครื่องมือต่าง ๆ ทาง ความคิด ซึ่งคัดเลือกและจัดระเบียบปรากฏการณ์ที่มาเกี่ยวข้องให้เขาโดยไม่ต้องร้องขอ ทำให้เขามองดูสภาคมเหมือนกับว่าเป็นระบบการบริหารงานบุคคล หรืออีกทีก็เหมือนขบวนแถว

ของบุคลิกภาพต่าง ๆ เป็นต้น ขณะที่เขาดำเนินการไปวันหนึ่ง ๆ นั้นเขาจะนำเอาบรรดาเครื่องมือต่าง ๆ นั้นมาใช้ทีละอย่างโดยไม่รู้สึกตัวในลักษณะที่คล้ายกับการเล่นกลที่ตีมากที่เดียวแต่เพียงแต่เราเข้าใจมันได้ดีกว่านี้ บรรดาเครื่องมือเหล่านั้นแต่ละอย่างจะทำงานตามที่ทำได้เพื่อจัดรายละเอียดย่อยจำนวนมากมายให้เป็นระเบียบหรือเป็นกลุ่มระเบียบอันซับซ้อนเหมาะสมที่จะเก็บไว้ในใจได้

อย่างไรก็ดี เมื่อชาวตะวันตกคนเดียวกันมีโอกาสมองข้ามวัฒนธรรม เขามักจะไม่ค่อยได้ใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่ว่า เขาจะปักใจอยู่กับเครื่องมือประเภท "คนเหล่านี้ไม่ทะเยอทะยานและไม่รู้จักพึ่งตัวเอง ใจกว้าง และสำรวม" เช่นนี้เพียงประการเดียวอย่างน่าประหลาดเหมือนกับรถที่ไม่สามารถจะออกนอกเส้นทางที่เคยชิน ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องยกเครื่องมือปกติธรรมดาอื่น ๆ ออกมาพูดถึงบ้างเพื่อช่วยให้สามารถเอามายใช้กับกรณีต่างกันได้โดยง่าย นั่นคือ สิ่งจำเป็นหลักในโลกที่ใกล้ชิดกันเข้ามาและทำให้จำเป็นจะต้องรับรู้กันและกันอย่างถูกต้องแน่นอนนั้นไม่ใช่การสร้างสรรค์ทางปัญญาโดยนักวิชาการ (สิ่งใดก็ตามใน "วิธีการ" พื้นฐานทางสังคมศาสตร์ที่ดูเป็นการสร้างสรรค์หรือเป็นเรื่องของวิชาการอย่างผิดปกตินั้นเป็นแต่เพียงการหลงตัวเท่านั้น) ที่จริงแล้วสิ่งจำเป็นน่าจะเป็นเรื่องของการเพิ่มการรับรู้อย่างใคร่ครวญเกี่ยวกับการทำงานของความคิดอันฉับไวตามปกติมากกว่า

เครื่องมืออีกประการหนึ่งที่มิให้เลือกปรากฏอยู่ในหน้าหนังสือนี้แล้วคร่าวๆ ในตอนกล่าวถึงเกร็ดเกี่ยวกับทหารผ่านศึกชาวฟ็อกซ์ ตอนนั้นมีคำเช่น ฐานะทางสังคม บทบาท และองค์กร ปรากฏอยู่ คำเหล่านี้ได้คัดเลือกและจัดระเบียบการเคลื่อนไหวบางประการของพฤติกรรมของชาวฟ็อกซ์ ฉันจะเรียกเครื่องมือทางความคิดนี้ตามคนอื่น ๆ ว่าการพรรณนาด้วยความคิดเรื่องโครงสร้างสังคม และบัดนี้ฉันจะไต่กันมาสู่การพรรณนาด้วยเครื่องมือนี้มากขึ้น ในตอนท้ายเล่มจะไต่พิจารณาตัวเครื่องมือนี้และเครื่องมืออื่น ๆ อีกครั้งหนึ่ง.

6. โครงสร้างสังคมฟ็อกซ์

ในเดือนกรกฎาคม ปี 1953 เพื่อน ๆ นักศึกษาคนอื่น ๆ จากมหาวิทยาลัยชิคาโกได้มาพบกับฉันและภรรยา พวกเขาไปทำงานต่าง ๆ ของตัวเอง ส่วนฉันค่อนข้างจะถอนตัวจากพวกเขา เพราะมีเรื่องหมกมุ่นอยู่ก่อนแล้ว

ฉันเรียนรู้จากการทำงานกับพวกเขาผ่านสิ่งที่ว่าหนุ่มสาวฟ็อกซ์คิดว่าหาวิธีเป็นลูกผู้ชายได้ลำบากในการที่จะแสดงให้ตัวพวกเขาเองและเพื่อน ๆ เห็นคุณค่าโดยการทำงานของผู้ชาย นั่นคือ พวกเขาคิดว่าการจะเป็นลูกชาย เป็นบิดาและสามีนั้นลำบาก เป็นการยากที่จะสวมตำแหน่งเหล่านี้และสวมฐานะอื่น ๆ ของผู้ชายในวิถีทางที่เป็นที่ยอมรับกันว่ามีคุณค่า

แต่ตำแหน่งทางสังคมทั้งหลายเหล่านี้มีอยู่ในชุมชนชาวฟ็อกซ์ และผู้ชายชาวฟ็อกซ์ก็อยู่ใน "ตำแหน่งเหล่านั้นด้วย" คำถามของฉันจึงมีอยู่ว่า ทำไมการอยู่ในตำแหน่งเหล่านั้นจึงไม่ได้ให้อะไรตอบแทนที่น่าพึงใจ การจะตอบได้นั้นแรกทีเดียวจำเป็นต้องรู้จักตำแหน่งทางสังคมของชาวฟ็อกซ์ทั้งหมดเสีย แล้วจึงจะกำหนดระบบที่เชื่อมโยงตำแหน่งเหล่านั้นเข้าด้วยกัน นั่นคือจะต้องพรรณนาโครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์ นี่ก็หมายความว่าฉันจะต้องเรียนรู้ที่จะคิดถึงชุมชนชาวฟ็อกซ์ในฐานะที่เป็นระบบของตำแหน่งทางสังคมอันซับซ้อน ผู้คนจะเคลื่อนไหวกันภายในระบบนี้ในขณะที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นในวันหนึ่งปีหนึ่ง หรือตลอดชีวิตของชาวฟ็อกซ์

เมื่อผลึกกันทุกสิ่งที่คุณรู้หรือคิดว่ารู้ออกไปจากความคิดแล้ว ฉันเห็นจะต้องคิดว่าชุมชนชาวฟ็อกซ์นั้นเป็นระบบอันปราณีตในการเผ้าคัดเลือกชาวฟ็อกซ์ครั้งแล้วครั้งเล่ามาเป็นยุคหลายร้อยต่อเนื่อง เราจะเห็นโครงสร้างอันเย็นยะอะไรโอบ้างในที่นี้ ระบบของตำแหน่งทางสังคมที่จัดระเบียบกิจกรรมของชาวฟ็อกซ์คือระบบอะไร และชาวฟ็อกซ์แต่ละคนเข้ารับตำแหน่งที่คนอื่นออกไปเพื่อให้ระบบคงอยู่ได้อย่างไร อุปมาที่ใกล้เคียงคงจะเหมือนกับการพรรณนาโรงงานด้วยการพูดถึงงานและตำแหน่งภายในโรงงาน รวมทั้งสายการบังคับบัญชาระหว่างตำแหน่งทางสังคมเหล่านี้ และด้วยการตั้งข้อสังเกตว่าโรงงานจัดหาและปลดแรงงานอย่างไร โซล แท็กซ์ ถามปัญหาเหล่านี้เมื่อเขาอยู่กับพวกฟ็อกซ์ในทศวรรษที่ 1930 วอลเตอร์ มิลเลอร์สืบช่วงงานนี้ต่อมา ฉันเองอ่านและนำงานคนอื่นทำมาก่อนนี้มาเสริมสิ่งที่ฉันพบเห็นในชีวิตของชาวฟ็อกซ์

โธล แท็กซี่เคยเขียนเกี่ยวกับระบบโครงสร้างสังคมฟ็อกซ์แบบทางการไว้ ซึ่งฉันได้ประจักษ์ด้วยตัวเองเมื่อกลางฤดูร้อนปี 1953 เมื่อฉันได้รับเชิญไปร่วมพิธีทางศาสนาประจำปี เป็นพิธีของโคตรวงศ์ (clan) หนึ่งในชาวฟ็อกซ์* ทุกปีในระหว่างฤดูร้อนจะมีพิธีเลี้ยงเป็นชุดโดยแต่ละโคตรวงศ์ของชาวฟ็อกซ์จะผลัดกันเป็นเจ้าภาพให้โคตรวงศ์ที่เหลือ โคตรวงศ์เจ้าภาพจะร้องเพลงขณะที่คนอื่นจะเต้นรำ เจ้าภาพจะเตรียมงานเลี้ยงให้คนอื่น พิธีนี้ถือสำคัญยิ่งแก่เด็กของชาวฟ็อกซ์ มีคณะดนตรีศาสนาคริสต์เข้ามาอยู่ในชุมชน 2 บั๊วอายุคนมาแล้ว และมี 2 หรือ 3 ครอบครัวเท่านั้นที่เข้าร่วมกับคณะคริสต์อย่างเดี่ยวและปฏิเสธพิธีกรรมของโคตรวงศ์

ชาวฟ็อกซ์แต่ละโคตรวงศ์จะมีหอศักดิ์สิทธิ์อยู่หนึ่งหอหรือมากกว่านี้ หอนี้จะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์นี้จะเป็นตัวแทนของเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของชาวฟ็อกซ์ทั้งเมื่อเร็ว ๆ นี้และนานมาแล้ว เช่น หนึ่งสี่ตัวหรือนก ธง และอาวุธ หอนี้ได้รักษารูมรดกของโคตรวงศ์และมีการปฏิบัติต่อหอนี้ด้วยความเคารวะ ในระหว่างพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์จะมีการนำหออออกและวางไว้เหมือนกับที่บูชายัญต่อหน้าผู้คนที่ร้องเพลงและเต้นรำ แต่ละหอก็จะ"มี"พิธีเฉพาะอย่างหนึ่ง ผู้เฒ่าผู้แก่ของโคตรวงศ์จะบรรเลงเพลงในชุดซึ่งต้องใช้เวลาร้องเพลงทั้งวันและรู้ลำดับที่ถูกต้องของเพลงเหล่านั้นด้วย

วันในฤดูร้อนปี 1953 นั้นเป็นกำหนดเวลาสำหรับการทำพิธีให้กับหอ ในตอนเช้าโคตรวงศ์เจ้าของหอจะเริ่มนำเนื้อที่เอามาจากร้านในเมืองทามาและข้าวโพดอินเดียนแดงสีต่าง ๆ ที่ปลูกในสวนของชาวฟ็อกซ์มา พวกผู้ชายคอยเฝ้าหุงต้มอาหารในหม้อเหล็กขนาดใหญ่บนกองไฟโล่ง ๆ ประชาคมส่วนใหญ่จะเข้ามาด้วยกันทั้งผู้ชายผู้หญิงและเด็ก ๆ บ้างก็นั่งบ้างก็ยืนโตคนไม้หรือนั่งในรถ ทุกคนทำตัวตามสบาย คุยกันเชยๆ แต่ก็ไม่ถึงกับอีกทีกริกโครม เด็ก ๆ จะถูกหูลากเล่นเสียงดังเกินไป ตอนสายพวกผู้ชายใน

* การพรรณนาพิธีกรรมนี้ก่อนหน้านี้อยู่ในบทความของฉันชื่อ "Social Structure" ใน James Clifton, ed., Introduction to Cultural Anthropology (Houghton, Mifflin Co, Boston, 1968)

โคตรวงศ์ที่เป็นเจ้าภาพจะเริ่มร้องเพลงภายในบ้านโคตรวงศ์นั้น ซึ่งเป็นเรือนฝากระดาน รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าปลูกบนพื้นดิน ผู้ร้องคนหนึ่งมักลงขนาดเล็ก ส่วนคนอื่น ๆ จะมีไม้ฉากซึ่งเขาจะเล่นให้เป็นทำนองคล้ายเสียงสีตะโບ พวกเขาจะนั่งขัดสมาธิเป็นกลุ่ม ที่มุมหนึ่งในบ้านโคตรวงศ์บนม้ายาวสูงขนาดนั้นเอาไว้ยาวตลอดฝาแต่ละด้าน ชาวฟ็อกซ์คนอื่น ๆ ทุกวัยจะเข้ามาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ฟังสักครู่หนึ่งแล้วก็จะออกไปเพื่อจะกลับมาอีกภายหลัง มีการเต้นรำอย่างเรียบง่าย-ๆ ตามเสียงเพลง บางเพลงโดยแนวชายหญิงจะเคลื่อนไหวเป็นวงกลมหรือเต้นอยู่กับที่ระหว่างเพลงแต่ละเพลง ผู้ร้องจะทำตลกขบขันโดยลดคนที่เสียงแตกหรือเกือบจะร้องเพี้ยน บางทีจะขี้กขี้คยาที่เป็นตะกิว การร้องเพลงจะดำเนินไปหนึ่งหรือสองชั่วโมงแล้วประชาคมก็จะได้รับเสียงชมเชยกับชาวโพคิโสมมาในด้วยไม้ สมาชิกของโคตรวงศ์เจ้าภาพไม่ได้กินอะไรมาตั้งแต่วันก่อนและก็ยังงอมแงมไม่กิน แล้วก็มีการร้องเพลงและเต้นรำอีก หายที่สุดในตอนบ่ายมากแล้วพิธีจึงสิ้นสุดลง ประชาคมจะกลับออกไป โคตรวงศ์ เจ้าภาพถึงจะได้นั่งลงควยกันและยุติการถืออด แล้วสมาชิกโคตรวงศ์ก็จะแยกย้ายกันกลับบ้านของตน

ฉันกล่าวว่าโคตรวงศ์เป็น "เจ้าของ" หอคักคัสลีท์ ที่ถูกแล้วพวกเขาแยกภาระของห่อและพิธีฉลองห่อที่ต้องทำให้ทั้งประชาคมมากกว่า ในพิธีนี้ผู้คนจะไม่ขอความช่วยเหลือที่เจาะจงจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์นอกเหนือจากความปรารถนาที่จะมีชีวิตอยู่ และก็ไม่ได้สารภาพบาป เพลงดูเหมือนเพียงแต่จะแสดงว่าอำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์สิ่งนี้หรือสิ่งนั้นมีอยู่ ในการจัดพิธีตามกำหนดโคตรวงศ์ได้ทำหน้าที่ของชาวฟ็อกซ์บางประการที่ไม่ต่อระเบียบของสรรพสิ่งต่าง ๆ และเข้าถึงตำแหน่งและหน้าที่ของชาวฟ็อกซ์ในระเบียบจักรวาลที่กว้างออกไปให้ชาวฟ็อกซ์โคตรระหนักอีกครั้งหนึ่ง

เนื่องจากพวกฟ็อกซ์มีการรวมตัวเพื่อกิจกรรมเช่นนี้ พวกเขาจะต้องใช้ประโยชน์จากระบบความผูกพันบางอย่างที่ยึดผู้คนไว้ด้วยกัน โซล แท็กซ์ เคยแสดงไว้ออกหน้าไว้ว่าชาวฟ็อกซ์มักจะใช้ความผูกพันทางเครือญาติ ขณะที่ฉันสังเกตพิธีของโคตรวงศ์นี้ การใช้เครือญาติของฟ็อกซ์ก็แจ่มชัดขึ้นอย่างมาก ชาวฟ็อกซ์ทุกคนจะเกี่ยวพันกับชาวฟ็อกซ์คนอื่นโดยทางสายเลือดหรือการแต่งงาน และพิธีของโคตรวงศ์นี้ก็จัดขึ้นโดยอาศัยสายใยของเครือญาติที่เป็นผลสืบเนื่องจากความเกี่ยวพันนี้ สายสัมพันธ์ทางเครือญาติทำให้พันธะต่อกัน เช่นเดียวกับชาวอเมริกันส่วนมาก ฉันเห็นบรรดาพันธะผูกพันบิดาชาวอเมริกันต่อลูกได้อย่างชัดเจนที่เกี่ยว พันธะของฉันดูเหมือนจะชัดเจนและจำเป็นอย่างยิ่งลงในฐานะที่เป็นลูกหรือหลาน สำหรับพวกฟ็อกซ์แท็กซ์ได้แสดงให้เห็นว่า ความผูกพันทางเครือญาติส่วนมากจะมีพันธะที่เห็นชัดเจนและปึงพันมากกว่า

เมื่อเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของชาวอเมริกัน ชาวฟ็อกซ์จะร่วมมือกันหรือไม่ จะเข้ามา มีอิทธิพลหรือปิดกั้นให้คนอื่น จะให้หรือรับ เล่นตลกหรือสร้างความการวุ่นวายอันน่าขัน ขึ้นอยู่กับพันธะทางเครือญาติ ทั้งหมดนี้แสดงออกในพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์

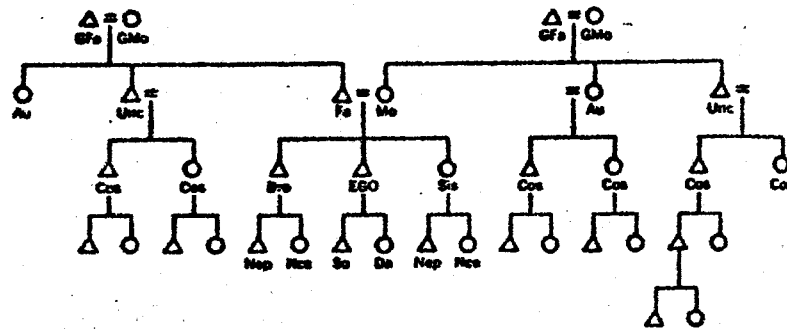
โซล แท็กซ์ ได้แสดงให้เห็นว่าการนับว่าคนหนึ่งเกี่ยวข้องกับคนอื่นอย่างไรนั้น ชาวฟ็อกซ์มีวิธีการแยกแยะต่างจากที่เรารู้จักกัน ตัวอย่างเช่น ชาวฟ็อกซ์ส่วนมากจะมีญาติ หลายคนที่เขาเรียกด้วยคำ ๆ เดียว ซึ่งเราแปลว่า "พ่อ" คือบิดาของเขาและพี่ชายและ น้องชายของบิดาเขาทุกคน ดูออกจะแปลก ๆ แต่เราควรจะรู้ว่าชาวอเมริกันผิวขาวเองก็ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนว่าเชื่อถือในตัวเองในการเรียกคนแตกต่างกัน 2 คนให้เหมือนกัน เช่น เราเรียกทั้งพี่สาวน้องสาวของแม่และพี่สาวน้องสาวของพ่อว่าอานท์ (Aunt) ชาวฟ็อกซ์ เรียกพี่ชายหลายคนว่า "พ่อ" เราก็เรียกผู้หญิงหลายคนว่า "อานท์"

ระบบเครือญาติของมนุษย์เป็นการจัดจำแนกบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันโดย ทางวงศ์วานและการแต่งงาน เห็นได้ชัดว่าการที่สังคมหนึ่งจะเลือกจัดหมู่หรือแยกแยะกัน อย่างไม่เป็นทางการกำหนดเอาตามอำเภอใจพอสมควร เมื่อคน ๆ หนึ่งเรียกบุคคล 2 คน ด้วยคำเรียกขานญาติคำเดียว เขามักจะรู้สึกว่าเขามีบรรดาพันธะต่อทั้งสองคนนั้นเหมือนกัน และก็จะได้รับสิทธิตอบแทนอันเดียวกันจากทั้งสองคน และเมื่อเขาเรียกบุคคล 2 คนด้วยคำ ต่างกัน เขาก็จะรู้สึกว่าเขามีสิทธิและพันธะต่อบุคคลทั้งสองต่างกัน ถ้าถูกขโมยเงินห้าเซ็นต์ จากอานท์คนหนึ่งได้ เขาก็มักจะขอเงินห้าเซ็นต์จากอานท์คนที่เขารู้จักได้เท่า ๆ กันได้ เหมือนกัน และก็อาจได้ว่าเขาจะต้องตอบ "ขอบคุณ" ด้วยสำเนียงและท่วงนอบน้อมปฏิบัติต่อแต่ละคนเหมือนกัน

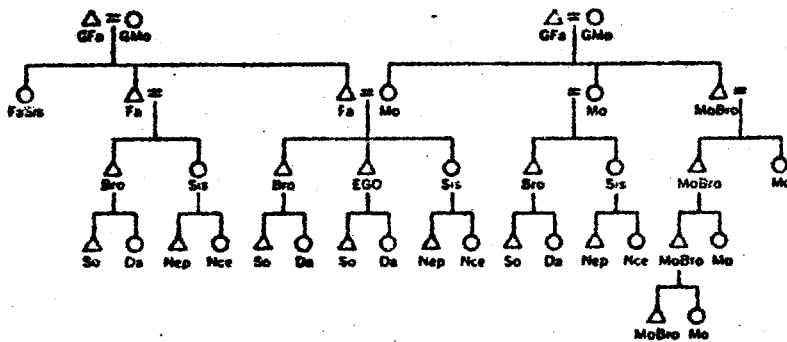
อาจจะแสดงคำกับอันซับซ้อนของการจัดจำแนกเครือญาติที่คุ้นเคยของเรา อย่างย่อ ๆ เป็นแผนภูมิ รูปที่หนึ่งแสดงถึงญาติบางส่วนของชายชาวอเมริกันสมมติคนหนึ่งให้ เรียกว่า อัดดา (Ego) วิธีการนับแบบอเมริกันนี้เป็น "การนับทั้งสองฝ่าย" (bilateral) หมายความว่า คน ๆ หนึ่งมีความเกี่ยวข้องทางเครือญาติกับญาติของแม่เช่นเดียวกับญาติของพ่อ

รูปที่หนึ่งยังแสดงถึงความเกี่ยวพันทางเครือญาติบางส่วนของชายชาวฟ็อกซ์สมมติ อีกด้วย แต่เรียกชื่อตามการนับแบบของฟ็อกซ์ ญาติบางคนที่เราเอารวมกัน (น้องและพี่สาวพ่อ และน้องและพี่สาวแม่ของเราวมเรียกว่า อานท์) ชาวฟ็อกซ์กลับคิดว่าเป็นญาติต่างประเภทกัน และเรียกชื่อต่างกัน 2 อย่าง และญาติบางคนที่เราแยก (พ่อของเราและน้องชายหรือพี่ชาย ของพ่อ คือ อังเกิด) พวกเขาคิดว่าเป็นประเภทเดียวกันและเรียกอย่างเดียวกันคือ "พ่อ"

Figure 1.



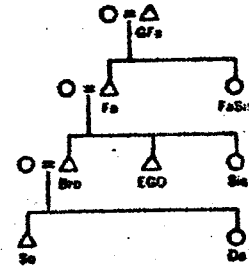
Selected American kinship terms.



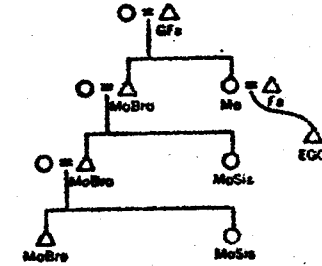
Selected Fox kinship terms in translation (after Tax 1955).

Two patrilineal lines of Fox kin.

EGO'S patrilineal kin:



The patrilineal kin group of EGO'S mother:



Key to Abbreviations

Father	Fa	Uncle	Unc	Niece	Nce
Mother	Mo	Brother	Bro	Son	So
Grandfather	GFa	Sister	Sis	Daughter	Da
Grandmother	GMo	Cousin	Cos	Mother's sister	MoSis
Aunt	Au	Nephew	Nep	Mother's brother	MoBro

Symbols

- △: Male
- : Female
- ==: Marriage relationship

โกธัญญาทิหลายคนออกไปจากแผนภูมิทั้งสอง คงไว้เพียงคนจำนวนน้อยที่สุด
ที่ช่วยให้เห็นแบบแผนเครือญาติได้เท่านั้น ญาติที่ไม่มีคำเรียกในแผนภูมิเครือญาติ
ของชาวอเมริกันอยู่ "นอก" ระบบในแง่ที่ว่าไม่ค่อยใกล้ชิดญาติเหล่านี้เนื่องจาก
การย้ายบ้านที่เกิดขึ้นตลอดเวลาในหมู่ครอบครัวชาวอเมริกันส่วนมาก ดังนั้น จึงไม่
จำเป็นต้องตั้งชื่อไว้เรียกคนเหล่านี้

คำเรียกขานเหล่านี้เป็นคำที่ชาวฟ็อกซ์ใช้อยู่ประจำวัน ชาวฟ็อกซ์ส่วนมากสามารถรับรู้วิธีการนับญาติแบบอเมริกันอยู่ในใจและพูดกับคนผิวขาวว่า "เธอเป็นลูกที่ลูกน้องของฉัน" แต่ปกติแล้วจะเป็นการนับในฉันทลักษณ์ที่เพื่อบริการให้คนผิวขาวสับสนเท่านั้น

และ เมื่อชาวฟ็อกซ์เรียกคนสองคนหรือมากกว่านั้นด้วยคำเดียวกันที่เราแปลว่า "พ่อ" นั้น เขาไม่ได้สืบสันนิษฐานให้กำเนิดกับพี่ชายหรือน้องชายของบิดาเขามากไปกว่าชาวอเมริกันจะสับสนน้องสาวที่สาวของพ่อกับน้องสาวที่สาวของแม่เมื่อเราเรียกทั้งคู่ว่าอานท์ คำเรียกขานคำเดียวในพวกฟ็อกซ์หมายถึงการมีพันธะหนึ่งเช่นเดียวกันต่อกัน*

ระบบการนับญาติของชาวฟ็อกซ์มีหลักเหตุผลภายในตัวเอง ฉันได้กล่าวว่าโคตรวงศ์มีพันธะรับผิดชอบในการปฏิบัติพิธีกรรมของศาสนาของชาวฟ็อกซ์ แรกเกิดชาวฟ็อกซ์ทุกคนจะถูกจัดเข้าอยู่ในโคตรวงศ์โดยอัตโนมัติ ชาวฟ็อกซ์แทบทุกคนจะเข้าอยู่ในโคตรวงศ์ของบิดา (แม้ว่าต่อมาบางคนอาจจะได้รับการรับเข้าอยู่ในโคตรวงศ์ที่ 2 ที่ 3 โดยผ่านทางพิธีกรรม) ดังนั้นโคตรวงศ์มักจะประกอบไปด้วยคนแก่จำนวนหนึ่ง ลูกชายและลูกสาวของลูกชาย (แต่ไม่นับลูกของลูกสาว) และคนอื่น ๆ ผู้สืบสกุลจากคนแก่จำนวนนั้นผ่านทางสายของผู้ชาย สมาชิกของโคตรวงศ์จึงเป็นแบบ "การสืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษ" (patrilineal) เนื่องจากชาวฟ็อกซ์ทุกคนทั้งชายและหญิงถูกจัดเข้าไประหว่างโคตรวงศ์ตั้งแต่แรกเกิด ประชากรชาวฟ็อกซ์ทั้งหมดจึงรวมกันขึ้นเป็นกลุ่มโคตรวงศ์ต่าง ๆ

รูปที่สองเป็นการจัดข้อมูลจากรูปที่หนึ่งใหม่ แสดงถึงญาติของชาวฟ็อกซ์โดยเฉลี่ย ไม่มีการเพิ่มเติมข้อเท็จจริงใหม่ แต่การจัดใหม่นี้ทำให้เห็นหลักเหตุผลของระบบ

* การแปลคำเรียกขานของฟ็อกซ์เป็นภาษาอังกฤษทำให้เข้าใจผิด เห็นได้ชัดว่าคำของฟ็อกซ์ อูสว่า ที่แปลว่า พ่อ นั้นไม่อาจมีความหมายต่อชาวฟ็อกซ์เช่นที่คำภาษาอังกฤษมีต่อคนพูดภาษาอังกฤษ การใช้คำนี้ในการแปลเพียงเนื่องมาจากเมื่อเราพบคำว่า อูสว่า ครั้งแรกนั้นมันเป็นคำที่อึดอัดยากกับบิดาบังเกิดเกล้า เราแปลมันว่า "พ่อ" แล้วเมื่อพบคำนี้อีกครั้งที่สองหรือสามก็ยังใช้คำแปลเดิมต่อไป ความหมายของคำที่มีต่อชาวฟ็อกซ์อาจแปลกราว ๆ ใดว่าเป็น "เหือกเถาเถลาคอของฉันที่เป็นชายแก่กว่าฉันชั่วคนหนึ่ง" การแปลคำอื่น ๆ ที่เหลือควรจะต้องถึงในทำนองเดียวกันนี้

การจัดใหม่แสดงถึงสายญาติทางการสืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษสองสายของอัทธา ที่แรกแสดงถึงอัทธาในทามกลางสายญาติของเขาเอง (ซึ่งเป็นสายของบิดาของเขา) ภายในสายนี้เขามีญาติหลายประเภท แยกแยะโดยเพศและชั่วอายุคน บุคคลเหล่านี้เป็นสมาชิก **โคตรวงศ์ของอัทธา** เขาจะรวมกับญาติเหล่านี้ตามพันธะต่าง ๆ ที่เขามีต่อญาติและที่พวกญาติมีต่อตัวเขาในเรื่องต่าง ๆ เช่น ภาระทางด้านการจัดพิธีกรรมของโคตรวงศ์ แต่อัทธาก็ยังจับตามองสายญาติที่สองซึ่งเป็นสายญาติที่สืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษของมารดาของเขา และแสดงอยู่ในรูปที่ 2 ด้วย มารดาของเขาเป็นสมาชิก (แต่แรกเกิด) ของโคตรวงศ์ของบิดาของเธอ ญาติเหล่านี้ของอัทธาสัญญ์ต่อเขาน้อยกว่า ตัวอย่างเช่น ในระหว่างพิธีที่โคตรวงศ์ของเขาจัดขึ้น มารดาและญาติของเธอก็จำเป็นต้องรวมเข้าเป็นพวกเดียวกัน จึงทำให้บุคคลเหล่านี้ส่วนมากถูกจัดรวมเป็นกลุ่มญาติสองประเภทตามเพศ ฝ่ายชายเรียกว่า พี่น้องชายของแม่ และฝ่ายหญิงเรียกว่า พี่น้องหญิงของแม่ ไม่ว่าจะมีอายุเท่าใดหรืออยู่ในชั่วอายุคนใด

กล่าวอย่างสั้น ๆ คือ เพื่อกำหนดให้เห็นว่าคำเรียกขานญาติสะท้อนถึงการจัดจำแนกที่ดำเนินอยู่เรื่อยมาในสังคมฟ็อกซ์ ประชากรทั้งหมดรวมตัวกันอยู่ตามกลุ่มโคตรวงศ์เพื่อวัตถุประสงค์บางประการ แต่ละโคตรวงศ์ก็จะประกอบด้วยสายญาติที่สืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษสองสามสาย วิธีที่บุคคลหนึ่งอัทธาสัมมุติตามแผนภูมิของเราเอ่ยถึงญาติของเขาสะท้อนให้เห็นวิธีที่เขาจัดญาติของเขาตามสายของการสืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษเหล่านี้ว่าเป็นสายของเขาเอง (สายของพ่อของเขา) และสายของการสืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษของแม่ของเขา เราอาจจะขยายแผนภูมิไปยังสายของการสืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษของแม่ของพ่ออัทธาและสายของแม่ของแม่เขา ญาติส่วนมากในทั้งสองสายนี้จะเรียกว่า ปู่ ตา และยาย โดยไม่คำนึงถึงอายุด้วย (ชาวฟ็อกซ์มองเห็นเขยขานหัวในข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ใหญ่ส่วนมากจะมี "ปู่ ตา" เป็นพารก)

ชาวฟ็อกซ์เลือกจัดกลุ่มตัวเองในลักษณะนี้เพื่อทำงานบางอย่าง งานหนึ่งก็คือพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์ พิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์ไม่ใช่เหตุการณ์ที่มีลักษณะที่ประณีตซับซ้อนในแง่การจัดทำ กำหนดวัน รวบรวมหาอาหาร ตอนเช้าในวันทำพิธีมีการจัดเตรียมไฟและเริ่มหุงต้มเลี้ยงโคตรวงศ์ที่เป็นแขก และท้ายที่สุดโคตรวงศ์เจ้าภาพก็รับประทานเอง ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องมีการร่วมมือร่วมมือกันบ้าง แต่การจัดการง่าย ๆ เดียวนั้นก็อาจจะทำให้งาน

สำเร็จได้ ขณะที่ฉันเฝ้าดูการดำเนินพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์วันนั้นในฤดูร้อน ฉันก็ได้สำนึกถึงความจำเป็นเพิ่มเติมในพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์ที่ไม่อาจใดมาง่ายนัก นั่นคือ ความรู้ในพิธีกรรม ตัวพิธีกรรมประกอบด้วยการบรรดาเพลงชุดหนึ่งซึ่งรวมกันแล้วจะยาวนานไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง เพลงส่วนมากจะร้องเฉพาะในพิธีเลี้ยงเท่านั้นเอง นั่นคือปีละครั้ง และไม่มีการซ้อม แต่จะต้องรู้เนื้อเพลงและลำดับที่ถูกต้องของเพลงทั้งหมด ระหว่างพิธีจะมีบางขณะที่เหมาะสมกับการสวด บางเวลาผู้คนจะต้องเต้นรำและในบางเวลาที่จะไม่ และทั้งหมดนี้มีความหมายในทางพิธีกรรมที่ไม่ใช่ชาวฟ็อกซ์ทุกคนจะรู้ได้เอง

การจัดการสืบเชื้อสายทางเครือญาติของชาวฟ็อกซ์ทำให้มีมาตรการที่ทำให้มั่นใจว่าในแต่ละชั่วอายุคนจะต้องมีความรู้ทางพิธีกรรม โคตรวงศ์ที่สืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษไม่ตาย มีคนเกิดเข้ามาอยู่และตายจากไป แต่กลุ่มยังคงอยู่ โคตรวงศ์ทางภักที่เป็นเจ้าของหอศักดิ์สิทธิ์ รับผิดชอบเป็นเจ้าของจึงมีการจัดเตรียมไว้อย่างปลอดภัยตลอดเวลาเท่าที่จะเป็นไปได้ในโลกมนุษย์ ขณะที่การเป็นเจ้าของหอนั้นเป็นแค่เพียงการสะท้อนในทางวัตถุของข้อเท็จจริงที่ว่าในโคตรวงศ์มีความรู้ทางพิธีกรรมซึ่งจะเป็นในการจัดพิธีให้กับหอ ความรับผิดชอบสูงสุดในการจดจำความรู้นั้นตกอยู่ที่ชายชราคนหนึ่งผู้เป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ ชายชราคนอื่น ๆ ในโคตรวงศ์ก็จะจดจำความรู้ไว้อยู่ แต่ละคนจะมีลูกชายและหลานชายที่จะสืบทอดความรู้ไป เด็กหนุ่มเหล่านี้จะเป็นกลุ่มเดียวกันเสมอชกเวนในการเกิดและตาย พวกเขาจะได้ขึ้นการจัดพิธีครั้งแรกแล้วครั้งเล่าปีละครั้งขณะที่เจริญวัยขึ้นมา และพวกเขาก็จะรวมในการจัดงานพิธีทุกปีเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่ การจัดการนี้เป็นหลักประกันว่าเมื่อหัวหน้าโคตรวงศ์ตาย คนอื่นก็เตรียมพร้อมจะเข้าแทนที่เขาได้

ดังนั้นโดยรวม ๆ แล้วฉันเริ่มเห็นประชาคมชาวฟ็อกซ์ว่าเป็นการจัดระเบียบบุคลากร เป็นระบบที่กำหนดให้แต่ละบุคคลมีตำแหน่งหน้าที่ทางสังคมเพื่อดำเนินงานของประชาคมบางประการ ในปี 1953 นั้น พิธีกรรมของโคตรวงศ์คือวัตถุประสงค์เพียงประการเดียวของการที่ชาวฟ็อกซ์รวมตัวกันอย่างเป็นทางการเป็นกลุ่มเครือญาติตามเชื้อสาย แต่ก่อนหน้านี้ดูเหมือนว่าการรวมตัวเช่นนี้มีประโยชน์ในเรื่องอื่น ๆ ด้วยโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ใดมาซึ่งการตัดสินใจทางการเมืองจะรับหรือไม่ จะย้ายหมู่บ้านหรือไม่

ฝ่ายบุรุษมีความรับผิดชอบอย่างสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์ทางการเมืองเหล่านี้ หัวหน้าโคตรวงศ์หลายคนจะรวมกันเป็นสภา หัวหน้าโคตรวงศ์ที่ใดจะเป็นหัวหน้าฝ่ายพลเรือน

หรือหัวหน้ายามสันติของเผ่า อีกคนจะเป็นหัวหน้าฝ่ายสู้รบ และยังมีตำแหน่งหน้าที่อื่น ๆ อีก 2-3 ตำแหน่ง ลดหลั่นลงมาจากแต่ละหัวหน้าเหล่านี้ได้แก่สมาชิกชายของแต่ละโคตรวงศ์ ฉะนั้นการจตุระเบียบเพื่องานทางการเมืองนี้สามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนมีตัว มีตนถึงประเด็นเกี่ยวกับลักษณะของประชาคมในฐานะโครงสร้างถาวรว่าเครือญาตินั้นมี ความหมายมากกว่าเพียงเป็นการจัดคนเข้าเป็นกลุ่ม ในประชาคมชาวพ็อกซ์นั้นก็เช่นเดียวกัน ในสังคมเผ่าโดยทั่วไปคือความสัมพันธ์ทางเครือญาติแต่ละอย่างมักหมายถึงพันธะและ สิทธิเฉพาะที่ชัดเจนบุคคลหนึ่ง

ถึงที่เราเห็นมาแล้ว ภายในกลุ่มสืบเชื้อสายเครือญาติของอัตตานี้ ผู้ชายแต่ละคนจะเป็นพี่ชาย หรือพ่อ หรือปู่ หรือลูก หรือหลานชายของอัตตา ลักษณะเหล่านี้เป็นตัวแทน ลักษณะความสัมพันธ์ 3 คู่ด้วยกันคือ ปู่กับหลานชาย พ่อกับลูกชาย พี่ชายกับน้องชาย สิทธิ และหน้าที่จะบังไว้ในความสัมพันธ์แต่ละคู่ พี่ชายน้องชายนี้น่าคิดกันว่าจะแสดงความเป็นเพื่อน แต่ต้องแสดงลักษณะยับยั้งซึ่งใจอยู่บ้าง (ตัวอย่างเช่น ไม่เป็นการบังควรที่พี่ชายน้องชายจะ พูดคุยต่อหน้ากันและกันในเรื่องเพศหรือตลกกันจนส่งเสียงอึกทึก) ลูกชายชาวพ็อกซ์จะต้อง เคารพและเชื่อฟังบิดาและบิดามีสิทธิจะสั่งให้ลูกชายอดอาหารเมื่อเขาไม่เชื่อฟังหรือประพฤติ ไม่สมควรอย่างอื่น ๆ ความสัมพันธ์ของทั้งสองมีลักษณะเป็นการกีดกันน้อยอย่างอ่อน ๆ ใน ทางตรงกันข้ามเมื่อบิดาทำโทษลูกชาย ปู่จะเข้าข้างฝ่ายหลานชายเพื่อให้การลงโทษเบาลง และให้คำตักเตือนอย่างอ่อนโยน บทบาทของปู่จึงมีลักษณะเมตตาและให้ความสนับสนุนหลาน

ถึงนี้จึงดูเหมือนว่าภายในประชาคมที่มีคุณสมบัติระหว่างวินัยและเอกภาพ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นทั้งคู่หากจะให้กลุ่มสามารถปฏิบัติการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เห็นได้ ชัดว่าอิทธิพลและอำนาจจะไหลอย่างคงที่ในความสัมพันธ์นี้จากผู้อาวุโสสู่ผู้เยาว์ แต่ไม่ใช่ โดยการบังคับอย่างเดียว คนหนุ่มกว่ายอมจำนน แต่มักจะไม่มีความรู้ลึกซึ้งว่าอารมณ์ ความรู้สึกของเขาถูกละเลยหรือละเมิดอย่างจริงจัง เพราะว่ามันจะมีปู่เป็นที่พักพิงที่มั่นคง ได้เมื่อการใช้อำนาจของบิดานั้นไม่ฉลาดหรือเป็นไปในทางที่ผิด

ถึงนี้ลักษณะความสัมพันธ์ 3 รูปภายในกลุ่มเครือญาติแต่ละกลุ่มคือความสัมพันธ์ระหว่างพี่ชายกับน้องชาย พ่อกับลูกชายและปู่กับหลานชายนี้น่าคิดว่าเป็น ช่องทางพื้นฐานในการไหลไปมาของอิทธิพลและอำนาจเมื่อประชากรชาวพ็อกซ์ทั้งหมด

ประสงค์จะมีการตัดสินใจทางการเมือง ชาวฟ็อกซ์ต้องการให้การตัดสินใจทางการเมือง
ส่วนมากเป็นเอกฉันท์ กระบวนการสายใยความสัมพันธ์ภายในแต่ละกลุ่มเครือข่าย
โน้มนำให้อารมณ์ความรู้สึกของคนหนุ่มกว่าเข้าอยู่ในแนวเดียวกันกับอารมณ์ความรู้สึกของ
คนแก่กว่าภายในแต่ละกลุ่มเครือข่าย ทำให้แทบรับประกันได้ว่าจะต้องเกิดมติเป็นเอกฉันท์
ได้อย่างมีประสิทธิภาพภายในแต่ละกลุ่ม และทำให้การบรรลุความเป็นเอกฉันท์ในประชาคม
ฟ็อกซ์ทั้งหมดค่อนข้างจะลำบากกว่าที่อาจจะเป็นอย่างอื่น

ก่อนปี 1953 โครงสร้างการปฏิบัติการทางการเมืองแบบนี้ก็เลิกใช้กันแล้ว
ในช่วงอายุคนก่อนนั้น สภาแบบดั้งเดิมได้หมดสภาพไป ชาวฟ็อกซ์จึงใช้รูปองค์กรแบบใหม่ที่มี
มีการเลือกตั้งสภาที่มีสมาชิก 7 คน การพิจารณาภายในสภาของสภาแบบใหม่นี้ก็ยังคงเหมือน
กับการพิจารณาที่เคยทำกันมาอย่างเก่า คือมีการอภิปรายเพียงค่อย ๆ ไม่ค่อยมีการโต้เถียง
กันตรง ๆ และการตัดสินใจจะกระทำโดยเสียงเป็นเอกฉันท์แทบจะทุกครั้ง ทั้งหมดนี้ได้
กลายมาเป็นที่พูดถึงในรูปของกฎแห่งระเบียบของโรเบิร์ต

แต่ก็ไม่มีข้อแตกต่างกันในสาระสำคัญมากนัก อย่างไรก็ตาม สภาที่ได้รับการ
เลือกตั้งนี้ก็ไม่ได้เชื่อมโยงกับประชาคมอย่างเป็นระบบนัก สมาชิกสภาแต่ละคนก็มีหน้าที่
แต่สายใยของญาติที่เขามีเข้าไม่ถึงทุกคนในประชาคมในลักษณะที่มีระเบียบหรือใช้งานได้
เมื่อไม่มีระบบอื่นสามารถเทียบเคียงระบบเครือข่ายได้ก็ทำให้ยังไม่มีสายใยของอิทธิพล
และอำนาจแบบใหม่มาแทนที่แบบเก่า ทำให้การเห็นพ้องต้องกันเป็นเอกฉันท์อย่างกว้างขวาง
ในประชาคมเริ่มจะไม่ค่อยเกิดขึ้น ซึ่งเท่ากับว่าไม่มีการตัดสินใจทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ
อีกแล้ว

การเฝ้าสังเกตรูปองค์กรของฟ็อกซ์ในทางพิธีกรรมและทางการเมืองทั้งใน
อดีตและปัจจุบันแสดงให้เห็นเช่นเดียวกับที่เคยแสดงให้คนอื่น ๆ ก่อนหน้านี้เห็นว่าระบบ
การนับเครือข่ายของฟ็อกซ์มีหลักเหตุผลของตัวเอง ที่จริงที่ใดก็ตามที่ใช้กลุ่มที่สืบเชื้อสาย
ทางฝ่ายบุตรเพื่อการทำงานให้สำเร็จ เราจะพบโครงสร้างพื้นฐานของเครือข่ายเช่นนี้
ถึงจะไม่เสมอไปแต่ก็บ่อยมากทีเดียว แบบฉบับของโครงสร้างดังกล่าวนี้มักมาพบวิทยา
เรียกว่า "ระบบโอมาฮา" เพราะพบครั้งแรกในหมู่อินเดียนแดงเผ่านั้น

ฉันได้แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวพันทางเครือข่ายที่ฟ็อกซ์ใช้เพียง
เล็กน้อย การพรรณนาโครงสร้างถาวรซึ่งประกอบขึ้นเป็นประชาคมชาวฟ็อกซ์อย่างเต็มที่

นั้นจะต้องประกอบด้วยความสัมพันธ์อีกมากมาย ฉันเห็นแง่มุมบางด้านขององค์กรชาวพ็อกซ์ในส่วนที่เกี่ยวกับชีวิตทางศาสนา พิธีกรรมทางศาสนาของชาวพ็อกซ์ท่านอื่นนั้นเป็นการรวมตัวโดยสมัครใจเช่นในสมาคมแพทย์ ในชีวิตทางเศรษฐกิจของชาวพ็อกซ์จะต้องมีการแบ่งแรงงานและต้องกระจายและบริโภคสินค้า มีการใช้ตำแหน่งและการจัดกลุ่มทางสังคมบางอย่างเพื่อวัตถุประสงค์กับกลาวัซึ่งส่วนมากจะใช้เครื่องหมายเป็นตัวกำหนดตำแหน่งและการจัดกลุ่ม ในกรณีนี้อีกเช่นกัน จะมีความคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้อง มีสิทธิทางเศรษฐกิจและพันธะประกอบอยู่ในตำแหน่งเหล่านั้น ทำนองเดียวกันก็มีโครงสร้างแบบพ็อกซ์เพื่อการศึกษในความหมายกว้างที่สุด (นั่นคือการเรียนรู้ทางสังคมและการฝึกหัดคนรุ่นต่อไป) หรือเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อท่านอื่น ๆ ของชีวิตที่อยู่เป็นกลุ่ม

เครื่องมือการจัดองค์กรของพวกพ็อกซ์ชนิดหนึ่งจะสอกลแทรกปะปนครอบครัวและเครื่องหมาย อายุและเพศ และการรวมกลุ่มรูปอื่น ๆ ทั้งหมด โดยวิธีการง่าย ๆ ในการจัดให้เด็ก ๆ แต่ละคนในทุกครอบครัวผลัดกันอยู่ในประเภทแรก แล้วก็ประเภทที่สอง (ที่เรียกว่าโตกัน Tokan และคีสโก Kishko ถ้าทั้งสองไม่มีความหมายชัดเจนอย่างอื่น ๆ) ประชากรชาวพ็อกซ์ทั้งหมดหรือบางส่วนก็พร้อมจะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายเมื่อถึงโอกาสที่ทำให้การแบ่งนี้เหมาะสมหรือมีประโยชน์ โอกาสเช่นนั้นคือการเล่นแข่งขัน การแข่งขันส่วนบุคคลแม้ในการเล่นถือว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนสำหรับพวกพ็อกซ์ ประเภททั้งสองจะก่อให้เกิดเป็น 2 ฝ่ายขึ้นมาเองทันทีโดยไม่เกี่ยวกับตัวบุคคล แม้กระทั่งเด็กชายเล็ก ๆ ที่อาจจะวิ่งแข่งขันอยู่เรื่อย ๆ นี่ก็มักจะคิดถึงประเภทที่จัดไว้แล้วนี้ เมื่อเข้าถึงหลักชัยก่อนจะร้องออกมาว่า "โตกันชนะ" บางทีการแบ่งประเภทเช่นนี้แต่ก่อนจะใช้ในสงครามซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นกิจกรรมที่แสดงการแข่งขันอย่างมาก

ที่จริงโครงสร้างสังคมของชาวพ็อกซ์จะบอกแม้กระทั่งว่าใครจะเป็นคนที่พวกเขาจะพูดถลกควยได้ พฤติกรรมในความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงชาวพ็อกซ์ธรรมดาจะสงบเสงี่ยมอย่างมาก กระนั้นก็ยังอาจจะพบว่าบ่อย ๆ ว่าผู้ชายชาวพ็อกซ์พูดถลกกับผู้หญิงทั้งแต่งงานแล้วและเป็นโสดอย่างไม่เป็นแบบฉบับ การถลกมักเป็นเรื่องเกี่ยวพาราศี ค่ายการเอ่ยถึงเรื่องเพศอย่างเปิดเผยทีเดียว แต่จะพบได้อย่างไม่ลำบากเลยว่าพวกผู้ชายเหล่านี้จะถลกเฉพาะกับผู้หญิงบางคน โต้แก่ น้องสาวที่สาวของภรรยาของพวกเขา

และเรารู้ได้อย่างง่ายดายอีกด้วยว่าผู้ชายมีหน้าที่จะต้องพูดตกเช่นนี้เมื่อเขาพบกับ
พี่สาวหรือน้องสาวภรรยา แต่ถึงเดิมการแต่งงานของพวกฟ็อกซ์เป็นการจัดแจงระหว่าง
2 ครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดข้อผูกมัดและพันธะระหว่างกัน แต่ภรรยาของชายคนหนึ่งตาย
รูปแบบการร่วมมือที่ทำอยู่เป็นนิจและเป็นประโยชน์ระหว่าง 2 ครอบครัวนั้นจะแตกสลาย
ลง ดังนั้นพวกฟ็อกซ์จึงมีกฎอีกข้อหนึ่งว่า ภรรยาของคนหนึ่งตายลง เขาคงจะเอา
น้องสาวหรือพี่สาวของภรรยาเป็นภรรยาคนที่สองเพื่อจะรักษาสายใยระหว่างสองครอบครัว
ไว้ ดังนั้นพี่สาวและน้องสาวของภรรยาจึงมีโอกาสจะเป็นภรรยาของเขาในอนาคตได้
ซึ่งก่อให้เกิดความกดดันแบบแฝงอยู่ได้แก่ความเอนเอียงต่อพี่สาวน้องสาวภรรยาในเรื่อง
รัก ๆ ใคร่ ๆ ผิดกาลเวลาและความห่างไกลจากฝ่ายภรรยา สถานการณ์เช่นนี้เป็นการ
แก้ไขแบบลองผิดลองถูกมาหลายชั่วอายุคน ในกิจการต่าง ๆ ของมนุษย์นั้นการทดลองมักจะ
เป็นรูปแบบของการหลีกเลี่ยง ออกจะเป็นการล่ามที่就会有อารมณ์รุนแรงลึกซึ้ง เมื่อเขา
ต้องทำเป็นตัวอย่าง ดังนั้นเมื่อผู้ชายชาวฟ็อกซ์พบกับพี่สาวหรือน้องสาวภรรยา เขาก็จะ
พูดตกเกี่ยวกับคัมภีร์ของเขา

เมื่อรวมทั้งหมดแล้วทำให้ฉันมองเห็นภาพที่เป็นรูปแบบชุดหนึ่ง คือ วิธีการ
คัดเลือกของฟ็อกซ์วิธีหนึ่งจะซ่อนอยู่บนวิธีถัดไป ประชาคมทั้งหมดจะเปลี่ยนจากวิธีที่หนึ่ง
ไปสู่วิธีที่สองที่สามตามแต่โอกาส ทั้งหมดประกอบขึ้นเป็นระบบซับซ้อนในการคัดเลือก
ประชากรชาวฟ็อกซ์ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างต่อเนื่อง ด้วยโครงสร้างสังคมเช่นนี้เอง
พวกฟ็อกซ์สามารถรวมตัวกันเพื่อการทำงาน เล่น และการบูชาที่ยังคงเป็นชีวิตของชาว
ฟ็อกซ์อยู่ ใญ่บุคคลตายไปก็มีคนอื่นเกิดมาและถูกผลักดันให้สวมตำแหน่งที่เหมาะสมตามโอกาส
อันควร โครงสร้างสังคมจึงคงอยู่ต่อไป

ดังนั้นโครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์ก็ยังคงอยู่ส่วนใหญ่ ตำแหน่งทางสังคม
ต่าง ๆ ยังมีอยู่และชาวฟ็อกซ์อาจระบุชื่อให้ได้ ผู้คนยังอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ พวก
ทหารผ่านศึกชาวฟ็อกซ์หนุ่ม ๆ ก็อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา แต่ทำไมพวกเขา
จึงแสดงความปวดร้าวออกมาเล่า ก็เพราะว่าโครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์ไม่ได้ทำ
อะไรเลยยกเว้นในกรณีของพิธีกรรมของโคตรวงศ์และกิจกรรมเช่นนี้อีกสองสามอย่าง
พวกผู้ชายต้องหางานที่ลูกผู้ชายควรจะทำ งานที่มีค่าทั้งปีในทุก ๆ ปี เพื่อสำแดงความเป็น
ลูกผู้ชายด้วยการทำงานของผู้ชาย และจะได้ไม่ต้องพึ่งแต่สวมตำแหน่งทางสังคมเหล่านั้น
เท่านั้น แต่เป็นลูกชาย สามี และพ่อ กล่าวสั้น ๆ ก็คือ เป็นลูกผู้ชาย.

7. ชุมชนเป็นอัมพาตและการเยียวยา

หากโครงสร้างสังคมฟ็อกซ์มีผลต่อกิจกรรมชุมชนเดิมที่ ทหารผ่านศึก ชาวฟ็อกซ์จะไม่ต้องการสร้างศาลาทหารผ่านศึก พวกเขาจะรู้สึกว่าเป็นลูกพี่ชาย อยู่แล้ว ตำแหน่งต่าง ๆ ในโครงสร้างสังคมฟ็อกซ์ยังคงมีอยู่ พวกผู้ชายก็ยังคงสวม ตำแหน่งเหล่านี้และโครงสร้างยังคงมีผลในลักษณะหนึ่ง แต่โครงสร้างของชาวฟ็อกซ์ ในกิจกรรมส่วนมากมักจะไม่มีผลมากนักอีกต่อไปแล้ว ดังนั้นการเข้าสวมตำแหน่งต่าง ๆ จึงไม่รู้สึกว่าใครจะตอบแทน ปัญหาจึงมีอยู่ว่าเหตุใดโครงสร้างสังคมทางการเมืองเหล่านี้ (ซึ่งเป็นเครื่องมือทางสังคมในการปฏิบัติการต่าง ๆ ให้ลุล่วง) จึงใช้ไม่ได้ ผู้ที่ให้ชก ก็คือชุมชนของชาวฟ็อกซ์เป็นอะไรไป

เมื่อเข้าปลายฤดูร้อนที่ 2 ที่ต้นอุทุมมกลางชาวฟ็อกซ์ในปี 1953 ลำคอบ อย่างหนึ่งที่น่าเชื่อถือสำหรับฉันเริ่มปรากฏออกมาจากประสบการณ์ในช่วงใกล้ ๆ นั้น และ จากการสนทนาครั้งก่อน ๆ คือว่าชุมชนของชาวฟ็อกซ์เป็นอัมพาตทางโครงสร้าง** "อัมพาตทางโครงสร้าง" เป็นสภาวะของการไม่มีการเชื่อมต่อกันอย่างเรื่อรัง ในสายใย ของอิทธิพลและอำนาจที่แพร่ทั่วชุมชนและรวมขึ้นเป็นชุมชนเล็ก ๆ การเป็นอัมพาตทาง โครงสร้างของชาวฟ็อกซ์มีสาเหตุและได้รับการสนับสนุนจากการที่รัฐต่างถิ่นที่มีความเมตตา ก่อเอาความรับผิดชอบต่อรายละเอียดในการจัดการกิจการประจำวันของชุมชนของชาว ฟ็อกซ์ไป

ฉันเห็นว่า ในชุมชนชาวฟ็อกซ์นั้น กิจกรรมทั้งหมดจะจัดอยู่ในประเภท ใดประเภทหนึ่งใน 2 ประเภทอย่างชัดเจน สำหรับประเภทแรก ชุมชนหรือบางส่วน ของชุมชนจะมีความสามารถอย่างเหมาะสมและแข็งขัน ชายหนุ่มส่วนมากอยู่ในอารมณ์ เช่นนี้เมื่อพวกเขาสร้างศาลาทหารผ่านศึกแห่งอเมริกาในปี 1952 ชาวฟ็อกซ์ส่วนมาก จะเป็นอย่างนี้ทุกวันอาทิตย์ในระหว่างฤดูร้อนเมื่อพวกเขาทำพิธีของโคตรวงศ์ ทุกเดือน

* ไบรอนคานักศึกษาจากมหาวิทยาลัยชิคาโก โรเบิร์ต ริกซ์ เป็นผู้ที่ดีคิดในแนวทั่วไปตามที่ กล่าวถึงในที่นี้อย่างแม่นยำที่สุด

สิงหาคมประชาคมทั้งหมดจะอยู่ใน **อารมณ**ที่มีประสิทธิภาพเช่นนี้ในระหว่างพิธีเมสควากี
 ปาวาว (Mesquakie Powwow) ประจำปีเมื่อชาวฟ็อกซ์เป็นเจ้าภาพให้กับชาวอินเดียนแดง
 เผ่าอื่น ๆ และแขกชาวผิวขาวที่เสียด่านประตู ในกิจกรรมประเภทที่สอง เช่น งานของ
 โรงเรียน เรื่องสุขภาพอนามัย และความเป็นระเบียบเรียบร้อย ชุมชนจะแตกแยกออกโดย
 ที่ต่างฝ่ายต่างเป็นศัตรูกัน กลัว ไม่รู้เรื่อง ส่งสารตัวเองและรู้สึกไม่มีสรรณภาพ ในกิจกรรม
 ประเภทนี้ชาวฟ็อกซ์จะเป็นอัมพาตทางโครงสร้าง

ประเภทที่สองไม่ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็นกิจกรรมตามประเพณีดั้งเดิม
 กับกิจกรรมอย่างใหม่อื่น ๆ หรือระหว่างกิจกรรมที่สนุกสนานกับเป็นงานเป็นการ หรือ
 กิจกรรมทางธรรมกับทางโลก มักจะมีสิ่งหนึ่งอยู่เสมอในประเภทแรกและขาดไปเสมอใน
 ประเภทที่สอง ในประเภทแรกชาวฟ็อกซ์เองจะมีความรับผิดชอบเต็มที่ เหตุการณ์จะเกิด
 ขึ้นได้ก็โดยที่ชาวฟ็อกซ์แต่ละคนและในฐานะเป็นกลุ่มก่อให้เกิดขึ้นเท่านั้น ส่วนประเภท
 ที่สองนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินการโดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกาหรือเจ้าหน้าที่รัฐและเจ้าหน้าที่
 ความแตกต่างนี้ทำให้ฉันเห็นว่าการเป็นอัมพาตทางโครงสร้างในประเด็นนี้มีวัฒนธรรม
 ต่าง ๆ มาอยู่รวมกันนั้น มีสาเหตุมาจากรัฐบาลจากภายนอกและก็ไม่สำคัญกว่าการเข้า
 มาแทรกแซงนั้นจะนำไปทวยความเมตตาหรือไม่

พิธีปาวาวประจำปีเป็นงานใหญ่และซับซ้อน แต่ละปีจะมีชาวฟ็อกซ์
 ประมาณ 500 จาก 600 คน ทั้งชายหญิงและเด็กมาร่วมทำงานบางอย่าง มีพวกที่ไม่ใช่
 ชาวฟ็อกซ์มาชมงาน 2-3 พันคนและเก็บเงินได้หลายพันเหรียญ มิลเลอร์ได้แสดงให้เห็น
 มาก่อนหน้านี้แล้วว่าการทำงานกันทำในระหว่างชาวฟ็อกซ์จำเป็นต้องแยกแยะละเอียด
 บ่อยมาก มีคนเต้นรำ ร้องเพลง คนขายตัวและเก็บตัว คนคุมสถานจอร์จ โรเบค
 ช่างไฟฟ้า ช่างไม้และอีกมาก การเตรียมการจะเริ่มก่อนสองสามอาทิตย์ พิธีปาวาว
 เองมี 4 วัน การเก็บกวาดและทำความสะอาดยังไม่เสร็จจนกระทั่งหลังจากงานเลิกแล้ว
 สองสามสัปดาห์ ในระหว่างระยะเวลาหลายสัปดาห์นั้น ผู้คนจะรู้สึกภาคภูมิใจและแสดง
 ความมีสรรณภาพออกมาได้ชัดเจน มีการเปลี่ยนแปลงใหญ่ ๆ ที่ถึงกับมีการพิจารณา
 น้อยมากจากงานปาวาวประจำปีหนึ่งสู่อีกปีหนึ่ง วิธีการและการแบ่งงานละเอียดถี่ถ้วน
 ดูเหมือนจะพอกพูนขึ้นมาจากความริเริ่มเล็ก ๆ น้อย ๆ นับไม่ถ้วนตลอดหลายปีที่ผ่านมา
 โดยทั่วไปแล้ว แต่ละคนจะทำงานเช่นที่เคยทำมาในปีก่อน กระนั้นการจัดพิธีปาวาวก็น่าจะ

ยังคงซับซ้อนมากกว่าการจัดการโรงเรียนของชาวฟ็อกซ์หรือดำเนินการโครงการสุขภาพอนามัยชุมชนโครงการเล็ก ๆ หลายเท่า (แต่ละเรากำลังสมมุติว่าความรู้ในวิชาชีพ เช่น ครู และหมอ อาจหาจำมาได้) เจ้าหน้าที่จากภายนอกจะไม่มีส่วนในการจัดพิธีบ่าวา

การจัดการศึกษาของชาวฟ็อกซ์แสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมาก เมื่อรัฐสภาสหรัฐจัดสรรเงินเพื่อกิจการของอินเดียนแดง จะให้รัฐมนตรีมหาดไทยรับผิดชอบตามกฎหมายในการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสม แล้วความรับผิดชอบนั้นก็จะมอบหมายมาให้ผู้ช่วยรัฐมนตรี แล้วก็ให้แก่ผู้อำนวยการสำนักกิจการอินเดียนแดง ถัดจากนั้นก็ลงไปตามลำดับชั้นในสำนักงานกิจการของอินเดียนแดง สุดท้ายในการจัดการศึกษาของชาวฟ็อกซ์ หน้าที่รับผิดชอบต่อการใช้จ่ายเงิน (จำนวนประมาณ 45,000 เหรียญ ในปี 1952) อย่างฉลาดจะตกอยู่กับครูใหญ่ประจำโรงเรียนประถมที่จัดดำเนินการโดยรัฐบาลสหรัฐและผู้อำนวยการระบบโรงเรียนรัฐบาลของชาวพิวขาวที่อยู่ใกล้เคียงซึ่งเป็นพี่ที่เด็ก ๆ ชาวฟ็อกซ์ไปเรียนชั้นมัธยมและเตรียมอุดมศึกษา คณะบริหารโรงเรียนของชาวฟ็อกซ์หรือองค์กรชาวฟ็อกซ์อื่น ๆ จะไม่มีส่วนรับผิดชอบใด ๆ เลย เมื่อใดที่เกิดมีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนของพวกเขา ชาวฟ็อกซ์จะหวาดกลัวบุคคลภายนอกและไม่ไว้วางใจกันและกัน แต่ละบุคคลรู้สึกว่าเขาไม่สามารถตัดสินเรื่องของโรงเรียนได้อย่างมีความมั่นใจในตัวเอง และในฐานะเป็นกลุ่มบุคคล พวกเขาไม่สามารถตกลงใจร่วมกันอันจะนำไปสู่การปฏิบัติได้

ท่านอาจจะจำได้ว่าในปี 1952 สำนักงานกิจการอินเดียนแดงตัดสินใจย้ายนักเรียนชั้น 8 จากโรงเรียนของชาวฟ็อกซ์ไปไว้ในโรงเรียนของรัฐบาลที่อยู่ใกล้ ๆ นั้น ฉันมาเข้าใจการสนองตอบของชาวฟ็อกซ์ต่อเหตุการณ์นี้เอาเมื่อฉันตระหนักว่าในกิจการของโรงเรียนทั้งเรื่องนี้และเรื่องอื่นนั้น ไม่มีความสัมพันธ์ที่จะนำไปใช้ปฏิบัติไคร่หว่างหมู่หัวหน้าทางการของชาวฟ็อกซ์ที่อยู่ในสภาของเผ่าและชุมชนฟ็อกซ์ทั่วไปแม้ว่าในนามแล้วสภาจะมีความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ในชุมชน เจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการอินเดียนแดงมักจะพยายามขอความเห็นชอบจากสภาของเผ่า แต่ความรู้สึกของประชามจะปรากฏออกมาในทำนองคัดค้านการเปลี่ยนแปลงใด ๆ โดยแทบจะไม่ต้องคิดเลย สมาชิกสภาและปกติจะมีอารมณ์ร่วมกับประชาม พวกเขาจึงรู้ด้วยว่าตนเองไม่มีอำนาจและพวกเขาไม่ต้องการจะสร้างความแปลกแยกให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานทั้งด้วยเหตุผลส่วนตัวและเพื่อคนอื่น

ฉันเห็นได้ชัดเจนว่าในกิจการเช่นนั้น สมาชิกสภาของเผ่าจะพูดจาแบบเสียง ๆ ทั้งกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการอินเดียนแดงและสมาชิกชุมชนในขณะที่พวกเขา

พยายามเตะดวงไปพร้อม ๆ กับแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้มีอำนาจทางการเมือง ชาวผิวขาวที่อยู่ภายนอก นั่นคือพวกเขาลดฐานะลงมาใช้ในการต่อรองอย่างมีศิลปะ ส่วนเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกิจการอื่นเคียนเคร่งก็จะพูดเสียง ๆ และเตะดวงตราบเท้าที่ดูจะมีความหวังว่าสภาของเผ่าจะตกลงเห็นชอบด้วย ทั้งสองฝ่ายต่างมีผลประโยชน์แฝงอยู่ในความกำกวม ดังนั้นในเหตุการณ์เช่นนั้นแต่ละครั้ง ชาวฟ็อกซ์จะไม่สามารถบอกได้ว่าสมาชิกสภาของเผ่าและเจ้าหน้าที่รัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่ และจะมีเสียงพูดถึงการ "ขายตัว" ขณะที่ชาวฟ็อกซ์หันมาระแวงกันเอง ในที่สุดการเปลี่ยนแปลงตามข้อเสนออีกคำเนนโบโดยปราศจากความเห็นชอบของสภาของเผ่าอย่างเป็นทางการ และไม่ว่าจริง ๆ แล้วสภาของเผ่าจะทำอะไรไปก็ตาม พวกเขาจะถูกชาวฟ็อกซ์กล่าวหาว่าขายตัว ในสถานการณ์เช่นนั้น สมาชิกสภาของเผ่าไม่สามารถติดเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนได้ คงติดแต่เพียงเรื่องการต่อรองกับการรักษาตัวรอด ส่วนชาวฟ็อกซ์ทั่วไปก็ไม่สามารถจะติดเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนและไม่สามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผลได้ว่า สมาชิกสภาของเผ่ามีสมรรถภาพในเรื่องเกี่ยวกับโรงเรียนหรือไม่

ดังนั้นจึงปรากฏว่าในหมู่พวกฟ็อกซ์นั้นไม่มีสายใยของอิทธิพลหรืออำนาจหน้าที่ที่จะทำงานเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียน และก็อาจจะพูดในทำนองเดียวกันได้ในกรณีของเรื่องสุขภาพอนามัยและเรื่องความมีระเบียบเรียบร้อยของชาวฟ็อกซ์ อนึ่ง ภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น สายใยของอำนาจหน้าที่ก็ไม่อาจจะสร้างขึ้นหาได้ด้วยการสะสมนิสัยและประสบการณ์ ในขอบข่ายของชีวิตชาวฟ็อกซ์คนนี้จะมองเห็นความเป็นอัมพาตทางโครงสร้างของชุมชนโคชัคแจ๊จ ประชาคมมนุษย์โลกก็ตามจะมีชีวิตทางการเมืองอยู่ใกล้ๆ ต่อเมื่อต้องวางสายใยตัวเองให้เป็นระบบอิทธิพลและอำนาจหน้าที่ชุดหนึ่งที่สามารถสนองความต้องการบางประการที่เกิดขึ้นได้ ช่องทางของอิทธิพลรวมทั้งชนิดและปริมาณของอำนาจที่ใช้บังคับอาจจะแตกต่างกันไปในหมู่ประชาคมต่าง ๆ และระบบของชาวฟ็อกซ์ก็ยิ่งเดิมก็แตกต่างจากของเรา (หมายถึงอเมริกา ผู้แปล) มากทีเดียว ตัวอย่างเช่น ชาวฟ็อกซ์ยอมรับความชอบธรรมของการใช้การบังคับในวงจำกัดมากทีเดียว อาทิ พี่ชายและน้องชายของแม่อาจจะอบรมลูกชายของพี่หรือน้องสาวของเขาได้ พ่ออาจจะอบรมลูกชายให้เล็กนอย และผู้ดำรงตำแหน่งทางสังคมอีกสองสามตำแหน่งอาจจะใช้การบังคับได้อย่างชอบธรรมในบางกรณี ตามประเพณีแล้วการตัดสินใจของชาวฟ็อกซ์ในสถานการณ์

ส่วนมากต้องการเสียงเอกฉันท์หรือไม่ก็ไม่มีการตัดสินใจเลย แต่ชาวฟ็อกซ์แต่ดั้งเดิมจะเป็นผู้มีไฟทางการเมืองสูงอย่างไม่มาเชื่อ อันเป็นลักษณะที่รู้จักกันคืออย่างไม่ลบอารมณ์นักในสายตาสาวผิขาวและชาวอินเดียนแดงเผ่าอื่น ๆ ซึ่งต้องต่อสู้แข่งขันกับพวกฟ็อกซ์ในเวลาที่ผ่านมา

แต่ชาวฟ็อกซ์กลับเป็นอัมพาตทางโครงสร้าง ลักษณะเช่นนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ฉันทันกลับไปหาประวัติศาสตร์ของชาวฟ็อกซ์อีก กลับไปสู่ลักษณะประการหนึ่งในประวัติศาสตร์นั้นซึ่งดูเหมือนจะมีความสำคัญขึ้นมาใหม่ ชาวฟ็อกซ์ได้ติดต่อกับรัฐบาลสหรัฐมานานแล้ว ก่อนทศวรรษที่ 1860 พวกฟ็อกซ์ก็ได้สูญเสียเอกราชในกิจการทางประเทศ ซึ่งหมายรวมถึงอำนาจจะทำสงครามของพวกเขาคอยและพวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องเตรียมพร้อมเพื่อป้องกันตนเองอีกต่อไป การสูญเสียเอกราชนี้มีผลอย่างสำคัญเพราะได้ปิดโอกาสซึ่งอาจจะเป็นโอกาสที่เกิดขึ้นบ่อยและเห็นได้ชัดแจ้งที่สุดร่วมกันในระดับชุมชนได้ ในชีวิตของชาวฟ็อกซ์แบบดั้งเดิมบ้านอื่น ๆ อาทิ บ้านเศรษฐกิจ การฝึกฝนผู้เยาว์ ศาสนา และระเบียบภายใน การตัดสินใจโดยปกติแล้วจะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลและขึ้นอยู่กับกลุ่มต่าง ๆ ภายในชุมชนซึ่งกระทำโดยอิสระต่อกัน คำถามที่ต้องให้ทั้งชุมชนตัดสินใจจึงไม่ค่อยเกิดขึ้นนัก แต่ในเรื่องเกี่ยวกับสงครามและสันติภาพ ลักษณะของการทำสงครามของชาวฟ็อกซ์เองกำหนดให้ชาวฟ็อกซ์แต่ละท้องถิ่นต้องมีผลประโยชน์ถึงเป็นถึงตายในการกระทำที่อาจเกิดขึ้นได้ของชาวฟ็อกซ์อื่น ๆ ทุกคน บ่อยครั้งที่กองรบอาจจะถูกส่งออกไปโดยอาศัยความริเริ่มของแต่ละคนหรือของนักรบกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น แต่ธรรมดาแล้ว การปฏิบัติการเช่นนี้ต้องมาจากการตัดสินใจร่วมกันทั้งชุมชน กองรบเล็ก ๆ ต้องรวมพลด้วยการปฏิบัติการของทั้งชุมชน หรือที่บ่อยกว่าก็คือมักถูกยับยั้งด้วยการปฏิบัติการของทั้งชุมชน

การจะตัดสินใจร่วมกันทั้งชุมชนได้นั้น ตามประเพณีแล้วประชาคมฟ็อกซ์จะแยกตัวออกเป็นกลุ่มโคตรวงศ์ที่สืบเชื้อสายทางฝ่ายบุรุษไม่กี่โคตรวงศ์ โคตรวงศ์เหล่านั้นจะมารวมกันในสภาผู้อาวุโสซึ่งประกอบด้วยผู้เป็นหัวหน้าของโคตรวงศ์ เราเห็นมาก่อนหน้านี้แล้วว่าสายความสัมพันธ์ภายในโคตรวงศ์ก่อให้เกิดระบบของบทบาทอันทำให้กลุ่มโคตรวงศ์สามารถลงความเห็นร่วมกันและแสดงออกมาเป็นเอกฉันท์อย่างฉับไวได้อย่างไร ในทำนองเดียวกัน หัวหน้าโคตรวงศ์ผู้เล็กซึ่งรวมอยู่ในสภาจะรวมกันในลักษณะที่ปกติแล้วสามารถจะไกล่เกลี่ยความรู้สึกที่แตกต่างกันของหลายโคตรวงศ์ได้อย่างฉับไวและลงมติตัดสินใจร่วมกัน

เกี่ยวกับเรื่องที่มีอยู่ให้ แล้วหัวหน้าโคตรวงศ์แต่ละคนก็จะนำเรื่องกลับไปสู่โคตรวงศ์ของตน ในรูปใหม่ซึ่งบางทีก็เป็นในรูปของการประนีประนอมกัน ทั้งนี้การพิจารณาใหม่ภายในแต่ละโคตรวงศ์จะมีสายสัมพันธ์แบบเดิมจากปู่ถึงพ่อถึงลูกชายเป็นเครื่องช่วยให้ง่ายขึ้น อิทธิพลในระบบเช่นนี้มักจะไหลจากผู้อาวุโสสู่ผู้เยาว์ แต่จะถูกหักทวนโดยความเป็นพันธมิตรที่มีแบบแผน กำหนดไว้ระหว่างปู่และหลานชายซึ่งช่วยให้มีความมั่นใจได้ว่าจะมีการรับฟังความรู้สึกของผู้เยาว์และเคารพผลประโยชน์ของพวกเขา

ก็มาถึงจุดที่ว่าการตัดสินใจของทั้งชุมชนเกี่ยวกับเรื่องสงครามและสันติภาพ โดยทั่วไปแล้วจะกระทำตามความเห็นของผู้อาวุโส กระนั้นชายหนุ่มผู้เป็นนักรบที่จะต้องทำสงครามก็มักจะเข้าร่วมอยู่ในคณะผู้ตัดสินใจด้วย แต่เกือบจะแน่นอนเลยว่าพวกเขาจะยอมตามการตัดสินใจนั้น ชาวฟ็อกซ์แต่เดิมสามารถลงความเห็นเรื่องเกี่ยวกับสงครามและสันติภาพได้ก็โดยที่พิจารณาจัดการตนเองเช่นนั้น เมื่อต้องมีการตัดสินใจของทั้งชุมชนในทำนองอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่เรื่องจะมีมากนัก ไม่ว่าในเรื่องทางเศรษฐกิจ ศาสนา หรือระเบียบภายใน กลไกทางสังคมอย่างเดียวกันนี้ก็จะพร้อมเพื่อการนี้เช่นกัน โครงสร้างที่เป็นแบบเป็นแผนนี้ก็จะใช้การได้อย่างงดงามและมีประสิทธิภาพไปเสียทุกส่วน แต่เกิดอะไรขึ้นเมื่อชาวฟ็อกซ์สูญเสียเอกราชในกิจการทางประเทศไป

เราเริ่มจากประวัติศาสตร์ จากการศึกษาของนักสังคมศาสตร์และจากประสบการณ์ของเราเองว่า ในสังคมใดก็ตามบุคคลหนึ่งจะสามารถที่จะใช้อิทธิพลและอำนาจหน้าที่ได้ก็โดยการสร้างชื่อเสียงว่าเป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีความรู้ในสายอาชีพอื่น บุคคลสองคนที่อยู่ในฐานะทางสังคมเดียวกันจะมีอำนาจหน้าที่ในนามเหมือนกัน แต่บุคคลผู้สร้างชื่อเสียงเช่นนั้นได้เท่านั้นจึงจะใช้อำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สายใยของอิทธิพลและอำนาจหน้าที่ที่ใช้การได้เป็นระบบของการสร้างชื่อเสียงซึ่งจะถูกทดสอบแล้วทดสอบอีกอย่างต่อเนื่องในทางปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนที่ใช้การได้เช่นนั้นจะต้องสร้างขึ้นมาเป็นปี ๆ และจะคงอยู่ได้ก็ด้วยการใช้อยู่บ่อย ๆ เท่านั้น โครงสร้างสังคมทางการก่อให้เกิดช่องทางและกฎเกณฑ์ทางประเพณีในการใช้อำนาจหน้าที่อย่างถูกต้อง แต่สายใยของอิทธิพลจริง ๆ ในชุมชนใด ๆ จะเริ่มใช้การได้และคงใช้การอยู่ได้ก็ด้วยการใช้เท่านั้น

ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และสังคมนี้มักพาให้ฉันกลับมาคิดถึงสายสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูกชายภายในโคตรวงศ์ของชาวฟ็อกซ์สมัยโคตรวงศ์ทั้งหลายชั่วอายุขัยมาแล้ว

อีกครั้งหนึ่ง ฉันทคมโนภาพเอาไว้ว่า ชายหนุ่มที่สุกอายุ 20 ปี เป็นนักรบที่ยังอ่อนหัด กระจาย
ที่จะมีโอกาสจับอาวุธสู้รบ เพราะจะได้รับเกียรติยศในการรบ ซึ่งทำให้ได้เมียและอีกหลาย
สิ่งที่ผู้ชายชาวเผ่าซ่งแสวงหา บิดาของชายหนุ่มผู้นี้ อายุ 40 ปี เป็นนักรบผู้ชำนาญ บางที
อาจจะเป็นผู้นำการรบ มีความรอบรู้และเข้าใจในทางปฏิบัติในการศึกคำนวณว่าจะชนะ
หรือแพ้ และจะในยุทธวิธีอะไรได้ผลหรือไม่ ชายแก่ที่สุกอายุ 60 ปี เป็นบิดาของชายหนุ่มนี้และ
เป็นปู่ของชายหนุ่มผู้นี้ ก่อนที่จะจากการจับอาวุธสู้รบมานานแล้ว เป็นผู้อาวุโส บางทีอาจจะ
เป็นหัวหน้าโคตรวงศ์และสมาชิกของสภาผู้เข้าใจการศึกคำนวณในทางปฏิบัติของลูกชายของเขา
เข้าใจความลับของใจของหลานชายของเขา และรู้ถึงความโกรธแค้นของหญิงที่เกี่ยวกับ
เรื่องผู้ชายชาวเผ่าซ่งถูกฆ่าก่อนหน้านั้นแต่ยังไม่ได้แก้แค้นและความกลัวของหญิงที่เกี่ยวกับ
ชายที่ยังมีชีวิตที่ต้องออกไปรบด้วย ชายทั้งสามคนจะมองปัญหาตามนโยบายใด ๆ โดยเฉพาะ
เรื่องสันติภาพและสงครามจากฐานะที่แตกต่างกันด้วยความรู้และผลประโยชน์ต่างกันและ
บางทีก็มีการตัดสินใจแตกต่างกันด้วย แต่ผลประโยชน์ของพวกเขาเป็นจริงทั้งหมด ทักษะ
ความคิดเห็นที่ "จริง" ทั้งหมด ในการแสดงผลประโยชน์เหล่านี้ออกมาสู่คนอื่น ทำให้พวกเขา
พิสูจน์กันและกันและพิสูจน์ตนเองได้ ตบตบกันและกันและตัวเองได้ครั้งแล้วครั้งเล่า

แต่เมื่องานทั้งกล่าวถูกยกเลิกไป จะเหลืออะไรเล่าที่จริงจังและซับซ้อน ท่านเอง
เกี่ยวกันให้ผู้ชายเหล่านี้ต้องเผชิญหน้าเป็นหนทางที่แต่ละคนจะทดสอบคนอื่นและตนเอง
ในปี ค.ศ. 1952 และ 1953 บางทีจะโค่นผู้ชายชาวเผ่าซ่งได้เพียงหรือแทบไม่ เรื่องเกี่ยวกับ
พวกเขาตบหนึ่งตบหนักหรือเกี่ยวกับการทำงานหรือเกี่ยวกับว่าโรงเรียนมีปัญหอะไรและอื่นๆ
แต่ในเรื่องเช่นนี้ใครจะเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ได้ว่าเป็นผู้รู้มากกว่าจริง ๆ และใครอยู่
ฝ่ายไหน โครงสร้างทางการเมืองยังคงอยู่ แต่ภาระที่เคยทำสูญสิ้นไปเสียแล้ว ทั้งยังไม่มีภาระใหม่
ซึ่งภายใต้สภาพที่เป็นอยู่พวกผู้ชายในโครงสร้างนั้นจะรับเป็นภาระได้

ดังนั้นฉันจึงเห็นว่าการสูญเสียเอกราชในประเทศจีนเรื่องการทำสงครามและ
สันติภาพของชาวเผ่าซ่งหมายถึงความอ่อนแอของสายใยของอิทธิพลและอำนาจหน้าที่ที่ครอบคลุม
ทั้งหมดนี้ เนื่องจากขาดการเชื่อมโยง ๆ ซึ่งเป็นผลให้ขาดความสามารถที่จะตัดสินใจร่วมกัน
ทั้งหมดอย่างรอบคอบและรอบรู้ไ้รวดเร็ว โครงสร้างสังคมตามประเพณีส่วนใหญ่ รูปแบบ
ของช่องทางและกฎเกณฑ์แบบทางการเมืองและอื่นๆ แก่แก่ไม่ได้ถูกทำลายแฉะบางส่วน (เช่น
สภาผู้อาวุโส) จะสูญหายไป แต่โครงสร้างที่ตั้งอยู่ก็เป็นอัมพาตเพราะไม่ได้ใช้

หลังจากทศวรรษที่ 1860 ในชีวิตของชาวฟ็อกซ์ซึ่งมีโอกาสดีต้องการการ
 ตัดสินใจของทั้งชุมชนน้อยลงทุกที ทำให้มีโอกาสน้อยลงที่จะสร้างสายใยของอิทธิพลและ
 อำนาจหน้าที่ขึ้นมาใหม่ซึ่งจะช่วยให้เกิดการตัดสินใจเป็นนัยอย่างวางใจได้ ในปีต่อ ๆ มา
 และเฉพาะอย่างยิ่งราว ๆ ปี 1900 ชาวฟ็อกซ์เริ่มจะมีประสบการณ์กับเรื่องการเข้ามา
 ยุ่งเกี่ยวกับองค์กรของรัฐบาลท้องถิ่นที่มีเมตตาแต่มีอำนาจยิ่ง รัฐบาลสหรัฐดึงเอา
 ความรับผิดชอบสำคัญ ๆ ด้านการศึกษา อนามัยและระเบียบภายในไปจากครอบครัวและ
 กลุ่มอื่น ๆ ในการกระทำดังกล่าวรัฐบาลสหรัฐถึงหน้าที่เหล่านั้นมารวมศูนย์ ทำให้เป็น
 เรื่องของทั้งชุมชน จุดมุ่งหมายแสดงความมีเมตตาเพื่อป้องกันชุมชนที่ "ไร้ประสิทธิภาพ"
 ไม่ให้เป็นผลร้ายต่อตนเอง ดังนั้นสำนักงานกิจการอินเดียนแดงจึงได้เริ่มเข้าดำเนินการ
 ในหน้าที่รวมศูนย์อย่างใหม่ในรายละเอียดปลีกย่อยประจำวันทั้งหมด

บางทีหน้าที่ที่ครอบคลุมทั้งชุมชนที่มีอยู่ตลอดทั้งปีและมีลักษณะรวมศูนย์ เหล่านี้มักจะ
 สามารถเปิดโอกาสให้มีการตัดสินใจของทั้งชุมชนน้อย ๆ ได้ทันกาล ซึ่งอาจเทียบเคียงอย่าง
 หยาบ ๆ กับโอกาสในเรื่องสันติภาพและสงครามที่มีแต่กาลก่อนได้ บางทีหน้าที่เหล่านี้อาจ
 จะดำเนินการตามช่องทางอย่างเป็นทางการซึ่งกำหนดขึ้นโดยโครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์
 แบบดั้งเดิม หรือบางทีอาจจะต้องการโครงสร้างใหม่หรือปรับปรุงแล้ว ซึ่งก็ไม่ใช่ปัญหา
 อะไร เพราะโครงสร้างสังคมของมนุษย์ไม่เคยหยุดนิ่งตลอดเวลา มันจะได้รับการปรับปรุง
 แก้ไขอยู่เสมอ มีตัวอย่างที่บันทึกไว้เรื่องการเกิดการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงและแพร่กระจาย
 ที่สุดอย่างมีประสิทธิภาพภายในชั่วอายุคนหนึ่งในหมู่ชุมชนที่เป็นชนเผ่า รวมทั้งชุมชนชาว
 อินเดียนแดงในอเมริกาบางกลุ่ม แต่การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ไม่ได้เกิดขึ้นในหมู่พวกฟ็อกซ์
 เพราะไม่มีโอกาสจะเกิดขึ้นได้ เพราะการศึกษา อนามัย และระเบียบภายในไม่ใช่เรื่อง
 ซึ่งชุมชนฟ็อกซ์ต้องมาตัดสินใจร่วมกัน หน้าที่ต่าง ๆ ในชุมชนชาวฟ็อกซ์มีรัฐบาลจากภายนอก
 หน่วยแรกก็คือรัฐบาลสหรัฐและต่อมาคือรัฐบาลของรัฐ เขาดำเนินการในรายละเอียดทั้งหมด
 จึงไม่มีโอกาสอื่นใดให้เกิดมีการตัดสินใจของทั้งชุมชนได้ ยกเว้นในพิธีบ่าวาวประจำปี

ดังนั้นฉันจึงเห็นว่าชาวฟ็อกซ์เป็นอัมพาตทางโครงสร้างในส่วนที่เกี่ยวกับชีวิต
 ชุมชนส่วนมาก โครงสร้างทางการยังอยู่ทั้งแบบดั้งเดิมและแบบใหม่ แต่โครงสร้างนั้นไม่มี
 บทบาทในกิจการต่าง ๆ ส่วนมาก มีลมสองลมที่มโหฬารเข้ามาในหมู่สมาชิกของชุมชน แยก
 แยกพวกเขาออกจากกันและกัน ลมอันแรกคือ ผู้นำที่ไม่มีอำนาจอย่างแท้จริงย่อมต้องถูก

แปลกแยกจากผู้อื่นซึ่งเลือกพวกเขาขึ้นมา ผู้นำที่เป็นทางการกลายเป็นนักต่อรอง ล้มอันที่สองคือ ประชากรกลุ่มต่าง ๆ ไม่อาจหาสิ่งใดไถ่ถอนจากแตกแยกเป็นกลุ่มต่อต้านกันและกันอย่างเรื้อรัง ล้มทั้งสองเกิดขึ้นมาได้เพราะอำนาจหน้าที่ถูกรัฐบาลที่มีความเมตตาตามยถาบันทำให้พฤติกรรมของสมาชิกชุมชนมีผลต่อการควบคุมงานใกล้มือเพียงเล็กน้อย บุคคลไม่สามารถจะมีความขยันขันแข็งได้หากเขาได้หากเขาไม่ได้เรียนรู้ เมื่อผู้นำซึ่งเลือกผู้นำไม่เห็นผลที่มีความหมายจากการกระทำของผู้นำของเขา พวกเขาที่ไม่อาจจะตัดสินใจในเรื่องความสามารถของผู้นำได้ ทั้งพวกเขาที่ไม่อาจจะเชื่อตามผู้นำที่เขาเลือกได้นานหรือได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะไม่มีผลตอบแทนที่มองเห็นได้ในการเคารพการตัดสินใจของผู้อื่น ประชาคมจึงหยุดนิ่งในทางการเมือง ไม่สามารถจะตัดสินใจเพื่อร่วมมือกันทำงานของทั้งชุมชนให้มีประสิทธิภาพได้เหมาะสมกับกาลเวลาอีกแล้ว ไม่ว่าจะมีความรู้สึกต้องการมากเพียงไรก็ตาม

จึงปรากฏอย่างเด่นชัดว่า สาเหตุชั้นแรกของการเป็นอัมพาตทางโครงสร้างของชาวฟ็อกซ์ดูเหมือนจะมาจากการสูญเสียเอกราชในกิจการด้านต่างประเทศ อย่างไรก็ตามที่สาเหตุปัจจุบันที่ทำให้ชาวฟ็อกซ์ยังคงเป็นอัมพาตเกิดมาจากการที่รัฐบาลจากภายนอกยังคงเอาสิทธิความรับผิดชอบในการบริหารงานทั้งหมดของชีวิตชาวฟ็อกซ์ซึ่งเป็นเรื่องของทั้งชุมชนและเกิดขึ้นตลอดไป บางทีจึงไม่น่าสงสัยเลยที่เราชาวฟ็อกซ์บางคนเคยวิจารณ์ว่า "เราชอบให้คนมาดูแลเรา"

อย่างไรก็ตามวิธีปาววาวชี้ให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันทั้งชุมชนยังมีศักยภาพอยู่ในหมู่ชาวฟ็อกซ์เพียงแต่ไม่ได้นำมาใช้ สายใยของอิทธิพลและอำนาจหน้าที่ตามประเพณีแต่เดาก่อนมีบทบาทอยู่ได้ด้วยการมีความจำเป็นในการจัดการกับกิจการต่างประเทศอยู่บ่อย ๆ ดังนั้นจึงมีบทบาทในการตัดสินใจของทั้งชุมชนในทำนองอื่น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นน้อยกว่าด้วยสายใยของอิทธิพลและอำนาจหน้าที่ในปัจจุบันซึ่งก่อตัวขึ้นในวิธีปาววาวดูเหมือนจะเทียบเคียงได้คร่าว ๆ อาจจะจริงว่าวิธีปาววาวไม่ค่อยจะต้องมีการตัดสินใจยุ่งยากที่มีเรื่องต้องเลื่องมากและจำต้องประสานความคิดเห็นจริงจังที่มีอยู่หลากหลาย ดังนั้นจึงประเมินความเข้มแข็งของวิธีปาววาวในฐานะเป็นระบบสังคมโดยอาศัยประสบการณ์ได้ยาก ความรู้สึกของฉันจึงมีจุดอ่อนอยู่บ้าง แต่ความสามารถที่จะเป็นไปได้นั้นก็เห็นได้ชัด

สาเหตุเพียงประการเดียวของการเป็นอัมพาตอยู่ตลอดนั้นเกิดจากการที่รัฐบาลที่มีเมตตาถึงเอาความรับผิดชอบในการดำเนินการต่าง ๆ ไปหมด ทั้งตัวอย่างในส่วนรับผิดชอบ

ประจำวันเช่นการซื้อชอล์ก การจ้างและการไล่ออก แต่ความรับผิดชอบด้านการเงินเป็นเรื่องต่างหากโดยสิ้นเชิง มันเป็นเรื่องของความยุติธรรมทางสังคมไม่ใช่เรื่องของโครงสร้างสังคมขาวฟ็อกซ์ซึ่งจะต้องตกลงตามความจำเป็นของขาวฟ็อกซ์โดยเฉพาะและตามขีดจำกัดที่เป็นจริงของรายได้ของขาวฟ็อกซ์ จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องนั้นมีเล็กน้อยเพียงประมาณ 45,000 เหรียญต่อปี ในปี ค.ศ. 1952 และ 1953 เงินจำนวนนี้อาจจะใส่ลงไปในกองทุนเงินฝากของขาวฟ็อกซ์ได้อย่างง่ายดาย ในสหรัฐอเมริกา การจัดสรรเงินของรัฐบาลแห่งชาติและของรัฐเพื่อความจำเป็นท้องถิ่น โดยในขณะเดียวกันก็กำหนดเงื่อนไขให้องค์กรท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการใช้เงินและให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการใช้เงินตามวัตถุประสงค์นั้นไม่ใช่เรื่องแปลก นั่นก็คือฉันไม่ได้เห็นด้วยกับนโยบายให้ "ยุติ" ความรับผิดชอบของรัฐบาลสหรัฐที่มีต่อกิจการของอินเดียนแดงทั้งหมดซึ่งมีการถกเถียงกันอย่างมาก ทว่าฉันกำลังพูดถึงวิธีการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบเหล่านั้น ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์และวิธีที่มันจะปฏิบัติได้อย่างมีความสุขมากกว่า

ประชาคมขาวฟ็อกซ์เป็นอัมพาตทางโครงสร้าง การเป็นอัมพาตทางโครงสร้างอาจมีผลทางจิตวิทยาแพร่ไปไกลในสังคมมนุษย์แบบของพวกฟ็อกซ์ ประชาคมขาวฟ็อกซ์เคยเล็กและเป็นอิสระ และก็ยังคงรู้สึกงอแงตัวเองเป็นหน่วยทางประวัติศาสตร์ที่คงอยู่อย่างอิสระ ไม่ใช่เป็นส่วนที่ขึ้นอยู่กับระเบียบสังคมที่ใหญ่กว่า ขาวฟ็อกซ์แต่ละคนรู้สึกว่าตนเองเป็นขาวฟ็อกซ์เป็นอันดับแรก แล้วจึงเป็นชาวอเมริกัน (อย่างลอย ๆ มาก) แต่สังคมฟ็อกซ์ต้องมีความหมายให้จับต้องได้ ครั้งหนึ่งสายใยของอิทธิพลและอำนาจหน้าที่ที่แผ่ทั่วชุมชนและมีบทบาทผ่านการใช้ในโลกระจำวันเคยเป็นเครื่องแสดงการมีชีวิตของสังคมเล็ก ๆ และเป็นอิสระ นั่น กล่าวคือ เป็นการแสดงออกและการยืนยันย้ำระเบียบสังคมตามที่สังคมนั้นจัดตั้งขึ้นมาสำหรับผู้ที่ไม่ใช่ความผิดเรื่อง "ชาติ" หรือ "โลกเดียวกัน" การขาดการยืนยันย้ำเช่นนั้นจะต้องมีการป้องกันตัวเองทางจิต มิฉะนั้นในไม่ช้าจะเกิดความบกพร่องทางจิตขึ้น พวกเขารู้สึกยากลำบากมากที่จะตอบปัญหาสำคัญที่ว่า "ฉันเป็นใคร" ให้ตัวเองพอใจได้

ดังนั้นฉันจึงเชื่อว่าชีวิตที่ทรมานใจในประชาคมเล็ก ๆ ก็อิสระใด ๆ ก็ตาม ต้องมีการจัดการงานอย่างเป็นระบบให้ผู้คนทำภายในระบบตำแหน่งทางสังคมที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตลอดชีวิตของมนุษย์ในสังคมเช่นนั้นก็คือการเคลื่อนผ่านไปตามตำแหน่งเหล่านั้น เป็นการทำงานเหล่านั้นตามลำดับ ความหมายของแต่ละงานมองเห็นได้จากตำแหน่งของงานนั้น

ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในเก้าโครงใหญ่ การเป็นพรานตามประเพณีแล้วมีความหมาย เพราะภรรยาและลูก ๆ ของเขาไม่เป็นพรานและเพราะว่าครั้งหนึ่งเขาเป็นเด็กชายซึ่งไม่สามารถล่าสัตว์ได้และต่อมาจะเป็นชายแก่ซึ่งไม่จำเป็นต้องล่าสัตว์

สังคมเช่นนี้เป็นระเบียบทางศีลธรรม (Moral order) อย่างเด่นชัด ตามประเพณีแล้วผู้คนจะไม่ได้ออกล่าสัตว์เพียงเพื่อให้ได้เนื้อ (แม้จะได้ผลดีมากก็ตาม) เขาออกล่าสัตว์เพราะว่าในช่วงชีวิตการทำงานของเขาช่วงนั้น เขาเป็นนายพราน การล่าสัตว์เป็นสิ่งที่เด่นชัดมีความหมายและเหมาะสมที่นายพรานจะทำ ในชีวิตในเมืองตะวันตกของเรา ก็ทำนองเดียวกันคือ พ่อไม่ได้เลี้ยงลูกชายเพียงเพื่อให้ลูกเจริญเติบโต แต่เพราะการเลี้ยงลูกคือการเป็นพ่อที่ดี โดยทั่วไปในประชาคมเล็ก ๆ และเป็นอิสระ สายใยของพันธะทางศีลธรรม เช่นนั้นจะโยงแต่ละคนเข้ากับคนอื่นอีกจำนวนมาก อย่างเป็นระบบทำให้คนทั้งกลุ่มผูกพันกันและเกิดเป็นชุมชนที่มีระเบียบทางศีลธรรม ส่วนบนสุดของเก้าโครงใหญ่ที่พบได้ในงานบางอย่างที่ชุมชนทำร่วมกันไม่ใช่ในฐานะเป็นครอบครัว โคตรวงศ์หรือกองรบ แต่ในฐานะเป็นหน่วยที่จัดตั้งขึ้นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้คนจะแสดงเอกลักษณ์ของกลุ่มของเขาและยืนยันระเบียบทางศีลธรรมของเขาอีกครั้งหนึ่งได้ก็โดยผ่านทางงานระดมชุมชนที่กระทำกันอยู่ ๆ ซึ่งปกติได้แก่พิธีกรรมทางศาสนาและการปฏิบัติการทางการเมือง ดังนั้นเมื่อไม่มีการยืนยันเข้าเก้าโครงใหญ่ อีก ความถูกต้องและความแน่นอนที่แฝงอยู่ในเก้าโครงใหญ่ก็จะสูญไป การเป็นพ่อหรือสามีก็หมดความหมายไปมากซึ่งรวมกันแล้วทำให้การเป็นลูกผู้ชายนั้นมีทางเป็นไปได้น้อยมากขึ้น

แต่ชาวฟ็อกซ์ไม่ได้ทำงานที่มีตลอดปีและมีขึ้นบ่อย ๆ ครั้งซึ่งหากเขาจะได้แสดงออกในฐานะเป็นสิ่งอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งหมดก็หมดไปแล้ว ดังนั้นกลุ่มชนชาวฟ็อกซ์ซึ่งเป็นหน่วยทางประวัติศาสตร์และเป็นหน่วยที่มีหน้าที่ปฏิบัติจึงกลายเป็นเรื่องในความทรงจำของชาวฟ็อกซ์ โดยที่ทั้งกลุ่มชนจะแสดงความจริงจำนนออกมาเพียงชั่วขณะในแต่ละปีตอนพิธีบ่าวสาว

การเป็นอัมพาตทางโครงสร้างชนิดที่ฉับพลันสังเกตเห็นในชาวฟ็อกซ์ จะอยู่ทั่วไปในหมู่ชนเต็มแดงในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ดูเหมือนว่าจะเป็นไปได้เช่นกันว่าการเป็นอัมพาตทางโครงสร้างนี้เกิดขึ้นในชุมชนเล็ก ๆ ของชนเผ่าและชาวนาชาวไร่ที่ถูกโอบล้อมอยู่จำนวนมากทั่วโลก

การเป็นอัมพาตทางโครงสร้างยังคงดำเนินอยู่ในประชาคมชาวฟ็อกซ์แห่งนี้ เพราะว่ารัฐบาลต่างถิ่นที่มีเมตตาได้ดึงเอาความรับผิดชอบในการดำเนินงานบริการระดับ

ชุมชนที่สำคัญทั้งหมดไปทำงานถึงในระบับราชละเอียด ถ้าหากไม่ยุติการทิ้งเอาความรับผิดชอบ
ไปแล้ว ชาวฟ็อกซ์ก็จะไม่อาจรู้ดีว่าตนเองเป็นลูกผู้ชายอย่างจริงจังอีกได้ ฉันเชื่อว่าการ
ได้รับอำนาจในการดำเนินกิจการต่าง ๆ กลับคืนมาคือสิ่งที่พวกเขาต้องการเพื่อทำงานของ
ลูกผู้ชาย และเพื่อจะใคร่รู้ดีว่าตนเองเป็นลูกผู้ชายอีกครั้ง

ในตอนเริ่มต้นฤดูร้อนครั้งที่สองที่ฉันอยู่ท่ามกลางชาวฟ็อกซ์มีกลุ่มนักศึกษาจาก
มหาวิทยาลัยชิคาโกมาร่วมกับเรา พวกเราทั้งหมดทั้งผู้ที่อยู่ในชุมชนแห่งนี้และผู้ที่อยู่ใน
ชิคาโกยังคงพยายามจะศึกษามานุษยวิทยาปฏิบัติการ เพื่อช่วยเหลือในขณะที่เราเรียนรู้และ
เพื่อเรียนรู้ในขณะที่เราช่วยเหลือ แต่เราเห็นว่ายิ่งฉันใคร่เห็นพื้นฐานของความทุกข์ของ
ประชากรเล็ก ๆ เหล่านี้มากขึ้นเท่าไร "การช่วยเหลือ" ของฉันก็ยิ่งลดลงเหลือเพียงคำพูด
เท่านั้น

ตอนปลายฤดูร้อนนั้นเราออกจากชุมชนชาวฟ็อกซ์มาทั้งฉันและภรรยา และบัดนี้
หลังจากนั้นมานาน สิ่งที่เป็นเพียงแต่คำพูดนั้นก็คือหนังสือเล่มนี้.

๘. หมายเหตุในการอ่าน : วัฒนธรรมในฐานะเป็นกฎเกณฑ์

ถึงเวลาที่จะเปลี่ยนจากพวกฟ็อกซ์มาสังเกตผู้ศึกษาชาวฟ็อกซ์บ้างโดยเฉพาะผู้เขียนโดยการย้อนคิดถึงความหลังอีกครึ่งหนึ่ง ความคิดที่ชาวตะวันตกใคร่ตรวจดูอยู่ในหัวตามปกติคืออะไร ก่อนหน้านั้นได้กล่าวไว้ว่าความคิดเรื่องบุคคลิกและการไม่ได้พรรณนาโดยอาศัยความคิดเรื่องบุคคลิกซึ่งมาแย้งความเป็นสองเท่า นิสัยในการคิดเหล่านี้คงมีอยู่และเมื่อคิดเช่นนั้นผู้เฝ้าสังเกตจะรู้สึกแปลกแยก เนื่องจากเขาจะไม่สามารถสร้างความเกี่ยวพันกับผู้คนที่เขาเห็นได้เพราะเขามองเห็นน้อยเกินกว่าที่จะสร้างความเกี่ยวพันกันได้ พวกเขาอาจจะรู้สึกสงสารหรือเหยียดหยามหรือเฉย ๆ แต่ภายใต้ความรู้สึกทั้งหมดนี้พวกเขาก็จะรู้สึกแปลกแยก

และเราจะช่วยอะไรในเรื่องนี้ได้บ้างเล่า สิ่งตรงกันข้ามกับความรู้สึกแปลกแยกก็คือการเห็นว่าชีวิตของบุคคลนั้นเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา ครึ่งหนึ่งนักมานุษยวิทยาชื่อ โรเบิร์ต เรดฟิลด์ (Robert Redfield) เคยกล่าวไว้ว่า การเข้าใจคนในวัฒนธรรมอื่นนั้นเป็นผลให้เราเริ่มมองเห็นตัวเราเองในหมู่พวกเขา รู้จักตัวเราเองในหน้าฉากอีกแบบหนึ่ง "เราเริ่มมองเห็นตัวเราเอง" หมายความว่า สิ่งที่เราเห็นบางอย่างนั้นน่าพอใจและยังหมายความว่าขณะที่เรามองตัวเอง เราก็ได้เห็นสิ่งที่เราไม่พอใจเลยด้วย ความจริงอันสำคัญก็คือ เราเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา นั่นคือ ไม่ว่าเราจะรู้อะไรเกี่ยวกับพวกเขา เราจะสามารถควบคุมโน้มน้าวตัวเราเอง (ซึ่งไม่ใช่ทั้งเทพและเดียรัจฉาน) ทำอะไรก็ตามที่พวกเขาทำได้

มีผู้ถามว่า อะไรเป็นลักษณะของหน้าฉากอีกแบบนั้น หรือว่าอะไรเป็นเครื่องมือทางความคิดที่หวังว่าจะช่วยให้ข้ามผ่านไปได้และทำให้มองเห็นตัวเองในรูปของคนต่างถิ่นคนอื่น เพื่อที่จะบอกว่าคนอื่นเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา

ผู้เฝ้าสังเกตชาวฟ็อกซ์คนหนึ่งคือผู้เขียนบังเอิญพบเครื่องมือทางความคิดเช่นนั้นอย่างหนึ่งในการคิดเรื่องโครงสร้างสังคม เครื่องมือถัดไปคือความคิดเรื่องโลกทรรศน์จะเข้ามาในส่วนบ้างเล็กน้อย บัดนี้เราจะพยายามพิจารณาเครื่องมือเหล่านี้เพื่อที่ว่าเครื่องมือเหล่านี้กำหนดสิ่งที่พึงสังเกตอย่างเลือกเฟ้นไว้ว่าเป็นประเภทใด ขบวนการจัดเรื่องที่สรรเสริญว่าควรใช้วิธีใดบ้าง และค้นหางานที่จะใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ เครื่องมือสุดท้ายที่จะกล่าวถึงเพียงเล็กน้อยต่อไปก็คือความคิดเรื่องบุคคลิกภาพ

ความผิดเหล่านี้ไม่ได้ลึกซึ้งจนยากจะเข้าใจไถ่มากนัก ในสภาพแวดล้อมที่
 คุณเคยในชีวิตประจำวัน บุคคลธรรมดาทั้งหลายก็อาจจะนำเอาเครื่องมือทางความคิด
 เหล่านี้มาใช้ทีละอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แต่เมื่อเผชิญหน้ากับคนต่างวัฒนธรรม
 ความคิดชาวตะวันตกดูจะหยุดนิ่ง สู้ญเสียความกระฉับกระเฉงที่มีอยู่ตามปกติไป ดังนั้นจึง
 จำเป็นจะต้องแยกเครื่องมือธรรมดาเหล่านี้ออกมา ระบุชื่อให้เป็นที่ยอมรับกันได้เต็มที่เพื่อ
 สามารถพลิกแพลงใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้ เราจึงหวังว่าการฝึกหัดความคิดในการเผชิญกับ
 ชีวิตของชาวต่างดินจะทำให้ได้ความกระฉับกระเฉงตามปกติซึ่งเกิดขึ้นมาเองได้ในสถานการณ์
 ที่คุ้นเคยมากกว่า ชีวิตต่างดินนั้นเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา เมื่อใดเห็นเป็นอย่างอื่นละก็
 แสดงว่าความคิดหลอกตัวเอง ทางแก้ก็คือคลำหามาตรการในการรู้จักตัวเองและควบคุม
 ตัวเองอย่างจริงจังในเรื่องการทำงานของความคิดประจำวัน การคลำหาเช่นนั้นคือสิ่งที่
 มานุษยวิทยาวัฒนธรรมเคยเป็นและยังคงเป็นอยู่

วัฒนธรรมคือกฎเกณฑ์

ผู้เล่าดังเกิดเข้าไปหาพวกฟ็อกซ์ แล้วพรรณนาพวกฟ็อกซ์ตามแบบของเครื่องมือ
 ที่มีอยู่ บัดนี้เราจะหันไปเล่าดูเครื่องมือเหล่านี้ที่แสดงบทบาทและทำงานที่มันสามารถทำได้
 เครื่องมือ "โครงสร้างสังคม" เลือกพรรณนาชีวิตของผู้คนว่าเป็นองค์ทรงกลมอันหนึ่งที่มี
 การจัดวางตำแหน่งซึ่งคนจะเคลื่อนเข้าไปส่วนและถอนตัวออกมา การพรรณนาพวกฟ็อกซ์
 ตามแบบเครื่องมือนี้อยู่ในบทที่ 4 และการพรรณนาที่ลำนึกถึงเครื่องมือที่ใช้มากกว่านั้นอยู่
 ในบทที่ 6 และ 7 เครื่องมือทาง "โลกทรรศน์" พรรณนาผู้คนโดยการวาดภาพให้เห็น
 ความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์และสิ่งของขณะที่พวกเขามองจักรวาล การพรรณนาใน
 ตอนแรก ๆ ว่าชาวฟ็อกซ์เป็นชนกมลกลืน ในบทที่ 3 นั้น เกิดจากกรอบเครื่องมือนี้โดย
 บิดเบือนไปบ้าง

เครื่องมือทางความคิดแต่ละอย่างนี้จะเลือกปรากฏการณ์ต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน
 และจัดปรากฏการณ์ที่สรรเหล่านั้นให้เป็นระเบียบต่างกันออกไป ดังนั้นจึงพรรณนาชีวิตต่างดิน
 คนละส่วนกัน อย่างไรก็ตามเครื่องมือทางความคิดทั้งสองจะเลือกข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในชีวิต
 ต่างดินไว้ 3 พวกใหญ่ ๆ พวกแรกเครื่องมือทั้งสองจะจัดข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คนสร้างผลิต
 ทางวัตถุ เครื่องมือ ฮาฐ เลื้อผ้า และที่อยู่ ที่ลัววัตถุ และอื่น ๆ ไว้ตามหนึ่ง ความคิด
 ของผู้เล่าสังเกตปกติจะหยุดอยู่ที่ผลิตผลเช่นนั้นชั่วคราว ความอยากรู้อยากเห็นที่มีต่อสิ่งเหล่านั้น

สะท้อนออกมาในพิธีกรรมอย่างเด่นชัด แต่ผู้คนมักจะไม่รู้ลึกซึ้งหรือยุ่งใจ เทคนิคของการผลิตอาจทำให้งง แบบศิลปะแปลก ๆ อาจทำให้งงอย่างลึกซึ้งที่สุด แต่ส่วนใหญ่แล้วสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ทำให้คนส่วนมากรู้สึกทุกข์ร้อนและการพรรณนาที่ใช้เครื่องมือแบบโครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์มองข้ามภาพชีวิตของชาวฟ็อกซ์ที่อาจสะท้อนออกมาในสิ่งเหล่านี้ไป เครื่องมือทั้งสองนี้ไม่ได้พยายามมองชาวฟ็อกซ์ที่ผลผลิตของพวกเขาแม้ว่าการทำเช่นนั้นจะเป็นไปได้ อยู่เสมอก็ตาม ตรงกันข้ามการปฏิบัติประจำวันของชาวต่างถิ่นไม่เพียงทำให้งงวุ่นแต่ยังจะกวนใจควย เครื่องมือทางความคิดทั้งสองนี้จึงพยายามจะทำความเข้าใจกับกิจกรรมของชาวฟ็อกซ์เช่นนั้น

พวกที่สอง เครื่องมือทั้งสองปฏิเสธการจัดประเภทการกระทำของมนุษย์แบบที่ทำกันอยู่ในโลกชาวตะวันตกบางประเภท เมื่อคนคนหนึ่งมองดูชีวิตของชาวต่างถิ่น เขาไม่ได้เห็นเพียงขบวนการกระทำที่เป็นอิสระต่อกัน แต่ชีวิตต่างถิ่นจะเข้าสู่ความคิดของเขาในฐานะเป็นกลุ่มกระทำทั้งหมด ซึ่งมีจุดรวมอยู่ที่เป้าหมาย เสนอประการหนึ่งหรือหลายประการ เราอาจจะเห็นในทันทีทันทีที่ดูว่าขณะนี้อาชาวฟ็อกซ์กำลังทำ "พิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์" หรือว่าชาวฟ็อกซ์ครอบครัวนี้กำลัง "ทานอาหารเย็น" อยู่ตอนนี้และอื่น ๆ เหตุการณ์ใหญ่หรือเล็กจะกลืนกลายออกมาตามลำดับ แต่ประเพณีทางตะวันตกมีความคิดที่รับมาอยู่ว่าจะมีการจัดประเภทใหญ่ ๆ ที่เห็นโคตรวงศ์เด่นชัดในตัวเองซึ่งจะรวมเอาเหตุการณ์เหล่านี้เข้ามาไว้ ประเภทเหล่านั้นจะมีชื่อเรียกจำพวก เศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา การศึกษา และการพักผ่อน พิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์และการรับประทานอาหารในครอบครัวนั้น เห็นได้เด่นชัดว่าเป็นเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจทั้งคู่เพราะว่ามีการบริโภคสินค้า พิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์ยังเป็นเหตุการณ์ทางศาสนาอีกด้วย แต่การรับประทานอาหารไม่ได้เป็น เหตุการณ์ทั้งสองไม่ได้เป็นเหตุการณ์ทางการเมือง ฯลฯ

ในการดำรงชีวิต ชาวตะวันตกจะคิดและปฏิบัติตามแนวการจัดประเภทเช่นนั้น และวิชาสังคมศาสตร์ส่วนมากก็สะท้อนความจริงข้อนี้ ประเทศตะวันตกได้พัฒนาการศึกษาเศรษฐศาสตร์ การเมืองและกฎหมาย ศาสนาเปรียบเทียบ การศึกษา และอื่น ๆ (ด้วยความจริงที่เห็นเกินกว่าจะเป็นเพียงเรื่องบังเอิญ เรื่องตลกจะถูกกลืนในฐานะเป็นหัวข้อของการศึกษา) สาขาวิชาตะวันตกทั้งหลาย (หรือที่ใดมาจากตะวันตก) ทั้งในข้อเท็จจริงและบ่อยครั้งในหลักการพยายามไปด้วยความคิดที่ว่าในหมู่เหตุการณ์ที่เป็นไปได้ทั้งหลายนั้น บางทีจะเป็นเหตุการณ์ เช่นเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะเลือกเอาเหตุการณ์

ทางเศรษฐกิจเหล่านี้ขึ้นมาศึกษาได้อย่างมีประโยชน์ นักเศรษฐศาสตร์บางคนกล่าวว่า เศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษา "การใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่าที่สุด" ฉะนั้นสาขาวิชาของเขาจึงรวมศึกษาถึงการเลือกทุกอย่างที่จำเป็นสำหรับที่มนุษย์ซึ่งก็คือการ กล่าวหาว่าทุกเหตุการณ์ของมนุษย์เป็นเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ แต่ในความเป็นจริง ถ้าเงินเปลี่ยนมือ (หรือถ้าตัวเลขเปลี่ยนแปลงในบัญชี) เหตุการณ์นี้จะรวมอยู่ในการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ แต่ถ้าเงินไม่ได้เปลี่ยนมือ เหตุการณ์นี้ก็จะไม่ได้รวมอยู่ด้วย

ตรงกันข้าม เครื่องมือทางความคิดสองอย่างที่เรานำมาใช้ในที่นี้ไม่ได้พยายามจะคัดเลือกและแยกแยะประเภทเหตุการณ์ต่าง ๆ ในลักษณะนั้นแต่ปล่อยเหตุการณ์ทั้งไว้โดยไม่คัดเลือกออกตามประเภทของเศรษฐกิจ การเมือง หรืออื่น ๆ โครงสร้างสังคมจะพรรณนาวิถีทางที่ผู้คนจัดระเบียบของเขาเองในแต่ละเหตุการณ์ และสรุปลักษณะการจัดระเบียบต่าง ๆ ของทุกเหตุการณ์ในชีวิตของผู้คนเหล่านั้น ความคิดเรื่องโลกทรรศน์ก็ทำนองเดียวกันคือเกี่ยวข้องกับบางด้านของเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ในหนึ่งหรือชั่วชีวิตหนึ่งของชาวฟ็อกซ์

พวกที่สาม เครื่องมือสองชิ้นนี้ทำให้สิ่งสำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งคือ ไม่ได้พรรณนาเฉพาะพฤติกรรมเท่านั้นแต่ยังพรรณนาความคิดที่รวมอยู่ในหัวของผู้คนเกี่ยวกับพฤติกรรม นั่นคือ ลักษณะทางวัฒนธรรมของผู้คนนั้น

สมมุติว่าคนคนหนึ่ง ณ ที่แห่งหนึ่ง ในเวลาหนึ่ง แสดงสีหน้าบราศจากความรู้สึก ในบางกรณีการกระทำนั้นอาจจะรวมอยู่ในการพรรณนาตามกรอบของเครื่องมือทั้งสองของเรา และในอีกกรณีหนึ่งอาจจะไม่รวมอยู่ในเครื่องมือใดเลย การยักยอก หรือผ่นคนลายนน้ำเสียงหนัก ๆ ลง หรือการเดินทอดน่องผ่านทุ่ง กรณีเหล่านี้อาจรวมหรือไม่ได้รวมอยู่ด้วย ความแตกต่างอยู่ที่ว่าการกระทำเหล่านี้มีความหมายต่อสาธารณชนในสายตาผู้กระทำหรือไม่ พฤติกรรมทั้งหลายไม่ใช่จะมีความหมายต่อสาธารณชนไปทั้งหมด และการกระทำอย่างหนึ่งอาจจะมี ความหมายต่อสาธารณชนในคราวหนึ่งและอาจจะไม่มีในอีกคราวหนึ่งก็ได้ การหายใจในอัตราธรรมดาปกติจะไม่มีใครสังเกตเห็น การหายใจเร็ว ๆ ในบางโอกาสอาจจะเห็นว่าเป็นการแสดง ความรู้สึกโกรธหรือหลงใหล ดังนั้น จึงมีความหมายต่อสาธารณชน เมื่อการหายใจหยุดลง มันจะมีความหมายต่อสาธารณชนเสมอ จริงที่เกี่ยวกับคนนั้นจะกลายเป็นหน่วยใหม่ทางสังคม คือบางที่อาจเป็นบรรพบุรุษ ดังนั้นควยแนวทางตามเครื่องมือ 2 อย่างที่เราใช้อยู่ เราจะไม่เพียงแต่มองการกระทำหรือแม้แต่แบบแผนของการกระทำที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ เฉย ๆ เรามอง การกระทำและการกระทำโต้ตอบโดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำโต้ตอบ การกระทำที่กระตุ้น

ให้มีการโต้ตอบจะมีความหมายต่อสาธารณชน ในการพรรณนาตามกรอบของเครื่องมือทั้งสองนี้ จะรวมเอาการกระทำเหล่านี้ไว้ด้วย แต่จะปล่อยการกระทำอื่น ๆ ออกจากมันไป

ลองนึกภาพชาวฟ็อกซ์สามคน คนแรกตะโกนใส่คนที่สอง การกระทำนี้อาจจะมีความหมายเกือบนับไม่ถ้วน ฝ่ายคนที่สองซึ่งหาด้วยความโกรธ การกระทำนี้ก็ยังมีความหมายหลายอย่าง แต่ชาวฟ็อกซ์คนที่สามซึ่งยืนอยู่โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับควยโดยตรงเกิดตกตะลึงในแง่ศีลธรรมและบางทีอาจจะไปพบซินินทาเกี่ยวกับความรุนแรงดังกล่าว พฤติกรรมของฝ่ายที่สามในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสองคนแรกแสดงให้เห็นถึงความติดรุ่มกันในตัวของผู้คนในประเด็นของพฤติกรรมที่กำลังพูดถึงอยู่โดยตรง ในชุมชนเล็ก ๆ ทั้งชุมชนมักจะไต่เป็นฝ่ายที่สามในการกระทำระหว่างกันเกือบทุกครั้ง ชุมชนเล็ก ๆ ทำเนิการวิพากวิจารณ์ทุก ๆ วันเรื่อยไป โดยมีเนื้อหาเป็นการประณามพฤติกรรมของคนควยมาตรฐานของความติดรุ่มกันหรือวัฒนธรรมของพวกเขา การวิจารณ์เปรียบได้กับลูกตุ้มในละครกรีกโบราณซึ่งคอยสังเกตตัวละครสำคัญ ๆ ด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและวิจารณ์การกระทำที่เกิดขึ้นในการแสดงละคร

วัฒนธรรมในชุมชนเล็ก ๆ เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งผู้คนมีอยู่เหมือนกัน ในหัวเรื่องที่ว่าคนในชุมชนนั้นควรจะปฏิบัติตัวอย่างไร (นอกเหนือไปจากเรื่องอื่น ๆ) วัฒนธรรมเป็นกฎเกณฑ์ เครื่องมือแบบโครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์ไม่ได้มุ่งพิจารณาพฤติกรรมโดยตรง แต่มุ่งที่กฎเกณฑ์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีอยู่ร่วมกัน หรืออีกนัยหนึ่งลักษณะทางวัฒนธรรม

โดยสรุปแล้ว เครื่องมือ 2 ประการนี้กำหนดให้การพรรณนามุ่งเจาะจงที่พฤติกรรม ไม่ใช่ใช้ผลิตผลทางวัตถุ เครื่องมือทั้งสองจะเน้นที่ลักษณะของพฤติกรรมที่พบในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งและทุกเหตุการณ์ และจะเลือกเฉพาะเหตุการณ์ที่มีความหมายต่อสาธารณชนและแสดงลักษณะของกฎเกณฑ์ร่วมกันซึ่งกำหนดความหมายนั้นอันเป็นลักษณะของวัฒนธรรมของชุมชนที่อยู่ในการพิจารณา แต่ในด้านอื่น ๆ เครื่องมือนี้จะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

โครงสร้างสังคม

การพรรณนาชาวฟ็อกซ์ตามกรอบของความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมเป็นวิธีการหนึ่งที่เสนอไว้ก่อนหน้านี้ในบทที่ 6 ในบทนี้แรกที่เกี่ยวเริ่มพรรณนาจากเหตุการณ์หนึ่ง คือพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์ จะเลือกเหตุการณ์ใดขึ้นมาก็ได้ตามอำเภอใจ เหตุการณ์นั้นแสดงให้เห็น

การกระทำและปฏิกริยามากมกมายอันเป็นการผสมผสานของพฤติกรรมที่มีความหมายต่อ
 สาธารณชน แต่ความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมก็เช่นเดียวกับความคิดในการพรรณนา
 ที่หลายคือเลือกเฉพาะข้อมูลบางอย่างและจัดข้อมูลทีเลือกนั้นในลักษณะเฉพาะบางอย่าง
 ในบรรดาพฤติกรรมที่แสดงมาทั้งหมด การกระทำของชาวฟ็อกซ์ซึ่งได้รับความสนใจคือการ
 กระทำที่แสดงว่าปัจเจกบุคคลชาวฟ็อกซ์คนหนึ่งนี้มีพรรคพวกชาวฟ็อกซ์คิดว่าเขาควรครอบงำ
 ตำแหน่งทางสังคมอย่างหนึ่งในระยะเวลานึง ตำแหน่งนั้นเป็นเอกลักษณ์ทางสังคมที่ยอมรับ
 กันทั่วไปและในการดำรงตำแหน่งนั้นก็คาดหวังกันว่าจะประพฤติตามวิถีทางที่เป็นที่ยอมรับกัน
 อีกนัยหนึ่งการฝ่าฝืนกฎจะมุ่งไปยังแบบแผนของการกระทำที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ และปฏิกริยา
 การยอมรับหรือปฏิเสธที่ตามมา และเฉพาะอย่างยิ่งการฝ่าฝืนกฎจะมุ่งไปยังปฏิกริยาของ
 ฝ่ายที่สาม การถามผู้กระทำจะช่วยให้ง่ายขึ้น เช่นถามว่า "ทำไมถึงปฏิบัติเช่นนั้น" หรือ
 "ทำไมถึงยอมรับเช่นนั้น" คำตอบอาจจะเป็นว่า "ก็เขาโง่" หรือ "เพราะเขาเป็นหัวหน้า
 โคตรวงศ์" คำตอบอันหลังเท่านี้ที่เป็นข้อมูลในการพรรณนาโครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์
 เพราะชี้ให้เห็นตำแหน่งทางสังคม ตามที่ชาวฟ็อกซ์เห็นว่ามิได้อยู่และแบบแผนของพฤติกรรม
 อย่างที่ชาวฟ็อกซ์คาดหวังและเห็นชอบว่าเหมาะสมกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น

สรุปแล้วการพรรณนาคับความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมมุ่งพิจารณาคำถาม
 เกี่ยวกับเอกลักษณ์ว่าเขาถือใครเป็นส่วนใหญ่ คำว่า "บุคคล" (person) มาจากภาษา
 ลาตินว่า persona หมายถึงหน้ากากซึ่งนักแสดงใช้สวม คำนี้ในทางมานุษยวิทยามักจะมี
 ความหมายแบบ ๆ ว่าเป็นตำแหน่งทางสังคมที่ยอมรับกันทั่วไปตำแหน่งหนึ่ง เช่น ฟิตเมอร์
 ในระหว่างพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์คือบุคคลคนหนึ่งซึ่งเป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ ในโอกาสอื่น ฟิต
 เมอร์จะเป็นบุคคลอื่น เช่น อาจเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือสมาชิกของคณะกรรมการป่าวาว
 คำว่า "บทบาท" มักจะใช้แสดงถึงรูปแบบของพฤติกรรมที่เหมาะสมตามที่คาดหวังกันทั่วไป
 เช่น นายเบร์ ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ได้แสดงบทบาทออกมาเหมาะสม (หรือไม่)
 การอุปมาภกับเวทีการแสดงนั้นเห็นได้ชัดแจ้งและจงใจ ดังนั้นการใช้ความคิดแบบโครงสร้าง
 สังคมจึงทำให้เลือกลักษณะสองประการออกมาจากเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์
 ไม่ว่าเหตุการณ์ใด และตามอุดมคติแล้วควรจะต้องเลือกจากทุกเหตุการณ์ จากความซับซ้อนเต็มที่
 ของเหตุการณ์หนึ่ง การพรรณนาคับความคิดนี้จะคัดเลือกบุคคลและบทบาทออกมาว่า ผู้กระทำ
 แต่ละคนถูกสาธารณชนวาดในภาพว่าเป็นใคร และในการเป็นเช่นนั้นเขาได้รับการคาดหวังว่า
 จะต้องปฏิบัติตัวต่อหน้าสาธารณชนอย่างไร

ความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมที่ใช้ในการพรรณานี้ยังกำหนดให้การจัดระเบียบรายการข้อมูลซึ่งคัดเลือกมาแล้วเป็นพิเศษอีกด้วย ตามอุดมคติแล้วการพรรณานี้ก็เลี้ยงของโคตรวงศ์ยี่ให้เห็นถึงบุคคลและบทบาททั้งหมดที่ชาวฟ็อกซ์วอดมโนภาว่าดำเนินไป ณ ที่นั้น และเมื่อเคลื่อนผ่านกระบวนการของชาวฟ็อกซ์ ในทำนองเดียวกันนี้ การพรรณาก็จะยี่ให้เห็นถึงบุคคลและบทบาทต่าง ๆ ทั้งหมด ซึ่งรวมขึ้นเป็นกลุ่มโครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์ ถ้าการพรรณามนุษย์อยู่นั้น บุคคลและบทบาทเหล่านี้ก็อาจจะดูเหมือนกับรายการชักริต ดังนั้นอะไรเล่าที่ความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมกำหนดให้เป็นวิธีการจัดเรียงข้อมูล

วิธีการจัดที่คิดไว้วิธีหนึ่งนี้ใช้การไม่ได้ไปแล้วและการติดอยู่กับความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมอย่างเคร่งครัดทำให้ไม่สามารถเอาสลับคืนมาได้ การพรรณาคือสิ่งที่บังเอิญบุคคลชาวฟ็อกซ์แต่ละคน ดังนั้น เนื้อหาข้อมูลที่สรรแล้วจึงไม่อาจจะมาคัดแยกตามผู้กระทำชาวฟ็อกซ์แต่ละคนได้ ฟิต เบร์นนี่พวกพ้องมองว่าเป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ เขาก็จะประพฤติปฏิบัติตามแบบแผนที่เขาหวังไว้เท่าที่ปฏิริยาของพวกพ้องของเขาแสดงออกมา และในโอกาสอื่นชาวฟ็อกซ์คนอื่นซึ่งพวกพ้องมองว่าเป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ก็จะประพฤติปฏิบัติอย่างเดียวกัน เท่าที่ปรากฏข้อมูลเหล่านี้จะบรรจุอยู่ในกล่องที่จำหน้าไว้ว่า "หัวหน้าโคตรวงศ์" ในโอกาสอื่น ฟิต เบร์นนี่เดียวกันนี้อาจถูกพวกพ้องมองว่าเป็น "ปู่" "ผู้เฒ่า" "พี่ชายของแม่" และ "ชาวฟ็อกซ์คนหนึ่ง" (เมื่อพวกพ้องถึงคนซึ่งไม่ได้เป็นชาวฟ็อกซ์) เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้ก็จะกระจ่ายไปอยู่ในกล่องต่าง ๆ ในทำนองเดียวกัน การพรรณาคตามความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมมุ่งพิจารณาถามว่า "ใครคือชายผู้ซึ่งประพฤติแบบนี้" อย่างเลือกสรรในแง่ของเอกลักษณ์ทางสังคมโดยเฉพาะ จึงไม่สำคัญว่าบังเอิญบุคคลชาวฟ็อกซ์คนไหนเป็นผู้กระทำ ขอเพียงแต่ว่าเขาถูกมองว่าเป็นหัวหน้าโคตรวงศ์หรือตำแหน่งอื่น ๆ ก็แล้วกัน ดังนั้นเราจึงไม่สามารถจะแยกพฤติกรรมในการเป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ของ ฟิต เบร์นนี่จากพฤติกรรมการเป็นหัวหน้าโคตรวงศ์ของชาวฟ็อกซ์คนอื่น ๆ เรายังไม่อาจพบและรวบรวมพฤติกรรมทั้งหลายของฟิต เบร์นนี่ในฐานะที่เป็น ปู่ ผู้เฒ่า พี่ชายของแม่และอื่น ๆ ได้อีกด้วย

ดังนั้นการพรรณาคตามความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมจึงเหลืออยู่แต่กล่องรายการที่อุปมาไว้ แต่ละกล่องก็มีชื่อตำแหน่งทางสังคมบางตำแหน่ง (บุคคลบางคน) ที่ชาวฟ็อกซ์วอดมโนภาว่ามีอยู่ติดเอาไว้ ข้อมูลเหล่านั้นจะจัดเรียงกันอย่างไร จะเรียงกล่องรายการกล่องหนึ่งไว้กับอีกกล่องหนึ่งอย่างไร

ขั้นที่หนึ่ง โดยการจับคู่ตำแหน่งทางสังคมที่สัมพันธ์กัน "หัวหน้าโคตรวงศ์" ในพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์มีความเกี่ยวพันบางประการกับชาวฟ็อกซ์คนใดก็ตามที่เป็นสมาชิกของโคตรวงศ์ที่เป็นแขก และในพิธีเลี้ยง "หัวหน้าโคตรวงศ์" ยังมีความเกี่ยวพันบางประการกับ "พวกพ้องในโคตรวงศ์" ด้วย ส่วนความสัมพันธ์ในหมู่ "พวกพ้องของโคตรวงศ์" ก็จะแยกแยะออกเป็นความสัมพันธ์อื่น ๆ อีกเป็นแถว ๆ คือ หัวหน้าโคตรวงศ์เป็น "ปู่" ของพวกพ้องในโคตรวงศ์บางคน เป็น "พ่อ" เป็น "พี่ชาย" ของคนอื่น ๆ และอาจนึกได้ (แม้ไม่น่าจะเป็นไปได้) ว่าเป็น "ลูกชาย" ของพ่อเอกบางคนในเผ่า ดังนั้นจึงอาจจัดกลุ่มของตำแหน่งคู่กันโดยที่เนื้อหาเฉพาะของความสัมพันธ์แต่ละคู่ขึ้นขึ้นอยู่กับการคาดหวังในเรื่องของความประพฤติและบทบาทที่เหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ๆ

ขั้นที่สอง ความสัมพันธ์เหล่านี้จะรวมกันขึ้นเป็นสายความสัมพันธ์ที่เป็นคู่ ๆ เช่นสายความสัมพันธ์จากปู่ถึงพ่อถึงลูก และเมื่อขยายออกไปอีก สายสัมพันธ์เหล่านี้ก็จะรวมขึ้นเป็นระบบความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ดังนั้นการพรรณนาจึงแสดงให้เห็นว่าเมื่อประชากรชาวฟ็อกซ์ทั้งหมดมารวมกันในพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์นั้น มีการจัดแบ่งแรงงานและการกระจายสินค้าและอำนาจหน้าที่กันในลักษณะเฉพาะใดอย่างใดและในระยะยาวออกไป ความรู้จะกระจายอย่างไม่ปะปะใดอย่างใดอีกด้วย ทั้งหมดนี้อาศัยความคิดเกี่ยวกับบุคคลและบทบาทที่อยู่ในหัวของชาวฟ็อกซ์ ความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมจึงช่วยให้ค้นพบและจัดระเบียบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้

วิธีที่ว่า "ภาวะทางโครงสร้าง" (structural rose) นั้นเป็นชื่อที่มีประโยชน์สำหรับลักษณะการจัดระเบียบชุมชนทั้งชุมชนเช่นนั้น ในระหว่างปีมีเหตุการณ์เกิดขึ้นเป็นทิวแถวในชุมชนชาวฟ็อกซ์ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งประชากรชาวฟ็อกซ์จะวนอยู่กับเหตุการณ์เฉพาะเหตุการณ์หนึ่ง ดังนั้นในช่วงเวลานั้นชาวฟ็อกซ์จะคิดถึงตัวเองว่ากำลังรวมตัวกันตามการจัดระเบียบที่เหมาะสมตามภาวะทางโครงสร้างบางอย่าง ในบทที่ 6 ได้พรรณนาภาวะทางโครงสร้างในพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์บางส่วน ในหน้ากระดาษเหล่านี้ยังเสนอแนะภาวะทางโครงสร้างสำหรับสภารวมสมัยอย่างไม่เป็นระบบและไม่มีการแจกแจงโดยย่ออีกด้วย ในที่อื่น ๆ ได้พรรณนาถึงพิธีบ่าวสาวบางส่วน ซึ่งเป็นภาวะอีกแบบหนึ่ง และระหว่างเวลาส่วนใหญ่ในปีหนึ่ง ชาวฟ็อกซ์จะแยกออกเป็นแต่ละครัวเรือนและดำเนินงานหลายอย่างของตนเป็นอิสระ ซึ่งก็เป็นภาวะอีกแบบหนึ่ง ดังนั้นโครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์จึงเป็นขบวนการของภาวะทาง

โครงสร้าง เป็นการจัดระเบียบชุมชนทั้งชุมชนหลายแบบ แต่ละแบบจะปรากฏแล้วปรากฏอีก ในระหว่างนี้แล้วแต่งงานที่ทำในขณะนั้น

ภาษาในบทที่ 6 และในบทภากระดาษหน้าอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงสร้างสังคม ของชาวฟ็อกซ์มักจะไม่วางนัก ที่เห็นในบทภากระดาษส่วนนี้ก็จะกล่าวว่า "สมาชิกโคตรวงศ์ ที่เป็นเจ้าภาพจะออกอาหารและสมาชิกโคตรวงศ์ที่เป็นแขกจะกิน" ถ้าจะไม่ตรงนั้นแล้ว ประโยคเหล่านี้ควรจะอ่านไว้ว่า "ชาวฟ็อกซ์ทั้งหลายคาดหวังว่าชาวฟ็อกซ์คนหนึ่ง ในขณะที่ เป็นสมาชิกโคตรวงศ์ที่เป็นเจ้าภาพจะต้องออกอาหาร..." แต่สมาชิกโคตรวงศ์ที่เป็น เจ้าภาพบางคนอาจจะไม่ได้มาร่วมพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์ของตนเสียด้วยซ้ำ แต่บทภากระดาษ เหล่านี้แหล่กลิ้งมาในภาษาซึ่งน่าเบื่อหน่ายนั้นยกว่าโดยการพูดถึงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง ก็ควรมีสันนิษฐานว่า จริง ๆ แล้วคนส่วนมากโดยปกติจะทำตามที่ภาคะหวังไว้

ดังนั้นโครงสร้างสังคมจึงพรรณนากฎเกณฑ์ซึ่งเป็นสาธารณะชนิกทั้งในตัวของ ชาวฟ็อกซ์อันเป็นแง่หนึ่งของวัฒนธรรมของชนชาตินี้

โลกทรรศน์

ในบทก่อน ๆ เราได้พบกับวัฒนธรรมของชาวฟ็อกซ์อีกแง่หนึ่งโดยย่อในท้องเรื่อง เกี่ยวกับความคิดของชาวฟ็อกซ์เรื่องสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติ (ประวัติศาสตร์, พิธี หัวควาย, ความคิดเกี่ยวกับเรื่องความกละกลืนทั่วไป) อันเป็นส่วนประกอบในทัศนะของ ชาวฟ็อกซ์ว่าด้วยธรรมชาติของจักรวาลของมนุษย์ เทพเจ้าและสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นโลกทรรศน์ ของชาวฟ็อกซ์นั่นเอง

ไม่ว่าจะมีเหตุการณ์ใดในสังคมเล็ก ๆ แห่งหนึ่งจะอุบัติขึ้นมาได้ โดยที่ผู้ กระทำไม่ได้เห็นว่าตนเองนั้นเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางสังคมที่ยอมรับกันทั่วไป ในทำนอง เดียวกันไม่ว่าจะมีเหตุการณ์ใดอุบัติขึ้นมาได้โดยที่ผู้กระทำไม่ได้รวมในความคิดเกี่ยวกับ ธรรมชาติของตนและสิ่งที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ความคิดเรื่องโลกทรรศน์ก็เหมือน ๆ กับความคิด เรื่องโครงสร้างสังคมก็จะแยกแยะกฎเกณฑ์สาธารณะซึ่งอยู่ในหัวของผู้คนออกมา นั่นคือ กฎเกณฑ์ที่ผู้คนยึดถือในการประพฤติประจักษ์ซึ่งมีผลกระทบต่อกฎวิธีทางในการประพฤติปฏิบัติของ ผู้คนเหล่านั้นนั่นเอง

การศึกษาโครงสร้างสังคมต่างถิ่นได้รับผลสำเร็จอย่างมาก ส่วนการศึกษา โลกทรรศน์ต่างถิ่นนั้นได้รับผลสำเร็จน้อยกว่า เหตุผลนั้นชัดเจนว่าเป็น เพราะว่าเนื้อหา

ของโลกทรรศน์นั้นยากกว่าอย่างเปรียบเทียบกันมิได้ โลกทรรศน์ของผู้คนนั้นผูกพันอย่างใกล้ชิดกับภาษาของเขา และไวยากรณ์ของภาษาของเขาก็กำหนดรูปแบบและแม่กระทั้งจำกัดความคิดของเขา ลักษณะเช่นนี้ดูเหมือนจะเป็นจริงเท่า ๆ กันในทุกภาษา ทั้งภาษาเมสตากี (ภาษาของชาวฟ็อกซ์) และภาษาอังกฤษด้วย ไวยากรณ์ช่วยสร้างประเภทต่างๆ (categories) ในความคิดที่เป็นนิสัยและดูเหมือนจะสร้างหลักเหตุผลให้ความคิดหนึ่งสามารถคิดตามมาจากอีกความคิดหนึ่งได้ นักภาษาศาสตร์บางประเภทและนักจิตวิทยาทางความคิดเท่านั้นที่สามารถดำเนินการด้วยความมั่นใจอยู่บ้างในเรื่องซึ่งยากลำบากนี้ อย่างไรก็ตาม ภาษสะท้อนอย่างผิวเผินของความสลับซับซ้อนของโลกทรรศน์นั้นอาจเป็นที่รู้จักกันได้ถึงหากว่าไม่อาจจะเข้าใจได้ลึกก็ตาม

ชาวตะวันตกมองเห็นจักรวาลที่ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งเคลื่อนไหวสม่ำเสมอตามกฎเกณฑ์ สำหรับชาวตะวันตกแล้วรอกำลังวิ่งอยู่บนถนนโตก็เนื่องจากสาเหตุที่ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งผูกพันกันเป็นลูกโซ่ ชายคนหนึ่งเดินไปตามถนนก็เช่นกัน ชาวตะวันตกดูเหมือนจะอธิบายเหตุการณ์นี้ในรูปของลูกโซ่ของสาเหตุต่าง ๆ แม้ว่าจะไม่สมบูรณ์เท่าก็ตาม ถ้าชายคนนั้นถูกรถชน สาเหตุสองกลุ่มเกิดมาพบกัน ชาวตะวันตกก็จะมีความคิดเรื่องอุบัติเหตุซึ่งเป็นความจริงเชิงนิยามในบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นประจวบกันนั้น

ในทางตรงกันข้าม โลกของชาวฟ็อกซ์เป็นเรื่องของบุคคล ชาวฟ็อกซ์ก็รู้เรื่องสาเหตุแต่ในความคิดของชาวฟ็อกซ์แบบดั้งเดิมนั้น ส่วนที่สัมพันธ์บางส่วนหรือแม้แต่ทั้งหมดที่อยู่ในลูกโซ่ของสาเหตุนั้นเต็มไปด้วย "อำนาจ" ซึ่งเป็นพลังบุคคลและคล้ายคลึงใกล้ชิดอย่างมากกับความคิดของชาวตะวันตกเรื่อง "ความตั้งใจ" และ "ความสามารถ" และในเมื่อสาเหตุเป็นเรื่องของบุคคลเช่นนั้น ในหลักเหตุผลของชาวฟ็อกซ์จึงไม่มีความจำเป็นและไม่อาจจะมีสิ่งที่เรียกว่าอุบัติเหตุ รถวิ่งและคนเดิน และการประจวบกันของทั้งสองนั้นทั้งหมดอาจอธิบายได้จากความสัมพันธ์ของอำนาจหรือการต่อสู้ระหว่างอำนาจต่าง ๆ

โดยทั่วไปแล้ว โลกทรรศน์ของชนชาติใดก็ตามจะประกอบด้วยกลุ่มความคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของมนุษย์ ธรรมชาติ และสิ่งเหนือธรรมชาติ (แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องจัดกลุ่มตามประเภทเหล่านี้ได้) และวิธีที่สิ่งหนึ่งภายในสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดนี้มีผลกระทบต่อสิ่งอื่น ชนชาติหนึ่งอาจเห็นว่าธรรมชาติประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ กว้างขวางกว่าที่ชาวตะวันตกจะคาดคิด สิ่งเหนือธรรมชาติก็เช่นเดียวกัน และองค์ประกอบของแต่ละประเภทอาจจะแตกต่างกันอย่างมากมาย แต่จากประสบการณ์ที่เป็นสากลของมนุษย์ในสังคม

ทุกโลกทรรศน์ปรากฏชัดว่าต้องมีทั้งสามสิ่ง มีเพียงทรรศนะสมัยใหม่ที่สร้างขึ้นอย่างจริงจังมาก และคัดค้านเรื่องเทพเจ้าเท่านั้นที่อาจจะเป็นข้อยกเว้นที่เป็นไปได้แต่ก็เป็นข้อยกเว้นที่คลุมเครือมาก

เส้นของการค้นหาในเรื่องนี้เห็นได้ชัดเจน ความยากลำบากหลักในการศึกษาโลกทรรศน์ไม่ได้อยู่ที่การค้นหาและรายงานประเด็นต่าง ๆ ของความเชื่อต่างถิ่น แต่อยู่ที่การพยายามจะเข้าใจการจักรระบบความคิดดั้งเดิมของผู้คนและอยู่ที่การกำหนดเค้าโครงที่จะสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ชาวฟ็อกซ์ผิวดำธรรมดาคนหนึ่งที่ถูกปรัชญาอาจจะเป็นความคิดลอย ๆ เกี่ยวกับรวิ้งและคนถูกขนว่าเป็นเรื่องความสัมพันธ์ของอำนาจ แต่ชาวฟ็อกซ์ทั่วไปมักจะพูดง่าย ๆ มากกว่า "เขาถูกอาคมแม่มดหมอผี" ในสังคมใดก็ตามรวมทั้งสังคมเล็ก ๆ เช่นสังคมชาวฟ็อกซ์ มีคนบางคนที่เป็นนักคิดโดยธรรมชาติและโอนเอียงไปในทางโครงรวญครุ่นคิด แต่คนส่วนมากจะไม่เป็น

ในชุมชนชาติใด ๆ ก็ตาม การจัดความคิดเกี่ยวกับโลกอย่างเป็นระบบนั้นจะเกิดขึ้นและยึดถืออยู่ในหมู่นักคิด ส่วนผู้ที่ไม่โน้มเอียงไปในทางการโครงรวญแล้วมักจะยึดถือความคิดดั้งเดิมไว้เป็นส่วน ๆ บ่งชี้จากการจัดระเบียบตามหลักเหตุผลท่ามกลางความยุ่งเหยิงขาดการต่อเนื่องของหลายส่วน ในหมู่นักวิทยาศาสตร์ชาวตะวันตกก็มีเพียงไม่กี่คนที่สามารถศึกษาโลกทรรศน์ของนักคิดต่างถิ่นได้อย่างมีความหมาย พวกเราส่วนที่เหลือนั้นถ้าหากต้องการก็จะสามารถทำงานที่ไม่หนักหนาเท่าบางส่วนได้ นั่นคือเราสามารถจะพอใจเพียงแต่การค้นหาและพรรณนาส่วนต่าง ๆ ท่ามกลางความยุ่งเหยิงนั้นหรืออีกนัยหนึ่งส่วนต่าง ๆ ของโลกทรรศน์ต่างถิ่นของคนทั่วไปในสังคมของเขา

การพรรณนาตามกรอบของความคิดเรื่องโลกทรรศน์จะจัดเลือกเอาแง่หนึ่งของเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์และทุกเหตุการณ์ในชุมชนเล็ก ๆ ชุมชนหนึ่ง จะมีกลุ่มความคิดรวมเกี่ยวกับธรรมชาติของคน เทพเจ้า และสิ่งของปะปนอยู่ในเหตุการณ์เช่นนั้นซึ่งมีผลกระทบต่อบุติกรรมของคน ความคิดเรื่องโลกทรรศน์นี้มุ่งไปที่การกำหนดประเด็นสำคัญทางความคิด (cognitive mapping) ของคน โดยอุดมคติแล้วแนวคิดนี้จะเป็นเหตุให้รู้เข้าใจสังเกตเอาใจใส่การกระทำและปฏิกริยา (เช่นแต่ก่อน) แต่ในคราวนี้เพื่อค้นหาประเด็นสำคัญทางความคิดที่มีผลกระทบต่อบุติกรรม อย่างไรก็ตามปรากฏว่าในเรื่องนี้ ผู้เฝ้าสังเกตต้องอาศัยคำให้การอย่างมาก ต้องอาศัยคำวิจารณ์ที่ดำเนินไปตามธรรมชาติในชุมชนและส่วนใหญ่ที่สุดต้องอาศัยคำวิจารณ์มุ่งให้ตัวผู้สังเกตเองได้รับรู้เป็นพิเศษ ส่วนใหญ่เราต้อง

พลังแรงคลีจากความคิดของผู้คนที่ช่วยให้เขาอยากจะทำ และต้องพึ่งความสามารถของเราในการฟังให้ดี

โครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์

การที่เป็นอยู่ในการพรรณนาตามความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์ เริ่มจากมุมมองกันข้ามของวัฒนธรรมของชนชาติหนึ่ง และดูเหมือนว่าความคิดทั้งสองจะดำเนินไปคนละทาง โครงสร้างสังคมต้องการถามผู้กระทำคนใดก็ได้ว่า "เขาถือใคร" ผู้มีความโนภาพผู้กระทำคนนั้นว่าเขาเป็นบุคคลใด จากนั้นการพรรณนาด้วยโครงสร้างสังคมก็ค้นหาความคาดหวังในเรื่องบทบาทที่สอดคล้องกัน โลกทรรศน์ต้องการถามเรื่องของจักรวาลของมนุษย์ เทพเจ้าและสิ่งของในความเชื่อของคนเหล่านั้นว่า ธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้คืออะไรตามที่ผู้คนเหล่านั้นเห็นว่าเป็นธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้

อย่างไรก็ตามวิธีการพรรณนาทั้งสองแบบอาจจะไม่แยกจากกันโดยเด็ดขาด ทั้งก็ไม่จำเป็นต้องแยกกัน ในการพรรณนาถึงความคิดของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับจักรวาลโดยย่อ ก่อนหน้านั้น เราจะเห็นทัศนะของชาวฟ็อกซ์ได้บ้าง ๆ เกี่ยวกับขบวนการที่คงทนต่าง ๆ ทั้งคนที่กิน อำนาจเหนือธรรมชาติ และชาวฟ็อกซ์เองซึ่งรวมกันอยู่อย่างสมดุลกลมกลืน แต่เมื่อแปลความหมายเพียงเล็กน้อยด้วยการอ่านในคานตรงกันข้าม ก็จะมองเห็นว่าทัศนะเช่นนี้เป็นอยู่ด้วย เครื่องชี้ว่าชาวฟ็อกซ์ทั่วไปจะประพจน์ตัวตามปกติอย่างไร ดูเหมือนจะเป็นเพียงขั้นตอนเล็ก ๆ เท่านั้นที่จะก้าวจากคำกล่าวของชาวฟ็อกซ์ในเรื่องธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ ไปสู่การอนุมานคำกล่าวอื่น ๆ เกี่ยวกับว่าชาวฟ็อกซ์สมควรจะปฏิบัติต่อสิ่งเหล่านั้นอย่างไร ดังนั้นการพรรณนาจะเคลื่อนจากการพรรณนาด้วยความคิดเรื่องโลกทรรศน์ไปสู่กฎเกณฑ์ของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับความประพฤติที่ถูกมองได้อย่างง่ายดาย ซึ่งเท่ากับว่าได้เคลื่อนไปสู่บทบาทบางส่วนที่ชาวฟ็อกซ์(ใครก็ได้)จำเป็นต้องแสดง หรือพูดออกไปได้อีกว่าเคลื่อนไปสู่ลักษณะโครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์ที่ไม่ได้คาดคิดไว้ก่อนบางประเด็น ความคิดของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของส่วนต่าง ๆ รวมทั้งชาวฟ็อกซ์เองไว้ด้วย ดังนั้นจึงรวมเอาตัวกฎเกณฑ์มากมายเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติระหว่างกันด้วยกัน ซึ่งเคยพรรณนาไว้ก่อนหน้านี้ว่าเป็นพฤติกรรมแบบ "ส่ำรวม" ของชาวฟ็อกซ์ ลักษณะเช่นนี้ก็คือสาระสำคัญของโครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์นั่นเอง

โดยสรุปแล้ว หিতทางในการปฏิบัติที่ถูกต้องหลายอย่างจะเป็นการอนุমান จากทัศนะเกี่ยวกับธรรมชาติโดยตรง ในโบราณกาล นายพรานต้องขอมมาต่อหมี่ ปัจจุบันนี้ การอนุমানโดยตรงน้อยลง คุณจะปล่อยแนวรั้วพื้นที่เพาะปลูกไว่กว้างและตามมุมจะมนเข้า ที่ตรงน้อยลงไปอีกก็คือ หันตีก่อนและเดี๋ยวนี้คนจะพยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกันอย่าง เปิดเผยกับเพื่อน ๆ ราวกับว่าการปะทะกันเช่นนี้จะกระทบต่อความกลมกลืนทั่วไประหว่างคน ธรรมชาติที่สมมุติขึ้นเป็นบุคคลและเทพเจ้า การพรรณนาด้วยโลกทรรศน์ช่วยการพรรณนาด้วย โครงสร้างสังคม

ในทางกลับกันก็เป็นจริงเช่นกัน การพรรณนาโครงสร้างสังคมของชนชาติหนึ่ง ช่วยชี้ให้เห็นความคิดของเขาหลายอย่างเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ และอย่างน้อยก็สามารถนำไปสู่เค้าโครงทั่วไปของทัศนะของเขาเกี่ยวกับคน ธรรมชาติเทพเจ้า โครงสร้างสังคมของชาวฟ็อกซ์คือชนวนของภาวะทางโครงสร้างต่าง ๆ ซึ่งแต่ละภาวะกลับมารากฏให้เห็นอีกเมื่อถึงเวลาในชนวนเหตุการณ์ต่าง ๆ ของชาวฟ็อกซ์ซึ่งดำเนินไปตลอดปีและในแต่ละภาวะนั้น ชาวฟ็อกซ์จะมองเห็นธรรมชาติว่ามีความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทัศนะเกี่ยวกับจักรวาลของชาวฟ็อกซ์นี้ไม่เปลี่ยนแปลงจากภาวะทางโครงสร้างหนึ่งสู่อีก ภาวะหนึ่ง แม้ว่าในบางภาวะ(เช่นในพิธีเลี้ยงของโคตรวงศ์) ทัศนะดังกล่าวจะปรากฏต่อ ความคิดของชาวฟ็อกซ์ให้เห็นได้เป็นรูปธรรมกว่า ในภาวะอื่น ๆ (เช่นกรณีสภาของเผ่า ต่อรองกับชาวผิวขาว) และทราบเท่าที่ชาวฟ็อกซ์ถูกั้พาให้ระดมถึงความคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับ คุณสมบัติทั่วไปของธรรมชาติในการดำรงตำแหน่งในโครงสร้างบางตำแหน่ง พวกเขาจะแสดง ความคิดเหล่านี้ออกมาบ่อย ๆ ในสถานการณ์เหล่านั้น โดยแสดงออกมาเป็นส่วน ๆ และ บางทีก็โดยปราศจากความสนใจต่อโครงร่างรวมของความคิดทั้งหมด แต่ถึงกระนั้นความคิด เหล่านี้ก็มีอิทธิพลขึ้นำการปฏิบัติของพวกเขาและการเข้าใจการกระทำเหล่านั้นของเรา

ดังนั้นเครื่องมือทางความคิดทั้งสองคือโครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์จึง เริ่มขึ้นอย่างแยกกันและที่แรกดูเหมือนจะดำเนินไปคนละทาง แต่ในที่สุดทั้งคู่ก็ตาบเกี่ยวกัน ซึ่งกล่าวได้ว่า เครื่องมือทั้งหลาย เช่นนั้นเป็นอุปกรณ์ทางความคิดและการพรรณนาที่เป็นผลมาจากเครื่องมือเช่นนี้เป็นผลิตผลของความคิด ในฐานะเป็นอุปกรณ์ เครื่องมือเหล่านี้ใช้สำหรับ เลือกสรรเพียงส่วนเล็ก ๆ จากโลกปรากฏการณ์และจัดระเบียบขึ้นโดยส่วนที่เลือกมานั้นมี ขนาดใหญ่พอที่จะเห็นความหมายใดและเล็กพอที่จะประสาห์สัมผัสและความคิดจะรับไว้ได้ ฉะนั้นในที่สุดเครื่องมือทั้งสองนี้ก็จะเกี่ยวโยงกัน นักเผ่าสังเกตก็น่าไม่จำเป็นต้องรู้สึกลัวถูก

หลอกลวง เพราะว่าเครื่องมือทั้งสองไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาหรือไม่ได้ถูกประดิษฐ์ขึ้นมาตามหลักเหตุผล หากงอกเงยขึ้นมาจากความจำเป็นของเราเองที่อยากจะเผชิญกับโลกอย่างสบายใจพอสมควร

อุดมคติ (ethos) ในวงเล็บ

รูธ เบเนดิกต์ กล่าวว่า "พวกซุนนี่เป็นพวกอะโพลีเนียน" ผู้เขียนเล่าถึงเทพพอกซ์และรายงานเขียนแบบรูธ เบเนดิกต์ อย่างได้สมมุติฐานว่า "ชาวพอกซ์เป็นคนใจกว้าง สบาย และกลมกลืน" รายงานดังกล่าวดำเนินตามความคิดเกี่ยวกับบุคลิก ดังนั้นจึงพรรณนาชีวิตของชาวพอกซ์ในฐานะที่เป็นแบบแผนของพฤติกรรมที่สม่ำเสมอของชาวพอกซ์ในมโนภาพ ดังได้ให้ข้อสังเกตไว้ก่อนหน้านี้แล้ว การพรรณนาเช่นนี้คลุมเครือลางตา

แต่การพรรณนานี้ อาจทำให้แคลงซึ่งจะช่วยให้อุณหภูมิของเรื่องน้อยลงได้ แทนที่จะบันทึกลงในหน้ากระดาษ เหล่านี้คือสิ่งที่ชาวพอกซ์ส่วนมากทำ (ไม่ว่าจะเป็นควยนิสัย การปักธงทางศีลธรรม โรคประสาท หรืออะไรก็ตาม) เราอาจจะบันทึกสิ่งที่ชาวพอกซ์คิดว่าชาวพอกซ์ควรทำอันเป็นกฎที่แพร่หลายของชาวพอกซ์เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติที่สมควร นี่คือการพรรณนาตามกรอบของความคิดเรื่องอุดมคติอันเป็นการพรรณนาลักษณะที่แพร่หลายเด่นชัดของกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมของชนชาติ

การพรรณนาชีวิตของชนชาติด้วยความคิดเรื่องอุดมคติอาจเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดในสองอย่างคือ อาจเป็นความรู้สึกตามสัญชาตญาณเกี่ยวกับแนวโน้มสำคัญในบรรดาบทบาททั้งหลายในชุมชนอันเป็นเครื่องมือที่พอจะใช้ได้จนกว่าจะได้ข้อมูลที่บอกอะไรได้มากกว่ามานั้นคือการพรรณนาด้วยความคิดเรื่องโครงสร้างสังคม หรือมันอาจเป็นข้อความสรุปแนวโน้มสำคัญในบรรดาบทบาทต่าง ๆ ซึ่งสรุปมาจากการพรรณนาด้วยความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมที่มีอยู่แล้ว ในแง่นี้มันเป็นเครื่องมือสำหรับสรุปข้อมูลมากมายซึ่งมีฉะนั้นก็จะถูกทิ้งให้กระจัดกระจายอยู่

อย่างไรก็ดีความคิดเรื่องอุดมคติคัดเลือกและจัดลำดับข้อมูลในลักษณะเฉพาะแบบหนึ่ง อุดมคติจะทิ้งเรื่องเอกลักษณ์ทางสังคม(บุคคล)ไปและคัดเลือกเฉพาะกฎเกณฑ์การปฏิบัติ(บทบาท)จากเนื้อหาของโครงสร้างสังคม อุดมคติจะแยกแยะต่อไปและกรองเอาเฉพาะสิ่งที่มีความหมายทางศีลธรรมต่อชนชาติอันเป็นขบวนการของขบวนการทางศีลธรรมออกมาจากข้อมูลเกี่ยวกับบทบาททั้งหลาย

จึงเหลือทางเลือกเพียงเล็กน้อยในการจัดประเภทข้อมูล ถ้าจะอุปมาความ
ความคิดเรื่องอุดมคติกับการให้จัดประเภทบทบาทที่คัดเลือกไว้เป็นกอง ๆ ตามประเภท
กว้าง ๆ เช่น สำหรับพวกฟ็อกซ์เราคงมีกองกฎเกณฑ์ในเรื่องความมีใจกว้าง การมีความ
สำรวม และความกลมกลืน สำหรับชนชาติใด ๆ ก็ตาม กองกฎเกณฑ์ที่ใหญ่ที่สุดย่อมจะเป็น
กองที่จะใช้สรุปชีวิตของเขาได้ดีที่สุด

แต่ก็มีทางเลือกในการสร้างประเภทของบทบาท ในการพรรณนาชีวิตของ
ชาวฟ็อกซ์ก่อนหน้านี้ ประเภทใจกว้างและสำรวมสร้างขึ้นมาจากวัฒนธรรมตะวันตก ในทาง
ตรงกันข้ามความกลมกลืนกลับมาจากคำให้การของชาวฟ็อกซ์เองคือการรับฟังภาพพจน์
ของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ฟ็อกซ์และเนื้อหาของประเพณีของชาวฟ็อกซ์ การ
ผสมผสานกันเช่นนี้ไม่มีเหตุผลเนื่องจากความกลมกลืนจะรวมเอาการสำรวมและบางที่ก็
ความมีใจกว้างไว้ด้วย ทางเลือกจึงดูประหนึ่งว่าจะต้องเลือกเอาประเภทใดประเภทหนึ่ง
ไม่ว่าจะเป็นประเภทของผู้เผ่าสังเกตหรือของชนชาตินั้น แต่ไม่ใช่ทั้งสอง การที่ผู้เผ่าสังเกต
จะพบประเภทที่เป็นจริงสำหรับคนต่างถิ่นโดยอย่างไรนั้นไม่ชัดเจนทีเดียวนักในความคิดเรื่อง
อุดมคติ หากมีเพียงความคิดนั้นก็น่าแล้ว เราก็ได้แต่รับฟังให้ถี่และหวังว่าจะได้สิ่งที่ดีที่สุด

ท้ายที่สุด เมื่อรวบรวมบทบาทเป็นกอง ๆ แล้ว ความคิดเรื่องอุดมคติจะยอม
ให้มี (แม้ว่าจะไม่ใช่โดยการ) การจัดประเภทเหล่านั้นตามลำดับเหตุผลของหลักการ หลักการ
ที่รวมทุกอย่างเข้าไว้มากกว่าจะรวมเอาหลักการที่เล็กกว่าไว้ด้วยตามหลักเหตุผลของผู้เผ่า
สังเกตหรืออาจตามหลักของชนชาตินั้นเองก็ได้ ชันสุดท้ายในกิจการเช่นนี้ก็คือการสร้าง
หลักการที่กว้างขวางครอบคลุมขึ้นหลักหนึ่งซึ่งเป็นการสร้างและการเอาไปใช้ของผู้เผ่าสังเกต
เกือบจะโดยแท้ "พวกซุนนี่เป็นพวกอะโพลโลเนียน" ตามภาพพจน์ของรัฐ เบเนดิก ไม่ใช่
ของพวกซุนนี่เอง

การพรรณนาคับความคิดเรื่องอุดมคตินั้นเป็นพื้นองที่นำสมมุติของการพรรณนา
ด้วยความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์ ความคิดของวิธีการนี้คือการสรุปสั้น ๆ ให้
กับชีวิตที่ซับซ้อนของชนชาติ แต่อุดมคติไม่ได้พรรณนาอะไรเลยที่ความคิดเรื่องโครงสร้าง
สังคมประกอบกับความคิดเรื่องโลกทรรศน์ไม่ได้พรรณนาได้ดีกว่าอุดมคติละมุดกลไวโดยไม่
เฉพาะแต่โครงสร้างสังคมไม่เท่านั้น อุดมคติเน้นที่แนวโน้มสำคัญ ๆ สองสามแนว แต่
โครงสร้างสังคมไม่เป็นเช่นนั้น อุดมคติพรรณนาระเบียบทางศีลธรรมของชนชาติในฐานะ
แนวคิทางศีลธรรมสองสามแนว แต่โครงสร้างสังคมพรรณนาระเบียบทางศีลธรรมในความ

ข้อข้อทั้งหมดจึงทำให้แสดงลักษณะหน้าที่ของระเบียบนั้นออกมา อุดมคติทำให้ผู้คนดูเหมือนจะเป็นมนุษย์ที่มีความคิดเดียว แต่โครงสร้างสังคมทำให้เขาเป็นปัจเจก

น่าสงสัยว่าในชุมชนเผ่าชนเล็ก (หมู่บ้านชาวนาอาจจะคลุมเครือในแง่นี้) ไม่น่าจะมีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติอันถูกต้องอันใดที่ไม่เจาะจงผู้ดำรงตำแหน่งทางสังคม ตำแหน่งหนึ่ง กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างสำรวมโดยปกติจะแพร่หลายในชีวิตชาวฟ็อกซ์ แตนองชายของเผ่าชาวฟ็อกซ์ไม่ได้ถูกคาดหวังให้สำรวมต่อลูกชายของน้องสาวของเขาเสมอไป ในบางสถานการณ์เขาจะถูกคาดหวังให้เป็นผู้รักษาวินัยและเป็นปีศาจร้าย หม่อมไม่สำรวมต่อลูกชายที่ทำผิดแต่อาจจะดูดาและบังคับให้ลูกออกอาหาร การปฏิบัติที่สมควรเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เสียชื่อเสียง ไม่ได้เป็นผลเสียต่อการประเพณีของชนทั่วไปที่มีต่อพวกเขา ตรงกันข้ามทีเดียว "ขอยกเว้น" เหล่านี้มีเหตุผลในการดำรงอยู่ ความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมเอาใจใส่ขอยกเว้นเช่นนั้นและช่วยให้เราตระหนักถึงเหตุผลของการมีขอยกเว้น ความคิดเรื่องอุดมคติไม่ได้ช่วยอะไรทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามการสรุปสั้น ๆ ก็มีความดีและประโยชน์ในตัวเอง

เรื่องอื่น ๆ โดยย่อ

ถ้าจะขอสังเกตของเพื่อนบ้านและความผิดพลาดในระยะแรกของฉันส่วนมากไว้แล้ว ขอความเกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์โดยย่อเหล่านี้ที่จริงไม่ได้รวมเฉพาะการศึกษา 2 แบบ (คือแบบโครงสร้างสังคมและโลกทรรศน์) แต่หลายแบบทีเดียว เรากำลังอยู่กับการหาทางที่จะทำให้ความคิดในการมองโลกต่างกันสามารถกลับมีความกระฉับกระเฉง (เช่นที่มีอยู่ตามปกติโดยไม่รู้สึกตัวในเรื่องชุมชน) ด้วยการบังคับตัวเองอย่างมีสติ ในระดับนอกเหนือจากที่กำหนดโดยความคิดในการพรรณนา 2 แบบ ซึ่งเพิ่งจะพิจารณาพบเท่านั้น การพรรณนาในหน้ากระดาษเหล่านี้ได้ดำเนินไปตามยถากรรม เรามาพิจารณาทางเลือกอื่น ๆ บางประการโดยขอยกกันเถอะ

เราอาจพรรณนาชุมชนเผ่าหรือชุมชนชาวนาราวกับว่าชุมชนนั้นอยู่โดดเดี่ยวและสมบูรณ์ในตัวเอง หรือราวกับว่าชุมชนนั้นถูกล้อมรอบหรือรวมอยู่ในชุมชนใหญ่กว่าก็ได้ ทั้งสองแบบต่างเป็นจริงในบางแง่และไม่ว่าแบบใดต่างก็เสนอว่าวัตถุประสงค์ที่ดีได้ หน้ากระดาษเหล่านี้ที่เกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์รวมเอาการพรรณนาตามกรอบของภาพจำลองทั้งสองแบบไว้ ข้อสังเกตจะเคลื่อนกลับไปกลับมาโดยไม่รู้สึกตัว

เรายังอาจพรรณนาชุมชนเช่นนั้นราวกับว่ามีชีวิตอยู่ในสภาพสมดุลหรือราวกับว่ากำลังเปลี่ยนแปลงได้อีกด้วย ก็อีกนั่นแหละทั้งสองต่างก็มักจะเป็นจริงตามข้อเท็จจริง และการพรรณนาอาจจะเคลื่อนไปตามแบบใดแบบหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ที่ดี ในหน้ากระดาษเหล่านี้การพรรณนาเคลื่อนไปมาระหว่างภาพจำลองทั้งสองโดยไม่ค่อยรู้สึกตัวในบางส่วน

ท้ายที่สุด เราอาจพรรณนาชุมชนราวกับมองจากภายนอกหรือราวกับมองจากสายตาของสมาชิกของชุมชนนั้นจากภายในเอง และทั้งสองแบบก็เพื่อวัตถุประสงค์ที่ดี ในหน้ากระดาษเหล่านี้ที่เกี่ยวกับพวกฟ็อกซ์ เรื่องนี้ในบางโอกาสก็กลายเป็นประเด็นที่ยากอย่างเกินขีด แต่การพรรณนาในที่อื่น ๆ จะเคลื่อนไปมาระหว่างสองแบบโดยไม่รู้สึกตัว

วิธีการพรรณนาเหล่านี้ทุกชุดล้วนเป็นอิสระต่อกันและเป็นอิสระจากความคิดในการพรรณนาของเราทั้งสองแบบข้างต้น และการรวมกันต่าง ๆ เข้าด้วยกันก็เป็นไปได้อันจะทำให้เกิดการศึกษาหลายแบบต่าง ๆ กัน ประเด็นก็คือโลกที่เป็นปรากฏการณ์นั้นไม่แน่นอนพออยู่แล้ว เครื่องมือทางความคิดช่วยให้โลกแน่นอนขึ้นหน่อยหนึ่ง ยิ่งถ้าเครื่องมือแน่นอนได้เท่าไร โลกก็จะยิ่งแน่นอนขึ้น และภาพจำลองของโลกอันเป็นผลสืบเนื่องก็จะชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น

หน้าปก

เรามาดูความจริงแล้ว ฉันเริ่มการอยู่กับพวกฟ็อกซ์ด้วยการฟังคนอื่นพรรณนาลักษณะของคนประเภทหนึ่ง และฉันเองก็พยายามจะพูดถึงลักษณะของชาวฟ็อกซ์บ้าง บางทีจะดูเหมือนว่าความคิดแบบนี้ถูกทิ้งไว้เบื้องหลังมานานแล้ว แต่ที่จริงไม่ใช่เช่นนั้นทีเดียวนัก เรายังคงพรรณนาลักษณะของคนอยู่เมื่อทำตามการชี้นำของความคิดเรื่องโครงสร้างสังคมและโลกทัศน์ แม้ว่าอยู่ในลักษณะที่ต่างจากแต่ก่อนมาก บัดนี้บุคคลที่ปรากฏขึ้นมาจะเป็นคนสมมุติที่มีกฎเกณฑ์ชุดหนึ่งในความคิด เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับวัฒนธรรม

การแปลกแยกเป็นปกติธรรมดา สิ่งตรงกันข้ามหาได้ยากกว่า เมื่อคนเราพบเครื่องมือทางความคิดที่เหมาะสม เขาจะสามารถมองข้ามเขตวัฒนธรรมได้ดีกว่า และเมื่อคนเราเห็นดีขึ้น เขาก็จะต้องพรรณนาว่าชนชาติเหล่านั้นแตกต่างออกไปมากเพียงไร นับเป็นเรื่องขัดแย้งกันในตัวคือยิ่งคนเรายอมรับความจริงที่ว่าชนชาติต่าง ๆ นั้นมีวัฒนธรรมแตกต่างกันมากเท่าไร คนเราจะยิ่งตระหนักว่าภายในและเบื้องหลังความแตกต่างนั้นมีสิ่งที่คุ้นเคย และสิ่งที่เป็นมนุษย์โดยสามัญ

เมื่อชาวผิวขาวชาวเมืองทามาวิคชาวฟ็อกซ์ควยรายการวัฒนธรรมแบบตะวันตก ผลที่จริงก็คือเขาปฏิเสธว่าชาวฟ็อกซ์อาจจะมี ความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ เช่นว่าชาวฟ็อกซ์อาจจะมีคติถึงเรื่องการปฏิบัติที่สมควรด้วยประเพณีหรือค่านิยมที่ไม่คุ้นเคยได้ เป็นต้น และในการปฏิเสธว่าชาวฟ็อกซ์นั้นแตกต่างออกไป เพื่อเข้านหล้ากับมองเห็นและที่จริงแล้วพบว่าชาวฟ็อกซ์นั้นในบางแง่แล้วจะแตกต่างจากตนมากจริง ๆ คือ "ไม่มีความทะเยอทะยาน" เป็นคนที่ปราศจากแรงสูงใจโดยสิ้นเชิง หรือนัยหนึ่ง(ถ้าเราหยุดคิด)ก็ก็ไม่ใช่เป็นมนุษย์ ในทางกลับกัน เมื่อเราใช้เครื่องมือทางความคิดใช้การได้จริง ๆ อย่างจริงจัง เรามักจะพบความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่สำคัญ พบประเพณีของความคิดและคุณค่าอย่างใหม่ที่เดี่ยว และเมื่อใดที่เห็นความแตกต่างอันยิ่งใหญ่อย่างแจ่มชัดบ้างแล้ว ชาวฟ็อกซ์ก็จะถูกรู้สึกว่าตน ๆ ในความเป็นมนุษย์ จากการปราศจากแรงสูงใจที่ถูกจากเปลือกนอกแล้วเกือบไม่เป็นมนุษย์นั้น เราจะเริ่มเห็นความรู้สึกของการประสบความสำเร็จ อันเป็นความรู้สึกที่ผู้ใดก็ตามจะรู้สึกถ้าเขามองดูตัวเอง เช่นที่ชาวฟ็อกซ์มองในโลกของความกลมกลืนระหว่างคน ธรรมชาติและสิ่งเหนือธรรมชาติที่สมดุลย์ชั่วนี้รันคร

"คนเราจะเริ่มรู้จักตัวเองในอีกหน้ากาทหนึ่ง" หน้ากาทนี้ก็คือกฎเกณฑ์วัฒนธรรมซึ่งแบกไว้ในหัวของชนในการดำเนินชีวิตอันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของเขา เมื่อเราล้วงเอากฎเกณฑ์นั้นออกมาได้ เราจะเห็นคนผ่านกฎเกณฑ์นั้น เห็นมนุษย์สากลเห็นตัวเอง โฉมหน้าของชาวฟ็อกซ์ก็คือโฉมหน้าของเราเอง

บุคลิกภาพ

เราสามารถพรรณนาชีวิตของผู้อื่นได้ด้วยวิธีเหล่านี้ แต่ต้องทำตามแบบหนึ่งเท่านั้น วัฒนธรรมไม่ใช่พฤติกรรมแต่เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาจากเครื่องมือ ซึ่งพรรณมาถึงวิธีที่ตนคิดหรือประเมินโดยไม่จำเป็นต้องพรรณมาถึงวิธีที่ตนกระทำการ จริง ๆ แล้ววัฒนธรรมจะพรรณนาความคิดของคนเฉพาะส่วนที่ตนมีส่วนร่วมและมีความหมายต่อสาธารณชนเท่านั้น แต่ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติหนึ่งก็เพียงพอที่จะช่วยให้เรามีชีวิตและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสบายใจพอสมควรในหมู่ชนชาตินั้น ในช่วงเวลาหนึ่งชาวฟ็อกซ์คนหนึ่งจะรู้ว่าชาวฟ็อกซ์คนอื่น ๆ มีความคิดเช่นเดียวกับเขาว่าในเวลาที่เขาควรจะตบเป็นบุคคลหนึ่งและควรจะตบกระทำตามบทบาทอันสอดคล้องให้เหมาะสม และเขารู้ว่าเขากระทำเช่นนั้น ผู้พบเห็นจะแสดงความเห็นชอบด้วยวิธีการบางอย่าง และถ้า

เขาไม่กระทำเช่นนั้น พวกเขาก็จะแสดงความไม่เห็นชอบ ในกลุ่มชนเล็ก ๆ ที่มองเห็น
หน้ากันและกันและยุ่งเกี่ยวกับแบบแผนของชีวิต แบบอุตสาหกรรมที่มีรากฐานอยู่ในเมือง
น้อยมาก จะมีความคิดคล้ายคลึงกันมากเป็นพิเศษในแง่ของความเข้าใจร่วมกันของมหาชน
ถ้าผู้เฝ้าสังเกตผู้เพียงแคว้นธรรมของชนชาตินั้นเท่านั้น เขาจะเข้าใจชีวิตของสถานที่นั้น
อย่างมากทีเดียว

ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์เป็นสาเหตุที่ทำให้เราจำเป็นต้องต้องการรู้
มากขึ้น ต้องการเข้าใจเพียงพอที่จะคาดคะเนได้ว่าชาวฟ็อกซ์หนึ่งจะยอมรับตำแหน่งและ
ปฏิบัติตามบทบาทตามที่พวกพ้องแนะนำเขาหรือไม่ และถ้ายอมรับก็ต้องการจะคาดคะเนได้ว่า
เขาจะทำความยินดีหรือด้วยความลังเลกันแน่ ชาวฟ็อกซ์แนะนำให้ผู้ชายทั้งหมดเป็น
ผู้อาวุโสของโคตรวงศ์และแสดงบทบาทตามนั้น เมื่อถึงขั้นปลายของอายุ สมมุติว่าเมื่อ
อายุประมาณ 50 ปี เราอยากเข้าใจเพียงพอที่จะคาดคะเนได้ว่าจริง ๆ แล้ว ที่ใด
เขารับยอมรับการแนะนำให้หรือจะปฏิเสธ เราต้องการเข้าใจการประสานงานของส่วน
ต่าง ๆ ในจิตใจของแต่ละบุคคล หรืออาจจะกล่าวในลักษณะที่เป็นไปได้อีกมากขึ้น เรา
ต้องการจะเข้าใจบุคลิกภาพพื้นฐานหรือบุคลิกภาพโดยเฉลี่ยของชนชาตินั้นบ้าง เราต้อง
การจะคาดคะเนว่าในบรรดาชาวฟ็อกซ์ทั้งหลายที่ถูกแนะนำให้สวมตำแหน่งและบทบาทนั้น
มีร้อยละเท่าไรที่จะรับตำแหน่งบุคคลนั้นและแสดงบทบาทออกมาอย่างเหมาะสม การเข้าใจ
เช่นนั้นไฉนนอกจากจะต้องพรรณาวัฒนธรรมของชาวฟ็อกซ์ได้อย่างถูกต้องแล้ว ยังต้องมี
การค้นคว้าที่ผลิตผลออกไปมาก คือการค้นคว้าในรูปของความคิดเรื่องบุคลิกภาพ

วัฒนธรรมคือความรู้ของผู้ใดก็ตามเกี่ยวกับว่าพวกพ้องของเขาคิดอย่างไร
และคาดหวังอะไรจากเขา ในการศึกษาบุคลิกภาพ วัฒนธรรมก็เป็นเสมือนสภาพแวดล้อม
ซึ่งร่างกายมนุษย์เคลื่อนผ่านไปนับแต่เกิดออกมา เติบโต ชรา และตายในที่สุด เมื่อมอง
ในแง่นี้ วัฒนธรรมจะสร้างกรอบให้กับประสบการณ์ของคน ช่วยลดความหลากหลายลง
อย่างมากและก็มีผลกระทบต่อความถี่ของจำนวนประสบการณ์เฉพาะอย่างอย่างมาก
ดังนั้น จึงช่วยกำหนดรูปร่างของความต้องการและแนวโน้มทางจิตใจของคนเหล่านั้น
และเมื่อมองในแง่นี้วัฒนธรรมก็จะกำหนดโอกาสที่ยืดขวางหรือเหมาะสมแก่การแสดง
ออกของความต้องการทางจิตใจที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นคือ วัฒนธรรมสร้างรูปลักษณะของข้อมูล
ที่ป้อนให้แก่จิตใจของมนุษย์และช่วยสร้างกรอบให้แก่ช่องทางการแสดงออกของสิ่งที่อยู่ใน
จิตใจเหล่านั้น

การพรรณนาชีวิตชาวฟ็อกซ์ของฉันได้สะท้อนเรื่องราวบุคลิกภาพมาบ้างเพียง
ผ่าน ๆ อย่างรวดเร็วเป็นนัย ๆ และอาจจะโดยบังเอิญเท่านั้น ความประหลาดแบบสํารวม
เท่าที่ฉันพรรณนานั้นโดยส่วนลึกแล้วก็คือกลุ่มความคิดของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับความถูกต้อง
การพรรณนาลักษณะเดียวกันนี้ของชีวิตชาวฟ็อกซ์ ในแนวของบุคลิกภาพจะต้องพยายาม
ระบุลักษณะที่อาจเรียกว่า "ความขี้อาย" ในตัวของชาวฟ็อกซ์โดยทั่วไป โดยจะพรรณนา
ว่าความขี้อายนั้นเกิดขึ้นมาอย่างไร และพรรณนาว่าความขี้อายนั้นเป็นเหตุให้คนประหลาด
สํารวมบอย ๆ ได้อย่างไร การพรรณนาชีวิตชาวฟ็อกซ์เช่นนี้จะพรรณนาว่าชาวฟ็อกซ์
จำนวนมากกลายเป็นคนขี้อายได้อย่างไรและทำไมบางคนจึงกลายเป็นคนก้าวร้าว และ
ทั้งคนขี้อายและคนก้าวร้าวเมื่อรู้ว่าคุณประหลาดสํารวมเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แล้วสามารถ
ประหลาดสํารวมหรือละเลยไม่สํารวมได้ต่างกันอย่างไร

ความแตกต่างระหว่างการพรรณนาในแนวของวัฒนธรรมและแนวของบุคลิกภาพ
นั้นดูให้ลึกแล้วไม่ใช่ความแตกต่างในเรื่องข้อเท็จจริงที่ใช้แต่เป็นความแตกต่างในแง่วิธี
เรียบเรียงข้อเท็จจริง นั่นคือ ความแตกต่างในวิธีจัดวางข้อเท็จจริงต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กัน
อย่างไรเพื่อให้สามารถลงความเห็นได้ จริงที่การพรรณนาบุคลิกภาพรวมเอาข้อเท็จจริง
ชนิดใหม่ ๆ เข้ามา บางทีก็มีเคมีของเลือดและในส่วนที่เกี่ยวกับความประสงค์ของเรา
ก็คือพฤติกรรมที่ไม่มีความหมายต่อสาธารณชน (ในความคิดของชนชาตินั้น) เช่นการ
เปลี่ยนแปลงที่ปราศจากความหมายในอัตราของการหายใจ แต่การศึกษาบุคลิกภาพก็
เหมือนกับการศึกษาวัฒนธรรมตรงที่ต้องสนใจและขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่มีความหมายต่อ
สาธารณชนเป็นหลัก ในเมื่อทั้งสองวิธีเริ่มจากข้อมูลเดียวกัน ความแตกต่างระหว่างการ
พรรณนาชีวิตสองแบบนี้จึงสับสนและอาจจะถูกเป็นเพียงการพูดเรื่องเดียวกันสองครั้งโดย
ใช้คำพูดที่ต่างกัน

ในการพรรณนาวัฒนธรรมเราจะเห็นชาวฟ็อกซ์คนหนึ่งกระทำและคนอื่น ๆ
โต้ตอบในทางที่ชี้ว่าในความคิดเห็นของชนชาตินั้น จะต้องไม่ทำตัวเป็นนายทาส แล้ว
เราก็เห็นอีกคนหนึ่งกระทำและคนอื่น ๆ โต้ตอบในทางที่ชี้ให้เห็นสิ่งเดียวกัน ข้อสังเกต
ทั้งสองจะถูกจัดวางเข้าด้วยกันในใจและเมื่อสะสมกรณีเช่นนี้มากเข้า เขาก็จะเห็นความคิด
ของชาวฟ็อกซ์ที่มีอยู่รวมกันคือ โดยมารยาทจะต้องไม่ทำตัวเป็นนายทาส ความคิดใน
กรอบของความคิดเรื่องโครงสร้างสังคม (หรือโลกทรรศน์หรือพูดในวงกว้างว่าวัฒนธรรม)
จะละเลยไม่เคยสนใจจริง ๆ ว่าคนใดที่เป็นคนกระทำ ในทางตรงกันข้ามเมื่ออยู่ในกรอบ

ของความผิดเรื่องบุคลิกภาพ เราไม่สามารถจะละเลยคนใดคนหนึ่งได้รวดเร็วนัก การที่
 บุคคลนี้เฝ้าเลี้ยงดูหลานอย่างอกทนต์และยังเป็นบิดาของลูกชายที่อยู่ใกล้ ๆ และสามารถจะ
 ทำตัวเป็นนายลูกชายได้นั้นเริ่มจะมีความหมายและการที่ปู่ขาวฟุ้งซ่านอีกคนหนึ่งไม่มีลูกชาย
 อยู่ใกล้ ๆ ก็มีความหมาย การที่ปู่คนหนึ่งเติบโตขึ้นมาภายใต้ความคุ้มครองของวงศ์-
 ญาติญาตินาโคใหญ่รวมทั้งมีปู่ ๆ ที่ให้การสนับสนุน แต่อีกคนหนึ่งไม่ได้เติบโตมาเช่นนั้น
 ก็มีความหมายเท่ากัน และการที่ปู่ขาวฟุ้งซ่านจำนวนมากจะคล้ายเหมือนกับปู่คนแรกในแง่
 และมีเพียงไม่กี่คนที่เหมือนปู่คนที่สอง เมื่อรวม ๆ กันแล้วก็มีความหมาย

ดังนั้น การศึกษาบุคลิกภาพจึงจักวางข้อเท็จจริงตามแนวทางการดำรงชีวิต
 ตามลำดับประสบการณ์ของบุคคลหนึ่ง (หรือบุคคลหลาย ๆ กันหลาย ๆ คน) ตั้งแต่เกิด
 จนตาย โดยดูว่าตอนไหนบ่อนความปรารถนา ความตั้งใจเด็ด และอะไรต่ออะไรเข้าไป
 ตอนไหนที่เอาออกมา การสนองตอบต่อคราวหมักไม่ได้แสดงบุคลิกภาพออกมาโดยตัวเอง
 และข้อสังเกตเกี่ยวกับการกระทำและปฏิกิริยาก็ไม่ได้แสดงวัฒนธรรมออกมาโดยตัวเอง
 สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงข้อมูล ทั้งดูแสดงบุคลิกภาพและทั้งดูก็แสดงวัฒนธรรม แต่ความแตกต่าง
 ที่สำคัญคือวิธีการจัดวางกลุ่มข้อมูล

การพรรณนาชีวิตของชนชาติหนึ่งอาจทำได้แบบหนึ่งด้วยการพรรณนา
 วัฒนธรรมของพวกเขา แต่การพรรณนาวัฒนธรรมเป็นเพียงหนทางอื่นหนึ่งที่นำไปสู่
 การพรรณนาในแนวของบุคลิกภาพและแบบหลังเท่านั้นที่สามารถจะบรรลุถึงเป้าหมาย
 แท้จริงได้อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้นได้แก่ การพรรณนาพฤติกรรมที่คลี่คลายออกมาในที่แห่งนั้น
 ได้อย่างเป็นที่พักใจของตัวเอง ไม่จำเป็นต้องเพิ่มเติมก็ได้ว่าไม่เคยมีผู้ใดสามารถบรรลุ
 ผลที่แบบจะเป็นไปไม่ได้เช่นนั้นเลย.

9. ปัจฉิมลิขิต : ทักตะของชาวฟ็อกซ์ต่อตัวเอง

ในระหว่างที่มีกิจกรรมของพวกทหารผ่านศึกชาวฟ็อกซ์ซึ่งช่วยบอกระไรได้มากขึ้น ฉันเริ่มไม่ค่อยจะรู้สึกแปลกแยกจากชาวฟ็อกซ์นัก เริ่มมีความมั่นใจมากขึ้นว่าชีวิตของชุมชนนี้มีความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับฉัน ในการอ่านและการสังเกตโครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์และการเป็นอัมพาตที่ตามมา ชีวิตของชาวฟ็อกซ์เป็นมนุษย์เช่นเดียวกับฉัน แท้จริงหรือ?

ฉันและภรรยาจากพวกฟ็อกซ์กลับสู่นครชิคาโกในเดือนกันยายน ค.ศ. 1953 หลังจากนั้นเล็กน้อย วันหนึ่งฉันเกิดคิดขึ้นมา (ฉันจำไม่ได้ว่าตอนนั้นมีเรื่องอะไรถึงได้นึกขึ้นมาได้ว่าความทรงจำของฉันในเรื่องของชาวฟ็อกซ์ที่รู้จักกันมานานนั้นช่างตื่นเลียวเหลือเกิน ตัวอย่างเช่น ฉันจำได้ไม่นานว่าบิล วอลด์เกอร์เป็นต้นแบบใด วอลด์เกอร์ดูบางครั้งจะเป็นประธานสมาคมทหารผ่านศึกที่มีประสิทธิภาพมากอย่างผิดปกติ แต่ฉันไม่อาจจะหักทักว่าเขาเคยเป็นต้นแบบที่ฉันรู้จักโดยไม่คิดเขียนเสมอมา และฉันก็คิดไม่ออกว่าทำไมเขาจึงกลายมาเป็นเช่นนั้น บางทีเขาอาจจะเป็นคนที่ถูกทอนและอ่อนโยนมาแต่เด็กตอนยัง สืบทอดมาจากกรรมพันธุ์ที่ผิดปกติหรือเกิดจากกรรมที่ผิดปกติ ดังนั้น จึงเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีอารมณ์เหมาะสมกับสิ่งที่การเป็นผู้นำของชาวฟ็อกซ์เรียกร้อง หรือบางทีเขาอาจใช้ชีวิตวัยเด็กที่อึดทึดทึดมากกว่าปัจจุบัน จากไปเรียนในโรงเรียนสำหรับชาวอินเดียนแดงของรัฐบาล แล้วกลับมา (เหมือนเช่นหลายๆ คน) ้วยความมุ่งมั่นที่จะยอมรับชนชาติของเขา ถูกบิดาทำทารุณอย่างเกรี้ยวกราดและได้คำปรึกษาที่ให้ความสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพจากปู่ และได้รับการอบรมเสียเอง หรืออาจจะเป็นไปได้ว่าความผิดหวังและโศกนาฏกรรมอย่างใหญ่หลวงเป็นผู้สอนเขา แม้แต่ผู้ที่ฉันรู้จักก็ยังคลุมเครือในบางแง่ บางทีตำแหน่งผู้นำอาจมีความสำคัญต่อเขาอย่างยิ่ง เขาจึงเป็นทุกข์เมื่อไม่ได้ทำงานเช่นนั้น หรือบางทีมันอาจเป็นเรื่องไม่สำคัญสำหรับเขาจริง ๆ เขาเป็นคนที่มีความสามารถและเต็มใจถ้าได้รับการขอร้องแต่จะพอใจถ้าไม่ถูกขอร้อง (แต่จะจริงหรือไม่จริง เขาก็จำเป็นต้องเสแสร้งว่าเป็นเช่นนั้นอยู่ดี)

ในบรรดาความเป็นไปได้เหล่านี้ ฉันไม่สามารถเลือกได้ทั้งแต่ก่อนและตอนนี้ ทำไมฉันจึงไม่รู้เรื่องเหล่านี้ คำตอบส่วนหนึ่งนั้นชัดเจน คือฉันไม่ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพ ทั้งฉันยังไม่เคยกะการและศึกษาแนววัฒนธรรมที่ค่อนข้างไม่ทางการศึกษาบุคลิกภาพ โดยการรวบรวมประวัติชีวิต แต่คำตอบนั้นก็แทบจะไม่เพียงพอ แรกทีเดียวฉันไม่ได้วางแผนจะศึกษาโครงสร้างสังคมเหมือนกัน แต่กระนั้นก็ได้ศึกษาเรื่องนี้ในบางแง่

เราศึกษามานุษยวิทยาปฏิบัติการซึ่งรวม ๆ แล้วหมายถึงการไม่มีทิศทางกำกับประเภทของข้อมูลระดับนามธรรมที่เราจะค้นคว้าไม่ว่าในขณะใด เราจะถือโอกาสช่วยเหลือเมื่อมีโอกาสและทำนองเดียวกันก็ถือโอกาสเรียนรู้เมื่อมีโอกาส เพราะ(ในทางหลักการและส่วนใหญ่ในข้อเท็จจริง)ทั้งสองมักจะเป็นโอกาสเดียวกัน ฉันไม่สามารถจะทักท้วงเอาว่าความคิดของฉันในช่วงยุคก็ตามจะพร้อมที่จะสำนึกถึงและคงส่วนหนึ่งของประวัติชีวิตไว้ไคน้อยกว่าที่จะสำนึกถึงมิติของโครงสร้างสังคมมิติหนึ่งมิติใด ฉันจำเป็นต้องทักท้วงเอาว่าฉันรู้จักประวัติชีวิตของบิลวอลด์เกอร์เพียงเล็กน้อยก็ด้วยเหตุผลง่าย ๆ ที่ว่าในระหว่าง 15 เดือนที่เรามีความสัมพันธ์กันนั้นไม่เคยมีการพูดถึงถึงเรื่องราวเช่นนั้น บิลกับฉันคุยกันหลายต่อหลายชั่วโมง แต่ความคิดของเขาไม่ได้สนใจไปตามทิศทางนี้ด้วยตัวเอง เราคุยกันมากเกี่ยวกับว่าชาวฟ็อกซ์เป็นชนชาติที่ถาวร มีประวัติศาสตร์ มีลักษณะปัจจุบันและบางที่อาจจะมีอนาคต เราไม่ได้พูดถึงประวัติเฉพาะตัว ลักษณะปัจจุบันและจุดหมายปลายทางของบิล วอลด์เกอร์ หรือของชาวฟ็อกซ์คนหนึ่งคนใดโดยเฉพาะเลย

ที่จริงในส่วนตัวฉันไม่เคยหัดหาความจริงจังแต่อย่างใดเพราะว่า เมื่อมองย้อนกลับไปในส่วนต่าง ๆ ของการศึกษาซึ่งนี้ จะปรากฏว่าฉันได้พิจารณาบุคลิกภาพไว้ประกอบโดยไม่รู้ตัวและโดยปราศจากข้อมูลที่พอเพียง ยอร์จ มาลินสกีสถาปนาวัฏจักรของอารมณ์ทั้งสี่แบบและต่อต้านชาวฟ็อกซ์ ถ้าในเรื่องราวนั้นจะมีความเป็นไปไต่อยู่บ้าง มันก็ไม่ได้มาจากการพรรณนาโครงสร้างสังคมเพียงอย่างเดียว ในกรณีนี้โครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์ได้กลายเป็นสภาวะแวดล้อมที่จิตใจของยอร์จ มาลิน จัดการไปในวิถีทางที่น่าเศร้าและเป็นเป้าสายตามากกว่า สำหรับความหมายหลักที่ฉันได้มาจากการสร้างศาลาทหารผ่านศึกนั้น ถ้าจะให้ความหมายนั้นพอฟังได้ก็จำเป็นจะต้องมีกลุ่มสมาชิกจิตใจซึ่ง "ต้องการ" สภาวะแวดล้อมที่มีบุคคลและบทบาทอื่นเป็นสภาวะแวดล้อมที่มีตำแหน่งทางสังคมที่รู้จักกันทั่วไป เอาไว้ให้คนเข้ารับตำแหน่งและมีสิ่งที่คนทั่วไปประเมิณว่าทั้งปฏิบัติในตำแหน่งทางสังคมเหล่านั้น การถกเถียงแนวเดียวกันนี้ในระดับที่กว้างขวางกว่าที่ว่าชุมชนชาวฟ็อกซ์เป็นอัมพาตทางโครงสร้างก็ต้องการกลุ่มสมาชิกจิตใจของชาวฟ็อกซ์เท่านั้นด้วยเหมือนกัน

ฉันเชื่อว่าไม่ได้ใคร่เรื่องราว "เข้ามา" ก็เพราะว่าในความสัมพันธ์ของฉันทั้งหมดในช่วงนั้นไม่มีการเสนอข้อมูลเช่นนี้ แต่ควรจะเป็นที่ทักไว้ว่าคนอื่น ๆ ได้ทำให้ความคิดของชาวอินเดียนแดงสนใจไปในทิศทางเหล่านี้ได้ แต่ว่าเราจึงมีอดีตชาวประวัต

ของชาวอินเดียนแดงที่มากมายเรื่อง ฉันไม่ทราบว่ามีนักมานุษยวิทยาผู้สนใจประสบการณ์
ลำบากหรือความงายอย่างไรในการทำงานของเขา รุธ อันเดอร์ฮิลล์ (Ruth Underhill)
นักมานุษยวิทยาผู้บันทึกและเรียบเรียง อัตชีวประวัติของผู้หญิงชาวปาปาโก (Autobio-
graphy of a papago Woman) รายงานว่าไชนาผู้เล่าประวัติชีวิตของเธอเพียงแต่
หวนรำลึก เรื่องราวที่ออกมาจากปากของเธอเป็นเวลาหลายอาทิตย์หลายเดือนนั้นมักจะ
สับสนอย่างผิดปกติในเรื่องลำดับเวลา ฉันจำไม่ได้เลยว่าในทหาคระคายเหล่านั้นมีกรณีใดที่
ไชนาแสดงความรู้ลึกว่าเหตุการณ์กำหนดกรอบให้เธอ หรือความรู้ลึกว่าเธอกระทำไปเพราะ
กรอบบางกรอบที่เรียนรู้มา แม้ว่าจะปรากฏชัดแจ้งแก่ผู้อ่านที่เชื่อว่ามักจะมีกรณีเช่นนั้นอยู่
เสมอ

ทั้งนี้ภาพของบิล วอลค์เกอร์ และชาวฟ็อกซ์คนอื่นๆที่มีสิ่งเหมือน ๆ กันทั้ง
หมด คือเป็นสภาวะการดำรงอยู่ที่ผิวเผินและไม่มีกาลเวลาซึ่งอนุมานเอาจากการปฏิบัติที่
ปรากฏแก่ฉัน แต่ยังคงมีสิ่งที่ไม่รู้อยู่อีกจำนวนมากคือ เหตุการณ์ในอดีตที่กำหนดกรอบให้
คน ๆ นั้นและความจำเป็นส่วนบุคคลในปัจจุบันที่มองเห็นไม่ค่อยชัดเจนนักจำนวนมาก ชาว
ฟ็อกซ์ไม่ได้เสนอข้อมูลเหล่านั้นทั้งที่เกี่ยวกับตัวเองและบรรพบุรุษเขาชาวฟ็อกซ์ให้ คำถาม
คือว่าทำไม

สำหรับสมาชิกของสังคมตะวันตกที่ทันสมัยอยู่ในเมืองและเคลื่อนย้ายอยู่เสมอ
ชีวิตประจำวันในชุมชนที่อยู่อาศัยของเราจะประกอบไปด้วยการพบปะเพียงระยะสั้น ๆ กับ
คนแปลกหน้าเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในการงาน ในการละเล่นและการเคารพบูชาส่วนมาก
ของเรา ในความคิดของชาวตะวันตก การพบปะกับคนแปลกหน้าที่จะกลายมาเป็นคนคุ้นเคย
จะเป็นการพบปะระหว่าง 2 อัตรา ฉันจะมาพร้อมกับนำตัวเองและประวัติส่วนตัวมา ฉันจะ
เอาตัวเองบางส่วนเข้าร่วมในการพบปะ ฉันจะจากไปพร้อมกับนำเอาตัวเองที่ได้รับการ
ปรับแต่งแล้วไปสู่การพบปะทำนองเดียวกันครั้งอื่น ๆ อีก ความเป็นจริงในการพบปะนั้นไม่ได้
อยู่ที่ว่าฉันเป็นนักศึกษาและเขาเป็นอาจารย์ หรือฉันเป็นหลานและเขาเป็นลุง หรือว่าฉันเป็น
ชาวอเมริกันเชื้อสายอังกฤษ และเขาเป็นชาวอเมริกันเชื้อสายฟ็อกซ์ แม้ว่าจะมีความคิดเช่นนี้
ปรากฏอยู่และมีผลกระทบต่อการปฏิบัติของเราอย่างสำคัญ แต่ความคิดนี้มักจะถูกมองข้าม
ความรู้ลึกนักคิดของชาวตะวันตกที่ดูเหมือนจะเป็นตัวเป็นตน เน้นอน และถูกต้องมากกว่าก็
คือ ฉันพบเขาและเขาก็พบฉัน

บางทีอาจต้องเป็นเช่นนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่อสังคมกลายเป็นแบบ
อุตสาหกรรมและมีการเคลื่อนย้ายมากขึ้น และอัตราการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเกิดขึ้นอย่าง

รวดเร็วจนทำลายบทบาทดั้งเดิมลงไป การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ความคาดหวังในบทบาทใด ๆ กว้างมากขึ้น ทำให้บทบาทเก่าล้าสมัยและสร้างบทบาทใหม่ขึ้นมาตลอดเวลา และตลอดเวลาเหล่านี้ผู้คนต้องจัดการกับงานของเขาซึ่งหมายถึงจะต้องสามารถคาดคะเนการกระทำของเพื่อนฝูงของเขาได้แน่นอนพอสมควร ในสถานการณ์เช่นนั้น บางทีผู้คนจะต้องอาศัยความรู้ในเรื่องสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงโดยของคนอื่นในหนอยลงอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ และจะต้องคิดถึงบุคลิกภาพมากขึ้น คิดถึงลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลที่พบปะด้วยมากขึ้น

แต่มีชนชาติในโลกนี้ที่เห็นความคิดเรื่องบุคลิกภาพมีประโยชน์น้อยในชีวิตประจำวัน ความคิดของเขาไม่ค่อยจะนึกถึงความคิดเรื่องนี้ไปเลยหรือบ่อยนัก สำหรับชนชาติเช่นนี้ความคิดเรื่องบุคลิกภาพเป็นเรื่องยุ่งยากและน่าอึดอัดหรือแม้กระทั่งไม่มีความหมาย ฉะนั้นชาวฟ็อกซ์และชาวอเมริกันอื่นเขียนแทบทั่วไปเป็นชนชาติเช่นนั้น บางทีชนเผ่าทั่วไปก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน

บางทีชาวฟ็อกซ์อาจจะไม่ค่อยคิดถึงจิตใจของมนุษย์ว่ามีลักษณะคงทน แต่ทว่ากล่าวเช่นนี้พูดถึงบางอย่างที่ชาวฟ็อกซ์ไม่ได้เป็น ซึ่งถึงความคิดที่พวกเขาไม่มีและเราโดยยอมรับกันแล้วว่าขอความเช่นนั้นไม่ได้ช่วยอะไรนัก ถ้าเช่นนั้นพวกเขาคิดถึงจิตใจมนุษย์อย่างไรเล่า ในการพิจารณาปัญหานี้ ฉันทวนระลึกกลับไปยังการพูดถึงโลกทรรศน์ของชาวฟ็อกซ์อีกครั้งหนึ่ง และพิจารณาถึงความคิดของชาวฟ็อกซ์ซึ่งไม่มีการบันทึกไว้ เป็นสายลักษณะอักษรเกี่ยวกับธรรมชาติของจักรวาลของคนและสิ่งของ พัดนั้นมองแผ่นดินว่าเป็น "ท่าน" ไม่ใช่ "มัน" ความคิดเช่นนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสดงความคิดเกี่ยวกับธรรมชาติของจิตใจมนุษย์ไว้ด้วย นั่นคือทัศนะของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับตัวชาวฟ็อกซ์เอง

มนุษย์ชาติจะอาศัยอยู่เป็นกลุ่มเท่านั้น และกลุ่มทั้งหลายเหล่านี้ก็จะรวมตัวกันขึ้นเป็นองค์กร สิ่งที่มาหาคือมีความจริงเกี่ยวกับมนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นกลุ่มนี้อยู่ 2 สิ่งซึ่งแตกต่างกันมาด กลุ่มของมนุษย์ใดก็ตามจะประกอบด้วยองค์อื่นหรือ องค์อื่นหรือเหล่านี้จะเกิดมามีชีวิตอยู่ชั่วระยะหนึ่ง ส่วนรูปร่างและลักษณะทางจิตใจตามกรรมพันธุ์และประสบการณ์ขององค์อื่นหรือเหล่านั้นแล้วก็ตายไป กลุ่มเช่นนี้ยังประกอบด้วยระบบองค์กรที่ยั่งยืน ผู้คนจะเข้ารับและหันไปจากตำแหน่งทางสังคมต่าง ๆ แต่ตำแหน่งจะยังคงอยู่ ไม่มีมนุษย์ปกติในสังคมใดจะลืมความจริงข้อใดข้อหนึ่งนี้ได้ เพราะว่าในปรากฏการณ์ที่เห็นชัด ข้อเท็จจริงนี้มีผลกระทบต่อประสบการณ์ของมนุษย์

ตัวคุณธรรมของมนุษย์สามารถเป็นแม่พิมพ์ให้กับประสบการณ์อย่างมากด้วย การทิ้งมิติหนึ่งของความจริงให้เด่นชัดออกมาและปิดบังอำพรางอีกมิติหนึ่ง ชีวิตแบบตะวันตก ในปัจจุบันของเรา เน้นจุดสำคัญอย่างมากที่เรื่องการเกิดและการไหลของประสบการณ์ อย่างต่อเนื่อง และผลที่เกิดขึ้นเป็นคุณสมบัติส่วนตัวในความคิดของมนุษย์แต่ละชีวิต เมื่อเรา พบคนคนหนึ่ง เราต้องการจะรู้ว่าเขาไปไหนไหนมา เขาทำอะไรมา เขากลายมาเป็นคน ชนิดใด และเขากำลังจะไปไหน สำหรับอีกมิติหนึ่งของความจริง ในทำนองคล้ายๆกันนั้น เรายังจะต้องปฏิบัติภายในกรอบขององค์กรอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นเราจึงสำนึกถึง กันในระดับของกิจกรรมทางความคิดบางระดับ ตัวอย่างเช่น เรามักจะคิดถึงองค์กรในแง่ ที่มันกระทบและแสดงถึงสถานการณ์ตามลำดับขั้น แต่ดูเหมือนว่าเราไม่มีใครจะคิดถึงองค์กรที่ ยั่งยืนอย่างชัดเจนมีทิศทางและสมบูรณ์ยกเว้นภายใต้สถานการณ์พิเศษ (เช่นเมื่อเราต้อง พิจารณาแผนผังองค์กรของแรงงานหนึ่ง) การแสดงความคิดถึงแต่เรื่องของตำแหน่งหน้าที่ทาง สังคมของเราและตำแหน่งของเพื่อนอยู่เสมอในชีวิตประจำวันนั้น สำหรับเราแล้วดูเหมือน ว่าไม่ค่อยจะสมควรนัก

สำหรับชาวฟ็อกซ์กลับเน้นในทางกลับกัน ชาวฟ็อกซ์จะคิดนิสัยพิจารณาองค์กร ที่ยั่งยืนว่าเป็นความเป็นจริงเบื้องต้นด้วยความสำคัญอย่างเต็มที่ และมักจะกระทำก่อนข้าง จะเป็นระบบ ชัดเจน และมีทิศทาง เมื่อหวนรำลึกกลับไป ฉันคิดว่าชาวฟ็อกซ์มองเห็นคนอื่น ชัดเจนและถูกต้องมากที่สุดเมื่อเขามองคนนั้นว่าเป็นผู้อยู่ในตำแหน่งทางสังคม เห็นเขาเข้า รับตำแหน่ง อยู่ในตำแหน่งนั้นชั่วขณะหนึ่งและปฏิบัติตัวเหมาะสมหรือไม่ แล้วก็พ้นจากตำแหน่ง ไป ฉันเชื่อว่าความเป็นจริงเบื้องต้นของชาวฟ็อกซ์คือระบบตำแหน่งทางสังคมที่ยั่งยืนนี้เอง

ฉันคิดถึงเพื่อนของฉันว่า "โจ (ผู้เป็นพ่อ)....." ชาวฟ็อกซ์คิดถึงเพื่อนของ เขาว่า "บิดาผู้ดี (คนที่ชื่อโจ)....." ฉันจำเหตุการณ์ที่สัมผัสเรื่องนี้ได้ดังนี้

เราจากพวกฟ็อกซ์มาในกลางศึกของคืนหนึ่งในเดือนกันยายนที่อบอุ่นในปี ค.ศ. 1953 เพื่อกลับไปเมืองชิคาโก ตอนหัวค่ำฉันและภรรยาได้ขึ้นของขึ้นรถ โดยคิดว่าจะออกรถ แต่เข้ามีควันรุ่งขึ้น โฮล์ เท็กซ์ ผู้เพิ่งสิ้นสุดการพาเยือนระยะสั้นของเขาก็จะขับกลับไปกับเรา ย่างเข้าเที่ยงคืนเรากำลังนั่งดื่มกาแฟอยู่ในครัว ณ เรือนโรงนาที่เราอาศัยอยู่เป็นเวลา 15 เดือน ฉันพูดขึ้นมากระหึ่มกันว่า "ไปกันเดี๋ยวนี้เถอะ" โฮล์ไม่คัดค้าน มาร์จอรี่ก็ตกลง เราจึงจับแมวของเรา 2 ตัว และลูกแมวของตัวหนึ่งโยนใส่ในใบรถและจากมา

บัดนี้ฉันรู้แล้วว่าทำไมฉันจึงจากมาอย่างกระตือรือร้นเช่นนั้น ในตอนเที่ยงคืน ไม่มีชาวฟ็อกซ์อยู่แถวนั้น เขารู้สึกว่าคุณจะตื่น ความสงสัยใจที่ไม่ได้พูดออกมาบางอย่าง ทำให้ฉันรู้ว่าจะมีบางคนมาส่ง จะไม่มีใครรู้ว่าพูดอะไรที่หรือพูดอย่างไร จะทำให้รู้สึกดีและเขินคงไม่เจ็บปวดลงลงไม่ว่าคำตักแค้น ๆ เพียงแต่รู้สึกดี เราจากมาตอนเที่ยงคืน เพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่น่าอึดอัดนั้น

คุณรู้เรื่องการทะเลาะวิวาทของเรามาก่อนหลายสัปดาห์ ระหว่างเวลานั้นชาวอินเดียนแดงหลายคนได้ให้ข้อสังเกตอย่างเหมาะสม ที่จริงได้มีงานเลี้ยงที่ศาลาหารผ่านศึก พวกเพื่อน ๆ ให้ของขวัญเรา และมีคนหนึ่งกล่าวสุนทรพจน์สั้น ๆ ในการนั้น พวกเขาบอกว่า "พวกเรายินดีที่พวกคุณมาและช่วยเหลือเรา" สิ่งที่เขาพูดเป็นนามธรรมหากการพูดถึงเรื่องโคโยเตเฉพาะสิ่งลึกลับที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเดินทางไปสำนักงานท้องถิ่นของสำนักงานกิจการอินเดียนแดงในเมืองมินนิอาโปลิสกับสมาชิกของสภาของเขาเพื่อให้ความช่วยเหลือแต่ก็ไม่ใช่ หรือการช่วยเหลือที่เมตต์ที่สมาคมทหารผ่านศึกของชาวฟ็อกซ์ซึ่งฉันเพิ่งแต่ไปเกาะกะขวางทางเขา หรือการลงโทษทำทัณฑ์พลองที่ (ตามที่เรากล่าวไว้) ไม่มีที่ท้าวว่าจะได้ผล หรือการเดินทางไปเมืองมินนิอาโปลิสอีกครั้งหนึ่งกับญาติของชาวฟ็อกซ์ซึ่งเกิดไปตายที่นั่นขณะเยี่ยมชมเยี่ยมนกลุ่มชาวฮิบเปอเพื่อนำศพกลับ ซึ่งเป็นกรณีหนึ่งในหลาย ๆ กรณีซึ่งฉันได้เข้า "ช่วยเหลือ" อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ากล่าวอำลาไม่ได้พูดถึงการที่พวกอินเดียนแดงชาวฟ็อกซ์เป็นความลึกซึ้งสำหรับฉัน และก็ยังคงเป็นอยู่แม้ว่าอาจจะในอัตราที่น้อยลงมาก นั่นคือไม่มีการแสดงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับตัวฉันซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เด่นชัดที่สุดในความรู้สึกของฉันในฐานะที่เป็นผลผลิตของวัฒนธรรมตะวันตก ฉันผู้เป็นอัตตา เป็นองค์อินทรีย์เฉพาะหน่วยหนึ่งซึ่งมีประวัติและบุคลิกภาพซึ่งเป็นผลมาจากการมีประวัติเช่นนี้ ฉันผู้ได้เอาตัวของฉันเองบางส่วนเข้ามาอยู่ร่วมกับพวกเขาในหลาย ๆ ด้าน อันเป็นผลให้ฉันเป็นบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไปบ้าง

พวกเขาบอกว่า "พวกเรายินดีที่พวกคุณมาและช่วยเหลือเรา" ถ้ากล่าวที่ค่อนข้างช่วยเงินของพวกเขาเหมือนกับการท่องเที่ยวการรับรู้ของพวกเขาที่มีต่องานที่ได้รับมอบหมายมาของฉัน คำสั่งที่ฉันได้รับเมื่อจากภาควิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยชิคาโก มาว่า "ออกไปที่นี่และช่วยเหลือพวกอินเดียนแดง" ฉันตัดสินใจแล้วว่าคำอำลาที่น่าอึดอัดนั้นที่จริงคือการท่องเที่ยวของฉันเท่าที่พวกเขารับรู้ และความรู้สึกแบบตะวันตกของฉันทำให้ฉันคิดว่าเมื่อเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่าไม่มีใครได้กล่าวความจริง ๆ

ดังนั้นการจากชาวฟ็อกซ์มาของเรานั้น ตามความคิดแบบตะวันตกของเรา หมายความว่าถึงขั้นสิ้นสุดของการพบปะกันระหว่างอัครา สำหรับชาวฟ็อกซ์แล้ว ภาพจน์ที่มีอยู่เหมือนจะแตกต่างออกไป โดยเหตุที่มี "นักศึกษา" มาปรากฏอยู่ในชุมชน จึงเกิดมีตำแหน่งทางสังคมที่ไม่ชัดเจนและไม่มีชื่อตำแหน่งหนึ่งขึ้น แต่ชาวฟ็อกซ์ไม้อาจจะทราบว่าการจากไปของเราหมายถึงอะไรในแง่ของตำแหน่งทางสังคมที่เกิดขึ้นใหม่ พวกเขาสับสน เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าการกระทำเช่นใดจึงจะเหมาะสมและงดงาม

ถ้าชาวฟ็อกซ์ติดตามแนวคิดเรื่ององค์กรที่ยั่งยืน (อย่างที่เราฝึกหัด) ความหมายที่เป็นไปได้อาจมีเหตุผลในการจากมาของพวกเขาสําหรับพวกเขาก็มีอยู่ 3 ประการ บางที่ตำแหน่งใหม่ก็จะดำเนินต่อไปและเรา ก็ยังคงครอบครองมันต่อไป ผ่านทางการโต้ตอบและเชื่อมโยง หรือบางที่เราอาจจะถอนตัวจากสถานะเหล่านั้นแล้วคนอื่น ๆ จะเข้ามาแทน หรือบางที่ตำแหน่งเองอาจจะหายไปพร้อมกับการจากมาของเราก็คงได้ ฉันเห็นว่าความหมายเหล่านี้มีความแตกต่างอย่างสำคัญสำหรับพวกอื่นเคียนแดงและพวกเขาไม่สามารถจะตัดสินใจได้ว่าอะไรควรโดยปราศจากความรู้

พวกเขาไม่สามารถจะรู้ได้ควรมีข้อเท็จจริงน้อยเหลือเกินที่พวกเขาจะเอามาใช้ได้ มหาวิทยาลัยชิคาโกได้ดำเนินการวิจัยในหมู่ชาวฟ็อกซ์มาแล้วเป็นเวลากว่า 5 ปี ตั้งแต่ฤดูร้อนปี ค.ศ. 1948 มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของเรือนโรงนาที่รับรองคนอื่น ๆ มาก่อนหน้าเราและแล้วก็เราและยังคงเก็บไว้อาจเพื่อรับรองคนอื่น ๆ อีก อย่างไรก็ตามขณะที่เราจากมานั้นไม่มีใครในพวกเราที่ชิคาโกรู้ว่าจะได้เงินมาจากที่ไหนอีกและจะต้องมีการคิดอย่างหนักล่วงหน้าก่อนที่จะรู้ว่าควรจะทำอะไรต่อไป ดังนั้นเราจึงระมัดระวังเกี่ยวกับเรื่องการให้สัญญา

อาจคิดว่าในระหว่างความเป็นไปได้อาจมีเหตุผลทั้งสามประการนั้น ฉันและภรรยาอาจจะยังอยู่ในสถานะที่เราเคยครอง (จากระยะไกลและเป็นพัก ๆ) ในสังคมเล็กๆ สถานะเช่นนั้นสร้างขึ้นมาก่อนอย่างรวดเร็ว แต่ดูเหมือนจะต้องใช้เวลาเป็นปี ๆ ไม่ใช่เป็นเดือน ๆ กว่าที่จะมีความแน่นอนขึ้นได้ เมื่อเกิดความแน่นอนขึ้นแล้วสถานะนั้นก็จะมีข้อเรียกร้องและความคาดหวังที่แน่นอนพอสมควรในเรื่องการปฏิบัติตัว แต่ข้อเรียกร้องและความคาดหวังเหล่านี้จะพอกพูนขึ้นโดยผ่านการลองผิดลองถูก สร้างขึ้นมาด้วยการผสมผสาน

ความคิดกับสัญญาที่ผูกพันกับงานที่ทำและตามวัตถุประสงค์ที่มันรับใช้ ความคาดหวังเหล่านี้ยังไม่ได้พอกพูนขึ้นมาในประสบการณ์สั้น ๆ ชาวฟ็อกซ์ไม่รู้ว่าเราใช้วัตถุประสงค์ที่มีประโยชน์หรือเป็นโทษอะไรในสังคมชาวฟ็อกซ์ เราเองยังมีความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของเราน้อยยิ่งกว่า ดังนั้นจึงไม่มีภูมิหลังของประสบการณ์ที่เหมาะสมพอที่จะแนะนำว่าสามารถจะปฏิบัติงานของสถานะใหม่นั้นจากระยะไกลได้หรือไม่ จะอย่างไรก็ตาม ถ้าสถานะนั้นจะคงอยู่พร้อมกับผู้ดำรงสถานะนั้นคนเดิม จะเหลืออะไรที่ต้องมีการรับรองทางพิธีกรรมแก่ชาวฟ็อกซ์และครอบครัวมักจะถูกไปเยือนดินแดนต่างถิ่นเสมอ แต่ในการไป ๆ มา ๆ นั้นไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นแก่ตำแหน่งทางสังคมหรือผู้ดำรงตำแหน่งนั้นและไม่มีใครสนใจ

หรือการจากมาของเราอาจหมายถึงว่าตัวตำแหน่งนั้นเองสิ้นสุดลง ชาวฟ็อกซ์ไม่อาจจะรับมือกับความหมายนี้ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นเพราะพวกเขารู้สึกสูญเสียแต่อย่างใด แต่เพราะกรณีเช่นนี้ยากตัวอย่างใดยากในประเพณีของชาวฟ็อกซ์ ประสบการณ์ในอดีตอะไรที่จะแนะนำว่าทำอะไรจึงจะแสดงการสิ้นสุดของสถานะทางสังคมได้อย่างเหมาะสม หากความเป็นมารดาจะต้องสูญสิ้นไปด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง พิธีกรรมที่เหมาะสมจะเหมือนกับพิธีศพใหม่ ในความทรงจำที่มีอยู่มีสถานะของชาวฟ็อกซ์สองสามอย่างที่เลิกไป ตัวอย่างเช่น หัวหนา เฒ่าตามประเพณีดั้งเดิมและสมาชิกของหัวหนาโคตรวงศ์ของเขาถูกแทนที่ด้วยสมาชิกอื่น (โดยมีรัฐบาลสหรัฐเป็นผู้แนะนำดูแล) แต่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ชาวฟ็อกซ์ยังคงแบ่งแยกและสับสนอยู่

หรืออาจเป็นไปได้ที่เชื่อว่าการจากมาของเราอาจหมายความว่าเราในฐานะเป็นผู้ดำรงสถานะอยู่เพียงแต่ปล่อยให้สถานะนั้นว่างลง แต่ตำแหน่งของเรายังคงยืนยงอยู่ พิธีศพของชาวฟ็อกซ์ก็เป็นเช่นนั้นอย่างชัดเจน ผู้เฒ่าทุกคนแต่ละคนรู้ดีว่าสถานะเช่นนี้หมายถึงตำแหน่งว่างเปล่า ไม่วางจะเป็น บิดา ลุง และอื่น ๆ และไม่ช้าหลังจากการตายนั้น ชาวฟ็อกซ์หลาย ๆ คนจะจัดพิธีอีกอย่างหนึ่งคือ พิธีรับบุญธรรมทางพิธีกรรม เพื่อเข้ารับตำแหน่งทางสังคมที่ว่างลงในลักษณะสมมุติ ชีวิตทางพิธีกรรมส่วนใหญ่ของชาวฟ็อกซ์และสังคมเล็ก ๆ อื่น ๆ ไม่มีอะไรนอกจากเครื่องมือทางพิธีกรรมเพื่อการย้ายบุคคลจากฐานะทางสังคมหนึ่งสู่อีกฐานะหนึ่ง จากเด็กหญิงไปเป็นผู้หญิง จากรักไปเป็นคู่สมรส สามีไปเป็นบิดา และอื่น ๆ รวมทั้งการเข้ารับฐานะและการพ้นจากฐานะทั้งหลาย ถ้าชาวฟ็อกซ์สามารถจะรู้ได้ว่ากรณีนี้เป็นเช่นนั้น ถ้าพวกเขารู้ดีว่าการจากของเรานั้นเหมือนกับ

งานแต่งงานหรืองานศพ ฉันก็คิดว่าพวกเขาควรจะรู้สึกมั่นใจเกี่ยวกับสัญญาญะของพวกเขานี้
ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำหรับพฤติกรรมที่งดงามสลายอกสลายใจ แต่พวกเขาไม่สามารถรู้ได้

ดังนั้นเพื่อนที่ดีเหล่านี้ก็ไ้บังคับตัวเองให้ทำการบางอย่างซึ่งพวกเขาควรจะได้
เรียนรู้โดยตรงหรือโดยอ้อมจากวิชาในโรงเรียนรัฐบาลที่มีชื่ออย่างทรูทราว "จรรยาบรรณบาท"
(ไม่ใช่ "จรรยาบรรณบาทของชาวอเมริกัน" แต่เป็น "จรรยาบรรณบาท" เฉย ๆ) ดังนั้น
สำหรับพวกเขาแล้วรูปแบบจะดูแปลกและผิดความจริง ส่วนเนื้อหาจะเหมือนกันและบางที
ก็อาจจะเป็นการท่องจำคำตอบทางสังคมของฉันที่ได้รับมอบหมายมาอย่างเป็นทางการเท่าที่
พวกเขาจะมองเห็นได้กลาง ๆ ว่า "เรายินดีที่พวกคุณมาและช่วยเหลือเรา"

เท่าที่ฉันทราบดี ชาวฟ็อกซ์มักไม่ได้คิดในแนวของบุคลิกภาพ ความคิดนี้จะเป็น
เครื่องกีดขวางการดำเนินชีวิตประจำวันให้ราบรื่นได้ ความคิดเรื่องบุคลิกภาพสำหรับ
คนเคินดณก็ถือเรื่องมีอำนาจพฤติกรรมของคนอื่นเมื่อมีความรู้ไม่สมบูรณ์และมีเวลาสั้น ๆ
ในชีวิตแบบตะวันตกของเรา เรามักไม่ค่อยรู้เกี่ยวกับคนที่เราต้องทำงานด้วยมากนักและเรา
ก็ไม่ค่อยมีเวลาจะรอความรู้เพิ่มเติม ดังนั้นเราจึงพัฒนาความสามารถในการอุปนัยโดยกระโดด
จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตสองสามกรณีไปสู่การลงความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของ
ความคิดที่คงทน เพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และแล้วเราจึงจะกระทำโดย
จำเป็นต้องเสี่ยงเอา แต่ในชีวิตประจำวันของชาวฟ็อกซ์ ความรู้แทบจะสมบูรณ์และเกือบจะ
มีเวลาพอเสมอ

ชาวฟ็อกซ์อยู่กันเป็นชุมชนที่เห็นหน้าตากากัน ในจำนวนคนหย่อมยอนนั้นส่วนใหญ่
อาศัยอยู่ในรัศมีสองไมล์ ผลก็คือทุกคนเกือบจะรู้ทุกอย่างเกี่ยวกับคนอื่นทุกคน ชาวฟ็อกซ์"รู้"
โดยง่ายกายกายว่าคน ๆ นี้ปกติจะโอบอ้อนไ้มากเมื่อเอ่ยถึงความมีหน้าตาดีของเขาอย่าง
ระมัดระวัง แต่ว่าชาวฟ็อกซ์จะไม่ได้ออสมุสหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการเรียกคนอื่นว่า
"หลงตัว" ไม่ตอหงุดหงิดว่า "หลงเงาตัวเอง"

นอกจากนี้ ในเรื่องส่วนใหญ่ที่จะต้องมีการตกลงกันระหว่างชาวฟ็อกซ์ จะมี
เวลามากมาย ตามประเพณีแล้ว กรณีซึ่งต้องมีการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว (เช่นในเรื่องการ
สงคราม)จะเป็นข้อยกเว้น และจะมีวิธีจัดการเป็นพิเศษ โดยปกติในการจัดการกับเหตุการณ์
ตามประเพณี เช่น การเจรจาสงบศึกงานกับน้องสาวของชายคนหนึ่ง การตัดสินใจว่าจะรวม
ในกลุ่มลัทธิกับชายคนหนึ่งหรือไม่ จะมีเวลาเพียงพอ ชาวฟ็อกซ์จัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่

รับแรงเช่นนั้นมาหลายชั่วอายุขัย จึงได้พัฒนายีนและกฎเกณฑ์การปฏิบัติส่วนบุคคลที่เหมาะสม และชีวิตของชาวฟ็อกซ์ทุกวันนี้ก็เหมือนเดิมในประเด็นสำคัญเหล่านี้

ความสัมพันธ์ของชาวฟ็อกซ์มีความระมัดระวังมากทั้งในอดีตและปัจจุบัน ชาวฟ็อกซ์ที่ดีจะสงบเสงี่ยม ระมัดระวังและสำรวมเมื่อเข้าหาคนอื่น และในประเด็นนี้ชาวฟ็อกซ์ส่วนมากจะทำได้ดีโดยปกติ ชาวฟ็อกซ์จะไม่เคยแสดงว่าพยายามจะบงการอีกคนหนึ่ง คัดลีนใจให้เขาบังคับเขา (นอกเสียจากพวกเขาจะเป็นบิดากับลูกชาย หรือพี่ชายของแม่กับหลานชาย) กระนั้น ชาวฟ็อกซ์แต่ละบุคคลก็มีผลประโยชน์และความตั้งใจ เช่นชายคนหนึ่งต้องการจะแต่งงานกับน้องสาวของอีกคนหนึ่ง แต่คนหลังอาจหรืออาจจะไม่ต้องการ ดังนั้นชาวฟ็อกซ์ที่แสวงหาผลประโยชน์จะดำเนินการอย่างระมัดระวัง เขาจะเก็บจะทุกสิ่งทุกอย่างที่เขารู้ได้เกี่ยวกับอีกคนหนึ่ง ดังนั้นเขาจะไม่พยายามคาดคะเนการสนองตอบของคนอื่นกับตัวเองแล้ว เขาสายสัมพันธ์ของเขาในการเสี่ยงว่าเขาถูก เขาไม่เวลา ดังนั้นเขาจึงดำเนินการอย่างระมัดระวัง อ้อมค้อม และอีกคนก็จะสนองตอบด้วยความระมัดระวังเท่า ๆ กับ บางทีอาจใช้เวลาเป็นสัปดาห์ ๆ และเป็นเดือน ๆ กว่าอารมณ์ของแต่ละฝ่ายจะค่อย ๆ ปรากฏแก่อีกฝ่ายหนึ่ง โดยไม่ต้องเอ่ยวาจาจริง ๆ เลย ถ้าความตึงเครียดกันก็จะทำเรื่องนี้ให้ปรากฏแจ้งชัดขึ้นและก็ตกลงกัน ถ้าความตั้งใจขัดกัน เรื่องนี้ก็จะถูกปล่อยให้อยู่ไปอย่างเงิบ ๆ (แม้ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจจะกระจายเรื่องซุบซิบต่อมาได้) ทูราก็ว่าชาวฟ็อกซ์ทั้งหลายจะมีมโนภาพการตีการขัดกัน ตอหนาและเปิดเผยจะถูกถามคุณภาพของจักรวาลอย่างร้ายแรง ตามประเพณีแล้วความคิดของชาวฟ็อกซ์ที่แสดงออกมาอย่างชัดเจนจะใกล้เคียงกับทัศนะเช่นนั้นมาก สิ่งนี้ที่ทัศนะเช่นนั้นเสียไปคือเวลา ถ้าหากมีเวลา ทัศนะนี้ก็จะเป็นวิธีการทำงานที่ดีเช่นวิธีอื่น ๆ

ในกิจวัตรประจำวัน ชาวตะวันตกมักจะมีความรู้เพียงเล็กน้อยและไม่มีเวลา ดังนั้นพวกเขาจึงใช้ความคิดเรื่องบุคลิกภาพเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการคาดคะเนพฤติกรรมของผู้อื่น ชาวฟ็อกซ์มีความรู้เกี่ยวกับกันและกันอย่างหมดเปลือกและปกติจะมีเวลาเหลือเฟือ พวกเขาจึงดูเหมือนจะเห็นว่าคุณภาพบุคลิกภาพเป็นอุปสรรคขัดขวางชีวิตประจำวันโดยเปล่าประโยชน์ พวกเขาคิดถึงโครงสร้างแทน พวกเขาจะเอยนามบุคคล หมายถึงตำแหน่งทางสังคม - ฐานะ - ชาติ - ชาวฟ็อกซ์ที่คิดว่าดำรงอยู่ต่อตัวเองและต่อกันและกัน และเมื่อเป็นเช่นนั้นก็จะทำให้เกิดถึงบทบาทตามที่คาดหวังไว้

โครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์ปราณีตและละเอียดลออ บางทีอาจเป็นเพราะว่าความคิดของชาวฟ็อกซ์อยู่กับโครงสร้างมานาน จำนวนบุคคลทางสังคมของชาวฟ็อกซ์อาจจะมากกว่า

ประชากรชาวฟ็อกซ์ทั้งหมดเพราะคนคนหนึ่งเป็นหลายอย่าง เป็นพ่อของคนหนึ่ง เป็นสามีของอีกคนหนึ่ง เป็นพี่ชายของคนที่สาม และอื่น ๆ อีกตามคำเรียกเครือญาติทางฝ่ายชายที่ใช้อยู่ทั้งหมด อีกทั้งเขาอาจจะเป็นสมาชิกร่วมโคตรวงศ์ เป็นนักรบ หัวหน้าเผ่า หรือสมาชิกสภาของเผ่าและอื่น ๆ อีกตามคำเรียก (ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่า) การเป็นสมาชิกกลุ่มและตำแหน่งที่ยังมีการปฏิบัติหน้าที่ตามงานที่มีอยู่บ่อย ๆ ชาวฟ็อกซ์คนใดคนหนึ่งนั้นจะเป็นอะไรไม่เหมือนกันตลอดคนกันและแม้แต่กับทุกคนเดียวกันก็ยังคงอาจจะเป็นได้หลายอย่างในเวลาต่างกัน

สถานะทางสังคมของชาวฟ็อกซ์จะบ่งการพฤติกรรมเช่นการให้และการรับ การออกคำสั่งและการปฏิบัติตาม รวมทั้งสิ่งที่ไม่มาเป็นไปได้ เช่น เราควร (และไม่ควร) จะพูดต่อกับใคร ฉันขอเสนอว่าความคิดเช่นนั้นอยู่แถวหน้าสุดในความคิดของชาวฟ็อกซ์ขณะที่พวกเขาดำเนินชีวิตประจำวัน เขาเป็นหน่วยอะไรทางสังคม เพื่อนของเขาเป็นหน่วยอะไรทางสังคม และลักษณะการปฏิบัติที่ถูกระงับหรือส่งเสริมกับการเป็นหน่วยเหล่านั้น และชาวฟ็อกซ์มีจิตใจและจะต้องรู้สึกสำนึกถึงจิตใจนั้นอย่างมีสติ แต่ชนชาติที่ขึ้นกับความสำนึกในเรื่องโครงสร้างสังคมและไม่ขึ้นกับความคิดเรื่องบุคลิกภาพ จะคิดถึงจิตใจของเขาอย่างไร ชาวฟ็อกซ์มองภาพ "ตัวเขาเอง" อย่างไร

เมื่อคนมีความคิดแบบตะวันตกเกิดถามว่า "ฉันเป็นใคร" เขาจะต้องนึกถึงอย่างแรงกล้าว่าเขาเป็นคนคนหนึ่งในบรรดาบุคคลที่มีอยู่หลายประเภท เขาไม่ใช่เป็นคนประเภทที่เขาเป็นอยู่เสมอ ความคิดของเขาจะเก็บความทรงจำที่บางครั้งก็เจ็บปวดเกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ทำให้เขาได้ตัดสินใจเลือก (อย่างมีเหตุผลหรือไม่ก็ตาม) ว่าจะเป็นอย่างใดจากวิถีทางต่าง ๆ ที่เขงกันเสนอตัวมาให้เลือกข้อเท็จจริงเห็นอย่างหนึ่งไม่สามารถจะเป็นอื่นไปได้ นอกจากจะตรงกับความสำนึกของเขา ว่าเขามีประวัติเฉพาะของเขาเองและผลที่เกิดขึ้นเฉพาะก็ตัวเขาซึ่งไม่เหมือนใคร

ฉันรับรู้ความคิดท่านเองเกี่ยวกับนี้ในความคิดของชาวฟ็อกซ์เมื่อเขาถามว่า "ฉันเป็นใคร" ได้ชัดเจนน้อยกว่ามาก แต่เป็นที่รู้กันที่ว่าชาวฟ็อกซ์และสังคมเล็ก ๆ เช่นนั้นสังคมอื่น ๆ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตามประเพณีแต่ตั้งแต่เดิม การดำรงชีพของทุกคนมีรายละเอียดที่สำคัญ ๆ ทั้งหมดซ้ำกับการดำรงชีพของคนอื่น ๆ ทุกคน อย่างเช่น หมู่ชาวฟ็อกซ์อายุประมาณ 35 ปีสามารถมองไปรอบ ๆ ตัวและเห็นเด็ก ๆ ซึ่งเหมือน ๆ กับเด็กที่เขาเคยเป็น เขาเห็นชายหนุ่มคนอื่นที่เหมือนกับเขาในแง่สำคัญ ๆ ส่วนมาก เขายังเห็นชายชราซึ่งเป็น

ตัวแทนชายชราที่เขาจะเป็นต่อไปอีกด้วย เมื่อชาวฟ็อกซ์มองดูรอบ ๆ ตัวเอง จะมีภาพและเสียงเพียงไม่กี่อย่างที่จะทำให้เขาระลึกถึงว่าเขาแตกต่างจากคนอื่น ๆ หรือจากการตัดสินใจเลือกครั้งสำคัญของเขาในอดีตได้ แม้ละชาวฟ็อกซ์จะจำชีวิตของตัวเองได้ แต่การดำรงชีพส่วนบุคคลไม่มีความสำคัญนักในประสบการณ์ประจำวันเพราะมันจะเหมือน ๆ กับการดำรงชีพของคนอื่น ๆ อย่างมากและเพราะไม่มีทางเลือกในการดำรงชีพมากมาย เพราะฉะนั้นจึงมักไม่มีใครจะนึกถึงกัน ความแตกต่างที่แสดงออกอย่างชัดเจนในแต่ละวันเป็นความแตกต่างระหว่างเด็กทั้งหมด (ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต) ฝ่ายหนึ่งและคนหนุ่มสาว หรือคนชราทั้งหมด อีกฝ่ายหนึ่ง และนอกเหนือจากประเภทของอายุเหล่านั้นแล้ว ก็เป็นความแตกต่างในระหว่างหน่วยทางสังคมหลายอย่างที่สามารถทั้งหมดของกลุ่มอายุแต่ละกลุ่มถูกกำหนดให้เป็นตามวาระของแต่ละคน ความแตกต่างเหล่านี้ไม่มีกาลเวลาและคงทน ชาวฟ็อกซ์ไม่มีความรู้สึกชัดเจนนักในเรื่องการเปลี่ยนไปเป็นสิ่งใหม่ ความรู้สึกของเขาในขณะที่ขณะหนึ่งจะมีลักษณะว่าเขาเป็นอย่างที่เคยเป็นมาแล้ว ยังเป็นอยู่เช่นนั้นและก็จะเป็นอย่างนั้นไปเช่นนั้น

ชีวิตชาวฟ็อกซ์ไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้วทุกวันนี้ ตัวอย่างคือ มีทางให้เขาเลือกกระหว่างศาสนาที่แข่งขันกันชักชวนเขา แต่ทางเลือกเหล่านี้เพิ่งมีอยู่ไม่นาน และแม้ว่าทางเลือกเหล่านี้มีก็ยังทำให้คนต้องตัดสินใจเลือกอย่างเจ็บปวดมากมายแล้ว ฉันก็เชื่อว่านิสัยการคิดของชาวฟ็อกซ์ยังคงตามไม่ทัน

ผู้ทำงานกับพวกอินเดียนแดง เช่น ข้าราชการ เพื่อนบ้าน และนักมานุษยวิทยา มักจะตั้งข้อสังเกตว่าพวกอินเดียนแดงไม่เคยเปิดเผยตัวเองเลย พวกเขาบอกว่าส่วนมากแล้วไม่ว่าเขาจะรู้จักพวกอินเดียนแดงส่วนมากนั้นนานเท่าใด พวกเขาก็ดูเหมือนจะเก็บความรู้สึกนึกคิดเสมอ ปกติจะอธิบายเรื่องนี้ในรูปของการปิดบังหรือความระแวงสงสัย (อย่าลืมความรู้สึกเรื่องบุคลิก) ฉันเชื่อเป็นอย่างอื่น พวกอินเดียนแดงส่วนมากไม่เปิดเผยตัวเองเพราะเขาไม่รู้สึกว่าเขามีตัวตนที่ไม่เหมือนใครที่จะต้องเปิดเผย ความคิดของเขาดำเนินไปตามนิสัยอย่างง่าย ๆ และสบายใจมากกว่าในช่องทางอื่น

บางทีเมื่อชาวฟ็อกซ์กล่าวถึงสิ่งที่เขาเป็นทางสังคมต่าง ๆ มากมายแสดงออกมาต่อหน้าเรา เป็นสิ่งต่าง ๆ ทางสังคมอีกครั้งในการสนทนา กล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ทางสังคมอย่างอื่น ๆ ที่เขาเคยเป็นในอดีตและอย่างอื่น ๆ ที่เขาจะเป็นในอนาคต เขาอาจจะได้เปิดเผยจิตใจของเขา (เท่าที่เขาสามารถเห็น) ออกมา บางทีการเสนอของเขาอาจจะพูดว่า "นั่นใจฉัน"

แต่เราคนตะวันตกเข้าใจสิ่งที่เขาบอกเล่าเพียงครึ่งเดียวแล้ว เราก็นั่งรอฟังสิ่งอื่น ๆ สำหรับคนที่มีความคิดแบบตะวันตก ภาพของคนที่เคยมานั้นดูเหมือนจะเป็นภาพที่ขาดความใกล้ชิดอย่างที่เราคาดหวังในหมู่เพื่อนไป ในทางกลับกัน สิ่งที่เราเสนอจนเป็นนิสัยอย่างเช่นประวัติของความโน้มน้าวใจส่วนตัวของเรา ชาวฟ็อกซ์จะต้องเห็นว่าไม่เหมาะสมอย่างประหลาดและไม่ตรงประเด็น

เมื่อเป็นเช่นนั้นชาวฟ็อกซ์จะยังเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเราจริงหรือ แม้ละฉันทิความมั่นใจอยู่บ้างว่าฉันทิวิจารณ์เกี่ยวกับตัวตนของชาวฟ็อกซ์ได้ถูกต้อง ถึงกระนั้นฉันทิก็ไม่ใช่จริง ๆ แล้วฉันทิไม่รู้ บางทีในที่สุดแล้วความรู้สึกแปลกแยกนั้นไม่อาจลดลงได้ มันเป็นการไร้มรรดาภาพในขั้นสุดท้ายที่ไม่อาจมองเห็นตัวเองได้ในสิ่งอื่นที่เป็นชนเผ่าและสังคมชาวนา

ฉันทิพูดเท่าที่ฉันทิสามารถจะพูดได้ถึงความรู้สึกของชาวฟ็อกซ์เกี่ยวกับตัวเอง บางทีมันอาจจะพิสูจน์ได้ว่าใกล้เคียงความจริง ความคิดเหล่านี้รบกวน ฉันทิอย่างแปลกใหม่ ที่เคยคิดไว้ก่อนหน้านี้ในอีกลักษณะหนึ่งเกี่ยวกับข้อเท็จจริงอีกอย่างหนึ่งนั้น เราได้เห็นแล้วว่าชุมชนชาวฟ็อกซ์ (และบางทีก็ชุมชนอินเดียนแดงในอเมริกาส่วนมากด้วย) เป็นอัมพาตทางโครงสร้าง ชุมชนเหล่านี้ถูกมองว่าเป็นระบบสถานะทางสังคมที่สมมติขึ้นมา พร้อมกับกฎการปฏิบัติที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้งานสำเร็จผล แต่ระบบนั้นเกิดขึ้นสืบเพราะสภาวะแวดล้อมไม่อำนวยให้ระบบดำเนินไปได้ การเห็นชุมชนมนุษย์มีชีวิตอยู่เฉา ไม่สดใส เชื่องซึม และผิดหวังในเรื่องกิจการท้องถิ่นหลายอย่างนั้นเป็นเรื่องรบกวนใจมาก การเป็นอัมพาตชนิดนี้ไม่มีผลกระทบต่อสายใยของความเกี่ยวพันระหว่างสถานะต่าง ๆ ทางสังคม ทำให้การดำรงสถานะนั้น ๆ ไม่ได้ผลตอบแทน เป็นไปไม่ได้และมักจะทำให้อับอาย ผู้คนที่เคยอาจจะเลิกสนใจทุกอย่างหมดและกลับตกอยู่ในความเบื่อหน่าย

แต่บัดนี้ฉันทิยังเห็นสิ่งที่น่ารบกวนใจมากยิ่งขึ้นกว่า ถ้าปรากฏภาพโน้มน้าวใจของพวกอินเดียนแดงเกี่ยวกับสภาวะภายในของเขาเหมือนกับที่ฉันทิกล่าวไว้จริงแล้ว จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าหากมโนภาพนั้นเต็มไปด้วยความสำคัญในสิ่งทั้งหลายทางสังคมที่เขาเห็น เคยเป็นและจะเป็นอยู่แล้ว จะเกิดอะไรขึ้น แล้วถ้าสิ่งทั้งหลายทางสังคมเหล่านั้นบางสิ่งหรือหลายสิ่ง หรือทั้งหมดสร้างความผิดหวังและไม่ให้อะไรตอบแทนและไม่เป็นที่ต้องการแล้ว อะไรจะเกิดขึ้น และถ้าเป็นเช่นนั้น เขาจะพูดอะไรได้เมื่อเขาถามตัวเองว่า "ฉันทิเป็นใคร" ฉันทิรู้ว่าทหารผ่านศึกหนุ่ม ๆ เหล่านั้นกำลังพยายามไขว่คว้า บัดนี้ฉันทิคิดว่าโดยทั่วไปฉันทิประเมินการคืนนอนอย่างสิ้นหวังนั้นต่ำไป

กลุ่มชายหญิงและเด็ก ๆ ผู้ทุกข์ยากกระจุกกระจายอยู่ตามที่ต่าง ๆ ทั่วพื้นดินนี้ พวกเขาอยู่อย่างโดดเดี่ยวอ้างว้างเป็นที่สุด อาศัยอยู่ตามเพิงโกโรโกโสและดูเหมือนว่าสุดท้ายจะช่วยเหลือไต่หน่อจากโพรงทางวัตถุเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ช่วยให้พวกเขายังมีชีวิตทางชีวภาพอยู่ได้ กลุ่มคนเหล่านี้คือเศษตกค้างของชุมชนอินเดียนแดงสองสามแห่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นอัมพาตทางโครงสร้างอย่างสมบูรณ์ ชุมชนเหล่านี้เริ่มเป็นอัมพาตก่อนหรือเป็นอย่างรวดเร็ว หรือจะเพราะความทุกข์ใดก็ตามไม่ได้มีการระงับยับยั้งเมื่อเปรียบเทียบกับพวกที่ออกซ์หรือชาวอินเดียนแดงเผ่าอื่น ๆ ส่วนมาก บางทีผู้ทุกข์ยากเหล่านี้อาจจะเป็นเพียงเปลือกจริง ๆ อย่างที่เห็น จิตใจของเขาว่างเปล่าเพราะสถานะทางสังคมทั้งหลายที่เขาอาจจะเป็นไถ่หนี้ค้อย ๆ ถูกถอนออกไปอย่างช้า ๆ ที่ละอย่างสองอย่าง

เราอาจทำให้เมืองของชาวผิวขาวเป็นอัมพาตด้วยวิธีการถอนงานท้องถิ่นทั้งหมดที่ร่วมกันทำในฐานะที่เป็นชุมชนออกไป เมืองนี้ก็จะกลายเป็นสถานที่เจ็บเหงามาก แต่การเป็นอัมพาตของท้องถิ่นนี้อาจจะไม่ทำลายผู้มีความคิดแบบตะวันตกไปทั้งหมด เมื่อเราทำให้ชุมชนอินเดียนแดงเป็นอัมพาต การกระทำนี้อาจจะทำให้ความคิดของผู้คนเหล่านั้นว่างเปล่าตรงความหมายตามตัวอักษรได้ บางทีนี่เองคือเหตุผลที่ว่าทำไมชาวอินเดียนแดงจึงมักจะตื่นรนแบบจนตรอก และทำไมชาวผิวขาวจึงไม่เข้าใจการตื่นรนของชาวอินเดียนแดง.

เรื่องที่ 1

เราจากพวกฟ็อกซ์มาในเดือนกันยายน ค.ศ. 1953 ตลอดสองสามปีหลังจากนั้น ฉันและภรรยาไปเยี่ยมชุมชนชาวฟ็อกซ์เป็นครั้งคราว เช่น ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1955 เราได้ไปร่วมพิธีบ่าววาว เราตั้งที่พักแรมที่ลานพิธีบ่าววาวเหมือนปีที่ผ่านมา ๆ มาอีกครั้ง ได้เฝ้าดูการแสดงหลายอย่างจากหลังฉาก (ภรรยาฉันเห็นรำกับหญิงชาวฟ็อกซ์เช่นเคย) และเราไปเยี่ยมคนคุ้นเคยเก่า ๆ โดยเฉพาะในการดื่มกาแฟรอบกองไฟจนตึก ชาวฟ็อกซ์เหล่านี้หลายคนเล็กเป็นคนแปลกหน้ามานานแล้ว การสนทนาเป็นไปอย่างง่ายดายและการเฝ้ายามโดยปราศจากการสนทนาจึงง่ายด้วย เรายังเฝ้าดูนางสาวภรรยาของฉันมาด้วยเพื่อนนั้นและเราได้แนะนำเธอไปรอบ ๆ

ในคืนที่สามก่อนข้างจะตึกแล้ว เรานั่งอยู่รอบกองไฟ ดื่มกาแฟ และคุยเรื่องไร้สาระกับ ทอม สมิท (ซึ่งต่อมาไม่นานก็ตายลงเมื่ออายุได้เพียง 50 ปีเศษ ๆ ซึ่งนับว่าเร็วเกินไป) และชาวฟ็อกซ์คนอื่น ๆ ขณะที่เรายู่กันในความสงบอย่างสบายครั้งหนึ่ง ทอมมองมาที่น้องภรรยาฉันเขม็งแล้วก็มองภรรยาฉัน แล้วเขาก็หันมาทางฉันและพูดว่า "เขาช่างเหมือนกันมาก" ฉันคิดว่าฉันเห็นแววขบขันในตาของเขาแต่ไม่ได้คิดอะไร เวลาดำเนินไปชั่วขณะหนึ่ง ทอมมองผู้หญิงทั้งสองโดยเจตนาอีกและหันกลับมาทางฉันอีก "เขาช่างเหมือนกันจริง" (หยุดคิดหนึ่ง) "ฉันพนันได้เลยว่า ถ้าคืนไหนมืด ๆ คุณอาจจะจำผิดได้"

ที่จริงผู้หญิงสองคนนั้นเหมือนกัน แว่ฉายในตาของทอม สมิททำให้รู้ว่าเขาหมายถึงอะไรโดยไม่มีข้อสงสัย ฉันคิดว่าความรู้สึกสนองตอบแรกของฉันก็คือความอึดอัด ขวยเขิน แต่แล้วฉันก็จำได้ว่า "น้องสาวภรรยา" รูปแบบหลักของโครงสร้างสังคมชาวฟ็อกซ์ แว่ผ่านเข้ามาในความคิดฉันทันทีรวมทั้งทั้งวิธีการจัดระเบียบบุคคลากรที่ได้รับการสนับสนุนและรักษาไว้ตลอดหลายชั่วอายุคน แต่ละนัยะทางเพศไม่มีความหยาบโตนเหลืออยู่อีกแล้ว ฉันหัวเราะ ทอมปล่อยหัวเราะที่ ๆ ออกมา ภรรยาฉันอมยิ้ม เสียงหัวเราะแพร่ไปทั่วกลุ่มเล็กนั้น ยกเว้นน้องสาวภรรยาของฉันที่นั่งงวยอยู่จนกระทั่งเราเล่าถึงการพูดตลกของชาวฟ็อกซ์ให้เธอฟังภายหลังเกี่ยวกับว่าน้องสาวภรรยาของชาวฟ็อกซ์นั้นเป็นผู้มีโอกาสนับเป็นภรรยาในอนาคตได้และเรื่องที่เกี่ยวกับทั้งหมด

ความสัมพันธ์ของเรากับชาวฟ็อกซ์นี้ไม่ถึงกับเป็นมิตรสนิทนัก แต่เดี๋ยวนี้การอยู่ท่ามกลางชาวอินเดียนแดงเหล่านี้อย่างน้อยที่สุดก็เป็นการใช้เวลาในตอนค่ำที่สุขสบายดี

เรื่องที่ 2

หลังจากอยู่ทางฝั่งตะวันตกและในต่างประเทศมา 11 ปี ในปลายเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1968 เราก็กลับมาเยี่ยมชาวฟ็อกซ์อีก พร้อมกับลูก ๆ ของเรา 3 คนด้วยคราวนี้

เราขับรถเข้าไปในชุมชนชาวฟ็อกซ์ ถนนยังคงไม่ได้ลาดยางและยังคงฝุ่นตลบอยู่ ชุมชนโดยทั่วไปดูเขียวขจีขึ้นกว่าที่เราจำได้และพิจารณาจากสภาพบ้านแล้วดูจะเจริญขึ้น เราเข้าไปในที่ของครอบครัวที่สนิทกับภรรยาฉันอย่างยิ่ง มีการต้อนรับอย่างเอื้อเฟื้อ อบอุ่นกันทั่วไป มีการวิจารณ์เล็ก ๆ กันมาก และมีการสนทนาที่ไร้สาระบ้าง และก็ถึงประโยคหนึ่ง ๆ ที่ว่า "รัฐบาลพยายามจะเอาชิ้นสี่ ชิ้นห้า และชิ้นหกไปจากโรงเรียนของเรา (เกิดอะไรขึ้นกับชิ้นเจ็ดนะ) เพื่อให้เด็ก ๆ ไปเมืองทามา"

แต่เดี๋ยวก่อน

เรื่องที่ 2½

สองสามสัปดาห์ต่อมาชาวฟ็อกซ์เรียกร้องและสนับสนุนให้นักเรียนคว่านาตร ทำให้ต้องไปให้การที่ศาลและชนะความ ถ้ากลับภาคใต้รังแต่จะได้ความว่า "สิ่งต่าง ๆ ยิ่งเหมือนกันมากเท่าไรก็ยิ่งเปลี่ยนแปลงมากเท่านั้น"

เรื่องที่ 3

เรื่องนี้เป็นเรื่องตลกแบบอินเดียนแดงสำหรับผู้่านชาวอินเดียนแดง สำหรับ นักมานุษยวิทยาปฏิบัติการณ์แล้วจะเป็นนิทานประเภทสอนให้รู้ว่า ส่วนผู้อื่นอาจจะอ่านได้ตาม ความปรารถนาโดยเลี้ยงเอาเอง

กล่าวกันว่านานมาแล้วมีนักรบคนหนึ่งไม่ได้รับพลังอำนาจ นักรบคนนี้ไม่ได้รับพลังอำนาจเพราะเขาไม่ได้เสาะหาพลังอำนาจ เขาไม่เคยอดอาหาร ไม่เคยขึ้นเขาค้นเคียว ไม่เคยฆ่าตัวให้เพทหรืออำนาจเหนือธรรมชาติสังสาร กล่าวกันว่า ดังนั้นเพทและอำนาจเหนือธรรมชาติจึงมองไม่เห็นเขา ไม่สังสารเขา ไม่มาหาเขา ไม่ให้พลังอำนาจเขา

กล่าวกันว่านักรบผู้ที่ไม่เสาะหาพลังอำนาจเพราะเขาต้องการอำนาจพิเศษต่างจากอำนาจของนักรบอื่น ๆ กลุ่ม ๆ หลายคนมีอำนาจควายเพื่อการล่าสัตว์ อำนาจลมเพื่อการพนัน อำนาจแมวป่าเพื่อการสงครามและหลายคนมีอำนาจเหล่านี้ กล่าวกันว่านักรบผู้ปรารถนาอำนาจ

ที่ต่างออกไป แต่กล่าวกันว่าเขายังไม่สามารถจะคิดถึงอำนาจที่ต่างออกไปได้ ดังนั้นเขาจึงไม่ค้ออาหารหรืออื่นไปบนภูเขาคณเคี้ยวแล้ว เขาก็เลยไม่มีอำนาจ

กล่าวกันว่าวันหนึ่งเขากำลังนั่งอยู่อย่างโศกเศร้าและเปล่าเปลี่ยว แล้วเขาก็เกิดไค่ความคิดที่ยิ่งใหญ่ขึ้นว่าเขาจะเสาะหาอำนาจง เขาไม่เคยได้ยินว่าใครมีอำนาจสูง เขาจะเสาะหาอำนาจงและจะกลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในหมู่ชนชาติของเขา

กล่าวกันว่าวันนั้นนั่นเองนักรบหนุ่มก็เดินออกไปขึ้นเขาคณเคี้ยว เขาพบที่เป็นหนองบึงแห่งหนึ่ง เขาถอดเสื้อผ้าออกจนถึงตะโพกและก็ถอดรองเท้า เขานอนลงบนพื้นดินเปล่าและคิดถึงแต่เทพเจ้ายงตลอดวันนั้น

กล่าวกันว่าเขานอนอยู่สองวัน โดยแทบจะไม่เคื่องไหว คิดถึงแต่เทพเจ้ายง อากาศหนาวและเย็น เขาไม่ได้กินอาหาร ร่างกายเขาถูกยุงก็คจนเกือบตาย แต่เขาก็ยังไม่เห็นภาพ

กล่าวกันว่าในวันที่สามเขาร้องขอต่อเทพ "ข้าไมนาส่งสารหรือ โปรตส่งสารข้าเกิด" และเขาก็ร้องขอต่อเทพเจ้ายง "ข้าไมนาส่งสารหรือ โปรตส่งสารข้าเกิด" แต่ก็ไม่เห็นภาพปรากฏ ร่างกายเขาเต็มไปด้วยเลือดตามรอยกัด เขาไม่ได้กินอาหาร เขาแทบจะบอกความแตกต่างไมไ่ควากำลังหลับหรือตื่น แต่กล่าวกันว่ายังไม่เห็นภาพปรากฏ

กล่าวกันว่าวันที่สี่เขาร้องขอต่อเทพและเทพเจ้ายงโดยนั่งคุกเข่าตลอดวันโดยไม่หยุดพัก "ข้าไมนาส่งสารจริง ๆ หรือ โปรตส่งสารข้าเกิด ได้โปรดมาหาข้า ให้อำนาจแก่ข้าเกิด" แต่กล่าวกันว่าตลอดวันก็ยังไม่เห็นภาพปรากฏ ไม่มีอำนาจเกิดขึ้น และตอนพลบค่ำชายหนุ่มก็ล้มลงหมดเรี่ยวหมดแรง

กล่าวกันว่าท้ายที่สุดก็มีค้กำลัง หมอกตอนค่ำเริ่มฟุ้งขึ้นมาจากบึง และกล่าวกันว่าเทพเจ้ายงได้ออกมาจากหมอก กล่าวกันว่าเทพเจ้ายงใหญ่กวาคณ มีขนาดใหญ่มากที่มีขนรุงรังและมีตาสี่เขี้ยวขนาดใหญ่ เทพเจ้ายงก้าวขานขนาดใหญ่ที่มีขนรุงรังเข้ามาหานักรบหนุ่มควย กาวยาว ๆ และเงียบ ๆ จนเขากวไกลส้ทั้งสองสามผู้ค้ขึ้นนั่งอยู่ จ้องมองนักรบควยควงคาสีเขี้ยวขนาดใหญ่ นั้นนักรบหนุ่มพยายามลุกขึ้นนั่งถูกเขาควยพล่กำลังสุดท้าย เขากล่าวว่า "ข้าแต่เทพที่ยิ่งใหญ่ พระองค์ส่งสารข้า เทพเจ้ายง พระองค์ส่งสารข้า เทพเจ้ายง พระองค์มาแล้ว เทพเจ้ายง โปรดให้อำนาจแก่ข้าเกิด"

กล่าวกันว่าเทพเจ้ายุ่งยี่นึ่งอยู่หลายนาที่ ไม่เคลื่อนไหวนอกจากใช้ดวงตา
 ดีเยี่ยมดวงใหญ่เฝ้ามองหน้าที่ขบคิดของนักรบ แล้วยังมองเนื้อตัวที่เต็มไปด้วยเลือดและร่างโรย
 แล้วยังมองกลับไปหน้าของนักรบ กล่าวกันว่าเทพเจ้ายุ่งก็ตัวสั่นไปหัวและพูดว่า "จริง
 ที่เดียว เจ้านาสงสาระ จริงที่เดียว เทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่สงสารเจ้า จริงที่เดียวข้าสงสารเจ้า
 จริงที่เดียวข้าโศกมหาเจ้า"

กล่าวกันว่าเทพเจ้ายุ่งก็เงยไปอีก กล่าวกันว่านักรบหนุ่มพูดไม่ออก
 เขารออยู่ เขารออยู่หลายนาที่ กล่าวกันว่าเทพเจ้ายุ่งก็ตัวสั่นรุนแรงยิ่งกว่าเก่า
 จนกระทั่งดินสั่นสะเทือน และกล่าวกันว่าเทพเจ้าพูดว่า "แต่เจ้าเพื่อนยาก ยุ่งเราไม่มี
 พลังอำนาจ" เขาวากันเช่นนั้น.

หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอินเดียนแดงในอเมริกา โดยจะเลือกพรรณนา
ชุมชนอินเดียนแดงแห่งหนึ่ง คือชุมชนของอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์จำนวนหกร้อยคน
ที่ซานเมืองทามาในรัฐไอโอวา นอกจากจะพรรณนาถึงชุมชนแล้ว การศึกษานี้จะ
พยายามวินิจฉัยความทุกข์ยากอย่างยิ่งยวดของชุมชนและบอกถึงวิธีเยียวยา

ผู้คนเช่นนี้มีอยู่หลายล้านคนทั่วโลก เป็นชนเผ่าต่าง ๆ และชาวนาในชนบท
คนเหล่านี้ทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในชุมชนที่เล็กมาก ตกอยู่ใต้พลังทางสังคมอันกว้างใหญ่
ซึ่งก่อกำเนิดขึ้นมาในสังคมใหญ่ ๆ ที่อยู่โดยรอบและทั้งหมดก็พยายามจะแสวงหาและ
สรรสร้างความสุขสบายเยี่ยงสัตว์โลกและศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์บางประการ
ให้กับตนเอง โดยพื้นฐานแล้วอินเดียนแดงเผ่าฟ็อกซ์ก็เหมือนกับคนจำนวนล้าน
เหล่านั้นที่เป็นชนเผ่าต่าง ๆ และชาวนาในโลกนี้และความทุกข์ยากของชาวฟ็อกซ์
ก็ไม่ต่างจากของพวกเขานัก